

Jo. Frid. Blumenbachii,... Decas collectionis suae craniorum diversarum gentium illustrata.

Contributors

Blumenbach, Johann Friedrich, 1752-1840.
University of Bristol. Library

Publication/Creation

Gottingae : Apud Ioann. Christ. Dieterich, 1790-1808.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/zffycnku>

Provider

Special Collections of the University of Bristol Library

License and attribution

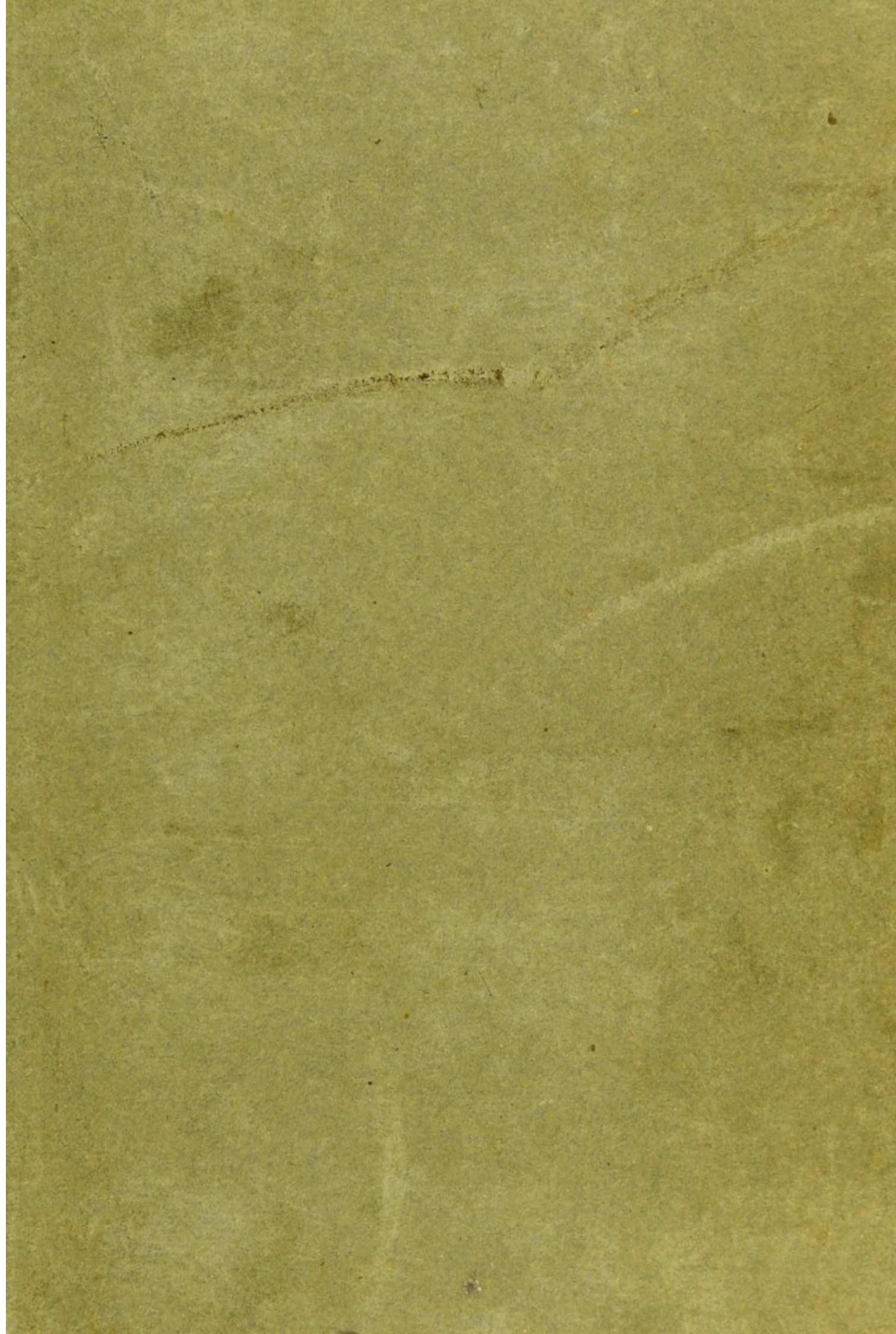
This material has been provided by This material has been provided by University of Bristol Library. The original may be consulted at University of Bristol Library. where the originals may be consulted.

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.



Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>



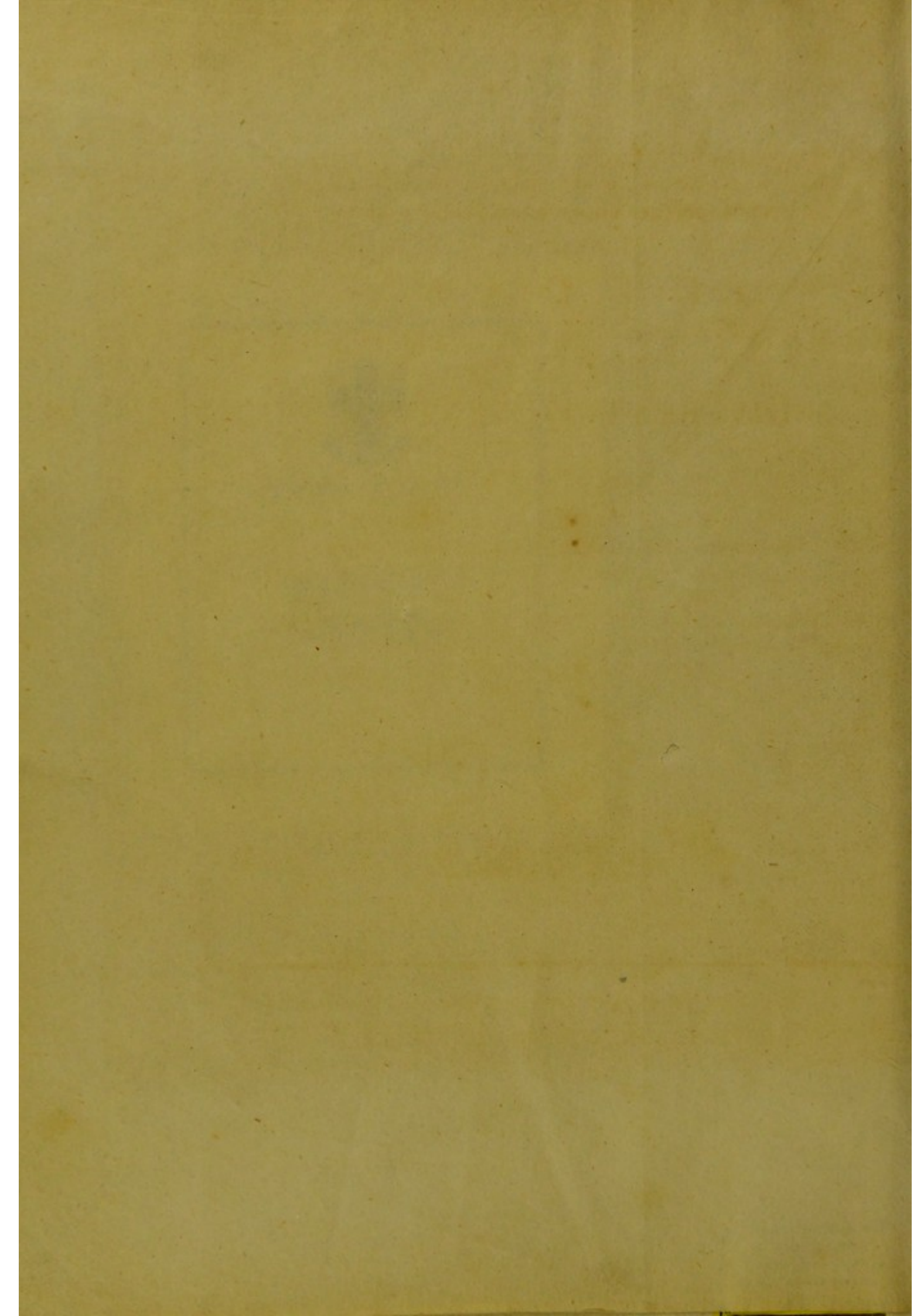
Strongroom 1512317845



UNIVERSITY OF BRISTOL

MEDICAL
LIBRARY

S. & B. NOCK,
MEDICAL BOOKSELLERS
15, BLOOMSBURY STREET,
London.



SOCIET. R. SCIENT. GOTTING. ALIARVMQVE MEMBRI

ILLVSTRATA.



G O T T I N G A E
APVD IOANN. CHRIST. DIETERICH
M D C C X C.

THE UNIVERSITY OF BRISTOL

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF BRISTOL
MEDICAL SCHOOL

D. C. A. S.

CHURCHILL'S CLINICAL MEDICINE

THE UNIVERSITY OF BRISTOL

UNIVERSITY
OF BRISTOL
MEDICINE



Quam sibi posuerat legem LINNAEVS vir summus in speciebus plantarum designandis, vt scilicet non nisi sibi ipsi visas plantas reciperet, ne dubia certissimis misceret, toties, quod ipse addit, elusus ab auctoribus, tantum abest vt ipsi quod ab aliis factum vidimus, tanquam incredulam diffidentiam vitio vertamus, vt potius dolendum censeamus, eandem sapientem normam in reliquo historiae naturalis studio, zoologia praesertim, ob longe maiores et magnam partem inuincibiles difficultates non aequè adhiberi posse.

Quantam enim *autopsia* huic studio afferat lucem facile patebit vel ingentia eius incrementa, imo vero nouam quasi et digniorem vere scientificam faciem perpendenti quam ab eo inde tempore nactum est, quo primum collectiones rerum naturalium quas *musae* vocant condi coeperunt. Et eo magis sane mirandum cultiores gentes Europaeas, in tanto, quo omni aeuo naturalem historiam coluerunt studio, tam sero tamen de eiusmodi museis, tanquam omnis naturalis studii subsidio primo et principe et promo condo cogitasse. Aequè vero mirum per bina ista cum dimidio secula quibus iam colligendi res naturales industria homines nostros ad luxuriosum fere vsque excessum tenuit, vnice ea quae ad ipsius hominis naturalem historiam et *varietates generis humani* attinent adeo negle-

ſta et praetermiſſa, vt et in ditiffimorum alias muſeorum catalogis vix vnum alterumue id argumentum ſpectans ſpecimen reperias. Neque minus incomprehenſibile in vniuerſum hancce humani generis naturalem hiftoriam tam diutiſſime incultam et neglectam iacuiſſe, ita vt et apud claſſicos et maxime polygraphos praeteritorum ſeculorum zoologos qui vniuerſum fere regni animalis ambitum indagando complexi ſunt, vt apud CONR. GESNERVM, IO. RARIVM etc. vnice de ipſius hominis hiftoria altiffimum regnet ſilentium. Imo ſi a FABRICII *a*) philologico magis labore diſceſſeris, ante BUFFONIUM vix vllus extiterit qui ea quae varietatem generis humani natiuam attinent curatius et ex profeſſo tractauerit.

Arriſit argumentum cum ante tria circ. luſtra de diſſertatione quam vocant inaugurali cogitarem, neque ab eo inde tempore idem horis ſubſeciuiſ vltcrius indagare deſtiti, tum quod grauitate aequae ac amoenitate animum teneret, tum quod et amicum quaſi vinculum naturalem inter hiftoriam et phyſiologiam praeberet; imo vero etiam quod mea intererat continuata iſtius agelli cultura ea quae in iuuenili illo opusculo minus curate aut per transennam ſaltem dicta erant, renouatis curis emendare et quantum in me eſſet magis magisque ad naturae veritatem componere.

Inprimis vero eo vitio laborare libellum facile agnoui, quod in eo conficiendo fere vnice ex libris ſapere mihi licuerit, ita vt maxima pars eorum quae de hominum varietatibus continebat, non niſi ex itinerariorum farragine compilata, verbo ex charta in papyrus translata eſſet.

Nec ſtudio ergo nec ſumptibus peperci vt huic defectui quantum licebat mederer, vtque ſubſidia mihi compararem *ex ipſa natura petita*, quibus varietates gentium rite dignoſci poſſunt, crania viz., embryones, pilorum ſpecimina, aliasque corporis partes huic ſcopo inferuientes. Denique vero et imaginum ad viuum curate factarum copiam.

Et

a) IO. ALB. FABRICII *diſſ. critica de hominibus orbis noſtri incolis, ſpecie et ortu auito inter ſe non differentibus*. Hamb. 1721. recul. in E1. opusculor. ſylloge.

Et annuente fortuna et suppetias ferentibus fautoribus et amicis rara mihi contigit felicitas insignem id genus apparratum anthropologicum conquirendi, cuius specimen, decadem scil. *cranium diuersarum gentium* in praesentarium exhibere et illustrare animus est. Craniorum inquam quibus ad gentilitias varietates distinguendas et definiendas nulla alia humani corporis pars aptior videtur, cum caput osseum (praeterquam quod animae domicilium et officina, imo vero interpret quasi et explanator eius sit, vtpote vniuersae physiognomiae basin et firmamentum constituens,) stabilitati suae maximam conformationis et partium relatiuae proportionis varietatem iunctam habeat, vnde characteres nationum certissimas desumere licet.

Cum vero omnis vis et vsus eiusmodi rerum in studio anthropologico vnice ex eo pendeat vt *genuinae* sint, ante omnia regulas et criteria enarrare mihi liceat, quibus ipse in diiudicandis craniis vtor.

Et quidem primum et princeps est vt de occasione et via inquiramus qua cranium eiusmodi exoticum ad manus nobis venit. Ideo collectioni meae iunctas habeo epistolas autographas fautorum et amicorum a quibus ista cimelia accepi et quibus tanquam documentis cuiusuis cranii authentica origo demonstratur. Quae vllo modo dubia aut ambigua videri possint, ea separatim pono, et de dubitationis causa in catalogo moneo.

Porro curiose seruo partes accessorias cranio vni alteriui forte adhaerentes, si tales fuerint vt ipsae iam genuinam eius indolem demonstrare possint; vt in mumiarum *b)* craniis bitumen aut byssi

A 3

reli-

b) Parum quidem antehac tribueram iis quae vulgo apud auctores, ALSTON-
NIUM aliosque leguntur de mumiis spuriiis, quae nuperis temporibus
a fraudulentis hominibus in genuinarum imitamentum paratae et venditae
fuerint. Ipse tamen ante aliquot annos Norimbergae, apud nugiuendum
quendam eiusmodi pseudomumiam oculis meis vsurpauit cuius fraudulen-
dam originem, etsi pro genuina venditaretur, praeter reliqua inuolucro-
rum curatior indagatio demonstrabat, vtpote quae partim sericeis, par-
tim linteis laciniis constabant, pice conglutinatis, cum e contrario byssi
genuini ne vestigium quidem deprehendere potuerim.

reliquias etc. Ita Caribaei cranium quod munificentiae perill. BANKSII Baroneti debeo, peropportune seruati sunt passim adhaerentes capilli recti, rigidiusculi, quibus vel primo intuitu si adhuc opus esset scrupulus tolli potest ne forte ad aethiopes pertineat fugitiuos c) quos Caribaeas insulas et maxime insulam *Sti Vincentii* inde a medio seculi praeteriti magno numero habitare, et passim indigenarum Indorum singularem capitis formam, artis imitamento acquisitam prae se ferre d) notum est.

Tunc vero cranium ipsum ad examen reuocandum, et inquirendum num et vere characteristicum sit et anthropologico scopo inferuire possit. Fieri enim potest vt et vere genuinum cranium tamen huic fini male respondeat si forte morbosa affectione laboret, aut indiuiduali partium disproportionione quam casus intulit, deformatum sit. Ita enim et inter nostrates passim occurrunt homines capitis forma adeo singulari conspicui, vt si eadem vniuersae cuidam genti communis esset, haec inter varietates humani generis iure meritoque poneretur. Cauendum ergo ne et in exotico cranio similem fortuitam deformationem pro gentilitia sumamus; cui quidem errori omnium optime obuiatur si plura eiusdem gentis crania inuicem comparare licet.

Si hoc non datur, imagines saltim conferendae ad viuum factae, et quibus aut artificis docta manus, aut periti iudicis autoptae testimonium fidem facit.

Refero huc quoque, imo vero praefero subinde icones quae, etiamsi non personam aliquam vt vulgo dicitur, exhibeant, tamen

x) Cf. LABAT *voyage aux Iles de l'Amerique* ed. 2. T. VI. pag. 243 sq. — „L'habillement uniforme n'empêche pas qu'on ne distingue aisément les „Carâibes des Nègres, ces derniers ont les cheveux crespus et fins comme „de la laine, au lieu que les Carâibes les ont noirs, longs, droits, et „fort gros.,,

d) Cf. THIBAUT DE CHANVALON *voyage à la Martinique* p. 39 sq. — „Les negres introduits chez les Carâibes en prirent les moeurs et les coutumes. Ils applatirent comme eux la tête de leurs enfans par devant, „en la comprimant entre deux planches dès qu'ils sont nés, ce qui la rend „difforme et monstrueuse.,,

men characterem gentis egregie demonstrant, vt antiqua sigilla et idola Aegyptiaca, aut icunculas hodiernorum Sinenfium, Calmuccorum, Indorum Americae borealis etc.

Denique et auctores adeo, itinerarios praesertim, et quatenus eorum relationes cum ipsa natura conueniant, dispicio.

Aut grauitur fallor, aut neglectus critici huius studii in craniis diuersarum gentium rite examinandis causa est miri dissensus et contradictionum quibus ea ab inuicem discrepare videmus quae passim de specifica et characteristica nationum quarundam capitis figura apud egregios ceteroquin auctores relata legimus. Quando vc. desideratissimus CAMPERVS characterem Calmuccorum in angusta et quasi carinata cranii eorum forma ponit, quam e contrario latitudine singulari vel primo intuitu conspicuam esse omnes qui eam gentem norunt vno ore testantur. Aut si DAUBENTONIVS Sinenfium crania in museo Parisino seruata nullatenus a gallicorum hominum capitibus differre scribit, cum LINNAEVS e contrario Sinenfes ob anomalam plane conici capitis figuram in systemate naturae ad monstrosas hominum varietates referat.

Proximum est vt iam ea momenta enarrem quibus maxime crania ab inuicem discrepant et vnde ergo characteres eorum distinctiuos desumere licet.

Non defuerunt viri cel. et egregie anatomice docti qui peculiarem lineam constituerent tanquam normam s. regulam ad differentiam craniorum hominis et brutorum determinandam; quo vc. occipitalis linea DAUBENTONII v. cl. et facialis amicissimi CAMPERI pertinent. Ille scil. binas lineas rectas animo concipit: alteram nempe inde a margine postico foraminis magni occipitalis per marginem inferiorem orbitae, decurrentem: alteram vero per planum horizontale istius foraminis magni, media inter vtrumque condylum via, ductam: angulumque quo binae istae lineae inuicem concurrunt pro normali quasi cranii caractere habet. CAMPERVS contra alias binas lineas rectas se inuicem secantes constituit. Pri-
mam

mam nempe horizontalem per meatum auditorium externum *e*) et narium ossæarum fundum ductam. Alteram vero quæ ossis frontis supra nasum prominentem partem tangit et inde ad extremum usque limbum alveolarem superioris mandibulæ decurrit. In angulo qui binarum istarum linearum concursu efficitur constare credidit vir egregius non solum differentiam animalium sed et diuersarum generis humani nationum.

Vtraque vero harum regularum, etsi ingeniose excogitata, mihi tamen magis ad craniorum diuersitatem in brutis animantibus quam in humani generis varietatibus definiendam, apta videtur. Ut enim taceam esse in quarundam nationum craniis characteres distinctiuos in quæ neutra istarum linearum cadit (quale quid v. iam inter Europæas de Scotis relata legimus *f*) quos malarum prominentia insignes dicunt,) in vniuersum tamen ab vna parte variabilis vtriusque lineæ in craniis vnius eiusdemque gentis inconstantia, et ab altera e contrario similitudo eiusdem in craniis toto reliquo habitu mirum quantum ab inuicem discrepantibus, cuius cui copia craniorum ad manus est, facile patebit.

Quod enim DAUBENTONII occipitalem lineam attinet, directio plani foraminis magni in eiusdem gentis capitibus (vt v. in binis Turcarum craniis quæ dum hæc scribo ad manus sunt, aut in tribus æthiopicis quæ infra recensentur) diuersissima sæpe conspicitur.

Contra

e) Ita in E. I. *kleinere Schriften* T. I. P. I. p. 15. In alio vero opere scil. *natuurkund. Verhandel. over den Orang outang* etc. tab. II. fig. II. eandem lineam horizontalem infra tuberculum ducit, quod mastoideo hominis processui respondet.

f) „Quis celsas Scotorum malas explicauerit? nemo. An ideo specie discrepare habendi sunt?“, cl. IO. HUNTER *de hominum varietatibus* pag. 3.

„The high cheekbones of the Scotch are a national feature.“, S. R. RAMSAY *on the treatment of African slaves* pag. 217.

„Die hohen Fochbeine und die daher entstehende Form der Backen gaben dem Cptn. Cook ein etwas schottisches Ansehn.“, coniunctiff. LICHTENBERG in *Götting. Magazin* 1780. P. II. pag. 287.

Contrario fere vitio CAMPERI facialis linea laborare videtur quod nempe satis similis esse possit in craniis cetera reliquo vniuerso habitu toto quod aiunt coelo ab inuicem abhorrentibus: maxime ideo, quod nasi directionis nulla in ea habita sit ratio. Est, vt exemplo vtar quod vt tot alia munificentiae Perill. L. B. DE ASCH debeo, inter nouem crania quibus paucis abhinc septimanis denuo me donauit vnum e gubernio Kostromensi quod si facialem eius lineam spectes, qualem CAMPERVS definiuit, a forma veterum Graecorum ideali proxime abest; si vero nasum horride depressum et vniuersum reliquum habitum consideres e tali stemmate ortum potius peierares quo monstrosa facies pertinet quam S. R. LAVATER pro Baschkirensi exhibuit g).

Aptius fane quod facies humanas attinet a latere visas, anthropologico scopo inferuiet immortalis viri ALB. DVRERI schema quod in egregio opere de symmetria partium in rectis formis humanorum corporum ea sectione vbi de virilis capitis compositione agit h), primo statim loco posuit, quodque ternas faciei lineas terminales constituit; frontalem vnā, alteram nasalem, tertiam denique maxillarem.

Verum in vniuersum et in hac historiae naturalis parte vt in reliquis *naturalem* quam vocant methodum, quae longe plurimos corporis organici characteres simul sumtos complectitur, artificiali qua singularem tantum characterem a reliquis abstractum pro fundamento systematico ponunt, praeferendam puto: ideoque in ordinandis et describendis variarum gentium craniis neque DAUBENTONII, neque CAMPERI, neque DVRERI regulas vnice adhibui sed vniuersum eorum habitum indagaui.

Ne tamen vagae sint et ambiguae *habitus* istius *vniuersi* voces, ex tota cranii compage bina inprimis selegi ossa quibus tanquam fundamentis reliqua capitis forma cuius varietates gentilitias quaerimus, nititur, *frontale* sc. et *maxillaria*.

Fron-

g) *Physiognom. Fragmente* T. IV. pag. 314.

h) fol. Eij^b editionis principis a 1528.

Frontalis enim ossis formam vniuersae fere caluariae habitus sequitur, cum plani circularis directio lateralem angustiam aut amplitudinem capitis demonstret; supremus vero ossis margo quo cum sagittali futura concurrit, verticis acumen aut depressionem. Vt arcuum superciliarium et glabellae differentias taceam vnice in hocce osse positas.

A maxillaribus vero ossibus narium primo amplitudo pendet tum et ipsa nasalium ossium directio, et pro malarium processuum configuratione ossium iugalium ipsis appositorum maior minorue protuberantia, et (quae magni in hac disquisitione momenti est) malaris foueae ratio qua iugale os ad anteriora ossis maxillaris transit: denique et limbi alueolaris siue angustia siue amplitudo. Quid quod et inferioris mandibulae forma et habitus, cum alueoli eius et dentes istis superioris maxillae respondeant, ex huius fabrica aestumari potest.

Ex utroque vero osse, maxillari nempe et frontali iunctim sumto orbitalium quoque directio, amplitudo et profunditas pendet.

Hisque ergo ossibus normalibus tanquam fundamento positis facile exin vniuersi craniorum habitus characteres firmi et stabiles quatenus etiam in vicinis ossibus positi sunt vltius deduci poterunt: firmi inquam et stabiles; quae enim ab iisdem ossibus remotiora sunt vt occiput, aduentitiae magis varietati amplitudinis et figurae obnoxia videntur, utpote quae saepe in craniis eiusdem gentis, quod ad reliqua sibi simillimis, multimode ludere videmus.

Iam ergo ad ipsam decadem craniorum accedamus quorum caussa haftenus dicta praefati sumus. Omnia quidem et singula peculiari et characteristica forma ab inuicem distinguuntur: nullum vero magis a reliquis discrepat quam et *in aliis animantium domesticorum speciebus* capita diuersarum varietatum passim ab inuicem differre videmus, apri v. c. cranium ab eo suis domesticae: ita vt et hocce argumento vniuersi generis humani communis ex vno eodemque

que stemmate primitiuo origo patefcatur. Quum vero et in aliis organicorum corporum speciebus quae in numerosos quasi naturae lusus degenerando abierunt, vt tuliparum aut caryophyllorum flores, hi ipfi degenerationis lusus in claffes dinidi foleant, idem quoque in generis humani natiua varietate commode fiet: vtpote quam proxime ad naturae veritatem in *quinque* claffes redigendam puto, quae quidem omnes gradatim et inobferuabili tranfitu inter fe confluant ita vt non nifi arbitrariis limitibus definiri poffunt, in vniuerfum tamen ex principali corporei habitus differentia qua gentes a gentibus diftinguuntur, petitae videntur.

Et quidem I^{ma} earum Europaei complectuntur cum Afia-
tis maxime occidentalibus citra Obia et mare Caspium nobis
obuerfis, vt et Cifgangetanis, cumque Africae borealis incolis. Vno verbo orbis fere veteribus cogniti homines; plus minus candida cute confpicui et ea faciei forma quam nos Europaei pulchriorem arbitramur.

II^{da} Reliqui Afiatae cum Americae maxime borealis habitatoribus, occidentalibus fc. Kamtschatkae vicinis, et orientalibus Grönlandis et Efquimotis. His omnibus color magis fufcus, facies planior, palpebrarum apertura anguftior, capillus tenuior.

III^{tia} Reliqui Africani; plus minus nigri, maxillis magis prominulis, nafo obtufiore, labiis tumidioribus, capillo plerumque crifpo.

IV^{ta} Reliqui Americani, cuprei maxime coloris, capitis forma varia plerisque artificiali, capillo rigidior, recto.

V^{ta} Maris pacifici incolae ad Indiae vsque orientalis infulos. Plerumque ex nigro fufci, faciei partibus (contraria

ac in II^{da} varietate ratione) alte prominentibus, naso latiore, ore amplo, capillamento vberimo, denso.

Et eundem quidem ordinem sequatur decadis huius craniorum recensio, quae priorum quatuor varietatum specimina memorabilia exhibet; in quibus explicandis ita versatus sum vt primo loco fontem indicem vnde quoduis eorum in meam supellectilem deuenierit: tum notas principes et characteristicas cuiusuis eruam; quibus reliqua in eodem obseruata subiungo; memorabilia quidem, verum de quibus nondum mihi constat an gentilitia sint, anue accidentalia et indiuiduo quod describo propria. Vltimo demum loco icones ad naturam factas hominum ad quos cranium pertinet, et auctorum de capitis eorum forma relationes cum ipsa natura confero.

* * *

VARIETATIS

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA QVATERNA.

I. MVMIAE AEGYPTIACAE.

(— Tab. I. —)

Agmen ducat cranium hominis tum aeui quo vixit antiquitate, tum gentis ad quam vt verisimillimum est, pertinuit, dignitate et celebritate memorabile; veteris nempe Aegyptii medicatum caput. Emi cum aliis Aegyptiacis rebus naturalibus a Friderico mercatore Dantiscano cum ex Aegyptiaco itinere redux a. 1779 exeunte urbem nostram appuleret.

Characteres primarii: caput augustum ad latera compressum, maxime versus verticem. Frons parua et eleganter fornicata; reliqua contra facies a glabella ad menti apicem vsque elongata. Arcus superciliares arcuatae, valde prominentes, maxime vbi foramina supraorbitalia ipsis vtrimque subiecta sunt. Orbitae amplae, approximatae i. e. angusto saltem osse ethmoide abinuicem seiunctae. Malaris fossa pone foramen infraorbitale profunde depressa. Inferior mandibula magna, robusta. Dentes vaegrandes, et incisorum quoque coronae crassae, cylindricae magis aut obtuse conicae *i)* quam scalpriformes.

Alia obseruata: occiput retrorsum valde protuberans. Suturae sagittalis tractus extrorsum sulcatus. In vniuersum futurae adhuc integrae nondum deletae. Vestigia insertionis muscutorum profundiora. Planum semicirculare vtrunque praemagnum. Radices dentium, praesertim caninorum superiorum longissimae. Angulus exterior mandibulae inferioris in dextro latere 105 graduum, in sinistro contra = 118.

In vniuersum huius cranii habitus eundem characterem prae se ferre videtur quem et ingentia Aegyptiacae artis veteris opera spirant, non quidem elegantem et pulchellum ast magnum.

B 3

Vix

i) Cf. Götting. Magazin 1780. P. I. pag. 109 sq.

Vix quidem monitu opus est in tanta seculorum serie qua mos cadauera balsamo condiendi in Aegypto solemnis fuit, inque tam variorum eius terrae dominorum et incolarum vicissitudine magnam mumias intercedere debere varietatem tam quoad conditurae variam rationem et materiem; quam quoad craniorum in mumiis gentilitiam formam et speciem. Idemque praesertim de singulari dentium incisorum habitu valet; quem quidem nemo sanus in omnibus mumiarum craniis perfecte eundem supponet, quem tamen cum ab altera parte in non vna mumia plane idem obseruatus fuerit (vt in Casselana *k*), Cantabrigiensi *l*) etc.) memorabilis sane videtur et fortassis olim vtiliter adhibendus tanquam character distinctius quo vnus aevi et gentis mumias a reliquis dignoscere licebit.

Vniuersus vero cranii de quo agimus habitus ad amussim respondet Osiridis idolo ex argilla cocto, sed affabre facto quod in museo academico seruatur, ex eorum genere quae passim in ipsis mumiis reperiri solent. Vtriusque vero, cranii scil. et idoli forma, toto quod aiunt coelo abhorret a Sinensium notissima physiognomia cui Aegyptiacam ex GOGUETI vt puto et DE GUIGNES hypothese simillimam dicere ausus est egregius ceteroquin vir Io. WINKELMANN *m*).

Ita etiam ea quae celeber peregrinator THOM. SHAW de mumiarum craniis perhibet *n*) quod nempe aliquantum crassiora sint ac nostratia magis ex HERODOTI notissima relatione praeiudicata, quam ex ipsius naturae obseruatione hausta videntur. Mihi sane varias mumiarum caluarias earumque fragmenta comparanti, ossa haecce variae quidem sed non adeo insignis crassitiei visa sunt. In cranio quod descripsi idem explorare, bituminis copia vetat quo encephali cauitas adhuc scatet.

*

*

*

II.

k) Cf. cl. BRÜCKMANNI archiatri Brunsvicens. relationem de ea mumia, Brunsv. 1782. 4.

l) v. MIDDLETON'S *miscellaneous works*. Lond. 1752. 4. T. IV. p. 170 sq.

m) *Geschichte der Kunst des Alterthums* pag. 56.

n) *Travels* pag. 377. ed. Lond. 1757. 4.

II. TURCAE.

(— Tab. II. —)

Donum Perill. L. Bar. DE ASCH qui binis craniis Turcarum in nupera miranda expugnatione *Oczacouensi* m. Decembri a. 1788 occisorum collectionem meam ditauit.

Characteres primarii: caluaria fere globosa; occipitio scil. vix vlllo, cum foramen magnum pene ad extremum baseos cranii positum sit. Frons latior. Glabella prominens. Fossae malares leuiter depressae. In vniuersum faciei symmetrica et elegans proportio.

Alia obseruata: Protuberantia occipitalis externa vix vlla. Condylī occipitales ingentes, valde arcuati. Sutura coronalis vtrimque versus tempora subtilissimis maeandris anfracta. Narium apertura angustior inferius hemicycli in modum rotundata. Maxillae superioris pars alueolaris breuissima, ita vt quae naribus subiecta est, vix digiti minimi latitudinem altitudine aequet.

Perfekte inuicem conueniunt, quod primarios quos dixi characteres attinet, vtraque ista crania quae ex Generos. DE ASCH munificentia mihi ad manus sunt. Vtrique etiam quod fere orbicularem globosi capitis verticalem superficiem spectat, ad amussim respondet pars caluariae Turcici militum praefecti in obsidione vrbis *Neuhaeusel* a. 1685 occisi, quae ex celebri museo Harreriano Ratisponensi in meum transit.

Porro cum iisdem congruunt imagines Turcarum quas contuli ad viuum factae a peritissimis artificibus WENCESLAO HOLLAR et DAN. CHODOWIECKI v. cl.

Denique vero et globosam cranii in Turcis formam vno ore testantur auctores: sufficiat ex his excitasse VESALII locum *de c. h. fabr.* pag. 23. ed. 1555.

„— ple-

„— plerasque nationes peculiare quid in capitis forma sibi vindicare constat. Genuensium namque, et magis adhuc Graecorum et Turcarum capita globi fere imaginem exprimunt, ad hanc quoque (quam illorum non pauci elegantem, et capitis quibus varie utuntur tegumentis accommodum censent) obstetricibus nonnunquam magna matrum solitudine opem ferentibus.,

quibus egregie respondent quae pridem me docuit Perill. B. DE ASCH litteris humanissimis d. 20 Iul. 1788 datis, adeoque diu ante quam ipsa quae dixi crania nactus esset. Scribit scilicet „quae-rere vulgo obstetrices Constantinopoli post partum e matre qualem „neonato suo capitis formam optet? et ab Asiatis quidem eam praeferi, quae fascia transversa frontem et occiput arte cingente efficitur, quia rubra capitis tegumenta quibus uti solent tunc melius „insidere putant.,

Mirandum ergo potuisse quem iam excitaui WINKELMANNUM egregiam quam praedicat capitis Turcarum formam felici coelo et climatis clementiae tribuere o), qui tamen ipse vulgatissimum quem modo diximus VESALII locum, obstetricum artificio eandem aperte vindicantem, citet.

o) l. c. pag. 24.

*

*

*

III. ASIATAE MACROCEPHALI.

(— Tab. III. —)

Misit ASCHIUS generosiss. et *probabiliter* Tattarici hominis esse scripsit. Singulari plane et insolita forma conspicuum est, in vniuersum tamen summa symmetria insigne adeo vt morbosum quid aut monstrosam aliquam contra naturam fabricam subesse, non est quod suspicari liceat. Cum vero de propiore eius origine nihil certi adhuc constiterit praeter designationem eorum quae ipsi peculiaria sunt, quae vltro addam non habeo.

Vertex inprimis valde elatus, compressus, carinatus. Sutura sagittalis ab vtraque pagina prorsus deleta, coronali e contrario et lambdoidea perfecte superstitibus. Neque enim senio euanuisse istam sagittalem, praeter hancce reliquarum integritatem, vniuersus quoque cranii habitus demonstrat, dentium v. c. malarium coronae apicibus perfectis et integerrimis, nihilum detritis; postremis quos sapientiae dentes vocant vix progerminatis etc. Occipitium decliue, elongatum. In interna verticis facie eo loco vbi alias sutura sagittalis decurrit, fossa cui sinus venosus longitudinalis adiacet profunde insculpta est.

IV. *CASACCI DONENSIS.*

(— Tab. IV. —)

Eidem Perill. B. DE ASCH summae liberalitati (cui in vniuersum iam viginti duo crania, maximam partem Russici imperii nationum, debeo;) integrum quoque sceleton Casacci Donensis acceptum refero, cuius cranium praefens icon exhibet.

Habitus in totum horridus. Orbitae maxime profundae et latae, sed valde depressae. Narium apertura late patula. Arcus superciliares inuicem absque glabellae intercapedine fere contiguae et protuberantes. Limbus plani semicircularis vbi a processu orbitali externo ossis frontis sursum vergit, in acutum quasi iugum abiens; anguli alarum maxillae inferioris fere monstrose extrorsum tractae, et masseterum insertione valde inaequales et quasi hispidi. Foramen occipitale angustius. Crassities ossis occipitalis prope protuberantias enormis. Sed et textura ossium calvariae tam densa, vt hinc illinc casu detritae marmoris durissimi aut iaspidis politi in modum niteant. Hinc et pondus vniuersi cranii ingens.

Verum et reliqui sceleti partes capitis horridae conformationi respondent. Cylindria v. c. ossa praeter modum crassa et ponderosa. Pectoris os quatuor fere digitos transuersos latitudine aequans, et quae sunt huius generis alia, rude robur testantia.

Faciei quem diximus habitus, iam ad alterius generis humani varietatis formam accedere videtur: cui respondent quae apud classicos itineratores relata legimus esse vtique inter Cosaccos qui vultu et physiognomia proxime a Calmuccis absint *p*).

p) Cf. v. c. SAM. G. GMELINI *Reise durch Rußland* T.I. pag. 174.

* * *

VARIETATIS

VARIETATIS SECVNDAE
SPECIMEN.

V. CALMVCCI.

(— Tab. V. —)

Itidem donum ASCHII generosissimi.

Characteres primarii: Facies complanata, vertex depressus, eiusque ossa vtrinque protuberantia. Nasi ossa minutissima, ad perpendiculum fere declinata. Arcus superciliares vix vlli; et nasi radix tam parum depressa vt frontis arcus per planam glabellam ad nasi iugum vix sensili flexura transeat. Narium apertura perexigua. Malaris fouea planissima.

Alia obseruata: Foramen occipitale angustum. Condylī eidem affidentes plani. Processus mastoidei perexigui.

Conuenit maximam partem cum nostro specimine curata descriptio alius cranii Calmuccici, quam in dissertatione eleganti exhibuit Jo. BENJ. DE FISCHER *q*), vtpote qua inter alia caluaria eidem complanata tribuitur et in latera insigniter extuberans, facies introrsum valde acta, et versus superiora in superficiem latam distracta &c. In aliis vero, nasi v. c. ossium directione magis ad primae varietatis conformationem accedere istud cranium, quod cum descriptione tum icone exhibuit FISCHERUS, nemini mirum videbitur vel eum consideranti quem supra iam inuimus varietatum generis humani inter se inuicem transitum et confluxum.

C 2

Perfecte

q) v. EI. *Diff. de modo quo ossa se vicinis accommodant partibus.* L. B. 1743. 4.

Perfekte e contrario respondent cranio quod nos exhibemus binae quae mihi ad manus sunt imagines ad viuum factae iuuenis Calmucci, qui ante tria circ. lustra a Darmstadiensi comitatu Petro-poli reduce arcessitus, Carolsruhae a perito artifice depictus est.

Nec minus denique in idem cranium quadrant ea, quae itinera-tores autoptae et egregie obseruantes de characteristico et fallere nescio Calmuccorum vultu gentilitio vno ore testantur *r*).

r) Cf. v. c. SCHOBBERI *memorabilia Russico-Afiatica* in cl. MÜLLERI *Samml. Russischer Geschichte* T. VII. pag. 52. Cl. PALLAS *mongolische Völkersch.* T. I. pag. 98 sqq. DE PEYSSONEL *sur le commerce de la mer noire.* Paris 1787. T. I. pag. 179. etc.

* * *

VARIETATIS

VARIETATIS TERTIAE SPECIMINA TRIA.

VI. VII. VIII. *AETHIOPVM.*

(— Tab. VI. VII. VIII. —)

Debeo egregiam hanc craniorum trigam amicitiae coniunctissimi MICHAELIS, Prof. med. in acad. Marburgensi et Hassiae Landgrauio ab aulae consiliis, qui in vniuersum quoque multifariis aethiopicorum funerum spoliis suppellectilem meam anatomicam ditavit. Medium ordine (— tab. VII. —) ex America boreali redux Noueboraci mihi attulit; postea vero Cassellis bina integra capita aethiopum pridie defunctorum mihi transmisit, quae primo anatomico cultello subieci, tumque crania denudata studiose praeparau.

Maximi sane pretii seriem constituunt terna haecce crania, ob insignem quae omnes tres intercedit diuersitatem, luculentissimo documento non adeo propriam et characteristicam Aethiopibus esse speciem, quin aequè insigniter inter se ipsos differrent ac vulgo ab aliis protoplastorum nepotibus differre censentur!

Mandibula v. c. magis prominens in secundo (— Tab. VII. —); longe minus in tertio (— Tab. VIII. —),

Narium apertura amplissima isti tertio; longe angustior reliquis.

Contra limbi narium externi inferius segmentum in secundo acutum marginem prae se fert, rotundatum e contrario in primo et tertio.

Nasi radix intropressa et sulco transuerso alte incisa in primo; minus in secundo; omnium minime in tertio.

C 3

Dorsum

Dorsum nasi vbi futura longitudinali dirimitur, acutum in secundo; minus primo; eleganter contra fornicatum in tertio.

Offis palatini lamina horizontalis in neutro quidem adeo ampla qualem in tribus Russorum craniis coram video, proportionem tamen reliquorum latissima in tertio; minus in primo; in tertio denique adeo angusta, vt vix arctiorem in Europaeo vnquam vidisse meminim.

Limbus alueolaris longe angustior secundo quam reliquis duobus.

Vtraque fissura orbitalis amplissima in tertio, perangusta in secundo.

In vniuersum orbitarum habitus in singulo ab eo reliquorum duorum paulisper diuersus: in neutro tamen alia varietate ludens quam et in Europaeorum craniis coram video.

Postica caluariae pars prope protuberantiam occipitalem acute prominens in secundo, eleganter vero rotundata et fere globosa in tertio.

Quibus praeter alia denique et ea accedit differentia, vt secundum crassitie et pondere singulari reliquos duos mirum quantum superet.

Confirmantur hisce ea, quae alias iam, occasione insignis picturae a summo artifice ANTONIO VAN DYK profectae et quatuor Aethiopum effigies exhibente, monui *s*), si monitu adhuc opus erat, et tum auctorum testimoniis *t*), tum ipsa autopsia postquam

s) In coniunctissimi VOIGTII *Magazin für Physik und Naturgeschichte*. T. IV. P. III. pag. 1 seq.

t) Vnum ex his in medium protulisse sufficiat cl. ADANSON in *hist. nat. du Senegal* pag. 22. — „Les femmes sont à peu près de la taille des hommes,

quam numerosos aethiopicos homines ex utroque sexu curate contemplari licuit, euici, esse nempe inter Aethiopes maxime genuinos ab altera quidem parte passim multum diuersos ab Europaeorum physiognomia, ab altera vero etiam alios tam eximiae et elegantis formae, vt si colorem demseris, vix vlla ratione a nostratum vultu differre dicendi sint.

Et eandem quoque aethiopici vultus varietatem et cum reliquorum hominum forma confluxum quasi et transitum testantur multum ab inuicem diuersae imagines quotquot extant Aethiopum a peritis artificibus ad viuum factae et aeri incisae; tum et differentia, quae icones craniorum aethiopum passim iam publici iuris factas intercedit; et ea quoque potissimum, quae insignis anatomicus, amicissimus SOEMMERING, Prof. Moguntinus et Electori ab aulae consiliis, de similibus discrepantiis, quae ipse in huius gentis caluariis obseruauerat, curatissime annotauit u).

„hommes, également bien faites. Leur peau est d'une finesse et d'une douceur extrême. Elles ont les yeux noirs, bien fendus; la bouche et les lèvres petites et les traits du visage bien proportionnés. Il s'en trouve plusieurs d'une beauté parfaite. Elles ont beaucoup de vivacité, et surtout un air aisé de liberté qui fait plaisir.

u) Ueber die körperl. Verschiedenh. des Negers vom Europäer, pag. 14 sqq.

* * *

VARIETATIS QVARTAE SPECIMINA BINA.

IX. *INDI AMERICAЕ SEPTENTRIONALIS.*

(— Tab. IX. —)

Itidem donum amantissimi MICHAELIS, qui egregium hocce cranium Philadelp̄iae a celebri in nouo orbe anatomico D. CHO-
VET acceperat, asserente ipsi, fuisse ducis Indi istarum regionum,
qui ante 30 circ. et quod excurrit annos ob caedem commissam
ibidem capite plexus fuerit.

Characteres primarii: Vertex depressus, amplus, versus latera
supra tempora protuberans, planis semicircularibus vtrinque inde
ab orbitali processu ossis frontis sursum diuergentibus. Iugalia ossa
prominula. Olfactus officina amplissima, ita vt et conchae mediae
in bullas quasi excauatae sint et sinus SANTORINI insignis capa-
citat̄s contineant.

Alia obseruata: Dentes incisores breuissimi, sed acutissimi,
scalpriformes. Sutura frontalis superstes. Caluariae ossa valde
tenuia; et totum cranium leuissimum.

Etsi pro certo mihi non constet, ad quamnam Americae bo-
realis gentem cranium hocce proxime pertineat, in vniuersum tamen
perfecte conuenit cum octonis imaginibus Indorum Cherokefarum
ad viuum a magni nominis artificibus delineatis α), quas cum cranio
illo

α) Septem viz. gentis suae principes a. 1730. Londini degentes ex MARK-
HAMI pictura aeri incidit IO. BASIRE.

illo studiose contuli: vtpote quae omnes malas protuberantes et ad vnum fere omnes verticem depressum monstrant.

Posteriorem huncce characterem artificio deberi probabile videtur, vtpote quo plures istius noui orbis plagae incolae infantum tenellorum capita deprimere et in dilectam sibi formam cogere post tot alios curatissime docuit cl. ADAIR y).

Amplissimae vero olfactus officinae egregie respondent, quae apud auctores peritos et fide dignissimos de summa istorum barbarorum odorandi acie relata legimus z).

Celebrem vero sex nationum vt vocantur ducem, IOSEPHVM TAYADANEEGA ad magni artificis G. ROMNEY picturam, nigro quod dicunt opere expressit a. 1779: egregius chalcographus I. R. SMITH.

Neque ab his multum differt Virginici hominis 23 annorum elegans icon a claro artifice WENCESLAO HOLLAR a. 1645. ad viuum delineata et aqua forti incisa.

y) *History of the American Indians* pag. 8 seq. — „*The Indians flatten their heads in divers forms: but it is chiefly the crown of the head they depress, in order to beautify themselves, as their wild fancy terms it: for they call us long heads, by way of contempt*„ etc. —

z) Cf. post REN. DE LAUDONIERE, P. CHARLEVOIX aliosque PHIL. G. FR. VON RECK *Reise nach Georgien* in VRLSPERGERI *Nachr. von der Salzburger Colonie in America* T. I. p. 862.

* * *

X. *CARIBAEI EX INSVLA S^{cti} VINCENTII.*

(— Tab. X. —)

Ditavit collectionem meam hocce cimelio Perill. Baronetus JOSEPHUS BANKS: cimelium enim vocare non dubitabunt, qui norunt, vniuersam eam Caribaeorum stirpem quondam adeo celebratissimam hodie Aethiopum maxime liberorum hostili faeuitia fere totam extirpatam et ad vniam tantum alteramue familiam adhuc superstitem redactam esse, quae vnice in insula *S^{cti} Vincentii* in remoto angulo solitariam vitam degit.

Caput est ducis eorum ante triennium circ. defuncti, cuius ossa, rogatu BANKSII generosissimi effodi curauit cl. ANDERSON horti regii in ista insula praefectus.

Characteres primarii: Frons retropressa et orbitae mirum in modum hiantes, patulae, sursumque quasi spectantes; eo fere modo vti in hydrocephalis spectantur; lamina scil. orbitali ossis frontis valde decliui, margine superciliari obtusissimo &c. Praeter alia quae exin fluunt singularia ingens quoque notanda venit distantia, quae supremum marginem ossis vnguis et sulcum supraorbitalem pro neruo frontali intercedit.

Alia obseruata: verticis ossa vtrinque valde protuberantia. Nasi ossa praelonga. Denique singularis plane habitus coronae dentium incisorum externorum superioris maxillae; vtpote quae non scalpriformis vt vulgo solet, neque obtuse conica, qualem in mumiae capitis descriptione diximus, sed talis sit, vt cylindrum osseum a postica parte oblique truncatum et sulco longitudinali inscriptum, exhibeat.

Exactissi-

Exactissime respondent rarissimi huius cranii conformationi, quae de singulari Caribaeorum studio, neonatorum capita variis artificiis peculiarem in modum formandi, testes autoptae locupletissimi vno ore testantur. Mirari adeo satis nequeo scepticam quorundam neotericorum diffidentiam, qui totum hocce infantum capita fingendi artificium tanquam impossibile in dubium vocare ausi sunt a). Vix enim quisquam circa rei *possibilitatem*, vt hac voce utar, haesitabit, qui consideret ossibus quidem (vt ALBINI verba mea faciam,) naturam firmam esse, duram, rigidam: eademque vero nihilominus plerisque corporis nostri partibus mollibus longe magis mutabiles esse, vtpote quibus non solum fortuitae ex fracturis iacturae miranda reproductionis vi facile reparentur (quod in vulneribus partium carnosarum cum substantia deperdita ob causam alias a me indagatam b), successu caret); verum et secundum naturae ordinem *elementa* eorum perpetuo renouentur et cum aliis nouiter apposis commutentur. Perpetuam enim nouarum particularum ex purpureo sanguinis fluento ossibus adlato appositionem post tot alia argumenta tritissimis hodie de rubiae tinctorum in ossa animalium effectu specifico experimentis, euictum est. Absorbitionis contra substantiae osseae vnum instar omnium afferre liceat vulgatum phaenomenon, alueolos scil. mandibularum post dentium casum deletos. Ex ipsa autem hacce haud inficianda substantiae osseae perpetua commutatione facile iam si quid video, intelligitur, quomodo etiam figura et conformatio ossium infantilium sensim mutari et in varias species cogi possit, quando nempe diutinus et per annos continuatus constans et violentior pressus in ea agit; quod sane eo minus mirandum, cum et in adultis passim phalanges digitorum extremorum pedis calceorum arctorum diutina constrictione deformes reddi, imo per ancylosin concreescere, videamus.

D 2

Quid

a) V. C. clar. SABATIER in *Tr. complet d'anatomie* T. I. pag. 25. ed. Paris. 1781. desideratissi. CAMPER in *klein. Schriften* l. c. pag. 17. et nuperime adhuc D. ARTHAUD in *Journal de physique* m. Apr. 1789.

b) *Institution. physiol.* §. 460.

Quid quod et longe minus violenta actio fluidi cuiusdam, puris v. c. ossium cauernis inclusi sensim pedetentimque eas expandere et formam earum immutare potest, cuius rei documentum dum haec scribo coram video in mustelae vulgaris sceletto, cui sinus frontalis dexter pure in eum congesto et vermiculis lumbricoideis in eodem nidulantibus in amplam bullam dilatatus est. Similem casum in homine obseruauit collega coniunctissimus cl. RICHTER c). Idemque fere effectus est aquarum cerebri ventriculis in hydrocephalo incluserum utpote quae eadem ratione frontalis ossis laminae orbitales deprimere et antrorsum protrudere solent, qua in Caribaeo nostro easdem externo frontis pressu protrusas conspiciamus.

Verum et iam musculorum actionem adultis et obfirmatis ossibus nouam et a pristina alienam formam impertire posse, senum diu edentulorum maxilla inferior docet, utpote cuius anguli laterales, mutata totius ossis et maxime menti directione et ad superiorem mandibulam relatione, mirum quantum sensim a naturali habitu deflectunt, longe obtusiores fiunt &c. Imo vero et similem effectum non semel in craniis obseruauit, quibus in alterutro tantum latere malares dentes lapsi et alueoli obsoleti erant, quam quippe iacturam itidem angulorum maxillae inferioris inaequalitas secuta erat: quale quid supra ad mumiae cranium annotauit. Nec dispar ratio est egregii speciminis pathologici, quod ut tot alia munificentiae perill. L. B. AB ASCH debeo, quodque itidem obsequiosam ossium indolem, qua violentae et diuturnae constrictioni sese accommodant, ad oculum demonstrat. Cranium est virilis aetatis hominis, cui ex perenni spasmo musculorum faciei sinistri lateris ea ipsa ossa, quibus adfiguntur, adeo contracta sunt, ut cum dextro faciei osseae dimidio collata, monstrosam fere discrepantiam monstrent, idemque cranium ab alterutra laterali facie spectatum diuersae plane aetatis et magnitudinis species prae se ferre videatur. Spasmo autem miram eam sinistri lateris contractionem tribuendam esse, praeter alia primo statim intuitu iugalis ossis sinistri a dextro differentia docet, utpote

c) *Nov. commentar. soc. reg. T. III. ab a. 1772. pag. 86 sq. 89.*

utpote quod eadem ratione deorsum tractum cernitur, qua maxillae inferioris ala sinistra sursum acta est.

Artificiali ergo cranii infantilis formationi physiologiam et osteogeniam tantum non repugnare, ut potius ad amissim eidem respondeant, luculentissime patet.

Iam ergo ad Caribaei cranium reuertamur, quod ipsi huic excursioni ansam praebuit, quodque haud inficianda eiusmodi artificii vestigia et effectus prae se fert.

Non vnus idemque modus est, quo Caribaeos istam infantium fuorum capitis formationem perficere, itineratores referunt. Alii fronti alligato asserculo id perfici testantur d), alii premendo caput inter binos eiusmodi paruos asseres e), alii denique nuda encheiresi, manu scil. frontem diu et frequentissime comprimente f).

D 3

Facile

d) Cf. v. c. LABAT I. c. T. II. p. 72. — „Les Caraïbes sont tous bien faits, et bien proportionnez, les traits du visage assez agreables. il n'y a que le front qui paroît un peu extraordinaire, parcequ'il est fort plat et comme enfoncé. Ils ne naissent point comme cela, mais ils forcent la tête de l'enfant à prendre cette figure, en mettant sur le front de l'enfant nouveau né une petite planche liée fortement derriere la tête, qu'ils y laissent jusqu'à ce que le front ait pris sa consistance, et qu'il demeure applati, de maniere que sans hausser la tête ils voyent presque perpendiculairement au dessus d'eux. —

e) THIBAUT DE CHANVALON I. c.

f) Ex nube testium ROCHEFORT, DU TERTRE, DE LA BORDE etc. verba citare liceat auctoris egregii sed parum cogniti RAYMUNDI inquam BRITANNI qui in dictionario Caribaeo pag. 145 sequentibus: — „Tous les sauvages hommes et femmes ont une mesme coëffure, et affin qu'elle soit accomplie à leur mode, bien tost apres que l'enfant est né, la femme, qui est choisie pour cela, pestriissant de nouveau sa teste, l'élargit par le haut et l'unit comme en penchant par le bas jusques aux yeux, applatissant le front à l'egal du reste. (et en cela ils veulent faire consister leur beautés.), — et paulo post ita pergit: — „La mere près de deux ans de tems pendant le jour, pose les jambes de l'enfant sur une de ses cuisses (estant assise) et la teste sur l'autre, l'enfant estant endormi, elle ouvre sa main droite, la pose sur le devant de la teste de l'enfant, appuie son coude gauche dessus, pauche sa teste sur sa main, et dort ainsi avec l'enfant, affin de faire subsister la forme qu'on luy a donné. „Cela fait qu'ils ont de gros yeux, qui leur sortent hors de la teste. Je ne me suis pas apperceu que cela les rendit ordinairement camus. —

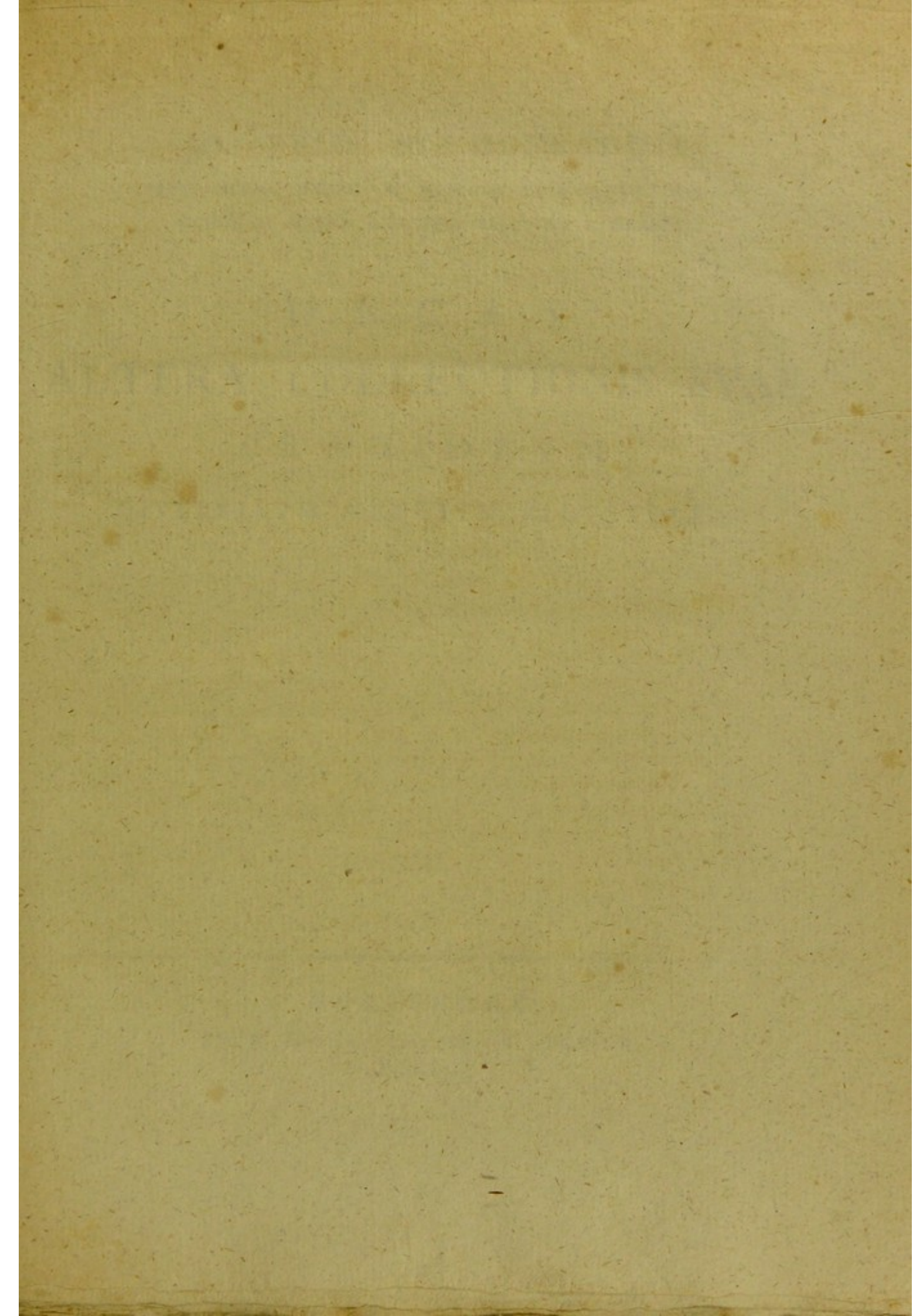
Facile ergo patet in tanta methodi varietate, et arbitraria illius praesertim applicatione quae nuda manu perficitur, effectum quoque non perinde eundem expectari posse. Ita v. c. quod meam collectionem ornat ex ista gente cranium, etsi primo intuitu caracteristico proprio habitu agnoscendum, non tamen adeo monstruosam frontalis ossis impressionem prae se fert, qualis in caluaria Caribaei, quam HUNALDUS quondam descripsit *g*), conspicitur: quam vero anomalam et a sueta Caribaeorum capitis forma abhorrentem, et non nisi a violentiore excessu artificiosae istius manupressionis natam esse, facile patet, si ea contuleris, quae de Caribaeorum habitu idonei testes referunt, quorum neuter tam horridum et deformem eum describit, omnes vero talem perhibent, qualem nostrum specimen prae se fert, cui et ea Caribaei caluaria respondet, cuius icon nuper ex cimeliis musei philadelphorum insulae Domingo depromta publici iuris facta est *h*).

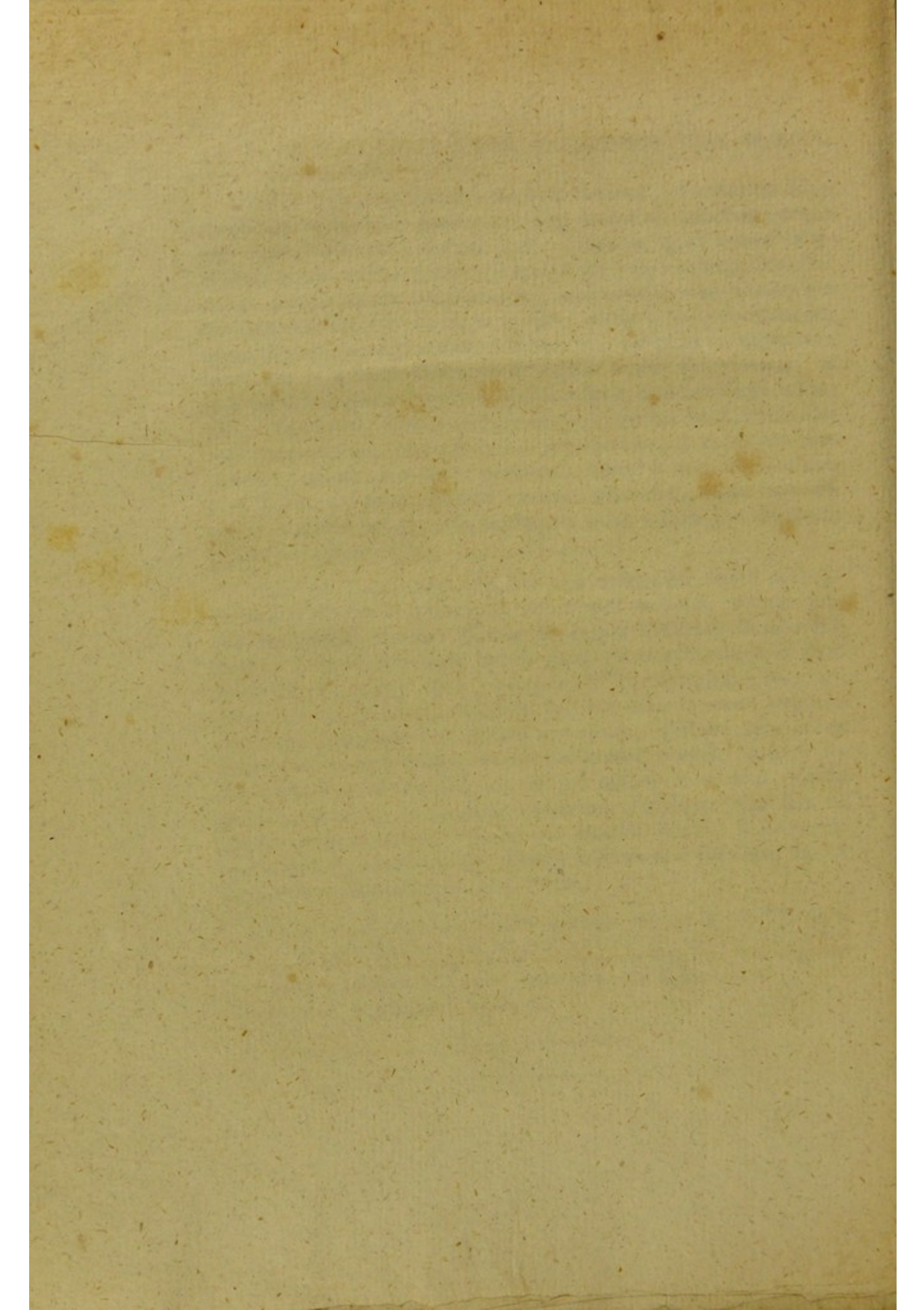
Similem inaequalem effectum tam arbitrariae capita neophytorum ligando aut comprimendo efformandi methodi alterum quoque demonstrat cranium Turcae in nupera obsidione Oczacovenfi occisi, quod iunctim cum priore quod supra exhibuimus miserat generosissimus ASCHIUS: quodque etsi in vniuersum caractere quem diximus primario, occipitio scil. vix vltra foramen magnum retrorsum prominente sed sursum ascendente, perfecte cum priore conueniat, nutricis tamen, vt verissimillimum videtur, negligentia tam inique ligatum fuit tenello, vt iam mirum in modum oblique pressum appareat, et a vertice spectatum peripheria eius fere ad rhombi speciem accedat, frontis scil. dimidio dextro, et bregmate contra sinistro prominentibus, dextro vero verticis osse cum sinistra frontis parte luculentissime intro pressis.

g) *Mémoires de l'acad. des sc. de Paris* a. 1740. pag. 371 sq. tab. XVI. fig. 1.

Aut grauitur fallor aut ipsissimum hocce est cranium quod iam in museo cl. CLINE Londini seruatur, vbi denuo delineauit et iconem aeri incisam perillustri BANKSIO dedicauit a. 1785 CAMPERVS.

h) *Journal de physique* l. c. tab. I.





JO. FRID. BLUMENBACHII

PROF. MEDIC. ORDIN. M. BRITANN. R. A CONSIL. AVL.

SOCIET. R. SCIENT. GOTTING. ALIARVMQVE MEMBRI

D E C A S

ALTERA COLLECTIONIS SVAE

C R A N I O R V M

DIVERSARVM GENTIVM ILLUSTRATA.

G O T T I N G A E

APVD JOANN. CHRIST. DIETERICH.

MDCCXCIII.

Cum praeter ea quae in fronte superioris commentationis praemonui de instituti ratione ultro exponenda non sint quae habeam, ad ipsam statim nouae decadis craniorum enarrationem me accingo e supellestile mea ita delectae ut et hic aequae ac in priore illa, diuersitatis tum formae craniorum tum gentium maxime ab inuicem diffitarum rationem haberem; eundem et hic ordinem seruaturus generis humani varietatum cuius expositionem itidem priori decadi praemisi.

* * *

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA TERNA.

XI. CINGARI GENVINI.

(— Tab. XI. —)

Memorable specimen quod inter rariora collectionis meae refero. Quamquam enim Cingarorum natio a quaternis fere inde seculis numerosis cohortibus vniuersam fere peruagetur Europam, in erratico tamen et syluestri quod agunt vitae genere quo ipsos modo plagio infantes rapuisse constat, modo etiam alii vagabundi erronea castra eorum sequuntur, progeniem eorum e diuersimode mixtis

A 2

paren-

parentibus ortam passim a nativo corporis habitu deflexisse mirum non est. Vnicam tantum Europae regionem nouimus in qua primigenia Cingarorum stirps impermixta degit, Transsylvaniam scilicet, et maxime quidem Colosiensem cum vicinis comitatibus. Rara ergo est opportunitas genuinum eiusmodi hominis cranium acquirendi; et ipse per bina circiter lustra frustra in id incubui, donec demum curante cl. PATAKI Med. Dre. Claudinopolitano eo potirer cuius curatam iconem tab. XI. exhibet.

Caput est osseum famosi latronis ex eorum quidem Cingarorum numero quos *incolas* vocant vt a nomadibus vagis distinguant, qui vero aestiuo tempore in syluis quas viae publicae transeunt viatoribus insidiari, tum et rapinae causa nundinas frequentare solebat, donec a. 1791. captus Claudinopoli in carceribus diem suum obiret.

Genuinum istius nationis characterem gentilitium tam luculenter prae se fert hocce cranium vt saepius iam Transsylvani qui collectionem meam curatius inspexerunt, primo statim intuitu illud ad Cingarum genuinum pertinere, declararent.

Characteres primarii: Facies oblonga. Frons parua, fornicata. Arcus superciliares pone glabellam valde prominentes. Orbitae admodum profundae. Olfactus officina amplissima, conchis mediis vtrisque in bullas insignes inflatis et sinibus SANTORINIANIS excauatis. Dentes grandes, molares inprimis ingentes. Mandibulae aliquantum prominulae.

Alia obseruata: Suturae, maxime occipitales eleganter flexuosae. Foramen occipitale fere quadratum. Condylus ad latera eius valde conuexus. Palatum alte fornicatum; ossis palatini lamina horizontalis perampla.

Singularis plane est similitudo quae vniuersum habitum huius cranii et capitis ossei mumiae Aegyptiacae intercedit quod Decadis I. tab. I. exhibui: quae certe tanta est vt et me primo intuitu commoverit et ab omnibus aliis qui collectionem meam craniorum curatius inspe-

inspexerunt, illico agnita sit; cum inter 64 crania peregrinorum extra Germaniam populorum quae iam possideo nullum extet a quo Cingaricum hocce propius absit si formam eius in vniuersum spectes, quam ipsum istud quod dixi medicatum veteris Aegyptii.

Et quamquam non is ego sim qui ex singulo eiusmodi specimine de gentium origine coniectari audeat; memorabilis tamen ea similitudo utique videtur et aliorum virorum quibus plures Cingaros genuinos videndi occasio datur, attentione digna. Notum enim est plures viros doctos a binis fere inde retro seculis, et nuper maxime cl. GRISELINUM, variis argumentis originem Cingarorum aegyptiacam probare studuisse, cui quidem opinioni ab aliis et quidem ex professo et singulari egregio libro a cl. GRELLMANNO grauiâ argumenta opposita et Cingaros ex Indica potius peninsula deriuatos esse nouimus. At enim vero quodsi eorum rationem habemus, quae doctissimus MEINERS collega coniunctissimus de Aegyptiorum cum Indis affinitate demonstraui, facile patet, ipsam quoque istam quam diximus craniarum similitudinem exinde intelligi posse, nouumque exinde accedere pondus sententiae VOLNEII viri acutissimi, quam nuper de vi argumentorum ex physiognomia gentium petita ad originem eorum computandam, tulit a).

* * *

XII. TATARI CASANENSIS.

(— Tab. XII. —)

Elegantissimum cranium vt tot alia summae et assiduae liberalitati Perill. Baronis DE ASCH debeo. Viri iuuenis est quod praeter alia os occipitis a sphenoideo adhuc separatum, tum dentium integerrimae ne hilum adhuc deletae testantur coronae, vniuersum vero caput osseum eximia conformationis pulcritudine et nescio qua mol-

A 3

litie

a) *Voyage en Syrie et en Egypte* T. I. p. 75. — "on peut poser en principe, „que la physionomie est une sorte de monument propre en bien des cas à „constater ou éclaircir les témoignages de l'Histoire, sur les origines des „peuples."

litie singulari conspicuum est utpote quod comparando id cum aliis barbarorum hominum craniis laeuore naturali excellit quo partes eleganter inuicem quasi confluunt: in vniuersum nil asperi, horridi &c.

Characteres primarii: Os frontis amplum, modice fornicatum; arcus superciliares neque protuberantes, neque glabella depresso distinctae, sed aequaliter inuicem coniuncti; nasi ossa neque depresso neque aquilina, sed pulcra directione a fronte descendunt; planum semiorbitale in temporibus non aspera linea terminatum sed sensim cum frontis et verticis ossibus confusum; superior dentium ordo prae inferiore per vniuersum ambitum aliquantum prominens; incisores superiores cum vicinis caninis reliquis pro portione maiores, omnes vero vtriusque ordinis symmetrici et contigui; maxillae denique inferiori mentum prominulum et inferior alarum lateralium margo paulisper extrorsum flexus.

Alia obseruata: protuberantia occipitalis externa nulla; sutura lambdoidea dens circ. ossiculis Wormianis distincta; maxilla inferior ubi alueolos dentium molarium continet insigniter crassa.

Comparando cranii huius elegantiores habitum et conformationem cum characteribus quos vulgo a naturalis historiae nuperis scriptoribus Tataricis hominibus tributos videmus, ingenter istum ab his differre deprehendimus. Quodsi enim v. c. accuratissimum ceteroquin ERXLEBENIUM *b)* audimus, hic Tataricam humani generis varietatem quam expresse tum ab ea quae borealis Asiae incolas complectitur, tum a Transgangetana distinguit, praeter alia facie plana lataque, naso breui crasso et dentibus longioribus interstitiis maioribus insignem ait. Facile vidi virum egregium post tot alios hanc Tataricae gentis picturam mirum quantum a naturae veritate abhorrentem a BUFFONIO mutuasce, hunc vero praeter reliquos testes ad PETR. BERGERON editorem collectionis itinerum medio quod vocant aevo a MARCO POLO aliisque in Asiam susceptorum, prouocare *c)*.

Detexi

b) *Syst. regni animalis* cl. I. pag. 1 sq.

c) *Hist. nat.* T. III.

Detexi denique primarium fontem ex quo et hic Tatarorum suorum descriptionem hausit, vnde sensim in tot alios libros deriuata est: epistolam nempe YVONIS cuiusdam NARBONENSIS Clerici, a. 1243 Vindobonae ad GIRALDUM archiepiscopum Burdegalensem datam et a coaetaneo suo MATTHAEO PARIS Monacho Albanense anglo *historiae* quam vocat *maiori* insertam. Agit ea "*de horribili vastatione inhumanae gentis, quam Tartaros vocant*" qui ipsis istis temporibus in Pannoniam quoque et ipsam Vindobonam inuasérant, et post atrocium facinorum ab ipsis perpetratorum narrationem, corporis quoque eorum habitum sequentibus describit, quae, cum eo quem diximus modo tot tantorumque anthropologorum a BUFFONII inde temporibus errori ansam praeberint ex ipsius PARIS chronico d) rarius obuio transcribere operae pretium erit:

„*Habent autem Tartari,* (— verba sunt YVONIS —) „*pectora*
 „*dura et robusta, facies macras et pallidas, scapulas rigidas et*
 „*erectas, nasos distortos et breues, menta proëminentia et acuta,*
 „*superiorem mandibulam humilem et profundam, dentes longos et*
 „*raros, palpebras a crinibus usque ad nasum protensas, oculos*
 „*inconstantes et nigros, aspectus obliquos et toruos, extremitates*
 „*ossosas et neruosas, crura quoque grossa, sed tibias breuiores,*
 „*statura tamen nobis aequales; quod enim in tibiis deficit, in su-*
 „*periori corpore compensatur.*„

Haec NARBONENSIS noster. At enim vero curatius rem pensanti facile patet eum plane non de genuinis Tataris loquutum esse sed de gente mirum quantum ab his diuersa, Mongolis scil. s. Calmuccis quibus praeter nomen quo tum temporis veniebant et adhuc dum passim cum Tataris male confunduntur e), nihil omnino cum his commune erat: adeoque omnes istos characteres qui toties ab historiae

d) MATTHAEI PARIS *historia maior*, editore WIL. WATS. Lond. 1686. fol. pag. 530.

e) Adeant quorum interest originem erroneae huius confusionis nosse, vnde Tatarorum nomen ad Mongolicas gentes transferri cepit, JO. EBERH. FISCHER *coniecturas de gente et nomine Tatarorum* inter EJ. *quaestiones Petropolitanas* p. 46 sq. it. EJ. *Sibirische Geschichte* T. I. p. 28 sq. 142 sq.

historiae naturalis auctoribus Tataris tributae sunt, ad diuersissimam Mongolorum nationem pertinere. Tataros contra nouimus formosos homines venusto et symmetrico vultu conspicuos qualem et ipsum quod exhibemus cranium adhuc refert a Calmuccorum simo et repando vultu (qualem tum prior Decas tum infra explicandae tabulae exhibent) longissime abhorrens.

* * *

XIII. KIRGISAE - CAISACCI.

(— Tab. XIII. —)

Donauit me hocce quoque cranium aequae ac altero quodam eiusdem gentis, Perill. DE ASCH cui vtrumque Orenburgo miserat cl. Dr. SANDEN medicus Vfsensis. Ambo capita sunt seniorum istius gentis (*Starfchini* vocantur) et vel ideo maxime memorabilia, quod si iunctim spectentur et comparentur siue a minoris momenti differentiis recesseris, vniuerso habitu ad amissim inuicem conueniant, et vnum eundemque characterem gentilitium prae se ferant.

Characteres primarii: Habitus inter Tataricum et Mongolicum ferem edius; facie quidem ad iugalia ossa satis lata, superficie malarii ossium maxillarium complanata, cui scilicet nulla impressa est fouea: fronte vero angustiore quam in Mongolicis craniis esse solet, orbitis quoque profundioribus, minus quam in his superne hiantibus. Glabella tumide protuberans: nasi dorsum arctiore iugo decurrens: et quidem magis quam in Mongolorum capitibus, prominens.

Alia obseruata: Lamina ossium palatinorum horizontalis angustissima. Orbitalium parietes superior, interior et inferior qui nempe ab ossibus frontis, cribriformi et maxillaribus formantur, tenuissimi, ossea eorum substantia hinc illinc plane resorbta, senio puto; senis enim fuisse praeter alia futurarum fere omnium coalitus monstrat.

* * *

VARIE-

VARIETATIS SECVNDAE
SPECIMINA TERNA.XIV. CALMVCCI *secundi.*

(— Tab. XIV. —)

Integrum huius Calmucci sceletum a Cl. KARPINSKI Professore Petropolitano paratum, itidem munificentiae generos. B. DE ASCH acceptum refero.

Characteres primarii: Globosa fere caluariae forma; facies lata et depressa; frons explanata; iugalia ossa extrorsum prominentia; orbitae amplissimae, patulae; arcus superciliares elatae; habitus totius cranii quasi inflatus et tumidus.

Alia obseruata: singularis cranii leuitas; ossium palatinorum lamina horizontalis amplissima; processus mastoidei quasi in bullas inflati; introitus canalis lacrymalis amplissimus; narium apertura angustior, obliquitate deformis.

Respondet vniuersus huius cranii habitus in vulgus notissimae Calmuccicae physiognomiae et perfecte omnino conuenit cum icone Caluariae Calmucci quam Jo. BENJ. DE FISCHER olim exhibuit *f*); mirum vero quantum imo vt nil supra abhorret ab ea quam in opere desideratissimi CAMPERI posthumo super linea faciali *g*) pro eiusdem gentis capite osseo exhibitum, eiusque formam pro norma quasi ideali maximae partis habitatorum orbis nostri terraquei per vniuersam nempe Asiam, Americam borealem et mare pacificum quoque ad antipodes vsque nostros Nouae Zeelandiae incolas, declaratum videmus. At enim vero vt posteriorem hanc opinionem sicco praeteream pede quae vix quemquam assentientem habebit cui ingentis
istius

f) *Diff. osteologica*, praeside GAUBIO defensa, de modo quo ossa se vicinis accommodant partibus. Lugd. Bat. 1743. 4. tab. I.

g) *over het Verschil der Wezens trekken*. Ultraj. 1791. 4. tab. I. fig. 4. tab. III. fig. 3.

istius partis globi nostri homines eorumque natiuæ varietates paulo cognitæ sunt; id vnice monuisse sufficiat, mihi persuasum esse cranium istud potius ad diuersissimam a Calmuccis hominum varietatem, ad Aethiopem nempe pertinere. Quamquam enim nulla gentilitia nationum forma tam constans et perpetua sit, quin multimodis lufibus defleat, vt v. c. inter nostrates Europæeos passim Aethiopicum habitum aut Calmuccicum referentes videamus, ipsa tamen Calmuccorum capitis forma isti Aethiopum tam plane opposita et contraria est, et CAMPERI contra figura, de qua nobis sermo est, tam genuinum et quasi idealem exhibet Aethiopem, vt nullus plane dubitem, casu nescio quo deceptum fuisse virum meritissimum, adeoque in opere isto egregio præter Europæorum et bina Aethiopum crania nullius plane alius gentis osseum caput exhiberi.

* * *

XV. IACVTAE.

(— Tab. XV. —)

Rarissimum cranium vtpote ex remotioribus Sibiriae terris aduectum. Itidem indefessa Generosi ASCHIADAE munificentia ad me peruenit. Irkutskum primo attulit cl. KRATZSCH chirurgus summam exercitus curans; hinc vero Petropolin secum tulit illustris LAXMANUS Russorum Imperatrici ab aulae consiliis.

Characteres primarii. In vniuersum prope abest ab illo Calmucci cranio quod priore Decade exhibui. Forma ipsi fere quadrata. Orbitae vaegrandes amplissimo osse cribriformi ab inuicem disiunctæ; glabella tumide prominens; nasi ossa coarctata et superne in acutiorrem apicem confluentia; verticis ossa vtrinque in tubera elata.

Alia obseruata. Senio confecti hominis caluariam esse, mandibulae magnam partem edentulae, et suturae pleraeque deletae docent. Quid quod et faciei ossium, nasi sc. et vnguis, et maxillarum et ingalium suturae s. vt vulgo in his ossibus vocari solent, harmoniae, rariore exemplo conferbuerunt.

* * *

Disputa-

Disputatum est inter antiquitatum septentrionalium auctores a quam generis humani varietate deriuandi sint Iacutae? an scilicet ad Mongolicam (quae mihi secunda est ex quinariis istis in quae vniuersum genus humanum maxime ad naturae veritatem diuidi posse, cenfeo) anne potius ad Tataricam (quam ad primam istarum varietatum refero). Tam corporis forma quam animi indole ex vtrisque quasi compositos esse alii monuerunt *h*). Cranium quidem de quo agimus, manifeste Mongolicum characterem prae se fert, et respondent huic similitudini J. G. GMELINI obseruationes qui Iacutas sibi visos Calmuccis quod ad faciei formam, nasum simum, oculos angustos v. c. comparat *i*), facile vero ab altera etiam parte intelligitur quomodo etiamsi Iacutorum aborigines ad Tataros pertinuerint, temporis tamen progressu connubiis cum Mongolicis populis, quorum stemmata, Tungusae v. c., hodiernum Iacutorum terras ad Lenam fluuium peruagantur, passim plus minus ab horum natiuo habitu ipsis admixtum fuerit.

* * *

XVI. TUNGUSAE.

(— Tab. XVI. —)

Pretiosissimum itidem ob remotissimam vnde venit orbis partem, ASCHIADAE Gener. curae vt tot alia quibus collectio mea superbit, debeo. Tungusae est, et quidem ex iis qui vulgo a *rangiferis* appellantur (— *Rehnthier-Tungusen* —). Nomen ipsi erat *Tschewin Amurew* ex *Gilgegirskio* stemmate nato, qui 350 leucarum Russicarum (Verstas vocant) distantia ab vrbe Bargusin degebat, anno vero 1791. sibi ipsi gulam fregit, ideoque cl. SCHILLING, chirurgus exercitus primarius Werchnelldinski illinc mittebatur vt de laesione

B 2

mortis

h) Cf. cl. GEORGI *Beschreibung aller Nationen des Russischen Reichs*. Petrop. 1776. 4. pag. 264.

i) J. G. GMELIN *Reise durch Sibirien v. 1733 - 43*. Gott. 1751. T. I. p. 77. — „In der Gestalt des Gesichts glichen die Jacuten den Kalmucken. Sie hatten nämlich eine platte Nase, kleine Augen und ein fast rundes Angesicht.“ —

mortis causa ex lege disquireret, qui cranium autochiri secum reportavit et ASCHIO perill. transmisit.

Characteres primarii: Habitus perfecte Mongolicus: facie plana ad arcus zygomaticos latissima, fronte depressa &c. Olfactus officina amplissima. Occiput mirum in modum retro eminens ita ut protuberantiae occipitalis externae distantia a dentibus incisoribus superioribus 9 pollices Lond. aequaret.

Alia observata: Ossis frontis pars media inferior cui glabella proxime subiecta est, depressior, quasi foveae planioris forma; crista longitudinalis ossium vnguis in acutissimam laminam osseam excurrens; processus pterygoidei exteriores in alas latissimas expansi, ita ut dexter cum ala parva INGRASSIAE quae foramini spinoso ad spinam sphenoidalem apposita est, confluat et foramen magnum commune formet.

* * *

VARIE-

VARIETATIS TERTIAE
SPECIMINA TRIA.XVII. *AETHIOPIS* quarti.

(— Tab. XVII. —)

XVIII. *AETHIOPIS* quinti Congensis.

(— Tab. XVIII. —)

XIX. *AETHIOPISSAE* Guineensis.

(— Tab. XIX. —)

Prius istorum craniorum (— Tab. XVII. —) debeo fauori anatomici summi CASP. FR. WOLFFII Professoris Petropolitani celeberrimi. Aethiopis est quem ipse ante aliquot annos anatomico cultello subiecerat, et qui perenni spasmo musculorum manducationi interuentium dextri lateris laborasse videtur, vnde maxilla inferior dextrorsum paulo distorta est.

Alterum (— Tab. XVIII. —) quod Congensis hominis est, acceptum refero medico illustri et longe meritissimo cl. REINEGGS, augustissimae Imperatricis collegio a consiliis. — Vtrumque itidem Perill. Bar. DE ASCH cura ad me peruenit.

Tertio vero (— Tab. XIX. —) me donauit vir egregius meique amantissimus, STEPH. JO. VAN GEUNS, illustris MATTHAEI fil. Professor medicinae Vltraiectinus celeberrimus. Aethiopissae est, Guineae natae, Bataui cuiusdam concubinae, quae aetatis anno 28^{vo} Amstelodami diem suum obierat.

Praestantissimam exhibent seriem, maxime si cum tribus istis aethiopum craniis comparantur, quae priore Decade exhibui, vtpote quae luculenter demonstrant, genuinos aethiopes si craniorum formam spectes non minus certe, imo vero magis passim inter se ipsos ab inuicem differre, quam nonnulli eorum a multorum Europaeorum capitis forma differunt.

Ita enim v. c. secundum ordine (— Tab. XVIII. —) proxime ab Europaea conformatione abest vtpote cuius mandibulae longe minus quam in reliquis duobus (— Tab. XVII et XIX. —) prominent; nasi contra ossa magis quam in his et proprius ad Europaeorum similitudinem porrecta sunt, et f. p.

In priore inferior maxilla prae superiore prominet; in tertio contra haec prae illa.

Olfactus officina priori insigniter angustata, reliquis duobus perampla.

Ipsa nasi ossa isti perexigua, singulariter arcta; secundo contra proluxa, tertio prae reliquis latiora.

Secundo arcus superciliares cum glabella ad nasi radicem valde protuberantes; priori minus; tertio omnium minime, glabella scil. plana et patula leniter ad nasum descendente.

Palatum et limbus alueolaris secundo latior, reliquis angustior.

Isti maxilla inferior alta, reliquis humilis, depressa.

Isti angulus maxillaris magis ad perpendiculum excurrrens, reliquis longe obtusior.

Isti mentum depressum vt sub foraminibus mentalibus vtrinque angulum formet, rotundatum contra in reliquis.

Taceo reliquas totius conformationis diuersitates primo intuitu ex adiectis iconibus dignoscendas.

Id vero obiter adiecisse liceat, in altero isto (— Tab. XVIII —) oram foraminis maxillaris postici anteriorem vtrinque in spinosum aculeum ascendere, proxime ab angulo inferiore processus pterygoidei externi latissime expansi distantem.

* * *

VARIE.

VARIETATIS QVARTAE SPECIMEN.

XX. FEMINAE CARIBAEAE EX INSULA
STI VINCENTII.

(— Tab. XX. —)

Coronidem impono huic decadi prodigioso plane cranio feminae eiusdem gentis cuius virile alterum superiorem dissertationem ornat. Superbit quidem et hocce rarissimo specimine museum meum munificentia eiusdem Perillustris viri et magni omnis historiae naturalis promotoris, JOSEPHI BANKS, Baroneti, Reg. Soc. Lond. praefidis dignissimi, cui et alterum illud acceptum refero.

Horridam et fere monstrosam huius capitis distortionem non nisi artis opus esse, violente scil. et perennis tam in fronte quam in nucha pressiois per se patet, et luculenter ea confirmat, quae ad calcem prioris decadis de eo argumento contra CAMPERI aliorumque obiectiones monui. Gratissimum vero insuper accidit, cum post editam istam decadem dissertatio cl. AMIC Med. Doctoris apud Guadelupenses, de Caribaeorum capitis forma prodiret, qua importunam cl. ARTHAUD dubitationem curata descriptione et iconismo fasciarum et puluillorum refellit, quibus barbari isti insulani infantum suorum capita ceu vdim et molle lutum (vt cum PERSIO loquar) in gratam ipsis depressam et repandam formam fingunt. Quorum puluillorum machinamenta ita comparata sunt vt cranii huius formae ad amissim respondeant, quae quidem ex icone adiecta tam luculenter patet vt vltiore explicatione praeter ea quae priore decade ad alterum Caribaei cranium attuli, non egeat.

THEATRE ALFRED COLLEGE, ST. ALFRED
VARIETATIE OF ARTS AND CRAFTS
XX. REMINISCENCES OF THE
THEATRE ALFRED

Containing a full and complete history of the Theatre
Alfred, from its first establishment in the year 1791
to the present time, with a description of the
buildings, and a list of the names of the
actors and actresses who have performed
on the stage.

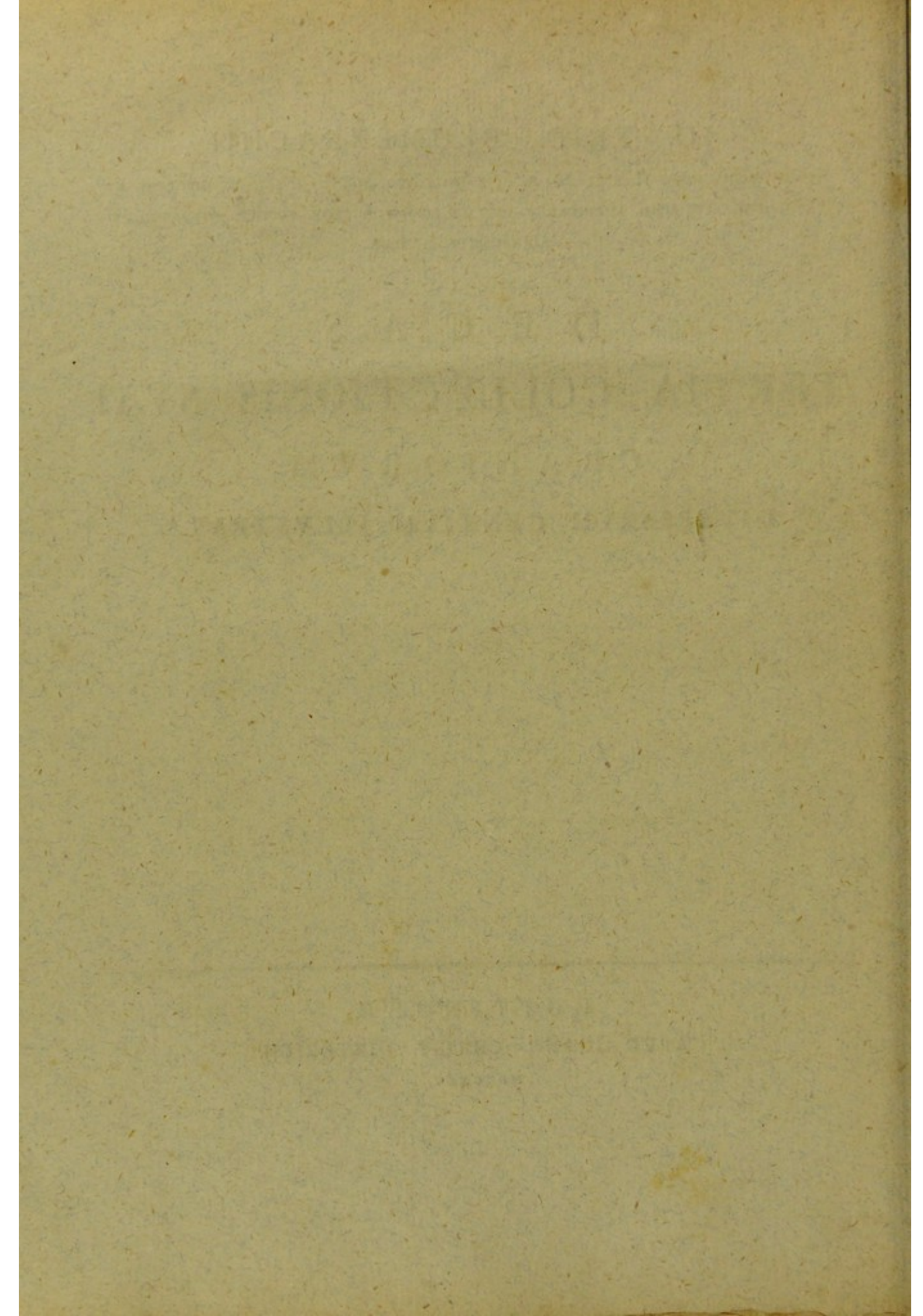
Alfred, at the Theatre, during the year 1791, was
the first time that the Theatre was opened to the
public, and it was then that the first performance
was given. The Theatre was then a small building,
and the first performance was given by a company
of actors and actresses who had been trained
at the Theatre. The first performance was given
on the 1st of January, 1791, and it was then
that the Theatre was opened to the public.
The Theatre was then a small building, and the
first performance was given by a company of
actors and actresses who had been trained at
the Theatre. The first performance was given
on the 1st of January, 1791, and it was then
that the Theatre was opened to the public.

JO. FRID. BLUMENBACHII

PROF. MED. ORDIN. M. BRITANN. R. A. CONSIL. AVL. SOC. REG. SCIENT. GOTTING. ET
LONDIN. IT. ACAD. AMERICANAE ART. ET SCIENT. BOSTON. SOCIET. ROTTEROD.
ALIARVMQVE MEMBRI

D E C A S
TERTIA COLLECTIONIS SVAE
CRANIORVM
DIVERSARVM GENTIVM ILLUSTRATA.

G O T T I N G A E
APVD JOANN. CHRIST. DIETERICH.
MDCCXCV.



Quamquam priores duae decades insignem fatis et memorabilem craniorum diuersarum gentium copiam exhibuerint, bina tamen haftenus restabant, quibus inuitissimus carebam ad seriem vniuersam anthropologico scopo explendam: primo nempe caput osseum tanta symmetricae pulcritudinis perfectione conspicuum vt pro norma quasi ideali et canone venustissimae conformationis haberi possit: tum vero vnum quoque alterumue specimen istius generis humani varietatis quae oceani australis insulanos complectitur.

Vtrique desiderio iam satisfecerunt pro insigni sua erga me munificentia viri Perillustres BANKSIUS Baronetus, et L. B. DE ASCH. Huic nempe acceptum refero speciosissimum cranium feminae adolescentis Georgianae; isti vero bigam craniorum vtriusque stemmatis principis barbarorum australis oceani insulas habitantium; alterum nempe Nouo-Hollandi, alterum Otaheitae.

Hisce vero selectum septem aliorum capitum osseorum talem iunxi, vt nunc tertiae huius decadis additione satis completam varietatis gentilitiae craniorum synopsin, me exhibuisse, confidam.

* * *

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA BINA.

XXI. FEMINAE GEORGIANAE.

(— Tab. XXI. —)

Cranium est, ut modo dixi, feminae iuuenis Georgianae, quae nuperiore bello Turcico a Russis capta, et Moscouiam translata, illic cum morte subitanea obiisset, causam eius legali sectione ex muneris officio indagauit cl. HILTEBRANDT, anatomes Professor apud Moscouienses dignissimus; qui caput osseum ob eximiam formae elegantiam curate seruauit, et Perillustri L. B. DE ASCH Petropolin misit, cuius liberalitate, quam toties iam expertus veneror, in collectionem meam transiit.

Vniuersus huius cranii habitus tam elegans et venustus, ut et tantum non semper vel indoctorum, si qui collectionem meam contemplantur, oculos eximia sua proportionis formositate feriat.

Caluaria subglobosa, versus tempora paulo compressior; frons modice explanata; ossa iugalia angustiora, inde a processu malari ossis frontis leniter utrinque descendunt et retrorsum flexa; arcus superciliares aequabiles nullo ad glabellam interfinio distincti, sed eo loco molli potius tubere cum nasi dorso confluentes; limbus alueolaris aequabiliter arcuatus; mentum pleniusculum, pulchre rotundatum; verbo, in vniuerso capitis huius ossei ambitu nihil asperi, nihil praeter modum profilientis, ita ut perfecte medium teneat locum inter bina faciei gentilitiae in humano genere extrema; Mongolicum nempe alterum, facie complanata et quasi depressa, ac ossium iugali extrorsum utrinque directa eminentia insigni; alterum Aethiopicum, fronte contra tuberosa et fornicata, ac mandibulis angustis sed antrorsum porrectis, conspicuum.

Quam ingenter enim bina ista extrema ab inuicem abhorreant, quamque perfecte medium inter ea locum teneat Georgianae de quo agimus cranium, luculentissime patescit craniis his iuxta se positis,
facie

facie eorum ad eandem lineam horizontalem directâ, tumque retro a vertice consideratis: de cuius aspectus seu *normae verticalis* ad craniorum formam gentilitiam inuicem comparandam ratione et usu alias egi, et ipsissimorum quae modo dixi ternorum craniorum exemplis illustraui a).

Quanta vero Georgianæ capiti osseo symmetrica proportio et venustas, optime sentitur curatius id ipsum comparando cum vno alteroue femineo simulachro diuinorum artis antiquæ Graecanicae operum. Est mihi v.c. dum haec scribo ad manus gypseum exemplum protomes marmoreae Clyties ineffabili pulcritudine conspicuae, quae ex Laurentiano quo Neapolis superbit palatio in thesaurum selectissimum artis antiquae operum transiit, quem vir humanissimus et doctissimus CAR. TOWNLEY Londini summo iudicio et gustu sibi congescit. Comparato iam isto de quo agimus cranio cum hocce capite gypseo, quatenus nempe inuicem conferri possunt, adeo istud huic respondere vides, ut illud huius prototypo quondam inhaesisse, peierares.

Respondet ceteroquin formosum istud cranium, quod sane pro canone ideali habere licet, iis quae de summa Georgianæ gentis pulcritudine vel in vulgus nota sunt b).

* * *

A 3

XXII.

a) *De generis humani varietate nativa*, edit. 3. 1795. pag. 204 sq. tab. I. fig. 1. 2. 3.

b) Ex nube testium citasse sufficiat JO. CHARDIN, itinerarii classici vol. I. pag. 171. ed. Amst. 1735. 4. — "*Le sang de Géorgie est le plus beau de l'Orient, et je puis dire du monde. Je n'ai pas remarqué un visage laid, en ce pais-là, parmi l'un et l'autre sexe: mais j'y en ai vu d'angeliques. La Nature y a répandu sur la plupart des femmes, des graces qu'on ne voit point ailleurs. Je tiens pour impossible, de les regarder sans les aimer. L'on ne peut peindre de plus charmans visages, ni de plus belles tailles, que celles des Géorgiennes.*"

XXII. *SARMATAE LITVANI.*

(— Tab. XXII. —)

Donum desideratissimi REINEGGS, viri de re medica et historia naturali longe meritissimi, quod itidem cura Generosissimi ASCHIADAE ad me peruenit.

Eam praesertim ob causam hic exhibeo, ut ad oculum quod aiunt comprobem, quae alias in *lineam facialem* CAMPERI animadverti, quam male nempe sufficiat ad characterem craniorum gentilitium constituendum. Quodsi enim hocce de quo agimus cranium a latere tantum spectamus, parum sane abest quin ei Aethiopis Congensis capiti osseo, quod Decadis secundae tab. XVIII delineatum est, fere ut ouum ovo simile sit; quando vero utrumque ad *normam verticalem* reuocatur, quam modo dixi, mirum quantum vnum ab altero differre, luculentissime apparet. Tunc enim alterum vel angusta iam et a lateribus quasi compressa caluaria, fronteque tuberosa et fornicata, aperte Aethiopicam originem testatur; et insigniter ab altero hocce Sarmatico discrepat.

Validissimum ceteroquin hocce cranium est, valde crassum, robustum et ponderosum: prouectioris aetatis viri: praeter alia minoris momenti, maxime limbi orbitalium angustia, harumque contra alta profunditate, et sinibus frontalibus praesertim ad glabellam horride prominentibus, insigne.

* * *

VARIE.

VARIETATIS SECUNDAE
SPECIMINA TERNA.

XXIII. SINENSIS DAÜRICI.

(— Tab. XXIII. —)

Cranium est genuini Tungusae Daürici s. Sinensis tribus Saradulicae, quae quidem Seculo posteriore ad finem vergente principem GANTIMUROW secuta, Amuri ripas relinquens, Russicae potestati se subiecit. Senis est octoginta octo annorum, ante aliquot annos ad Onon fl. prope reseruaturn vt vocant, Tungusio-Iljinese mortui, a viro egregio Jo. ROESSLEIN, M. D. Rutenorum Imperatrici ab aulae consiliis, in itinere Sibirico versante, ex sepulcro erutum, et ad Perill. Bar. DE ASCH Petropolin missum est, cuius liberalitate in meam collectionem transiit.

Characteres primarii. Omnes ac singuli habitum Mongolicum spirant. Facies plana, depressa; naso simo, fossa malari leuissime tantum sinuata, et ossibus iugalibus vtrinque ad latera exporrectis. Mentum prominulum.

Alia obseruata. Limbus alueolaris superior, etsi pridem edentulus, tamen non vt alias in silicerniis dentibus orbis solet, resorptus, sed magnam partem superstes, alueolis quamuis clausis et margine extremo quasi in aciem excurrente.

Memineram cum priore decade primum Mongolici hominis cranium exhiberem, binarum imaginum iuuenis Calmucci quae penes me sunt et gentilitio suo caractere perfecte cum eo conueniunt quem istius hominum varietatis capita ossea prae se ferunt. Contigit vero mihi ab eo inde tempore esse tam felici vt amicitia viri humanissimi cl. TATTER, M. Britann. Reg. a secret. legation. eiusdem Calmucci effigie, sed ab hoc ipso propria manu, incomparabili plane artificio et gustu, et viuidissima similitudine creta nigra
(s. schisto

(f. schisto scriptorio) delineata, potirer. Cum enim vir iste humanissimus in comitatu Serenissimi M. Britann. Principis AUGUSTI Romae versaretur, in pictorum coetu diuersarum gentium illuc conflente Mongolicum hunc summum artificem, cui nomen FEDORIS IWANOWITSCH, offendit, eamque quam dixi imaginem ab ipso parari curavit, eaque tanquam cimelio summi pretii supellectilem meam anthropologicam ditauit. Tanto autem gustu tamque delicata perfectione expressa est haec imago, ut non semel vel artis periti primo intuitu haesitarint anne anglici chalcographi opus esset summa mollitie aere expressum. Quanta vero ipsi insit similitudo vel ex eo conicere licet, quod saepius iam viri in itinere versati Roma reduces me inuisentes, primo statim aspectu et sponte imaginem eam admirabundi agnouerint. Simul autem tam perfecte gentilitium characterem Mongolicum spirat, ut pro ideali huius varietatis generis humani icone haberi possit.

* * *

XXIV. *ESKIMOTAE PRIMI.*

(— Tab. XXIV. —)

Rarissima binorum Eskimotarum crania debeo amicitiae viri tum scriptis tum factis de salute multorum hominum longe meritissimi, cl. Jo. LORETZ, cuius quippe cura et studio e colonia Nain orae Labradoricae ad me peruenerunt.

De vtrisque seorsim. Atqui prius de eo quod adhuc inferiore mandibula instructum est.

Characteres primarii. Vniuerso habitu perfecte medium locum tenet inter Mongolicae varietatis crania haecenus a me descripta et Americanae; ita ut transitum ab istis ad haec facere dicendum sit. Facies nempe plana quidem, iugalibus tamen ossibus non adeo ut apud Mongolicas gentes extrorsum eminentibus; nasus parvus utique, neque tamen adeo ut in his simus et depressus. Mentum acuminatum, prominens. Fossa basilaris, (regio scilicet margini postremo

postremo laminae horizontalis ossium palatinorum, et processibus pterygoideis ossis sphenoidi ad condylos vsque occipitales interiecta,) in longum extensa, sed plana, parum profunda. Occiput protuberans.

Alia obseruata. Ossa vnguis angustissima, fere linearia et perquam tenuia. Dentium coronae maximam partem detritae: procul dubio ex victus crudi et durioris ratione; vnde et Eskimotarum nomen originem traxisse perhibetur.

Ad amissum respondet caput hocce osseum egregiis imaginibus viuis coloribus a summo artifice NATHAN. DANCE ad ipsam naturam Londini factis binorum Eskimotarum, viri et feminae, a cl. G. CARTWRIGHT a. 1773 a Capite Caroli orae Labradoricae in Angliam translatorum c), quorum copiam pro humanitate sua et studia promouendi ardore mihi fecit Perill. Baronetus BANKS. Nam et viuidae hae icones adeo mediam testantur faciem gentilitiam Mongolicam inter et Americanam, vt vel solae ad refutandam ROBERTSONII paradoxam opinionem sufficiant, si refutatione adhuc opus esset, quasi nempe Eskimotae a Normannis originem suam traxerint d).

* * *

XXV. ESKIMOTAE SECVNDI.

(— Tab. XXV. —)

In vniuersum priori quoad characteres primarios simile cranium. Imo vero planities singularis fossae basilialis adhuc maior. Hinc et zygoma elongatius, et valde gracile.

Differt tamen maiore ambitu limbi alueolaris, cuius vero in altero cranio angustia fortassis alueolis pridem post dentium casum obli-

c) Cfr. Cptn. CARTWRIGHT'S *Journal during a Residence of nearly 16 years on the Coast of Labrador.* vol. I. pag. 41. 262-75. 277.

d) v. ROBERTSON'S *history of America* vol. II. pm. 40.

obliteratis debetur; cum contra in eo de quo nunc agimus vtrunque maxillares restent: sed et hi aeque ac caninus superstes admodum detriti.

Singulari ceteroquin et characteristico suo habitu prope abest a binis aliis craniis, eiusdem vt verisimillimum est gentis, etsi ex longe distantibus, quas mire diffitas incolit, oris; altero nempe quod ex sinu Georgii (*Nutka-Sound*) retulit meritissimus KING et academiae Oxoniensi dono dedit, vbi in theatro anatomico collegii Christi asseruatum, monstravit mihi amicissimus PEGGE, anatomes Prof. in ea academia dignissimus *e*); altero ex insula canum (*Hond-Eyland*) ad fretum Disko littoris occidentalis Groenlandiae, quod a chirurgo Würtembergensi RIECKE reportatum et a WINSLOVIO curate descriptum *f*).

* * *

e) Iconem huius cranii exhibuit a. 1785 tabula anecdota, Perillustri BANKSIO dicata, CAMPERUS.

f) In *Mémoires de l'acad. des sciences de Paris* a. 1722. pag. 223.

Lapsum CAMPERI, cum WINSLOVIUM plane immerentem hac occasione erroris reum autumabat, emendavi nupera editione 1, de generis hum. varietate nativa pag. 227.

VARIE-

VARIETATIS QUINTAE
SPECIMINA BINA.

Bina haec crania insulanorum oceani australis s. pacifici, quibus collectionem meam ditavit munificentia Perill. BANKSII Baroneti, vtut per se iam tam ob ingentem locorum distantiam in aduersa orbis terraquei plaga vnde aduecta sunt, quam ob gentium ad quas pertinuerunt famam et celebritatem summo supellectili meae ornameto sunt, praeterea tamen duplici ex causa tanto magis memorabilia sunt; quod nempe haftenus nullum huius varietatis generis humani caput osseum icone exhibitum sit: tum vero quod ad bina ea stemmata pertineant in quae istam varietatem denuo dispescendam esse nuperis nonnullis auctoribus visum est. Alterum nempe, quo et Otaheitenfes referunt, badii coloris et elegantioris formae, qua, aequae ac lingua, cum Malais conueniat; alterum contra, cui et Nouo-Hollandos accensent, tam fusco magis colore, quam vultu propius ad Aethiopum habitum accedens. Quam tamen differentiam non tanti momenti esse, docet tum curatissimorum autoptarum obseruatio, qua constat, multifariis gradationibus oceani istius insulanos quoad vultum gentilitium inter se differre et inuicem denuo confluere; (inter ipsos v. c. Otaheitenfes alios Europaeis satis similes esse, alios contra Mulatorum faciem prae se ferre g); Nouo-Caledonios autem medium inter hos et Papuanos tenere locum &c.) tum vero ipsius quam hic exhibeo craniorum bigae contemplatio et comparatio.

XXVI. OTAHEITAE.

(— Tab. XXVI. —)

Retulit hocce cranium BANKSII generosiss. rogatu fortis et animosus Nauarchus, GUIL. BLIGH, ex memorabili itinere redux quo artocarpi incisae stirpes ex Societatis insulis oceani australis in Indias occidentales felicissimo successu transportauit. Tantoque maioris

B 2

aestu-

g) v. BOUGAINVILLE *voyage autour du monde* pag. 214.

aestumandum quod inferiore mandibula adhuc instructum sit, quae in publicis sepulcretis, ubi funera ex gentis istius ritu machinis elatioribus imponuntur, in tanto coeli ardore cito a capite soluta delabitur et cum aliis confunditur; ab eorum vero cadaueribus qui in clade occubuerunt a victoribus statim rescinditur et tropaei loco horum ante fores suspenditur.

Characteres primarii. Caluaria modice angustata; utriusque tamen bregmatis medio insigniter protuberante. Mandibula superior aliquantum prominens. Frontis medium et verticis, ubi futura sagittalis excurrit elatiore quasi iugo distinctum. Arcus superciliares admodum tumidi.

Alia observata. Vtraque lamina orbitalis ossis frontis, eo praefertim loco cui glandula lacrymalis affedit, pluribus et maioribus foraminulis pertusa est, quam unquam alias me vidisse memini. Inprimis vero memorabile est vulnus quo diu ante mortem, lanceae ut videtur ictu, afflictum fuisse Otaheitam ad quem hoc cranium pertinuit, necesse est, ex quo nempe diffracta et in interiora ossis ethmoidei intrusa lamina papyracea orbitae sinistrae cum vicinis narium internarum partibus ossibus, mirum in modum conferbuit.

Conuenit ceteroquin cranii huius habitus perfecte tam cum iis quae de rudiori vultu et lineamentis plebeiorum Otaheitenium perhibentur *h)*, quam cum fidis et a peritis artificibus profectis imaginibus eorum, v. c. iis notissimi Omai quae ad NATHANAELIS DANCE et JOSUAË REYNOLDS picturas aeri incisae sunt.

* * *

XXVII.

h) Ita v. c. de iis magnus ceteroquin Otaheitenium encomiastes, desideratiss. G. FORSTER in *voyage round the world* vol. I. pag. 265. "their features were very irregular, and in general very ordinary."

Et pag. 290. "artless nymphs in whom youth supplied the want of beauty."

XXVII. NOVO-HOLLANDI.

(— Tab. XXVII. —)

Viri iuuenis est, et quidem, vt ex Perillustribus BANKSII litteris didici, ex primis eorum qui noua Anglorum colonia prope fretum botanicum (*Botany-bay*) ad Sydneii sinum (*Sydney-cove*) constituta, huic se committere et cum nouis aduenis degere ausi sunt.

Characteres primarii in vniuersum cum iis quos ad Otaheitae cranium recensui, conueniunt, bregmata tamen minus protuberant; hinc caluaria angustior et hoc respectu paulo propius ad Aethiopicum habitum accedens. Mandibulae superioris anterior facies naribus subiecta vtrinque vsque ad caninorum dentium alueolos singulariter plana; fortassis ex diutina obicis transuersalis pressione, quod barbaros istos septo narium perforato gestare, notum est. Choana perangusta. Fissurae orbitales superiores praeter modum breues et exiguae.

Alia obseruata: ossium vnguis loco rima angusta, fere linearis, ita vt si adfuerunt ea officula, ipsa tamen mirifice angusta fuisse, necesse est. Alueolus dentis incisoris superioris medii dextri coali-tus, quod eum dentem Nouo-Hollandi pueris suis tantum non omnibus, ex superstizioso vt videtur ritu, euellant.

Proxime abest cranii huius habitus ab imagine accurata Papuani ex inf. longa (Belg. *Lange Eiland*) ad caurinum littus Nouae-Guineae, quam peritus artifex CORN. DE BRUIN itinerario suo inseruit *i*), et cui binos iuuenes Nouo-Hollandos, quos nouae Coloniae primus Gubernator cl. PHILLIPS Londinum attulit, simillimos esse, ab autoptis doceor.

* * *

B 3

SVPPLE-

i) v. EJ. *Reizen over Moskouie &c.* Amst. 1711. fol. pag. 364. tab. 197.

Collato NIC. STRUYCK in *Vervolg van de Beschryving der Staartsterren.* ibid. 1753. 4. pag. 165.

SUPPLEMENTVM TRIVM CRANIORVM
INFANTILIVM DIVERSISSIMARVM GENERIS
HVMANI VARIETATVM.

XXVIII. *PVELLAE IYDAICAE.*

(— Tab. XXVIII. —)

XXIX. *INFANTIS BVRAETI.*

(— Tab. XXIX. —)

XXX. *AETHIOPIS NEONATI.*

(— Tab. XXX. —)

Trigam hanc craniorum hic subiungere operae pretium duxi quod luculenter demonstret, characteres gentilitios, quibus varietates diuersissimae generis humani ab inuicem differunt, iam infantili aetatula conspicuos esse.

Duo ideo specimina exhibeo binorum in ea varietatum scala extremorum, quae nempe omnium maxime inter se abhorrent, Mongolicae inquam et Aethiopicae. Tertium vero quod perfecte medium inter ista extrema locum tenere dicendum est, ad Caucasianam varietatem pertinens.

Hoc scil. Iudaicae puellae circiter quinquennis, hisce in terris natae et symmetrica conformationis elegantia insigne.

Alterum, Mongolicae quippe varietatis, Buratici infantis est sesquiennis, quod rarissimum exemplum iterum Perillustri ASCHIADAE munificentiae debeo. Irkutzkum primo attulit cl. KRATZSCH, meritissimus cui summa exercitus commissa est, chirurgus: dehinc vero Petropolin secum attulit cl. LAXMANN Russorum Imperatrici ab aulae consiliis. Utut infantile, molle quasi et rotundatum, non infitiandum tamen Mongolicum characterem, faciem nempe

nempe complanatam et iugalia ossa extrorsum prominentia, aperte prae se fert.

Tertium denique, Aethiopis nempe neonati, acceptum refero cl. BILLMANN, chirurgus Castellano experientissimo. Tenellum hocce cranium mandibulis porrectis vel primo intuitu originem suam et ingentem a Mongolica varietate differentiam, luculentissime testatur.

* * *

Coronidis denique loco bina monere liceat, quae vniuersam iconum craniorum, quae ternis decadibus exhibui, rationem attinent.

Primo nempe, quoduis cranium eo situ et aspectu delineatum esse, quo characteres eius distinctiui gentilitii euidentissime oculos feriunt. Alia ergo a latere, vt ea Aethiopum. Alia directe a fronte, vt macrocephali istius, (Dec. I. tab. III.) aut Indi Americae septentrionalis, (Dec. I. tab. IX.). Longe plurima autem directione plus minus oblique deflexa, quod eo situ plerorumque character distinctivus omnium optime dignoscatur; melius quam si vel a latere vel a fronte exhibitum fuerit caput: adeo vt me hac ratione, curate in quouis aspectum maxime caracteristicum exquirendo, studio hocce anthropologico longe satius consuluisse persuasus sim, quam si quodvis eorum duplici figura, a latere nempe et a facie directa, exhibuissem.

Alterum monitum eo redit, quod tamen artis delineandi peritis per se patet, omnes ac singulas craniorum icones *pietorum* more ex vno eodemque puncto optico s. principali fixo et inmutato, perspectiuice vt dicunt, delineatas esse; minime gentium vero orthographica *architectorum* proiectione, qua axis opticus sensim sensimque mutatus semper horizontali directione cuius obiecti parti obuersus est

est *k*). Quanquam enim haec ratio architectonicarum designationum fini egregie respondet, imo et in vulgaribus tabulis anatomicis satis commode adhiberi potest, quod plures simul obiecti partes visui offerat, quarum contra in perspectiuica delineatione altera alterum absconderet; eandem contra in eiusmodi imaginibus quales hic exhibui et quarum vis et usus vnice in accuratissima repraesentatione vultus characteristici gentilitii, proportionis ergo et habitus totalis consistit, nunquam sane admittendam esse, facile fatebitur qui craniorum iconem, orthographica ista architectorum projectione designatam, qualis v. c. in B. S. ALBINI *tabulis ossium* extat, cum ipsa natura comparauerit, utpote in qua, fatente ipso tabularum istarum egregio auctore *l*), „quia more architectorum „mensurata et reddita erat, dentium series *multo latior* est quam si „quis pictor prope adstans ex vno eodemque aspectu cerneret. — „Pleniora enim et latiora apparent omnia quae architectorum modo „mensurata sunt.”

k) v. pluribus de duplici hac delineandi ratione disputantes, CAMPERUM in *epistola ad anatomicorum principem magnum Albinum*, Groning. 1767. 4.
et B. S. ALBINUM *annotationum academicarum* L. VIII.

l) *Annotat. academic. l. c.* pag. 25. 28. 30 et al.

JO. FRID. BLUMENBACHII

PROF. MED. ORDIN. M. BRITANN. R. A CONSIL. AVL. SOCIET. REG. SCIENT. GOTTING.

LONDINENS. ET SENENS. ACAD. AMERICANAE ART. ET SCIENT. BOSTON.

SOCIET. PHILOS. PHILADELPH. ROTTERODAMENS. HARLEMENS.

ALIARVMQVE MEMBRI

D E C A S

QVARTA COLLECTIONIS SVAE

C R A N I O R V M

DIVERSARVM GENTIVM ILLVSTRATA.

G O T T I N G A E

APVD JOANN. CHRISTIAN. DIETERICH.

M D C C C.

JOHN H. BACH

FROM THE COLLECTION OF THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AT THE UNIVERSITY OF CHICAGO
RECEIVED JANUARY 10, 1900

D. E. C. A. S.

OVERSEA COLLECTIONS

C. R. A. N. I. O. R. Y. M.

DIVISIONAL DIVISIONAL

NO. 1000

THE LIBRARY OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

Vicesimus iam voluitur annus, ex quo primo consilium cepi comparandae supellectilis anthropologicae, qua quidem generis humani varietates gentilitias tanquam documentis genuinis ad ipsam naturae veritatem illustrare liceret. Creuit ea, tum assidua quantum in me erat perseuerantia, tum vero maxime fautorum et amicorum liberali quo me iuuerunt studio adeo, vt iam vel craniorum diuersarum gentium numerus, ex quinis terraquei orbis partibus rara fortuna congestus, *centenarium* superet.

Ternis eorum decadibus e pluribus selectis, quas superioribus annis exhibui, nunc quartam iungere liceat, tam eximia speciminum raritate, quam insigni eorum ad characteres gentilitios stemmatum humani generis illustrandos vtilitate et dignitate, nulli istarum secundam. Praeterquam enim quod inter alia remotissimarum Americae et ipsius Australiae populorum crania contineat, inprimis triga speciminum reliquis praestat veneranda non solum antiquitate memorabilium, verum et ex ipsis ternis quae orbem veteribus cognitum constituunt mundi partibus, desumptorum. Europaeum scil. caput veteris Romani militis praetoriani; Afrum mumiae Aegyptiacae; Asiacum denique Tschudae ex vetustissimo Scythiae Sibiricae tumulo erutum.

Atque de his quidem primo statim loco figillatim agamus.

* * *

TRIA CRANIA PERANTIQUORVM EX
DIVERSISSIMIS ORBIS PARTIBVS
GENTIVM.

XXXI. MVMIAE AEGYPTIACAE SECVNDAE.

(— Tab. XXXI. —)

Prima quidem iam decade Aegyptiaci medicati funeris caput descripsi, quod vero aequae ac reliqua ad vnum omnia mumiarum crania, quotquot mihi adhuc contemplari licuit [satis multa autem vidi neque perfunctorie tantum in eadem me inquisuisse, binis quas super mumiis edidi dissertationibus *a*), probare studui] haec inquam omnia id ipsum quod nunc exhibeo, insigni quo conditum est artificio et intemerata integritate, longe superare dicendum est. Debeo hoc cimelium amicitiae viri coniunctissimi, THOMAE TURNER, armigeri angli, qui quidem id ipsum antea in museo PETITI, medici Londinensis *b*), fuisse, me docuit.

Tectum adhuc erat cum ad manus meas pervenit, involucris byssinis bitumine firmissime induratis, demta vnice ea tegminum parte, quae per mediam faciei longitudinem decurrerat, ita vt iam frontis pars denudata esset, nasi autem ossei foramina hiarent et labiis dilapsis dentes incisivi vtriusque ordinis exserti conspicerentur. Quum autem vultum vetustissimi Aegyptii hominis reuelatum intueri auerem, involucra bituminata, quae ipsi arctissime adhaerebant, cauta et suspensa manu a dextro faciei latere diffregi; quo quidem facto non osseam tantum, vt in priore isto mumiae cranio, compagem, sed et mollium partium, conditura exsiccatarum, imo et cutis magnam partem, hancque in submaxillari regione adhuc barbae male

a) Von den Zähnen der alten Aegyptier und von den Mumien, in Götting. Magazin der Wissensch. und Litteratur. P. I. p. 100.

Observations on some Egyptian Mummies opened in London, in Philosoph. Transactions 1791 pag. 177. recusae in new Annual Register a. 1794. gallico autem idiomate in Magazin Encyclopedique T. I. P. IV. et italico in cl. BRUGNATELLI Annali di Chimica P. XI.

b) V. JO. HADLEY'S Account of a Mummy in Philos. Transactions Vol. LIV. 1764. pag. I.

male tonsae vestigiis asperam inueni; quo quidem virile fuisse funus constitit, et vel hoc specimine paradoxa hodiernorum Aegypti incolarum opinio refutetur, saepius ab auctoribus rerum Aegyptiacarum repetita *c*), quasi humanae mumiae ex arenosis istis prope Sacaram hypogaeis erutae omnes ac singulae sequioris sexus essent. Palpebrarum quoque vestigia haud infitianda supersunt; interiora autem orbitarum singulari substantia quasi ochracea pissasphalto intermixta, replentur.

Quam vero alias iam ex professo tetigi *d*) mirandam et vere anomalam dentium incisurorum conformationem, in tot iam mumiis (ex eorum nempe numero quae bitumine vere obduratae, non vero mollibus tantum fasciis byssinis laxius obuolutae sunt) obseruatam, etiam in hoc egregio specimine luculentissime cernere licet. Sunt enim vtriusque maxillae, praesertim vero superioris incisores, si modo incisores eos appellare licet, non scalprorum in modum cuneati, intrinsecus sinuati et in transversam desinentes aciem, vt dentibus ad secandum a natura paratis, conuenit, sed mirum in modum crassi, obtusi et versus extimum marginem latiori facie oblique truncati *e*).

Ipsam vero caput si cum altero isto quod priore decade descriptum est, comparaueris, in vniuersum a lateribus minus compressum apparet, iugalia tamen ossa paulo angustiora habet; frontem satis quidem fornicatam, attamen maiorem pro ea portione reliqui vultus quae a glabella inde ad menti vsque apicem descendit: arcus superciliares perparum prominentes; inferiorem autem

A 3

mandi-

c) Cf. v. c. *Travels by VAN EGMONT and J. HEYMAN* T. II. p. 203.

POCOKE's Description of the East T. I. pag. 227.

Ansam fortassis praebuit errori tum imberbis imago in tot mumiarum extimis faciei inuolucris depicta, tum illius larua quam Sycomorini earum sarcophagi prae se ferunt.

d) Il. cc. tum et libro *de generis hum. var. nativa.* ed. 3. pag. 224.

e) Haud ita pridem amicissimus AUTENRIETH Prof. Tubingensis celeberrimus icone me donauit maxillarum dentatarum mumiae Stutgardiensis, quam ipse accuratissime aeri incidit, et quae dentium priorum coronas, istis mei de quo agimus speciminis, adeo simillimas exhibet vt ad hoc ipsum delineatas esse peierares.

mandibulam aliquanto latiore et ab antica parte minus altam; mentum denique magis acuminatum.

Quod vero vniuersum vultum attinet, differt quidem ille satis luculenter a genuino isto Nigritarum, qui Anglis vulgo facies Guineensis audit, Aethiopici tamen aliquid spirat, ita vt propius absit ab Habessinico, qualem curata icon exhibet f), proxime autem ab eo quem tot antiquissima Aegyptiacae artis monumenta prae se ferunt g), de quorum caractere physiognomico, in aliis magis Aethiopico, in aliis contra Indico, alias disputauimus h).

Obiter etiam obseruasse liceat, nares internas septo suo osseo, cum maxima ossium turbinatorum parte orbas, laminam vero cribratam ossis ethmoidei pertusam esse, ita vt nasale antrum in ipsum encephali cauum hiet, quod quidem ad amissum respondet Herodoteae de ratione qua pollinctores Aegyptii cerebrum per nares extraxerint notitiae i), male a nuperis quibusdam in dubium vocatae qui contra per foramen magnum occipitale id factum esse autumarunt, quod sane in nostro specimine neutiquam factum esse vertebrae tres colli superiores vinculis suis natiuis adhuc inuicem et cum capite arcte copulatae, aperte testantur.

Denique et illud notandum, extare in utroque capitis latere aurium imitamenta ex bysso bituminato fabrefacta, qualia in altera istarum mumiarum quae ante aliquot annos cum Londini versarer, in museo Britannico soluere mihi licuit, itidem inueni, antea, quantum noui, nemini obseruata.

* * *

XXXII.

f) Abbae Gregorii Amharensis imago ab amico eius, JOBO LUDOLPHO, *Commentario ad historiam Aethiopicam* inserta.

g) Perparum v. c. abludit a vultu signi veteris aenei Isis, quod cum pluribus aliis idolis Aegyptiacis, munificentia perill. GULDBERG museum academiae nostrae ornat. Icon eius exstat in *Recueil d'Antiquités Egyptiennes* &c. par J. WIEDEWELT tab. III. fig. 2. in qua tamen ipse vultus minus feliciter expressus est.

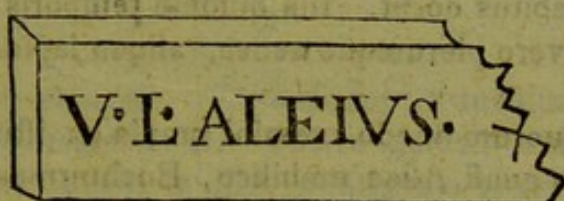
h) In *Philosoph. Transact.* l. c. p. 191.

i) Acceptissima erat qua me nuper dono affecit cl. WEIGEL, medicus apud Misnenses doctissimus, pars media facialis capitis mumiae bitumine suo adhuc obducta et referta, quod quidem postquam pissasphaltum caute liquefaciendo eliceram itidem lamina ossis cribriformis transuersa cum crista galli et narium septo carere naresque internas in caluariae cauum hiare reperi.

XXXII. VETERIS ROMANI MILITIS PRAETORIANI.

(— Tab. XXXII. —)

Eminentissimus Cardinalis, STEPHANUS BORGIA, ob insigne quo litteras ipse colit et in aliis fouet et promouet studium per vniuersam Europam celebratissimus, rarissimo hocce cranio supellectilem meam ditauit. Militis est veteris Romani, cuius ossa inter rudera castris praetoriani simul cum marmorea tabella reperta sunt, quam itidem Eminentissimus princeps transmisit, et cui nomen spectabilis bellatoris ita incisum est:



Characteres primarii. Forma ipsi in vniuersum maxime concinna et symmetrica, caluaria subglobosa anterieus fronte eleganter explanata terminatur, quam ipsam longitudinalis linea lenissime prominens discriminat; glabella cum arcubus superciliaribus modice protuberans. Nasi ossa nec vt in simo depressa nec vt in aquilino prominentia, sed media inter vtrumque ratione decliua. Iugalia vero neque vt in Aethiopibus protuberantia neque vt in Mongolico stemmate vtrinqe late extantia sed ab inferiore et exteriore orbitarum margine leniter descendunt. Mandibulae denique cum alueolari ambitu et dentium seriebus congruis pulcre rotundatae.

Alia obseruata. Protuberantia occipitalis externa latissima et ingenter eminens. Spina nasalis insignis, duplici quasi radice oriunda; interiore scil. quae cristae nasali continua est, exteriore vero vtrinqe versus iugum transversum cui affigitur os turbinatum inferius, exprorecta. Denique singularis obstipatio meatus auditorii sinistri, exostosis angustati k).

* * *

XXXIII.

k) Puderet fere pigeretque annotasse, vel in hoc veteris Romani cranio non magis quam in vilo alio humano capite earum suturarum vestigia esse quae

XXXIII. VETERIS TSCHVDAE.

(— Tab. XXXIII. —)

In maxime memorabilibus donis quibus supellectilem meam anthropologicam generoso et indefesso studio auxit Perillustris L. B. DE ASCH, pono bigam craniorum ex tumulis vetustissimis erutam, quales passim in australioris Sibiriae montibus metalliferis visuntur et vulgo Tschударum (i.e. barbarorum) appellantur ^l). Ad antiquissimam aliquarum gentium eos pertinere quae priscis temporibus metalla illinc eruit, praeter alia cum ossium tum vtenfilium in iis reperiundorum habitus docet. Illa quidem temporis iniuria maxime fragilia ^m), haec vero plerumque aenea, aliqua lapidea, vix vnquam vero ferrea.

Bina ergo quorum modo memini crania ex istiusmodi tumulis, et quidem in ipso quasi Asiae umbilico, Buchtermæ, Kolywanicae prouinciae versus Sinensis imperii confinia, ad ripas orientales Irtschi superioris prope metallifodinas Tschebuchterminskoi, eruit cl. KITSCHIGINS, chirurgus Buchtermensis, tumque cura cl. SCHENK, medici Barnaulensis, ad perill. ASCHUM sunt transmissa.

Alterum

quae in brutis mammalibus os intermaxillare, ipsis proprium, a maxillaribus extrorsum dirimunt, et a Galeno bona fide homini quoque tribuuntur, nisi in mentem reuocaretur JAC. SYLVII magni sane suo aeuo viri defensio osteotomes Galenicae aduersus Vesalium (oper. p. 138) quem quidem istam futuram in humana vtique gena disquirere iubet, et, si minus expressa ea appareat aut non tota, Galenum ne accuset, monet, „sed naturae impedimenta quaedam nostris corporibus in victu et venere „intempestiua ac immodica vitiis succedentia., — Tam putida sunt argumenta ad quae delabitur in exculpando Galeno suo misere se torquens pertinax senex.

^l) Pluribus de Tschudicis tumulis speciatim de Kolywanicis, agentem videtis perill. PALLAS in *Reise durch verschiedene Provinzen des Russischen Reichs* T. III. p. 608 sqq.

^m) Quinquennium est et quod excurrit ex quo ASCHII generosiss. rogatu, doctissimus pharmaceuta JO. SIEVERS in eiusdem prouinciae metalliferis montibus talem tumulum effodi curauit in quo praeter humanum sceletum ossa quoque equi et armamenta equaria aenea reperit. Istius vero sceleti cranium adeo fragile erat vt non ipsum sed icon tantum eius iunctim cum alterutro stapede aeneo transmitti potuerit, qui iam inter innumera alia perill. ASCHIADAE dona in museo academiae nostrae seruatur.

Alterum eorum quod iam exhibeo, iuuenile est, id quod praeter suturas adhuc integerrimas, processus basilaris ossis occipitalis nondum cum sphenoideo coalitus et dentium coronae nullatenus detritae demonstrant; habitu vero suo summam testatur vetustatem. Tantum enim iam animalis sui glutinis perdidit, ut, tum leuitate, tum fragilitate qua quidem hinc illinc vel vngue facile radi potest, denique et quod linguae admotum eidem adhaereat, multis fossilibus elephantorum, vrsorum aliorumque animantium mammalium ossibus comparari possit.

Characteres primarii. Vniuersa forma medium quasi inter Caucasiam et Mongolicam tenet. Facies quidem, maxime circa malarum ossa, latior quam in illa, neutiquam tamen tantopere explanata et extrorsum eminens ac in genuinis Calmuccorum craniis. Caluaria subglobosa. Glabella tumidula. Orbitae rotundiores.

Alia obseruata. Sutura lambdoidea vaegrandibus officulis quae Wormiana vocant, distincta; quale et sagittalis suturae cum coronali confiniis interiacet.

Haec de ternis prisci aevi diuersissimarum orbis plagarum craniis; iam vero de septenis hodiernorum maxime memorabilium populorum.

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA BINA.

XXXIV. IUDAEI CENTENARII.

(— Tab. XXXIV. —)

Iudaeam gentem a tot inde seculis per vniuersum pene terrarum orbem dispersam, vultum nihilominus gentilitium quouis sub coelo intemeratum et plane characteristicum seruasse, vt vulgo notum est ita et pridem caussarum memorabilis phaenomeni indagatio physiologorum et physiognomorum ingenia exercuit *n*). Minus vero peruulgatum et magis adhuc mirum est, eundem peculiarem characterem vel in ipsis eorum craniis luculenter adhuc observabilem esse. Testatur hoc quod iam exhibemus specimen, iudaei nostratis, senis centenarii, quod quidem adeo aperte stemmatis sui vultum prae se fert, vt toties iam, quanquam in scriniis meis tot aliis promiscue interpositum sit, vel ab indoctis hominibus primo statim intuitu pro iudaico agnitum sit.

Characteres primarii. Maxime quidem nasus aquilinus et mentum porrectum, tum vero etiam maxillae superiores quae naribus subiectae sunt in acutiorem angulum spinae nasali continuum concurrentes.

Alia obsruata. Suturae non tantum genuinae illae ossium calvariae planorum, sed et reliquae quas harmonias vulgo vocant, ad vnum fere omnes senio decrepito confusae et oblitteratae.

* * *

XXXV.

n) v. de generis hum. variat. nativa L. ed. 3. pag. 169.

XXXV. PERSAE.

(— Tab. XXXV. —)

Praeda est a Russis militibus ex Persica expeditione a. 1797 reducibus reportata. Quum enim exercitus ad fl. Kur (Cyrum vet.) prope pagum Rutbari iter faceret, in aediculam sepulcralem s. mausoleum o) incidit quod Persarum nobilium (quos *Beg.* vocant) aliquis dum in viuis esset erigi sibi curauerat. Hoc ipso vero a militibus funditus euerso, cranium principis in eo conditi seruauit centurio exercitus Generos. L. B. MARSCHALL DE BIEBERSTEIN historiae naturalis studiosissimus, et perillustri ASCHIADAE Petropolin retulit, cuius munificentia iam in meam collectionem transiit.

Viri fuisse senio confecti primo intuitu patet. Satis elegans vero eius conformatio. Calua fere globosa. Frons pulchre fornicata. Nasus fere aquilinus. Processibus malaribus ossium maxillarium perexigua altitudo. Mentum bifidum.

Frontis et orbitarum forma prope abest ab illa pulcherrimi cranii Georgianae feminae quod tertiam decadem ornat. Nec mirum, cum Persarum illustrium et principum formam connubiis cum Georgianis feminis pulchriorem redditam esse, pridem a fidelissimis et curatissimis obseruatoribus annotatum sit p).

o) Cf. de istis Persarum aediculis sepulcralibus CHARDIN T. IV. pag. 197.

p) CHARDIN T. III. pag. 45. SAM. G. GMELIN *Reise durch Rußland* T. III. p. 145. Adeant quorum interest genuinos Persarum vultus conferre, legatorum in aula Rudolphi II. Romanor. Imperatoris versatorum imagines quas egregius artifex Aegid. Sadeler aeri incidit; aut Muhammedis Jumlae fortissimi apud Aurengzebem exercitus ducis natione Persae iconem, in VALENTYN'S *Oost-Indien* T. IV. P. II. i. e. Vol. VI. p. 264. cuius picturam archetypam ab Indo pictore mirando sane artificio nitidissime absolutam, amicitiae cl. Dr. BUNSEN bibliothecae academicae a secretis, acceptam refero.

VARIETATIS SECUNDAE SPECIMINA BINA.

XXXVI. GROENLANDI.

(— Tab. XXXVI. —)

XXXVII. FEMINAE GROENLANDICAE.

(— Tab. XXXVII. —)

Vir illustris meique amantissimus, GREG. WAD, historiae naturalis apud Havnienses Professor meritissimus, mediante cl. EULNER, in colonia Danica Godhavn ad occidentale Groenlandiae litus degente, supellectilem meam anthropologicam ternis Groenlandorum craniis ditavit, quorum bigam in praesenti exhibeo. Alterum nempe viri 40 circ. et quod excurrit annorum; alterum feminae quae trigesimo septimo aetatis anno diem supremum obierat. Tertium filii est eiusdem mulieris, iuuenis qui 18 circ. annis vixerat, simillimum ceteroquin matris cranio. Verum et priora illa ita inuicem congruunt vt apte de vtrisque iunctim agere liceat.

Vniuerso habitu perquam similia sunt Eskimotarum capitibus osseis tertia decade illustratis *q*). Grandia sunt, et quidem calvariae ossa inprimis amplissima, versus occipitium elongata. Pro magnitudinis autem ratione mirum in modum tenuia et leuia. Frons iugo longitudinali paulo eminente diuisa. Orbitae magnae. Nasi ossa longa sed angustissima.

Fossa malaris orbitis subiecta feminae profundius impressa.

Mentum viro exprorectum.

Respon-

q) Singularis plane habitus quo quina ista Americae maxime borealis hominum capita ossea inuicem conueniunt, maxime spectantium oculos ferit, quando iuxta se posita a vertice visuntur; cuius crania comparandi rationis vtilitatem pluribus exposui l. *de generis hum. var. nativa* p. 204. quem tamen locum ita emendare oportet: "crania (*remotis maxillis inferioribus*) ossibus suis iugalibus versus eandem lineam horizontalem „directis eidem tabulae vna serie imposita" &c.

Respondent quae de magnitudine horum craniorum notauit, relationibus autoptarum qui Groenlandiam inuiferunt et incolas eius capites esse asserunt *r*). Facies autem conueniunt cum imaginibus feminarum istius gentis quas accuratissimus OLEARIUS ad viuum fieri fecit *s*). Hic quoque Groenlandos suos Samoiedis quos viderat similes esse dicit *t*); EDWARDSIUS contra Indos Americae borealis sibi visos cum Samoiedis vultu comparat *u*). Vtrumque respondet iis quae superiore decade de Eskimotarum Groenlandis adeo affinium craniis dixi, perfecte ea medium tenere locum inter Mongolicae varietatis crania haftenus a me descripta et Americanae *x*).

* * *

r) v. c. CRANZ pag. 179.

Prava autem interpretatione contigit vt hi macrocephali boreales a quibusdam scriptoribus per errorem pro giganteae staturae hominibus haberentur. v. c. a SAUVAGESIO *nosologiae methodicae* T. I. p. 498. ed. Amst. 1763. 8. et a FR. RUYSCH in *Catalogus van het Kabinet van anatomische Voorwerpen*. Amst. 1731. 8. p. 109.

s) v. Ej. *Moscowitische und Persianische Reisebeschreibung*. ed. 3. 1663. p. 172.

t) l. c. pag. 160. 169.

u) *Natural history of Birds*. T. II. pag. 118.

x) Mentionem quoque illic inieci binarum iconum Eskimotarum, quarum copiam mihi fecerat perill. BANKS. Idem vero vir generosus meique amantissimus nuper adhuc tertia imagine alius ex oris Labradoricis feminae me donauit, a celebri artifice Jo. Russell Londini ad viuum et naturali magnitudine oleatis coloribus depictae; quae quidem pictura alteri istorum craniorum adeo ad amissim respondet, vt hoc ipsum istius feminae caluariam fuisse suspicatus essem, nisi hanc, (cui nomen Mikkak et cuius in historia missionis fratrum Moravicorum inter Eskimotas saepius mentio fit,) anno demum 1795, diu postquam cranium istud ad manus meas peruenerat, diem suum obiisse, ex actis fratrum istorum didicissem.

VARIETATIS QUARTAE SPECIMEN.

XXXVIII. AMERICANI ILLINOICI.

(— Tab. XXXVIII. —)

Donum cl. BARTON, M. D. et Professoris in litteraria apud Pennsylvaniae vniuersitate. Erutum est, vt me docuit vir humanissimus, ex tumulo Indico prope Cayhokiam ad orientale litus fl. Mississipi (circa 40^{um} gradum lat. boreal.).

Cum in vniuersum Americana generis humani varietas respectu vultus et craniorum formae transitum quasi faciat a Caucasia ad Mongolicam *y*), facile intelligitur alia eius specimina propius ad hanc, alia contra ad illam accedere. Et sic Illinoicum de quo agimus caput, minus a Caucasia quam a Mongolica abesse, primo intuitu patet. Singularem vero verticis conformationem, qua inde ab vtriusque lateris semicircularibus planis, fere ad perpendicularum sitis, tecti aut carinae inuersae in modum ascendat, barbaris Mississipi accolis artificiali et violenta capitis infantilis pressione contrahi, autoptae asserunt *z*). Orbitae vero huic cranio valde profundae curatis imaginibus Indorum Americae borealis respondent, quae oculis altius inter orbitas reconditis notabiles sunt *a*).

* * *

y) Genuinam huiusmodi transitus rationem et sensum exposui in *Handbuch der Naturgeschichte*. ed. 6. pag. 64. not. *).

z) Cf. *Relation de la Louisianne ou Mississipi*; in *Recueil des voyages au Nord*. T. V. pag. 14. ed. 3. 1734.

a) Videbis v. c. egregiam Basirii tabulam, decade prima laudatam, septenos huiusmodi Indorum duces exhibentem.

VARIETATIS QUINTAE
SPECIMINA BINA.

XXXIX. I A V A N I.

(— Tab. XXXIX. —)

Acceptum refero egregium hocce specimen liberalitati viri amicissimi cl. FORSTEN, Professoris medicinae in Academia Harde-rovicensi celeberrimi.

Characteres primarii. Caluaria oblonga, minus tamen quam in aethiopica hominum varietate a lateribus angustata. Frons quoque minus fornicata, et facies latior. Orbitae parum amplae, et margines earum inferiores aequae ac ossium zygomaticorum facies anteriores rotundatae. Glabella planior cum ossibus nasi depressiusculis quasi confluentis. Narium apertura fere ovata. Maxillae prominentes. Choana angustissima.

Alia observata. Dentium coronae praeter extremam quam manditur superficiem quasi fusco pigmento obductae, quod quidem singulari cupedio, quo asiani Euronoto obuersi infatiabiliter delectantur, foliis nempe piperis betle simul cum nucleis Arecae catechu et calce manducatis, tribuendum b).

* * *

XL. NOVO - HOLLANDI SECUNDI.

(— Tab. XL. —)

Perillustri BANKSII munificentiae qua collectionem meam iam tot tantisque cimeliis ditavit, et hoc memorabile cranium barbari novae Cambriae incolae, aequae ac prius illud quod tertia decas exhibet, debeo.

Adeo

b) v. perill. BANKS in Hawkesworthi collectione periplorum iubente Augustissimo GEORGIO III. peractorum. Vol. III. pag. 286. 347 sq. ed. Londinens. secundae 1773.

Adeo vero quod ad characteres primarios illic enumeratos, isti vt ouum ouo simillimum est, vt quidem quid vltro de iis monere possim non fit quod habeam. Nihilominus autem huic decadi inserui, quo luculentius monstret peculiarem quo inuicem conspirant habitum, non singuli aduentitium, sed vere gentilitium et natium esse.

Ossa vnguis quae priori isti specimini deerant, in hoc quidem adsunt, attamen valde angusta.

Alueolus dentis incisui medii dextri pridem euulsi, itidem vt in priore illo clausus, quo quidem et hoc virile cranium esse docemur, siquidem pueris istius Australiae regionis quando adoleverunt, antequam armis vti ipsis conceditur, dens ille singularibus sub ceremoniis et mimicis ludis euellitur, nuper a cl. COLLINS curate descriptis et iconibus illustratis c).

Idem et egregio suo operi imaginem barbari Nouo-Hollandi ad vinum delineatam, inseruit, quae quidem cum vtroque quod exhibuimus gentis istius cranio quam perfectissime congruit.

c) In Ej. *Account of the English Colony in New-South Wales* pag. 563 sqq.

JO. FRID. BLUMENBACHII

PROF. MED. ORDIN. SOCIET. REG. SCIENT. GOETTING. LONDINENS. ET
SENENS. ACAD. AMERICANAE ART. ET SCIENT. BOSTON. ITALICAE
PISANAE, FLORENTINAE, IMPERIAL. NATVRAE SCRVTATOR. MOSCOVIENS.
SOCIET. PHILOS. PHILADELPHICAE, ROTTERODAMENS. HARLEMENS.
MEDICAE PARISINAE, MONSPELIENS. LONDINENS. HAVNIENSIS, TIGVRINAE,
PARISINAE PHILOMATHICAE, PHILOTECHNICAE, MEDICAE AEMVLATIONIS
ET GALVANICAE, VETERINARIAE HAVNIENSIS, NATVRAE CVRIOSOR.
BEROLINENS. LINNEANAE LONDINENSIS, ALIARVMQVE PLVRIVM SODALIS,
INSTITVTI IMPERIALIS FRANCICI CORRESP.

DECAS QVINTA

COLLECTIONIS SVAE

C R A N I O R V M
DIVERSARVM GENTIVM

ILLVSTRATA.

GOETTINGAE

APVD HENRICVM DIETERICH.

M D C C C V I I I.

TO THE HONORABLE SENATE

AND HOUSE OF REPRESENTATIVES
OF THE STATE OF NEW YORK
IN SENATE,
JANUARY 18, 1881.
REPORT
OF THE
COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE
IN ANSWER TO A RESOLUTION
PASSED BY THE SENATE
MAY 1, 1880.

ALBANY:

JOHN B. LEECH, PRINTER.

1881.

NEW YORK:

WILLIAM B. EDELL, PRINTER.

ALBANY:

JOHN B. LEECH, PRINTER.

1881.

Quando primum animum ad parandam ex diuersis per terrarum orbem populis craniorum humanorum collectionem appuli, variam quidem eiusmodi congeriei vtilitatem ad illustrandam generis humani naturalem historiam perspexi; neque defuturas mihi occasiones speraui ex principibus generis humani varietatibus vnum alterumue specimen acquirendi. Verum vti istam spem successus quem expertus sum vltra expectationem superauit, ita et vtilitatem ex studio huius supellectilis deriuandam, longe vberiore et magis multifariam deprehendi, quam quidem in antecessum putaram.

Vt enim pauca tantum e multis hic memorare liceat, inseruiit mihi ista collectio

1. ad quosdam characteres distinctiuos humano generi proprios constituendos, quo quidem inprimis dentium incisorum inferiorum situm erectum, et quod huic positioni respondet, mentum prominulum, refero.

2. ad pulcherrimam et quasi idealem capitis ossei formam normalem demonstrandam, cui scopo v. c. eximium feminae Georgianæ cranium (— Dec. III. tab. 21. —) accommodatum est.

3. ad generis humani varietates quotquot haftenus innotuerunt, vni eidemque speciei vindicandas, quae per varios gradus inter binae vniuersae scalae extrema]. Aethiopicam scilicet et Mongolicam formam, infinitis modis ludit.

4. ab altera vero parte et ad confirmandam diuisionem generis humani in quinas varietates, Caucaſiam inquam, Mongolicam, Aethiopicam, Americanam et Malaicam.

5. ad explicandam formam mixtam quae nempe populis ex diuerſarum varietatum connubio ortis propria eſt, vt vc. Calacis (— Dec. I. tab. 4. —), Kirgiſis (— Dec. II. tab. 13. —) etc.

6. ad diluendas opiniones de putatitia vultus ſimilitudine inter diſſitas quasdam gentes, quas ideo inter ſe affines et cognatas crediderunt, vt veterum Aegyptiorum cum Sinenſibus, aut horum ipſorum cum Hottentottis.

7. vtique vero ad illuſtrandum ortum quorundam populorum qui capitis conformatione euidenter cum aliis quibusdam conueniunt, vt priſci Guanchi inſularum fortunatarum cum Libyco ſtemmate veterum Aegyptiorum (— Dec. V. tab. 42. —) aut lacutae cum aliis Mongolis (— Dec. II. tab. 15. —)

8. ad explicandas quasdam phyſiologicas diuerſarum nationum proprietates, vc. inſignem odoratum Aethiopum et Indorum Americae borealis (— Dec. I. tab. 9. —)

Verum taceo numerofas alias obſeruaciones quibus quadragintae caluariae quas ex ſupelleſtile mea ſelectas, quaternis decadibus haftenus ſelegeram, anſam praebuerunt, et his tanquam complementum, quintam adhuc decadem ſubiungo craniorum maxime memorabilium et rariffimorum; quibus tandem vnica maioris momenti lacunas in iſta collectione (quae dum haec ſcribo 134 continet ſpecimina), feliciter expletas eſſe dicere auſim.

VARIETATIS PRIMAE
SPECIMINA BINA.

XLI. ARMENI.

(— Tab. XLI. —)

Equidem e Caucasia varietate, vtpote quam pro primigenia habere cum physiologica tum historica argumenta suadent, primum prodeat caput osseum Armeni, cuius gentem ad antiquissimas omnium referre, imo vero quasi pro aboriginibus humani generis habere licet, siquidem ex Armeniae montosis iugis post noachicum diluvium orbis terraquei incolas denuo deriuatos accepimus.

Debeo hoc cranium amicitiae Cl. HACQUET, anatomes professoris in academia Lembergenfi.

Viri est, 67 annorum, dum in vivis esset, ipsi HACQUETO probe noti.

Habitu suo proxime ab eo abest quem iudaea gens prae se fert, maxime si nasum aduncum et mentum prominulum spectes, vtpote in quibus simillimum est caluariae iudaei centenarii quod antea exhibui (— Dec. IV. tab. 34. —). Et in vniuersum luculentam analogiam quae gentilitium vtriusque nationis vultum intercedit, tum mihi ipsi in curiis mercatorum videre licuit, quas praesertim Amstelodami et Londini ea causa studiose frequentavi, vt diuersarum gentium natiuos characteres inuicem conferrem; tum vero et a curatissimis et quasi graphicis Armeniorum descriptoribus annotatum est, e quorum numero ipsum HACQUETUM in historia itineris per Daciae et Sarmatiae carpatcos montes a), et Cl. GEORGI in classica de gentibus quae vniuersum Russicum imperium inhabitant opere b), nominasse sufficiat.

A 3

Et

a) *Reisen durch die Dacischen und Sarmatischen Karpathen* T. II. p. 208.

b) *Lejchreibung aller Nationen des Russischen Reichs*, p. 451.

Et quidem ille, qui ipse magnam Europae partem inuisit, expresse memorat, et hoc Armeniis cum Iudaeis esse commune, quod gentilitium istum vultum vel in remotissimis regionibus, etiamsi eas per longam iam generationum seriem inhabitarent, immutatum tamen seruent; imo et infantes eorum a patre Armenio ex matre alius gentis natos, nihilominus paternae stirpis physiognomiam tantum non plane intemeratam prae se ferre.

Characteres primarii. Nasi ossa valde exporrecta, a lateribus compressa, et acuto dorsali iugo decurrentia. Frons reclinata. Glabella prominens, et tubera sinuum frontaliū turgida, Maxilla vtraque angusta.

Alia obseruata. Caluaria tenuis, proportionē leuis. Meatus auditorii externi angusti.

XLII. GUANCHI TENERIFFENSIS.

(— Tab. XLII. —)

Inter cimelia musei mei anthropologici refero integram mumiam veteris *Guanchi* c), pretiosum donum perill. BANKSII cuius munificentim toties iam expertus sum.

Quantum ex vniuersi corporis habitu, thoracis ad ilia relatione, clauiculis etc. conicere licet, muliebre est cadauer, cum ex antro sepulchrali subterraneo Teneriffae Londinum afferebatur, pro more priscarum istarum in insulis fortunatis aboriginum, totum quantum coriis caprinis, quae iam soluta seruo, curiose insutum d).

Ipsam corpus plane inodorum mirum in modum exsiccatum e), ita vt ossibus musculi firmiter adhaereant, integumentis quae vocantur communibus stricte obtecti, ventribus vero encephali, thoracis et abdominis viscera adhuc contineantur.

Omnia vero adeo exsucca et leuia vt totum cadauer non nisi septem libras cum dimidia pondere aequet, cum tamen vel solum skeleton excarne feminae eiusdem staturae, et rite ceteroquin ficcatum at minimum denas libras pendat.

Caput mumiae quod hic solum exhibemus, faciali parte latius est, non quidem vt in mongolica varietate iugalibus ossibus fere in eodem horizontali plano vtrinque extantibus, attamen vt in eo vulgari veterum Aegyptiorum vultu quem alias a binis aliis quem in istius gentis monumentis videre licet distinximus f),
quorum

c) Verbum *Guan* lingua istius gentis hominem denotat. v. JOS. DE VIERA (y Clavijo) *Noticias de las Islas de Canaria*. T. I. p. 131.

d) Cf. EDM. SCORY in PURCHAS'S *Pilgrimage* p. 787.

e) Modum quo sacerdotes Guan-horum funera haec parabant, curate describunt ARREU DE GALINDO in GLAS'S *History of the Canary Islands* p. 151. et VIERA l. c. p. 175.

f) In *philosophical Transactions for 1794*. P. I. p. 191. Cf. et PAULINI A S. BARTHOLOMAEO *mumiograph. musei Obiciani* p. 25.

quorum quidem alter propius ad Aethiopicum alter ad Indicum accedit. Vertex depressior; occiput tuberosum; frons spatiosa; limbus orbitae superciliaris ad processum orbitalem externum s. malarem valde protuberans; inferior faciei pars a naribus ad mentum breuior; maxillae inferioris curvatura magis arcuata quam elliptica, mentumque rotundatum; coronae vero dentium primorum inferiorum (nam superiores pridem ceciderant) neutiquam scalpriformes ad demordendum aptae, verum obtusae, fere cylindricae, extima superficie plana detrita, verbo tales quales pridem ab aliis et a me ipso (— Dec. I. ad tab. 1. et Dec. IV. ad tab. 31. —) in variis mumiis aegyptiacis annotatae sunt. Verum his conformationis singularis characteribus alia quoque accedunt momenta quibus prisca insularum fortunatorum incolae etsi tota fere Africae borealis latitudine a veteribus Aegyptiis diuisi tamen cum ipsis conueniunt, quo praesertim tum singularis defunctos condiendi ritus pertinet, itidem sacerdotibus pollinctoribus commissus, vt et lineae coralliorum quibus mumiae Guanchicae aequae ac aegypticae passim ornatae reperiuntur; tum vero et linguarum congruentia, siquidem Cl. MARSDEN ex vocabulario Tuarikorum Aegypto vicinorum, quod desideratissimus HORNEMANN noster apud eos collegerat, affinitatem linguae eorum cum ea Numidarum seu Berberorum demonstrauit g), quam ipsam iterum cum Guanchica Canariensium insularum conuenire notum est. Ex quo triplici consensione vultus inquam gentilitii, linguarum et rituum peculiarium, communem tum alterius Aegyptiorum stemmatis, tum Guanchorum a Libycis s. Numidicis aboriginibus ortum, aut saltem cognationem eorum, probabiliter coniectare licebit.

g) v. HORNEMANN'S *Tagebuch seiner Reise von Cairo nach Murzuk* p. 235.

VARIETATIS SECVNDAE
SPECIMINA BIN A.

XLIII. LAPPONIS.

(— Tab. XLIII. —)

Cum Perill. THUNBERG a populari quodam docto aliquandiu nobiscum Goettingae versato acceperat diu iam sed haecenus incassum me desiderare Lapponis cranium, pro singulari qua excellit tum humanitate tum naturalis historiae cultores iuvandi ardore, non destitit donec ope amici qui inter Lappones sacerdotis munere fungitur, bigam istius gentis craniorum, alterum maris alterum feminae acquireret, mihiq; beneuole transmitteret. Vtrumque ex sepulcris templi hodie derelicti erutum est, in quo ante 24 et quod excurrit annos plures Lappones baptisati inhumati erant, quorum sceleta iam simul cum vestimentis suis ex renorum pellibus confectis, restabant. Quoduis eorum vt alteri simillimum ita et ad amissim tam cum graphicis classicorum de Lapponibus auctorum descriptionibus *h)* conuenit, quam cum fidissimis quae passim extant eorum iconibus *i)*, vt et cum vultu virginis Lapponicae quam ante decennium in comitatu nobilis cuiusdam Diuionensis ex boreali ista regione reducis et me visitantis videre mihi exoptata contigit occasio.

Characteres primarii. Cranium proportionem staturae magnum. Habitus in totum qualis mongolicae varietati sollemnis est. Caluaria fere globosa. Ossa iugalia extrorsum eminentia. Fossa malaris plana. Frons lata. Mentum prominulum acuminatum.

Alia obseruata. Palati fornix complanatus: Fissurae orbitariae inferiores ingentes. Fossae iugulares ultra modum diuersae magnitudinis; dextra amplissima.

h) Praeter notissimos de Lapponibus auctores, SCHEFFERUM, REGNARD, HÖGSTRÖM al. nominasse liceat opusculum ab ipso Lappone editum s. t. *kurze Lappländische Beschreibung, von NIC. ÖHRS, gebornem Lapp-länder und der freyen Künste Beflissnen.* Hannov. 1704. 8. De auctore qui magnam Europae partem peragrauerat et Regibus Carolo XI. Sueciae, Ludovico XIV. Galliae, Georgio I. magnae Britanniae et Imperatori Rus-
sorum Petro innotuerat, deque admiranda facilitate qua linguas exoticas didicit, cf. WEBERI *verändertes Russland* et SCHÖBERI *memorabilia Russico Asiatica* in MÜLLERI *Sammlung Russischer Geschichte* T. VII. p. 100.

i) v. c. in MATTH. CONSETT'S *Tour through Sweden.* Lond. 1789. 4.

XLIV. SINENSIS.

(— Tab. XLIV. —)

Cl. JASSOV M. D. Bataviae in India orientali physicus et nosocomii medicus primarius, quondam auditor meus dilectissimus, opportunitate vsus quam graua sua munera ipsi praebent, mei memor maxime memorabilia diuersarum gentium Indicarum crania non solum collegit sed et nitide parauit, mihiq[ue] iunctim cum curata notitia quae ad historiam cuiusuis attinet, eaque tum ex diariis nosocomii, tum si hominum fuerant legali quod vocant sectione obduktorum ex actis iudicialibus excerpta mihi transmissit.

Est et inter ea quod hic exhibetur caput Sinensis cui nomen fuerat Tan sayko, qui a. 1803. aetatis anno trigesimo aut quod excurrit in nosocomio Bataviae lethali capitis vulnere obierat *k*).

In vniuersum quidem habitu suo propius a Mongolica varietate quam ab vlla ceterarum abest, haud parum tamen a gemino Calmuccorum vultu differt quem quasi pro normali typo istius stemmatis habere licet *l*). Longe maior etiam inter Sinenses quam apud Calmuccos vultus varietas, quod mihi ipsi obseruare contigit, cum Amstelodami in publico diuersorio (Belg. *het Gasthuis*)

21 Si-

k) Adiecit quoque cl. JASSOV ipsi cranio integrum nodum capillorum cadaueris, qui si cum aliis comparentur, quales ex maxime memorabilibus per orbem terraqueum gentibus mihi comparari, praeter nigredinem rectitudine et maiori crassitie insignes sunt. cf. STAUNTON'S *account of an Embassy to the Emperor of China* T. II. p. 367. "*Their hair so thick and strong, that, comparatively, they liken the hair of Europeans to the pile or fur of the smaller animals.*"

l) Hinc et quod iam alias monui, in quauis quinarum varietatum principalium generis humani, vnam alteramue eius gentem adhuc a reliquis distinguere et quodammodo subdiuidere licet; vt a Caucasica, *Hindostanicam*; a Mongolica, *Sinensem*; ab Aethiopica, *Hottentotticam*; ab Americana boreali, *australem*; denique a fusco Malaicae varietatis stemmate, *nigricans Papuense* etc.

21 Sinenses nautas curatius contemplare data fuerit exoptata occasio *m*).

Osteum de quo hic agitur caput praeter alia dorso nasi profundius concauo praesertim autem singulari fere subglobosa rotunditate partis alveolaris maxillae superioris notabile est, cui et arcuata curvatura dentium anteriorum superiorum, praesertim quoad radices eorum, respondet. Conuenit cum hac structura quod DUHALDE de peculiari dentium superiorum apud Sinenses directione memorat *n*), cui quidem OSBECK tribuit quod ipsi quaedam verba singulari et aliis gentibus inimitabili ratione pronuncient *o*).

Ceteroquin egregium hocce cranium perfectissime congruit cum praestantissima icone nautae Sinensis qui aliquamdiu Havniae degens a summo imaginum pictore JENS JUEL artis graphicae professore Regio, pictura olearia mascole exhibitum est, quod iam Cl. SCHEEL, medici apud Havnienses celeberrimi fauore, museum meum ornat.

m) Ex ipsa hac quam innuimus vultus Sinensium varietate explicare licebit diuersas auctorum in describendis eorum craniis obseruationes, sicubi v. c. CAMPERUS ea Vtahitensibus similima esse dicat, cum contra illud de quo hic agitur ab Vtahitensi quod antea exhibuimus (— Dec. III. tab. 26. —) mirum quantum discrepet; aut si DAUBENTONIUS bina Sinensium capita ossa in museo Parisino nullo notabili caractere ab istis suae gentis differre scribat.

Quod vero LINNEUS in systemate naturae Sinenses macrocephalos capite conico vocet et cum Alpium et Patagoniae incolis ad *monstrosas* humani generis varietates releget, ni fallor vnice de sacerdotibus eorum mendicantibus intelligendum quibus NIEUHOFIUS capita violentis et diu repetitis artificiis monstrose deformari, quondam contenderat. v. Nic. MELCHIS. THEVENOT *Rélations de divers voyages etc.* T. III. p. 67. fig. II.

n) *Description de la Chine.* T. II. p. 275. ed. Haganae 1736. 4.

o) *Reise nach Ostindien und China* p. 226.

VARIETATIS TERTIAE

S P E C I M E N.

XLV. BOSJESMANNI HOTTENTOTTAE.

(— Tab. XLV. —)

Cl. LICHTENSTEIN M. D. Helmstädiensis iam feliciter redux ex itinere Africano cuius vberiore notitiam post praestantissima specimina in antecessum ab eo edita auide expectant omnes quorum historiae naturalis ac ethnologiae exoticae incrementum interest, praeter innumera alia quae ex triplici naturae regno per magnum Africae australis tractum ab ipso tanto solidioris doctrinae penu instructo, peragratum collegit, etiam quatuor crania memorabilis istius Hottentottarum stemmatis retulit quod inde a Sec. XVII. medio, hominum siluaticorum (Belg. Bosjesmannen) vulgari etsi minus congruo nomine innotuit *p*). Quaterna haec capita adeo perfecte inuicem conuenire compertum habemus *q*), ut difficile fuerit tantam similitudinem inter bina Europaeorum crania reperire. Integerrimo eorum vir humanissimus supellectilem meam ditauit, cui eo maius pretium accedit quod et facialem cutim cum subiectis musculis adiunxerit, quam a recenti cadauere artificiose soluit, et apto liquore ita seruauit, ut iam eam siue ipsi cranio siue gypseo eiusdem ectypo superinducere adeoque ipsam barbari istius imaginem viuidissimam repraesentare

p) "The Bosjesmans seem to be the true aborigines of the (Hottentot —) country unmixed with any other tribes of people." JO. BARROW in *Travels into the interior of Southern Africa* T. I. p. 158. cf. quoque KICHERER'S *Narrative of his mission to the Boschémén in Transactions of the Missionary Society* vol. II. N. I. p. 6. Sane longe a vero aberrare qui vulgo Buschmannos pro fugitiuis Hottentottis habuere, pluribus demonstrabit cl. LICHTENSTEIN in ipso quod iam de itinere suo ad prelum parat opere. Cauendum interim ne forte Buschmannos cum Beetjuanis s. Huswannis confundas utpote quae bina stemmata vere ut Hottentottae proprie sic dicti a Cæffris differunt, liquidem Beetjuanos ab his, Hottentottas vero a Buschmannis ortum duxisse verisimillimum est.

q) v. GOTTL. E. SCHULZE über Gall's *Entdeckungen die Organe des Gehirns betreffend* p. 26. vbi et V. Cl. curatam horum craniorum ut et vberiore de Buschmannis notitiam dat a LICHTENSTEINIO ipsi suppeditatam.

sentare liceat. Viri est sexagenarii, ex ea Africae australis regione quae fluvium Aurantium (Belg. *Oranje-revier*) et Sacci (*Zack-revier*) interiacet, qui quidem postquam per triginta annos rapina et praedatione colonis Batavis praesertim in districtibus Roggeveld et Nieuweveld formidabilis fuerat, demum m. Maio 1805. comprehensus eodem anno decurrente in carcere obiit.

Characteres primarii. Cranium angustum, ad latera compressum, minus tamen quam in Aethiopibus genuinis. Ossium calvariae proprie sic dictorum vniuersa compages s. receptaculum encephali pro portione mire depressum, retrorsum in occipite valde elongatum. Tubera frontalia prominula. Frons ipsa fere ad perpendiculum descendens. Nasi ossa perangusta, simul autem cum processuum nasalium in ossibus maxillaribus facie antica, fere in eodem plano horizontali posita, ita vt vniuersa area nasalis orbitas discriminans a glabella vsque ad narium aperturam decliuus et late explanata descendat. Nares internae angustae. Ossa turbinata exigua. Processus malaris ossium maxillarium deorsum elongatus et quasi vncinatus. Mentum prominulum, mire angustum et peracutum. Coronae dentium, praesertim incisorum superiorum fere in totum detritae r).

Alia obseruata. Ossa calvariae superiora, verticis inquam, frontis, et pars squamosa temporalium tenuissima, fere translucida. Ossicula nasi inuicem concreta. Pars malaris et sphenoidea orbitae sinistrae vere absorpta, ita vt paries exterior foraminis oculorum magno hiatu quasi pertusus appareat.

Vniuerso ceteroquin habitu memorabile hocce cranium perfecte conuenit cum binis Boschmanni viri eiusque vxoris ad viuum in districto Roggeveld delineatis imaginibus quas Perill. Banks ex magno suo periplo reportauit, mecumque cum tot aliis exoticarum gentium curatissimis picturis humanissime communicauit.

r) V. BARROW'S *voyage to Cochinchina* p. 382. "It was remarked that the oldest Bosjesmans they saw, had not lost a single tooth, but that in many instances they were worn down in a remarkable manner to mere stumps."

VARIETATIS QUARTAE
SPECIMINA TERNA.

XLVI. ATURI ORINOCANI.

(— Tab. XLVI. —)

ALEX. DE HUMBOLDT, quem et meis quondam praelectionibus interfuisse perassiduum et maximae spei auditorem gloriari mihi liceat, veteris amici vel in extremo nouo orbe quem itineribus suis impense illustrauit memor, praeter alia quibus apparatus meum rerum naturalium adauxit, inprimis acceptissimo dono cranii de quo hic agitur me affecit, cuius historiam ex ipsis viri perillustis litteris subnectere liceat.

Exstitit quondam in ea nouae Andalusiae interiore et parum cognita parte quae altum Orinocum ad ingentes Aturi et Maypuri cataractas s) adiacet, populus Aturorum hodie extinctus, qui defunctorum cadauera magno numero et partim singulari modo curata, in cryptis subterraneis sepeliebatur, quibus rupes graniticae in ipsis istis cataractis eminentes, excavae sunt. Vna harum speluncarum, Atarnipensis nempe, quam indefessus ille peregrinator non sine periculo inuist, ad sexcenta continebat cadauera, quorum quoduis corbe seu sacco inuolutum erat, ita tamen ut aliis horum inuolucrorum nuda ossa siue candida siue Bixae orellanae rubore tincta, aliis vero eadem mumiarum in modum bitumine et plantarum foliis permixta continerentur; imo vero et praeterea sarcophagi ex argilla non cocta parati et crocodilorum figuris picti adstarent 4 pedes longi, 3 lati et toti quanti ossibus repleti.

Cranium quod iam generosi viri cura ex isto sepulchrali antiquissimo recessu in meum museum transit eum habitum praefert quem ipse iam in egregia dissertatione de Americae incolis aboriginibus descripsit t). Propius ille a Mongolico quam ab Aethio-

s) Locus harum cauernarum sepulchralium notatur sub nomine *Raudal di Atures* in mappa geographica apud ANT. CAULIN, *historia corographica natural y evangelica de la nueva Andalucia*. Madr. 1779. fol. Sitae sunt sub 5° 39' lat. boreal. et 51° longit. occid. inde ab ins. Ferri.

t) In cl. BIESTER *neue Berliner Monatschr.* T. XV. p. 197.

Aethiopico abest. Zygomata quidem non adeo quam in illis complanata et extrorsum eminentia, attamen latiora quam in Aethiopibus, a quibus praeterea et calvariae et mandibulae inferioris latitudine differt. Frons valde reclinata elatiore linea per medium eius decurrente dirimitur. Narium apertura cum vniuersa olfactus officina amplissima; orbitae contra pro portione angustiores. Textura totius calvariae mire compacta et perdura, in locis durante longissima vectura attritu politis marmoris aemula.

XLVII. BRASILIANI.

(— Tab. XLVII. —)

Cum ante aliquot annos illustrissimus ARAUJO Lusitaniae status minister, tam summis in rempublicam meritis quam omnigena eruditione aequè clarissimus, me inuiseret, egoque obiter memorassem post repetita et varia, at haecenus incassa conamina spem denique me deficere obtinenendorum ex America Lusitanica craniorum indigenorum. Ille contra se omnem nauaturum operam promisit qua mihi vnum alterumue maxime genuinum Indi Brasiliani caput osseum compararet. Hincque Vlyssiponam reuersus curauit ut, nutu ipsius Supremi Regiminis Regii, Gubernium Parae Brasileense iuberetur desiderata barbarorum indigenorum crania transmittere. Quod quidem ita exsecutum est ut non solum tam virile quam femineum istius gentis cranium adueheretur, verum et tanquam rarissimum cimelium additum esset integrum Indi Brasiliensis caput integerimum admiranda plane et fere incomprehensibili ratione muniae ad instar conditum et omni ornatu quem defunctus pro gentis suae more quondam gesserat adhuc instructum. Quae omnia singulari cura perillustis DE MELLO FRANCO medici apud Vlyssiponenses aulici felicissimi, qui quidem ipse in Brasilia natus diu illinc degerat, ad manus meas peruenerunt.

Miro artificio praeparatum caput non quidem a totius cuiusdam corporis medicato funere separatum est, sed statim post mortem defuncti abscissum fuisse oportet, siquidem cutis quae mandibulae inferiora

inferiora tegit et colli anticae parti praefixa erat, aequaliter tensa et fere vsque ad foramen magnum occipitale retracta et absque vlla futura solis bituminibus arcte reliquo capiti inferiori quasi agglutinata est; quod quidem non nisi in recenti cadauere fieri potuisse vel primo intuitu apparet *u*).

Cutis ipsissimum adhuc ex cupreo fuliginosum colorem praefert qui Brasilianis natiuus est.

Capillamentum circum verticem plane abrasum, in ipso vertice superstes quidem sed breue, pone aures longius, in vniuersum nigerrimum rigidiusculum *x*).

Barba tenuis in labro superiori et sparsim in mento *y*).

Orbitae et os duro bitumine repleta. Clausas palpebras significant bacilli ossei vtrinque bini paralleli approximati ex dentibus Saviae *capybarae* scalpti et bitumini firmissime inhaerentes. Ori contra infixae sunt bina extrema laquei gossypini bipedalis longitudinis, quo vt coniectari licet caput ipsum suspendebatur.

Auris vtriusque cartilagineae longis incisuris pro more gentis innexi sunt crassi flocci filorum gossypinorum.

Ipse denique ornatus frontalis ex pulcherrimis pennis auium indigenarum, Tantalii *rubri*, Ramphasti *tucani*, et Psittacorum praesertim *macaonis* et *araraunae* compositus et funiculis gossypinis artificiose contextus est *z*).

Omisi haec in icone vt capitis ipsius forma eo melius appareret, quod quidem depressum breue et fere globosum exacte respondet descriptioni Equitis PINTO vicecomitis DE BALSEMAM qui Brasilianorum faciem magis ab ouali remotam esse ait quam in vlla alia fortassis gente *a*).

u) Pluribus noui orbis barbaris populis moris erat, Cazicorum suorum defunctorum capita a reliquo cadauere separare et seorsim seruare. cf. V. C. HERRERA, *hechos de los Castellanos* Dec. III. L. IV. p. 164. ed. Madr. 1601. et ZOEGA *de orig. obeliscorum* p. 270.

x) V. ANT. KNIVET in PURCHAS'S *Pilgrims* T. IV. p. 1228 sq.

y) V. BARROW'S *voyage to Cochinchina* p. 110. de Brasilianis quos ipse viderat: "the beard was visible only on the upper lip and under the chin."

z) LERY in DE BRY *Americae* P. III. p. 166. it. MARCGRAV p. 270.

a) ap. ROBERTSON, *history of America* T. II. p. 403. ed. Basil.

XLVIII. FEMINAE BRASILIANAE.

(— Tab. XLVIII. —)

Caput paruum, eleganter conformatum. Frons globosa. Nasus depressior, ampla tamen olfactus officina *b)*, etiam sinus frontales tuberosi, quod in feminis rarum. Maxilla superior parum prominens; inferioris arcus ellipticus magis, non vt in aethiopibus parabolicus.

Conuenit in vniuersum tam cum capite quod antecedente tabula exhibuimus, quam cum eximiis iconibus militis barbari Brasiliiani *c)* et feminae iuuenis eiusdem gentis quae auctore celebri pictore FRANCISCO POST *d)* in pinacotheca Regis Daniae adseruantur, et quorum egregia apographa manu cl. ABILDGAARD artis pictoriae Professoris apud Haynienses elaborata, cl. NEERGAARD M. Dri debeo.

b) Conueniunt cum ea, quae de odoratus Brasiliensium acumine passim memorantur, vt in CL. D'ABBEVILLE *histoire de la mission en l'isle de Maragnon* p. 311. "*Ils ont l'odorat si parfaitement bon qu'ils recognoissent par iceluy seulement, non plus ne moins qu'un chien, sauf l'humanité, la piste de leurs ennemis; et discernent facilement par l'olfact deux personnes de diuerses nations.*"

c) Ex eorum numero quorum integras turmas sclopetis et ensibus rite armatas, JO. MAURITIUS Nassouicus Brasiliae quamdiu a Batavis occupata erat, gubernator, formari iusserat. v. J. P. AUGSPURGER'S *Seereisen nacher Brasilien* p. 23. 26. 41.

d) Quam idem MAURITIUS aequae ac Marcgrauium et Pisonem secum in Brasiliam duxit. v. HOUBRAKEN *Schonburgh der Nederlantche Konstschilders* T. II. p. 343.

VARIETATIS QVINTAE
S P E C I M I N A B I N A.

XLIX. BUGGESSI MACASSARENSIS.

(— Tab. XLIX. —)

Ex memorabili Indicorum craniorum collectione qua apparatus meum ditasse Cl. JASSOY Bataviae medicum supra iam memini.

Viri est 30 circiter annorum nomine La Tua, qui lethali vulnere in nosocomio Bataviae an 1803. obierat.

Buggeffi s. Bugginesi ex quibus ortus erat, singulare plane Malayicae varietatis stemma in australi insulae Celebes plaga constituunt e) ab ipsis reliquis Macassaribus vti peculiari plane lingua et propriis literarum formis et scribendi modo, ita et si ex cranii de quo agimus conformatione aliquid coniectari licet, vultu suo ab aliis Malayicis gentibus haud parum diuersum. Siquidem illud memorabili habitu quibusdam sui partibus aethiopico vultui appropinquare in aliis contra ad mongolicum quodammodo accedere videtur. Vti enim facies declinis et alueolaris portio ossium maxillarium prominentia cum valde obliqua dentium incisorum superiorum directione caput hoc a latere spectatum aethiopico haud absimile reddit, ita contra idem ab antica facie spectatum, insigni latitudine ossium iugalium et orbitalium plano latoque naso longe a se inuicem distantium amplitudine etiam mongolici quid prae se ferre videtur.

Praeterea dentibus primoribus superioribus vitrea substantia in facie antica maximam partem gentium istarum more, coticae ope deleta est f), omnes vero dentes continuo masticatorii vsu ex pipere betel et areca cum calce viua compositi, densa et fusconigricante crusta obducti g).

e) Cf. FOREST'S *voyage from Calcutta to the Mergui — Archipelago* et RADERMACHER in *Verhandelingen van het Bataviaasch Genootschap* T. III. p. 206. Iconem Buggeffi v. in VALENTYN'S *Oostindien* T. II. p. 182. tab. 41.

f) Pluribus de hoc ritu egi libro *de generis hum. varietate* p. 230. ed. 3.

g) Cf. Decad. IV. ad tab. 39.

L. MARQUESANI.

(— Tab. L. —)

Debeo rarissimum et eximium hocce cranium amicitiae dilectissimi quondam auditoris, Cl. LANGSDORFF M. Dris et indefessi naturalis historiae scrutatoris, qui in nupero memorabili periplo, Ruthenorum Augustissimi Imperatoris iussu, duce perillustri et longe [meritissimo] DE KRUSENSTERN, absoluto, in Nukahiwah primaria nouarum Marchionis insularum *h*) acquisiuit, mihiq[ue] dum adhuc per biennium in Aleuticis insulis et vicinis Americae borealis oris remanet, interim per socios laborum et studiorum in tanto itinere feliciter in Europam reduces, dono misit.

Incolae harum insularum ab omnibus qui eas inuiserunt Europaeis, vno ore pro pulcherrimis quod corporis symmetriam et proportionem attinet, non immensi tantum maris pacifici insulanorum, sed et reliqui qua late patet orbis terraquei gentium, declarantur *i*), quod praesertim Cl. TILESII, Russorum Imperatori ab aulae consiliis, meique amantissimi curatae dimensiones viri iuuenis Marquesani testantur *k*), quas iunctim cum insigni apparatu iconum rerum naturalium peritissima manu ab ipso in

C 2

itinere

h) Malo more plerique nuperorum nantarum qui ad hasce insulas appulerunt diuersa noua nomina ipsis imposuerunt; hinc v. c. a gallo MARCHAND vocantur *Iles de la Revolution*, ab anglo VAN COUVER *Hergest's Islands*, a Bostonio-Americanano ROBERT *Washington's Islands*. Aptissime vero nominantur *Novae Marquesanae* cum vicinae sint antiquioribus eiusdem nominis quae ab Hispano nauarcho ALV. DE MENDANA iam a. 1595 inuisa et descripta pridem Europaeis innotuerunt.

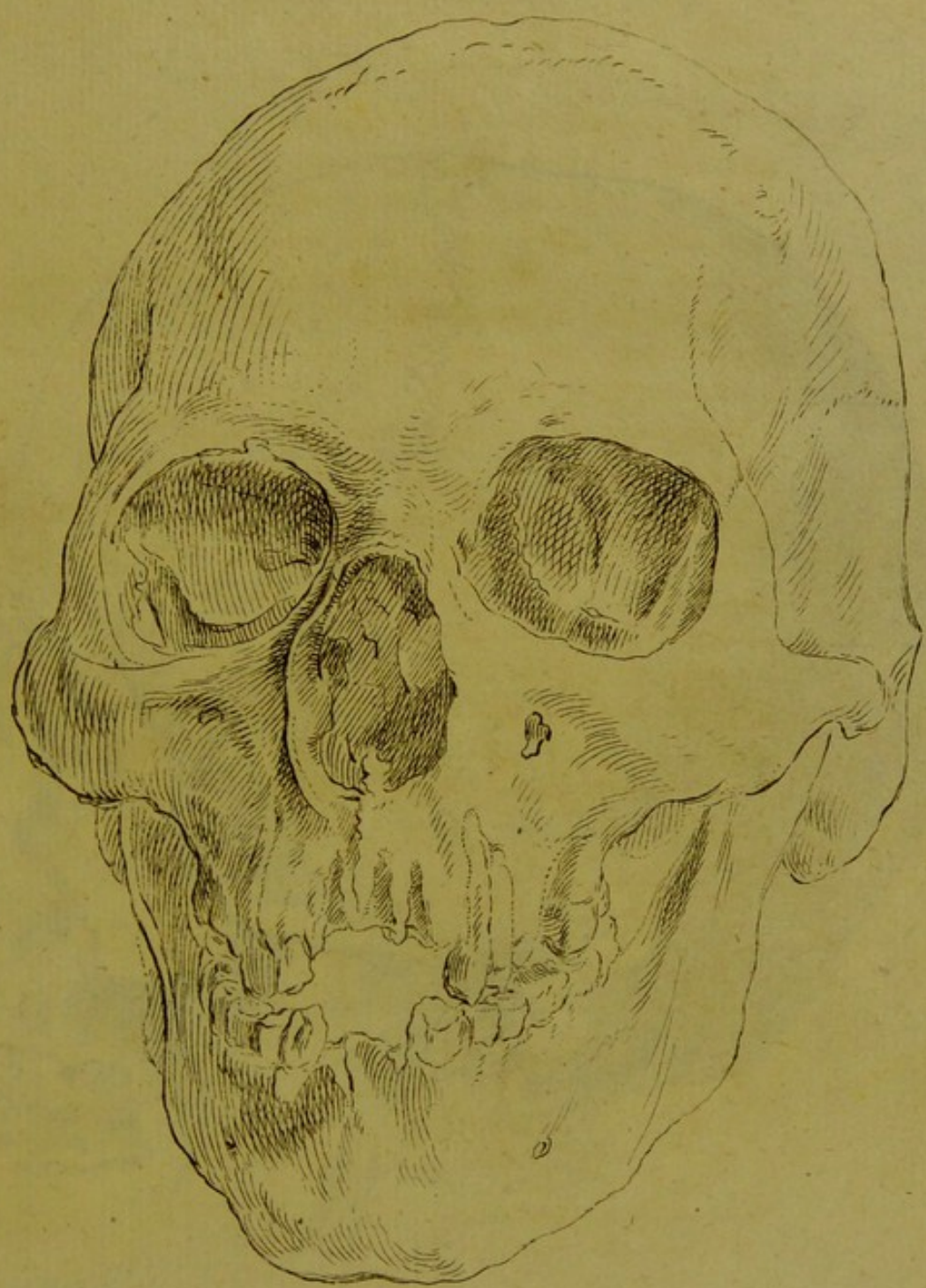
i) v. COOK's *voyage to the South pacific Ocean* T. I. p. 308. "*The inhabitants of the Marquesas, collectively, are without exception the finest race of people in this sea. For fine shape and regular features they perhaps surpass all other nations.*"

k) v. eas in VOIGTII *Magazin für den neuesten Zustand der Naturkunde* T. XII. p. 495. et in eiusdem promptuarii, T. XI. p. 299. iconem manus reginae Nukahiwensis a LANGSDORFFIO curate delineatam, vt specimen exhiberet eximii artificii et symmetricae elegantiae qua memorabiles isti insulani corpora sua a capite vt aiunt vsque ad calcem scarificando mirifice pingunt (quod vulgari Otaheitarum idiomate *tatower* vocatur).

itinere delineatarum et doctissima earum descriptione mecum amice communicavit.

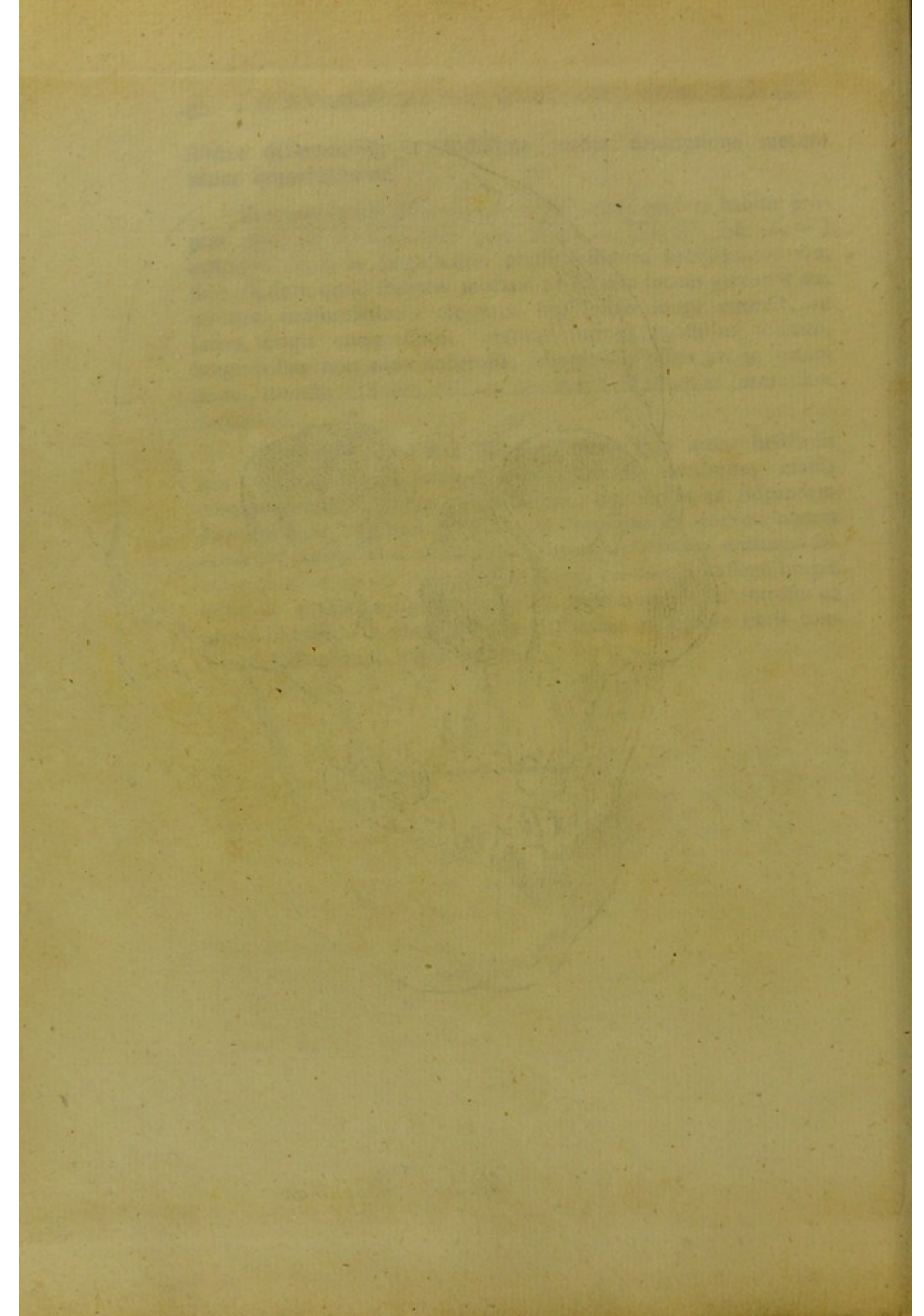
Cranium ipsum Marquesani vti totali quidem habitu propius abest ab eo Otaheitae quod alias (— Dec. III. tab. 36. —) exhibui, ita et in singularem partium fabrica peculiari, ut v. c. iugo elatiore quod frontem mediam ad futurae locum percurrit etc. attamen conformationis elegantia hoc ipsum longe excedit, ad latera magis compressum, verticis fornice pulchrius arcuato, bregmatibus non adeo tuberosis, superciliis osseis prope nasum minus tumidis aliisque vel ex iconum comparatione patentibus momentis.

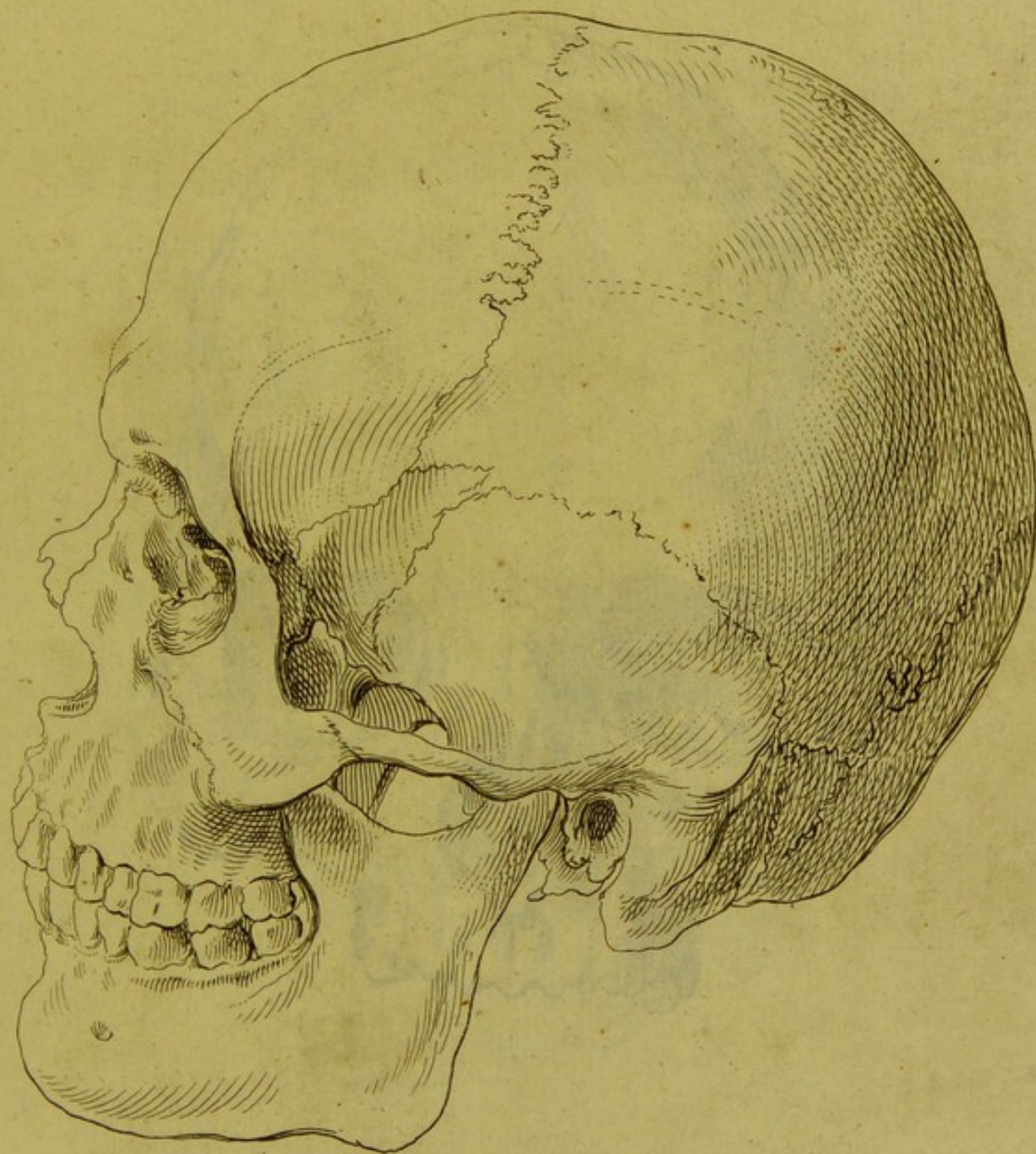
Ceteroquin caput hoc singulari modo pro more bellicosus istis anthropophagis solemni, qui nempe occisorum crania tanquam trophaea secum gestare solent, ligatum et ad suspendendum aptatum est; quo quidem fine cingulum ex corticis nucem cocos ambientis fibris artificiose plexum per narium meatum decurrens mandibulam inferiorem cum ipsa caluaria firmissime iungit, quod et praeterea ligneo cylindro narium aperturae intruso eo magis immobile redditur; funiculus autem ex iisdem fibris contextus suspendendo capiti inferuit,



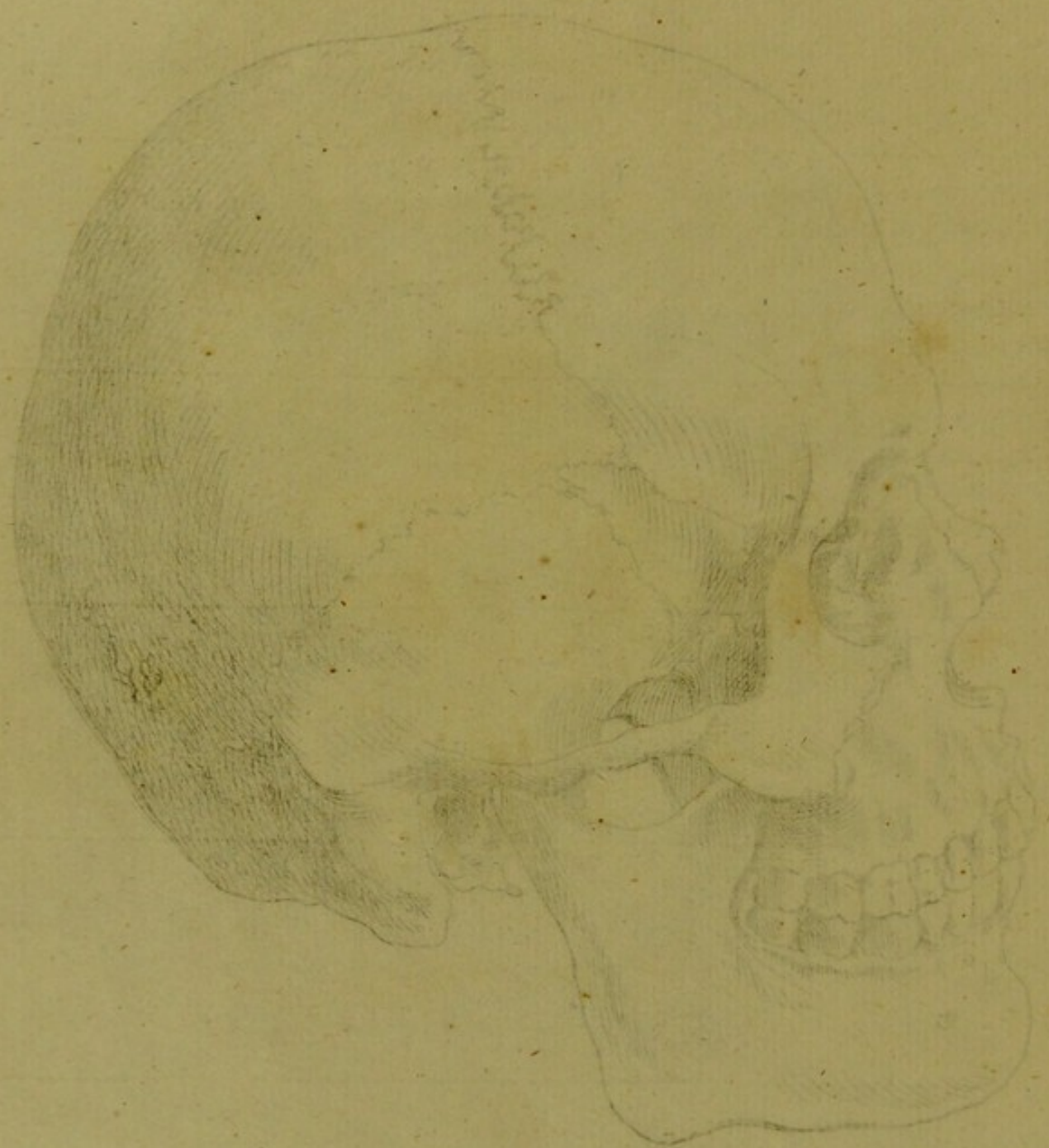
1. • Mumiæ Aegyptiacæ.

L. Zinner del. H. Schenk sculp.

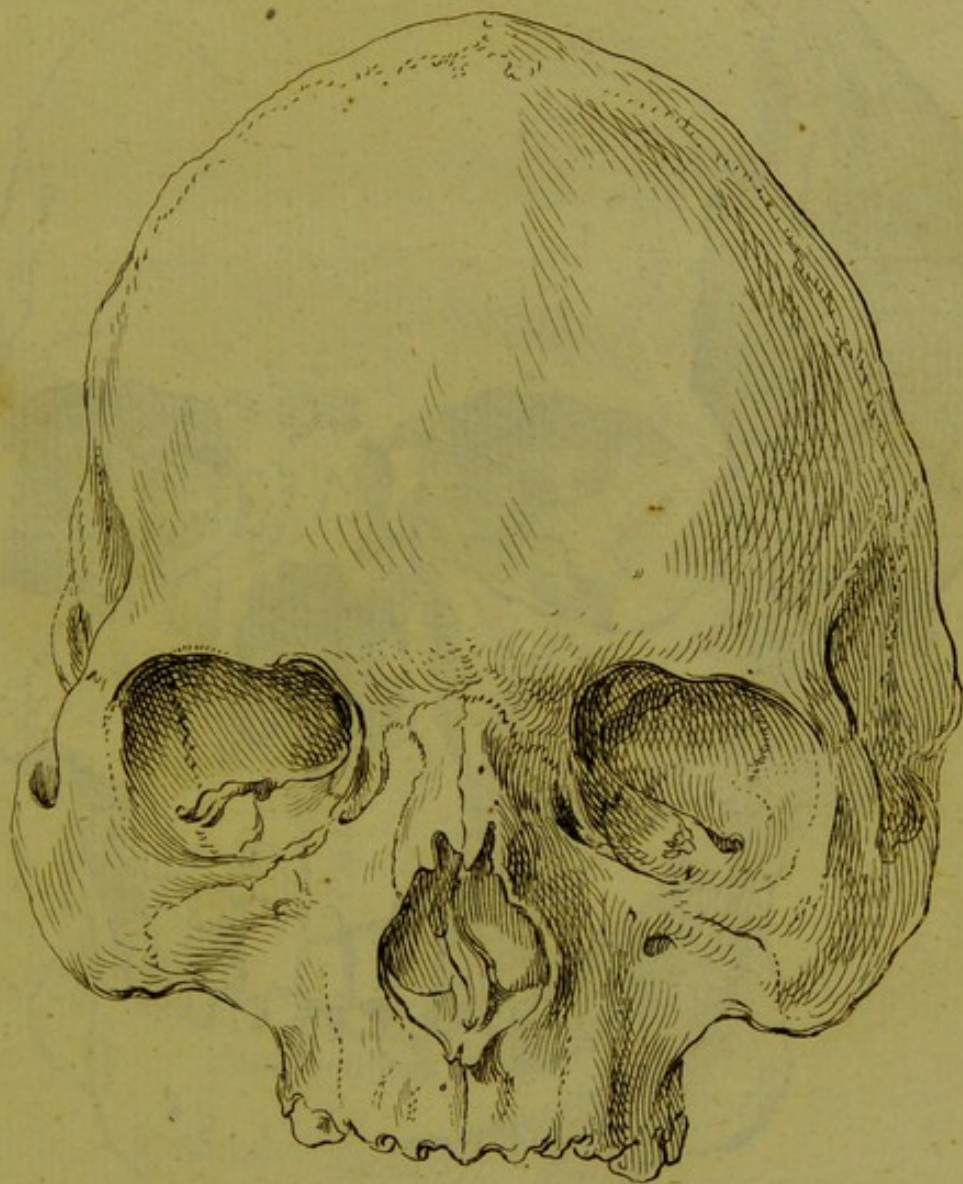




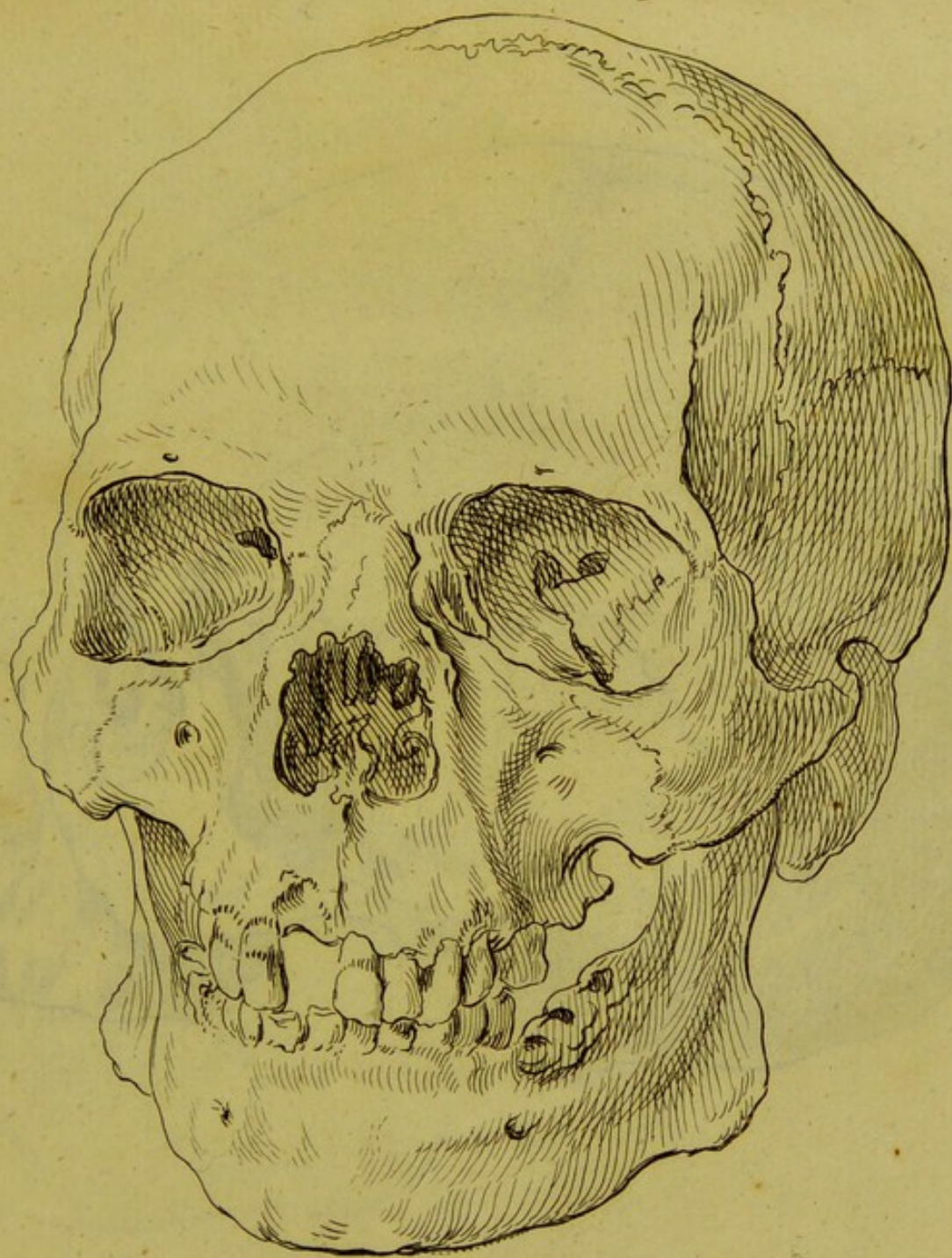
III. Turcae.



W. J. Taylor



III. *Asiatæ macrocephali.*



IV. *Cafacci Donensis.*

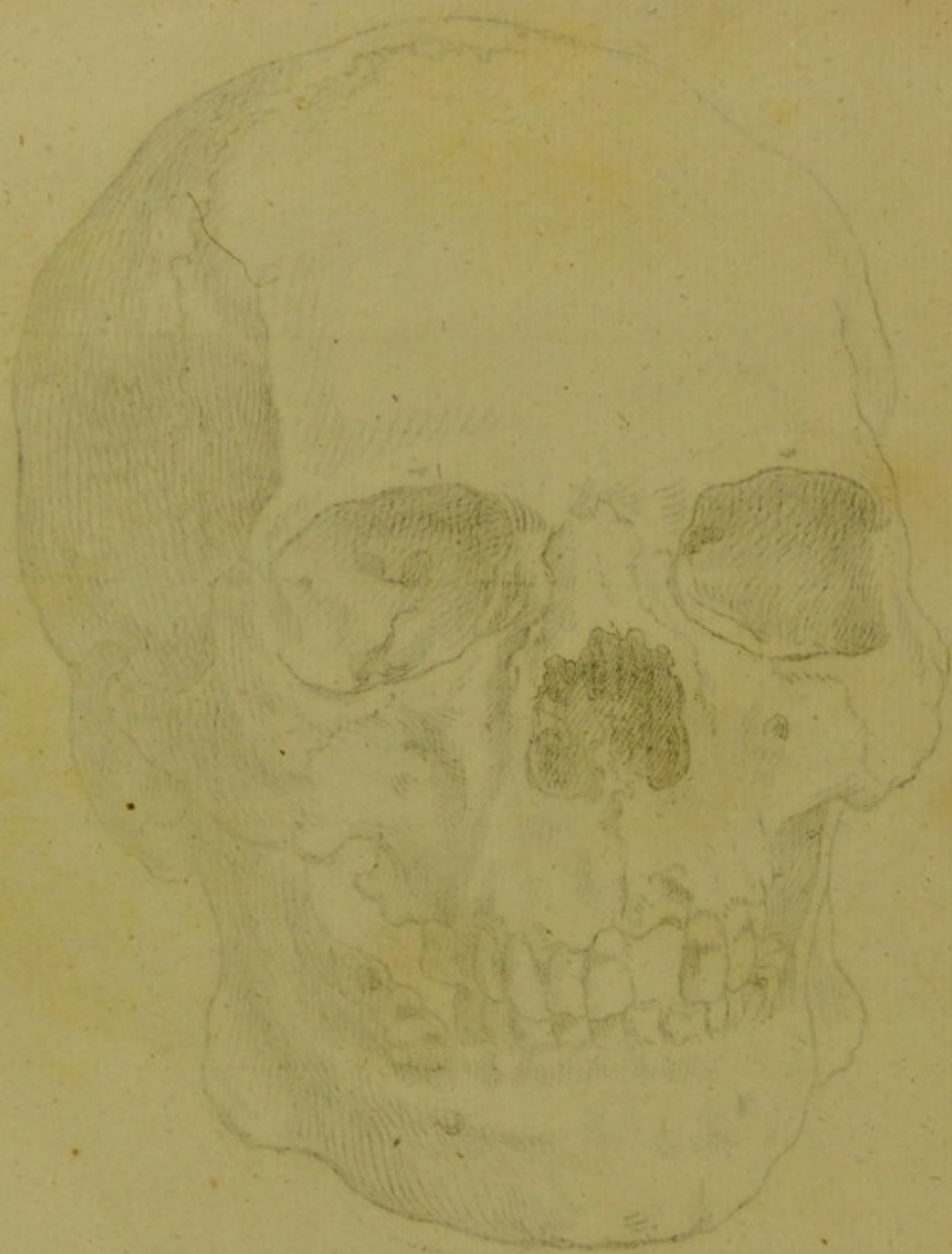
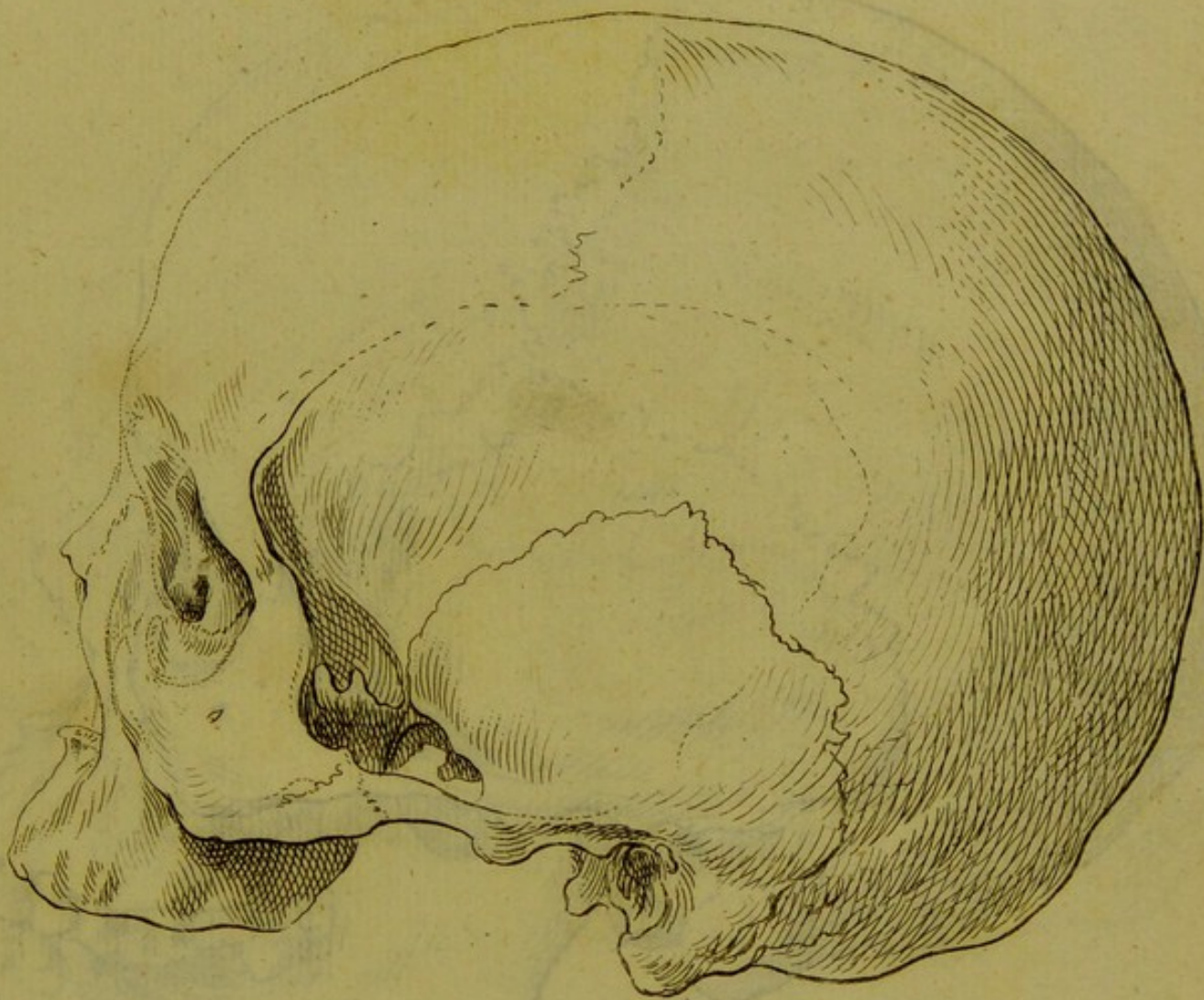


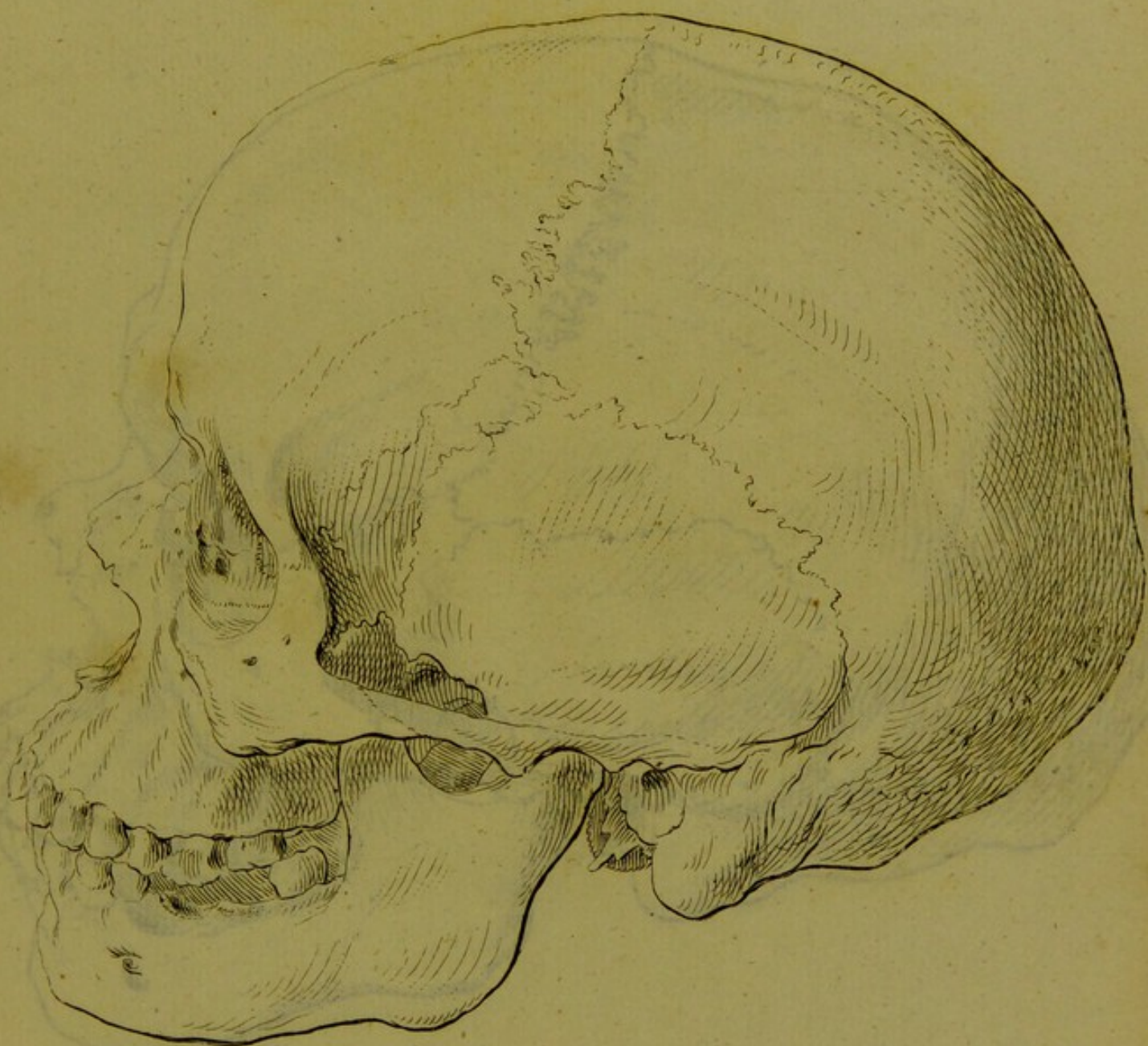
PLATE I. SKULL OF A MAN.



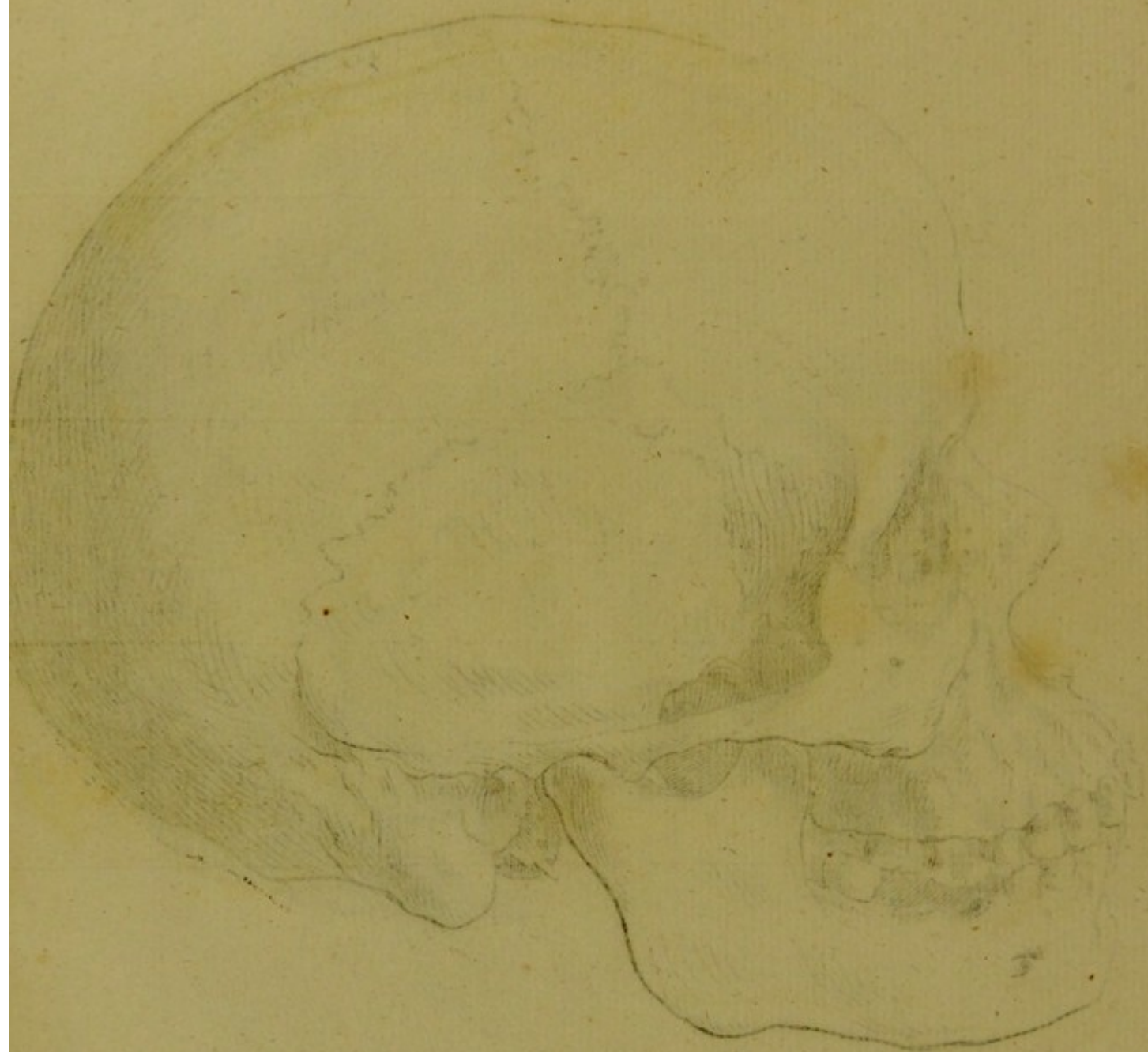
V. Calmucci.

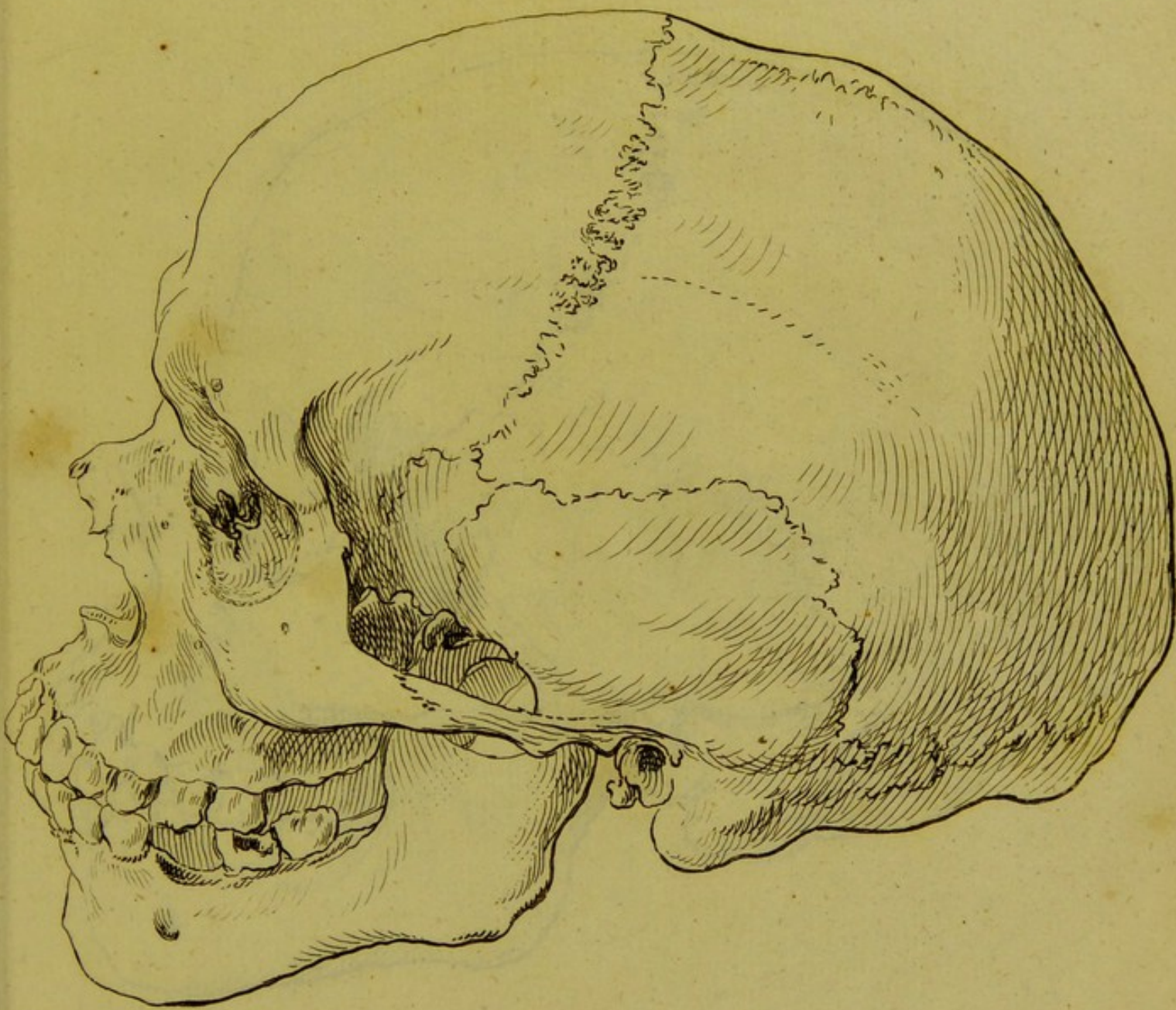


V. Calvaria



VI. Aethiopis 1^{ma}

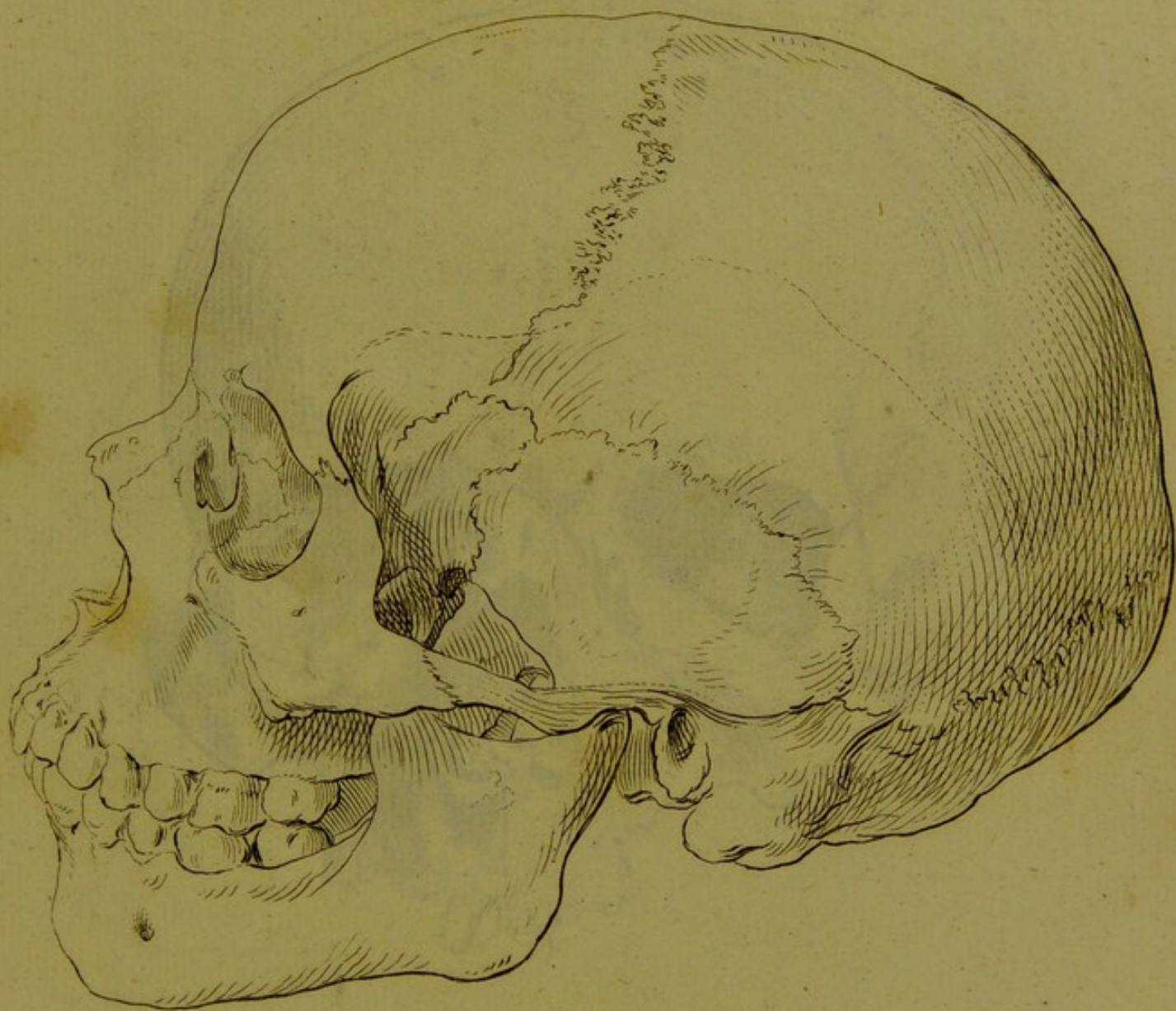




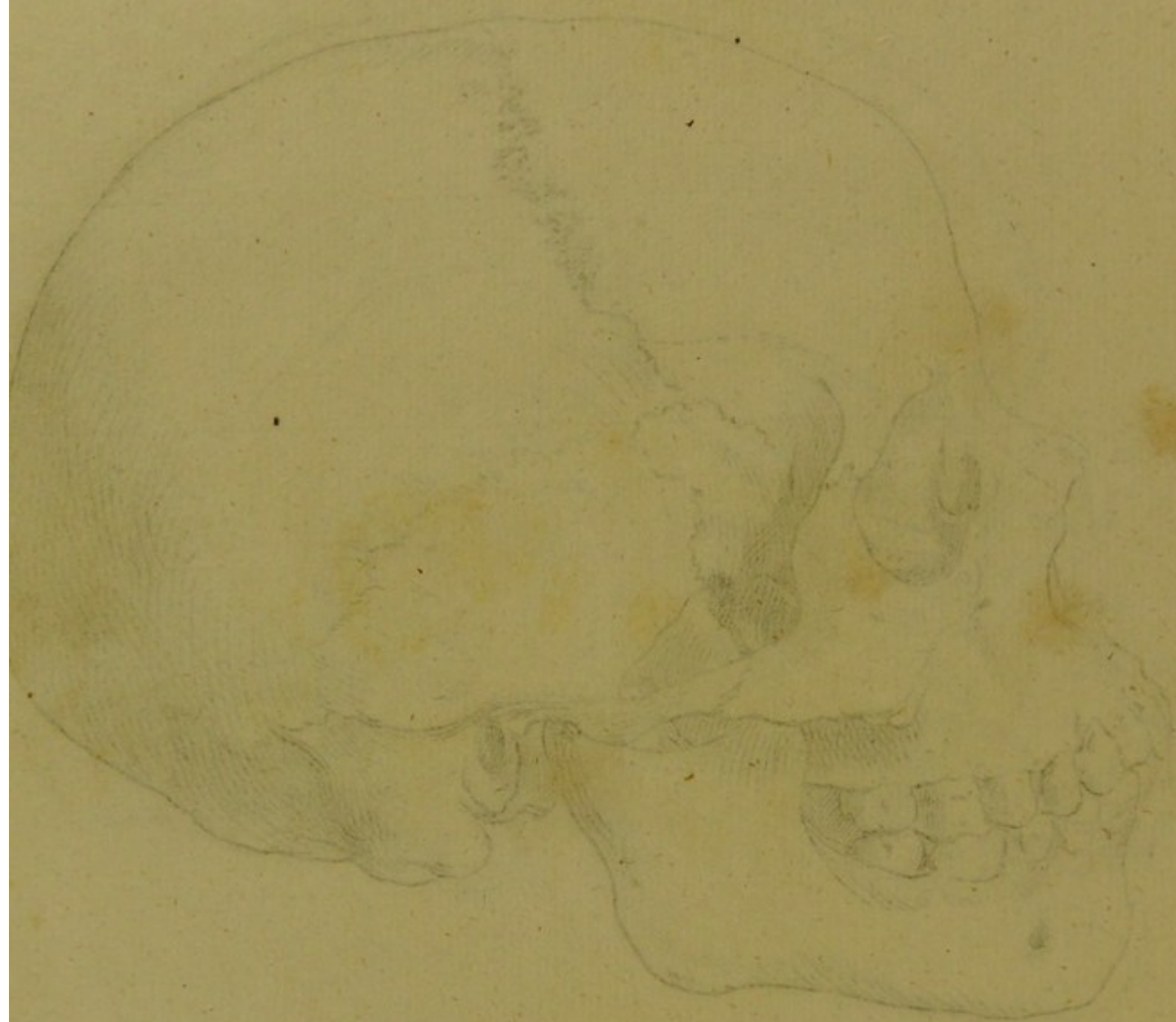
VII. *Aethiops 2^{di}.*

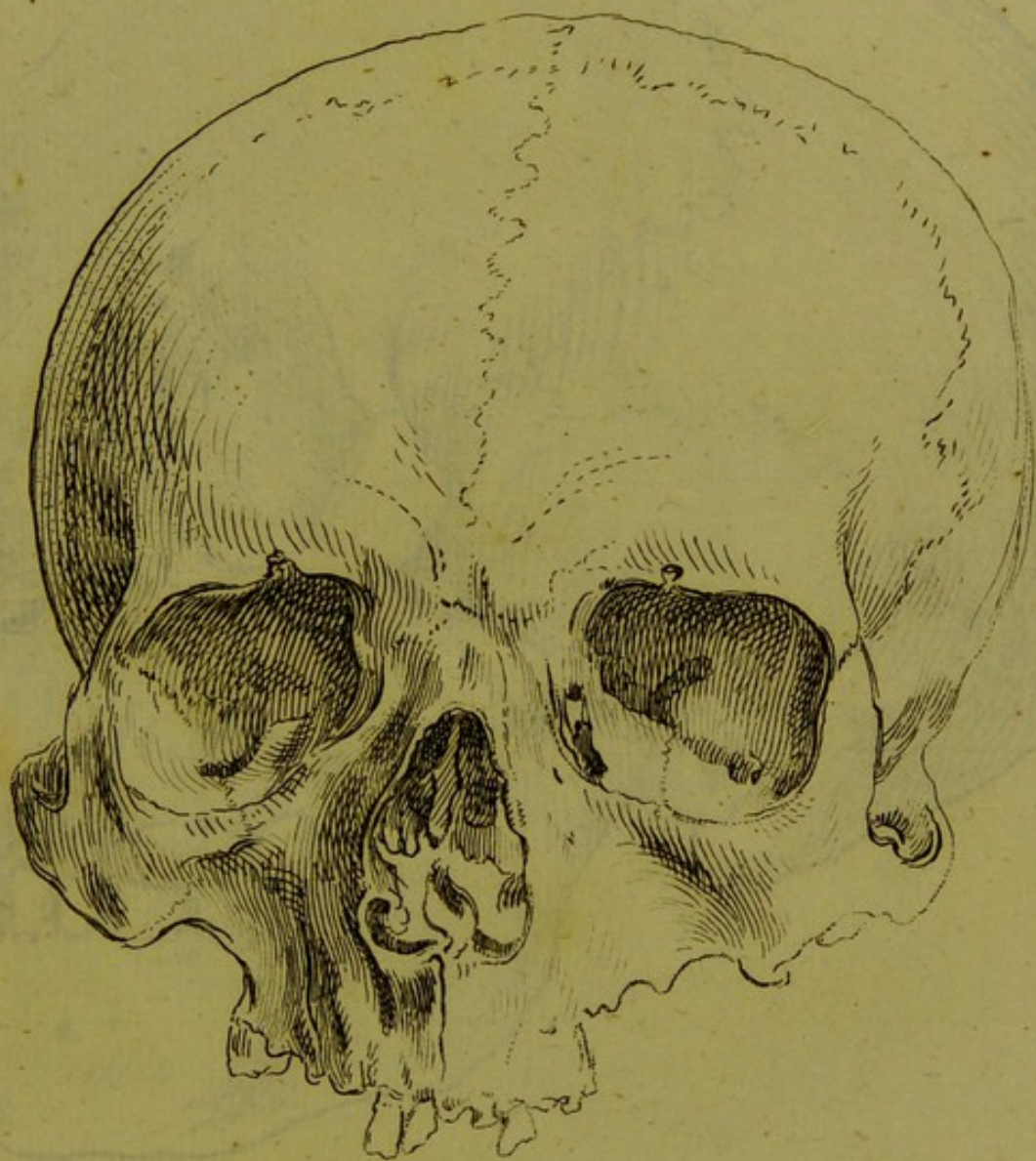


17. *Antrop.*

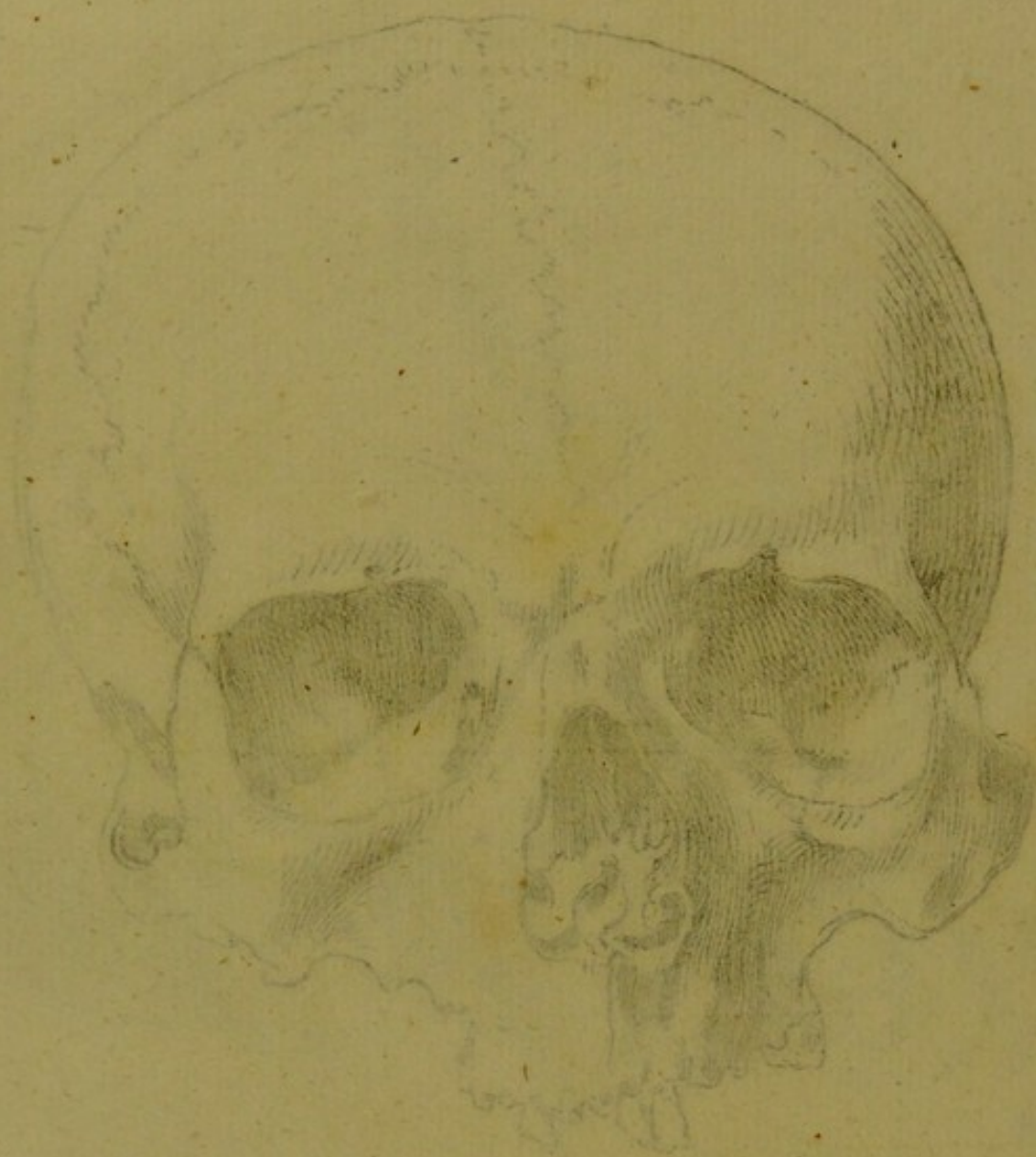


VIII. Adhiopis. 3. tu.





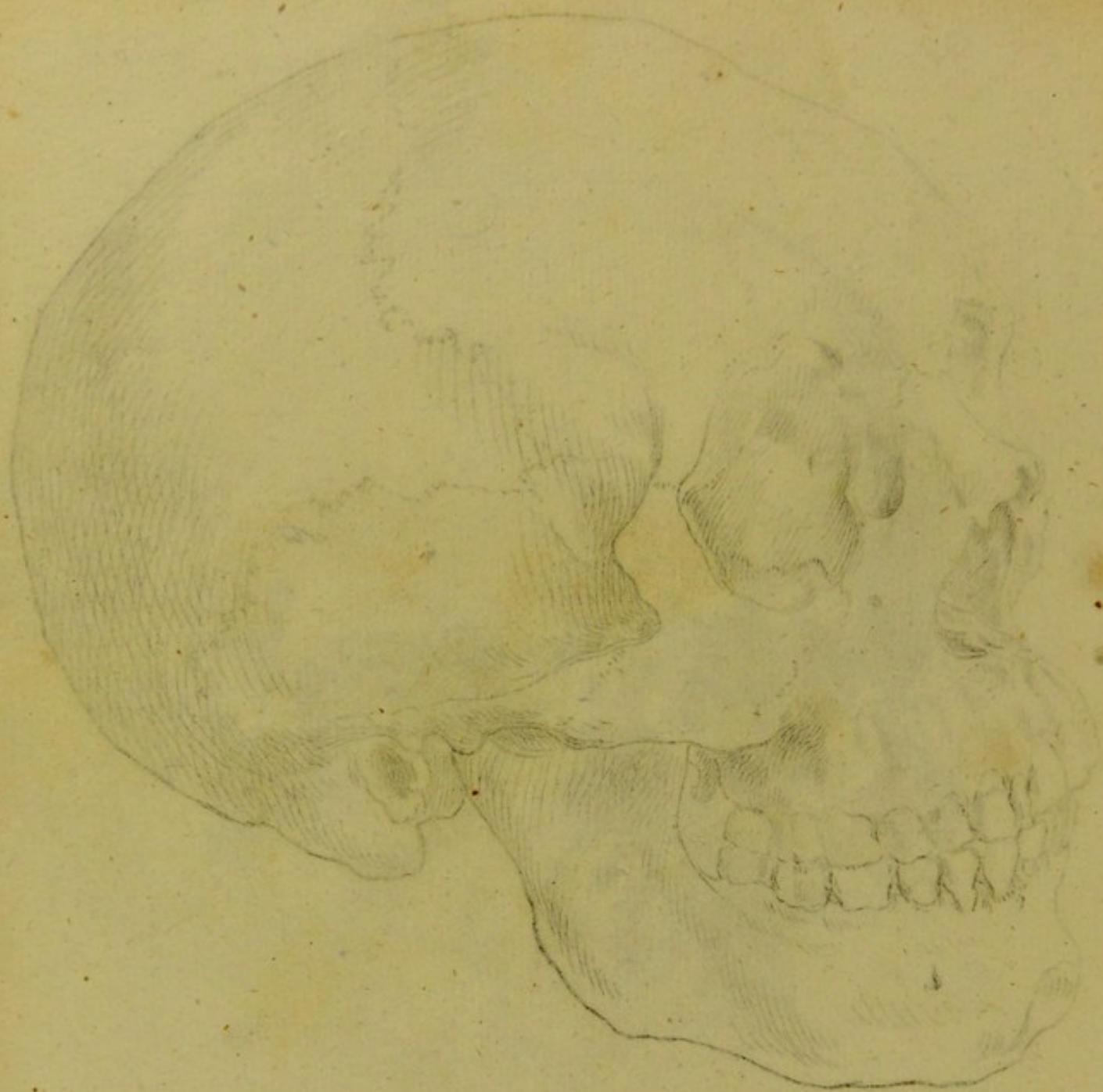
IX. Indi Americae Septentrionalis.



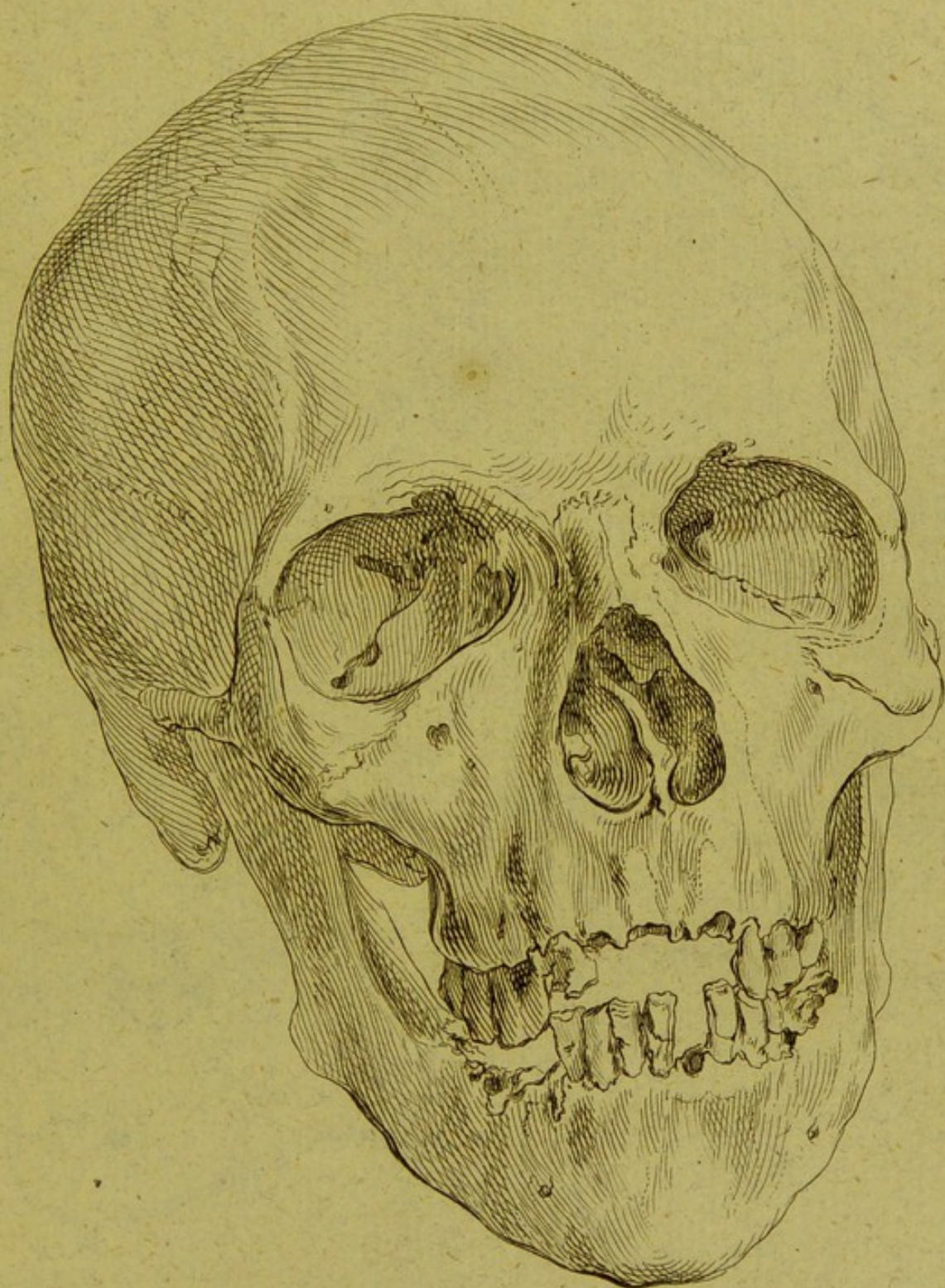
12. Inf. Am. Mus. Nat. Hist.



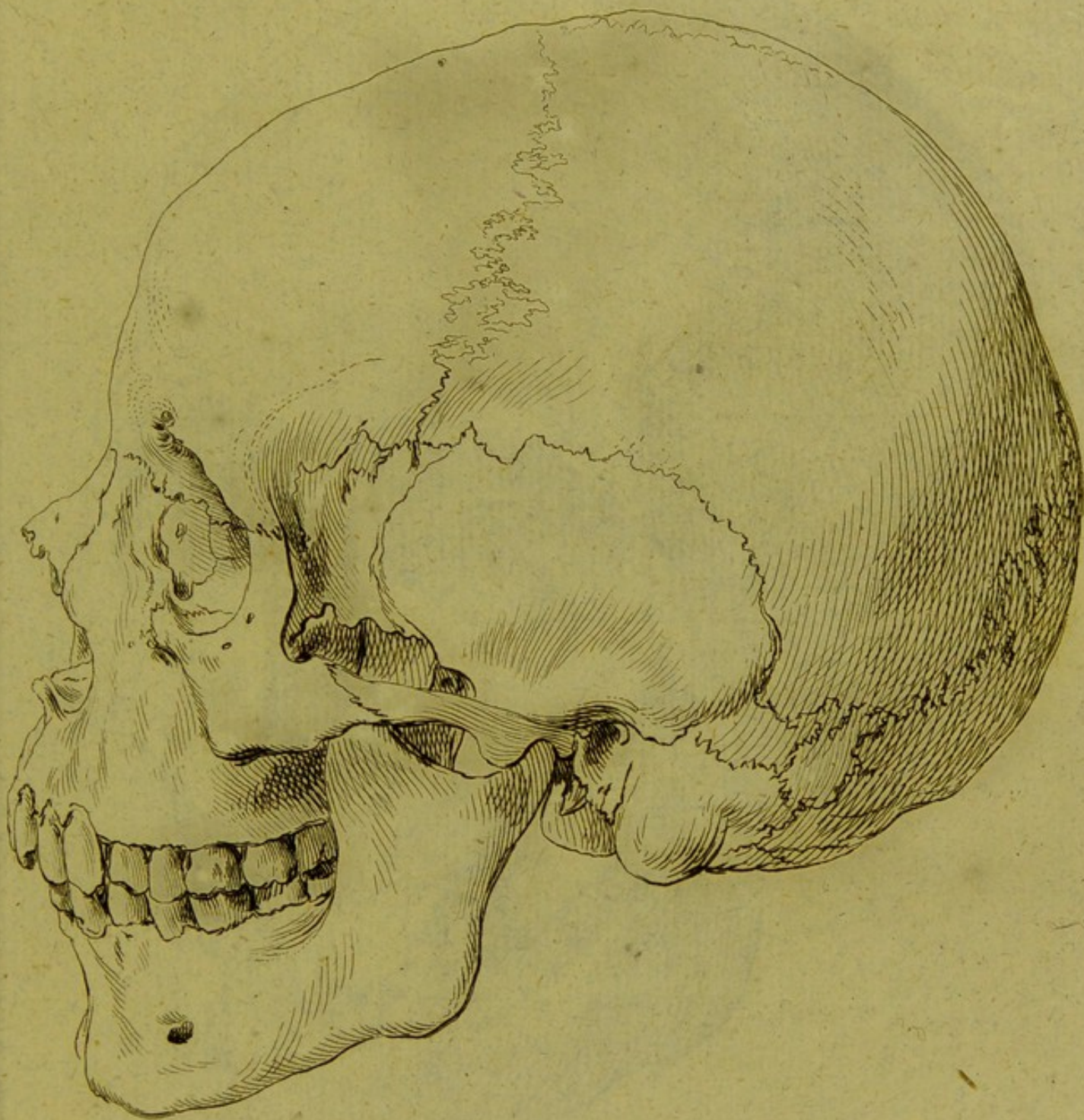
X. Caribaei ex inf. St. Vincentii.



X. (corpus et inf. 16. / inc. 16.)



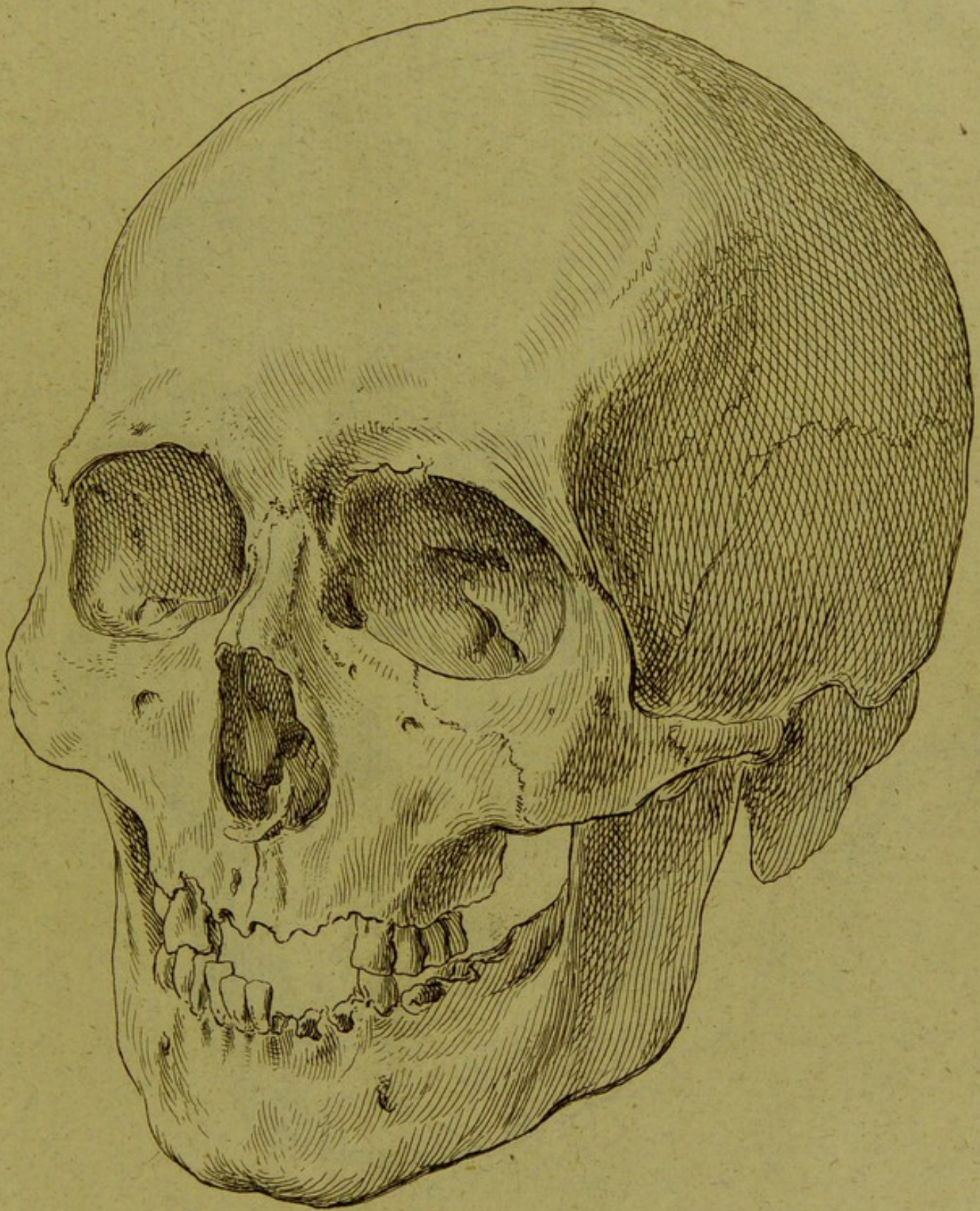
XI. *Cingari genuini.*



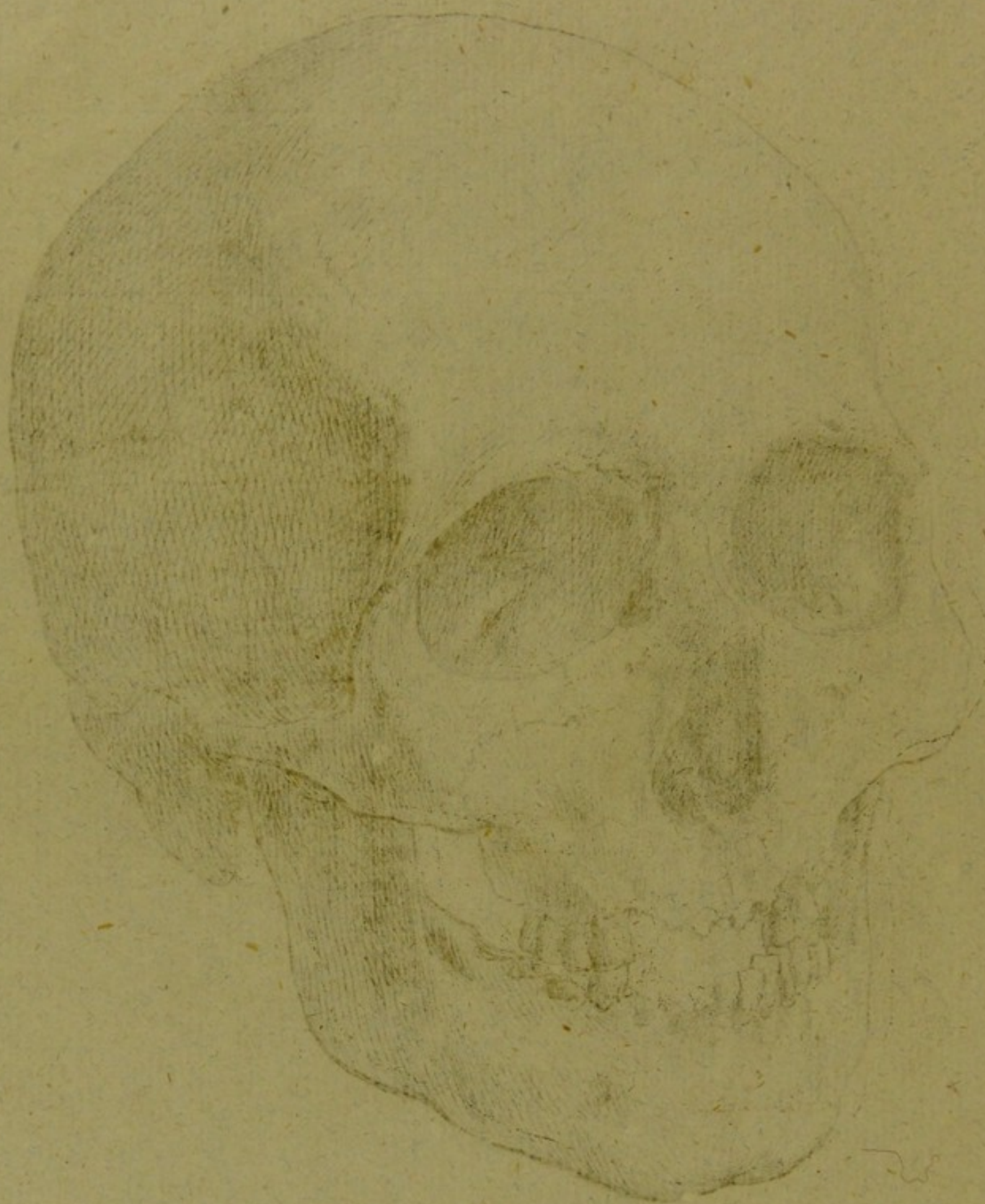
XII. *Tatari casanensis.*



Skull of a human being.



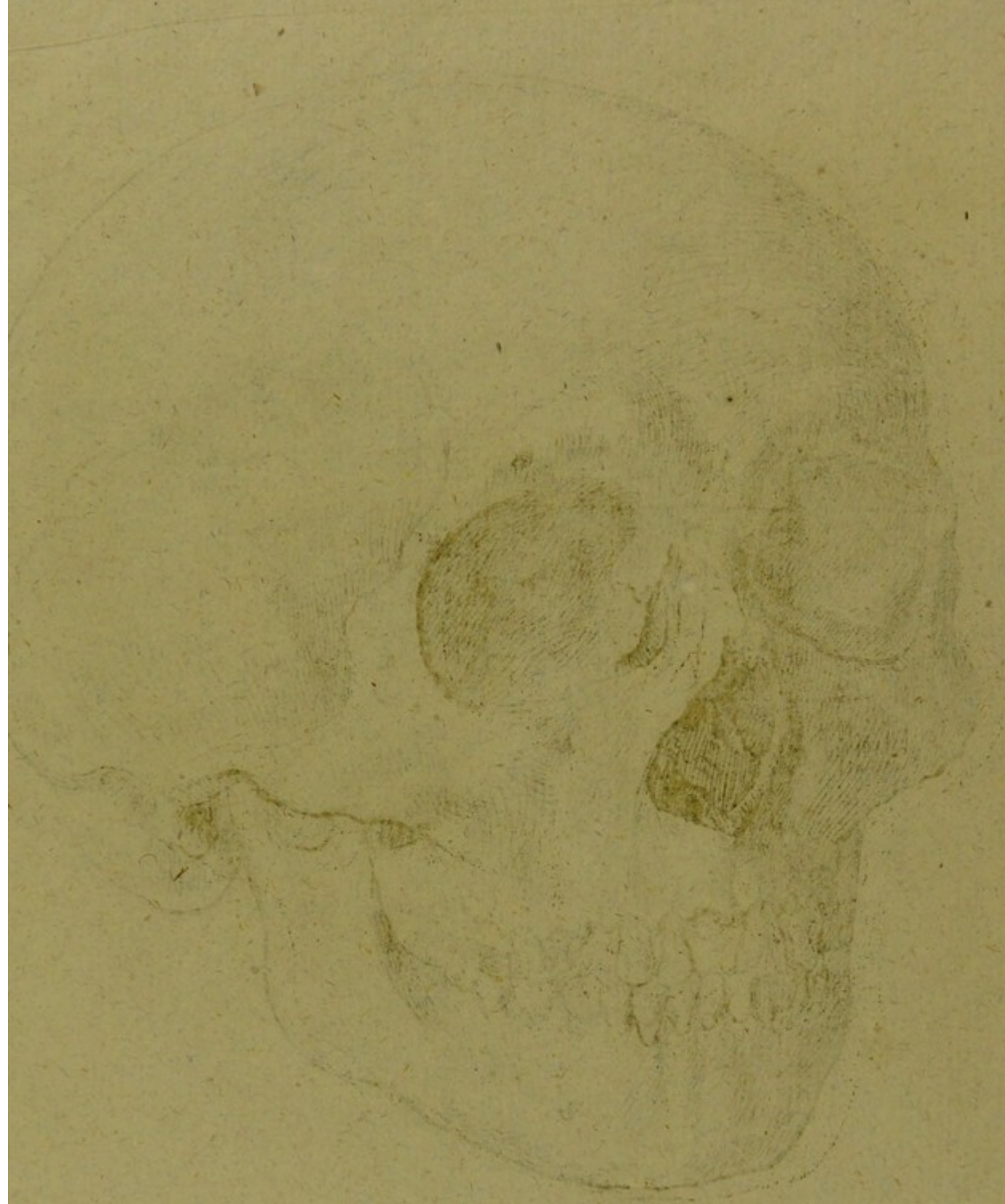
XIII. *Kirgisae - Caisacci.*

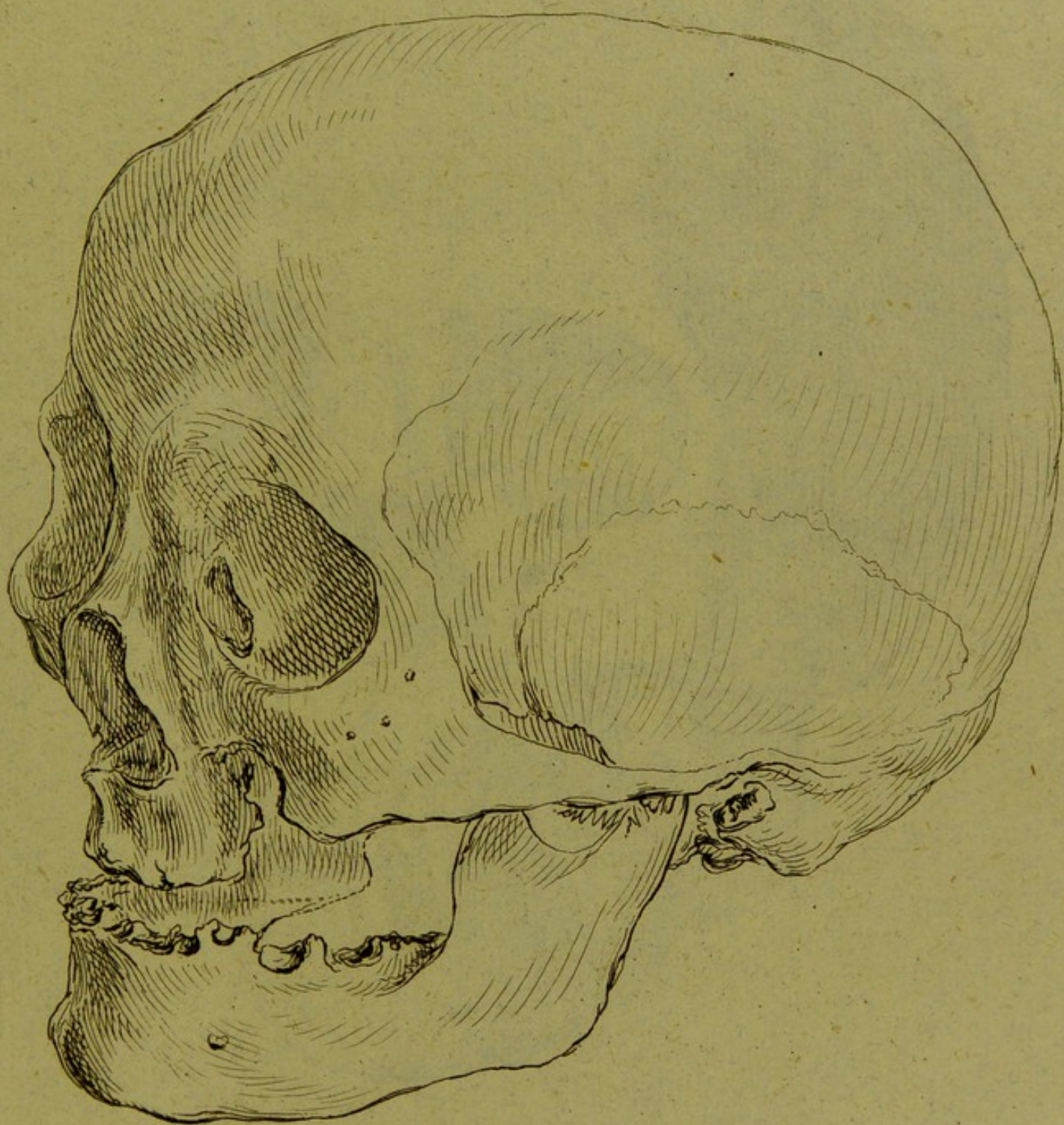


THE HUMAN SKULL



XIV Calmucci-secundi.





XV. *Jacutae.*

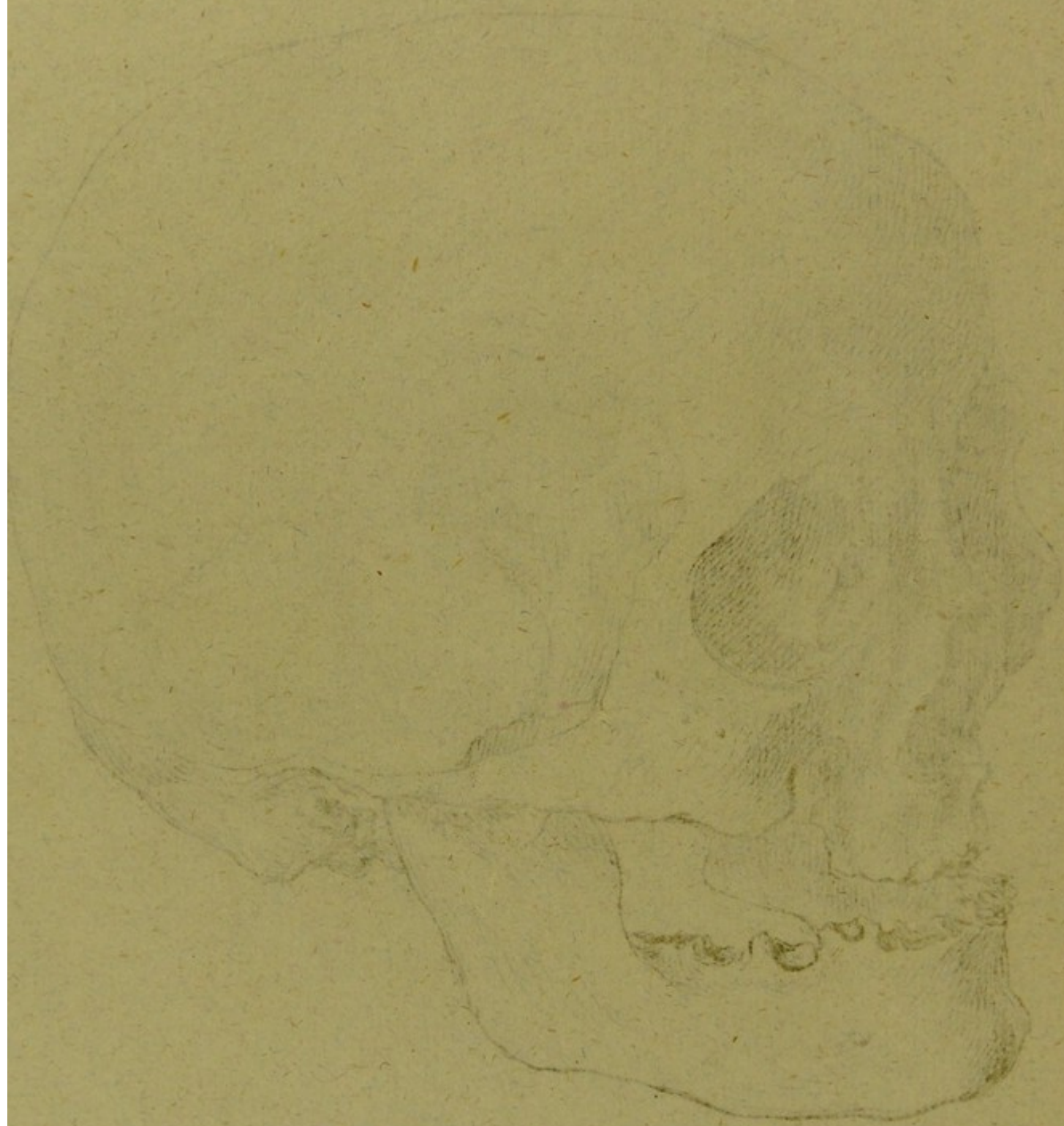
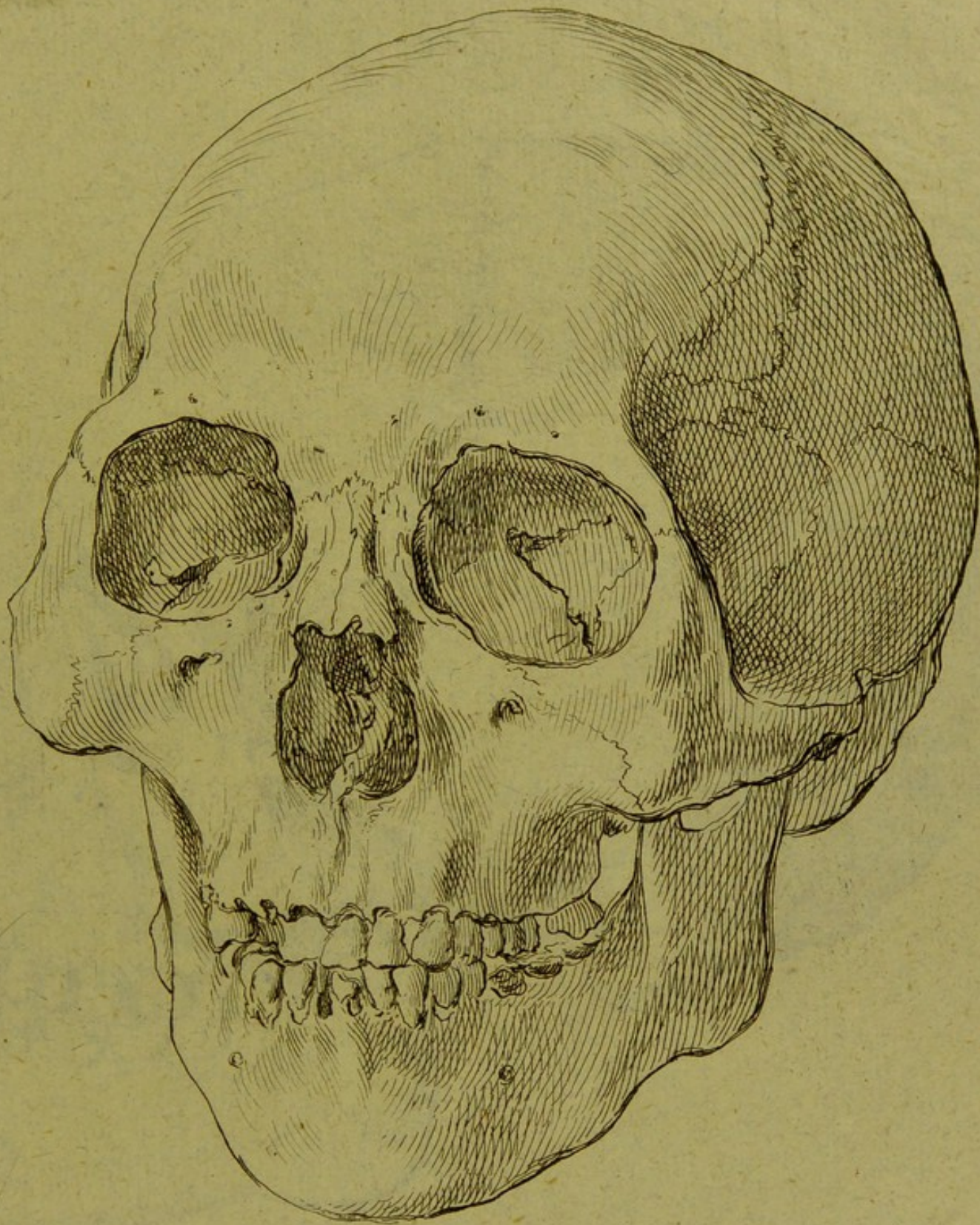


PLATE IV



XVI *Tungusae*

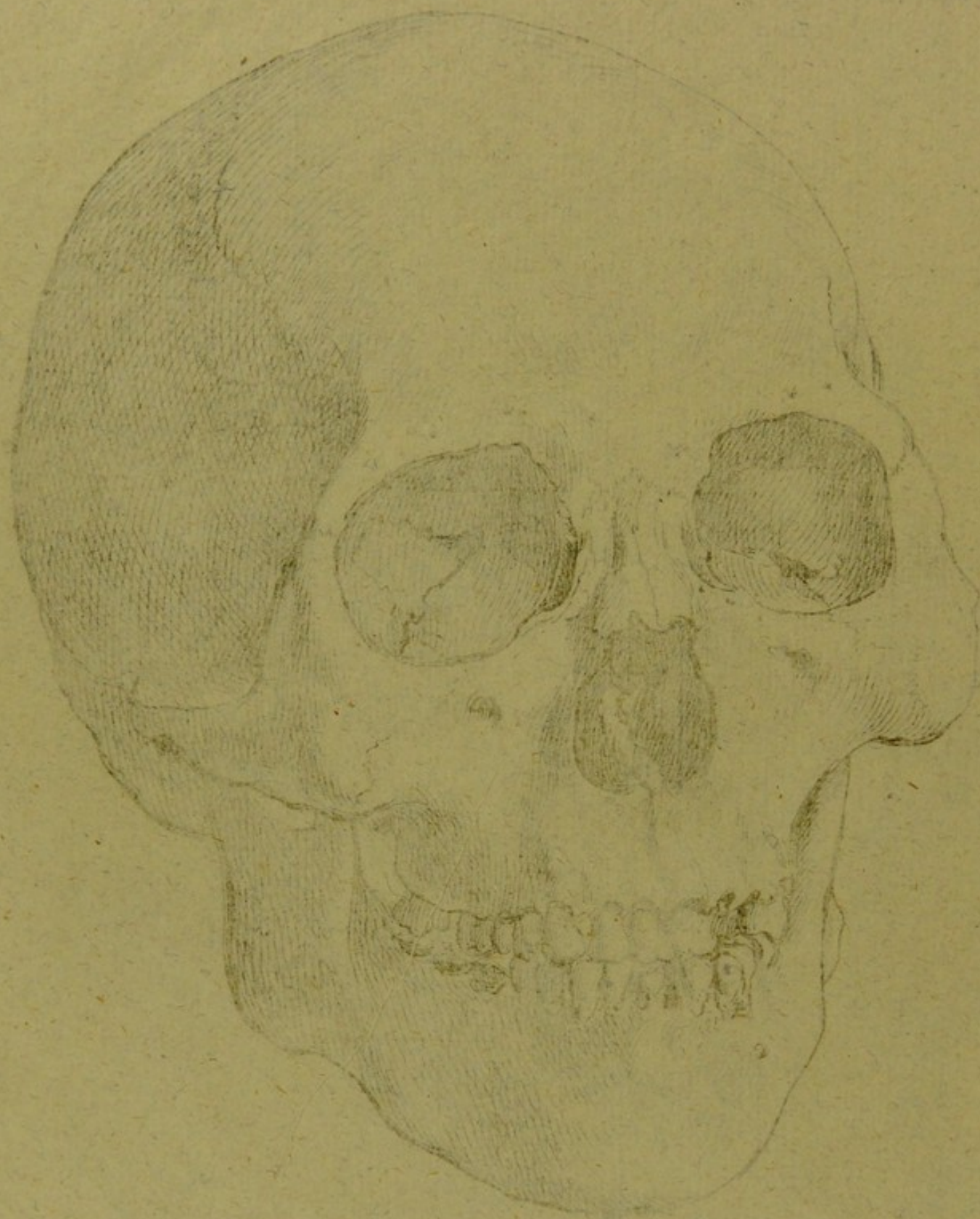
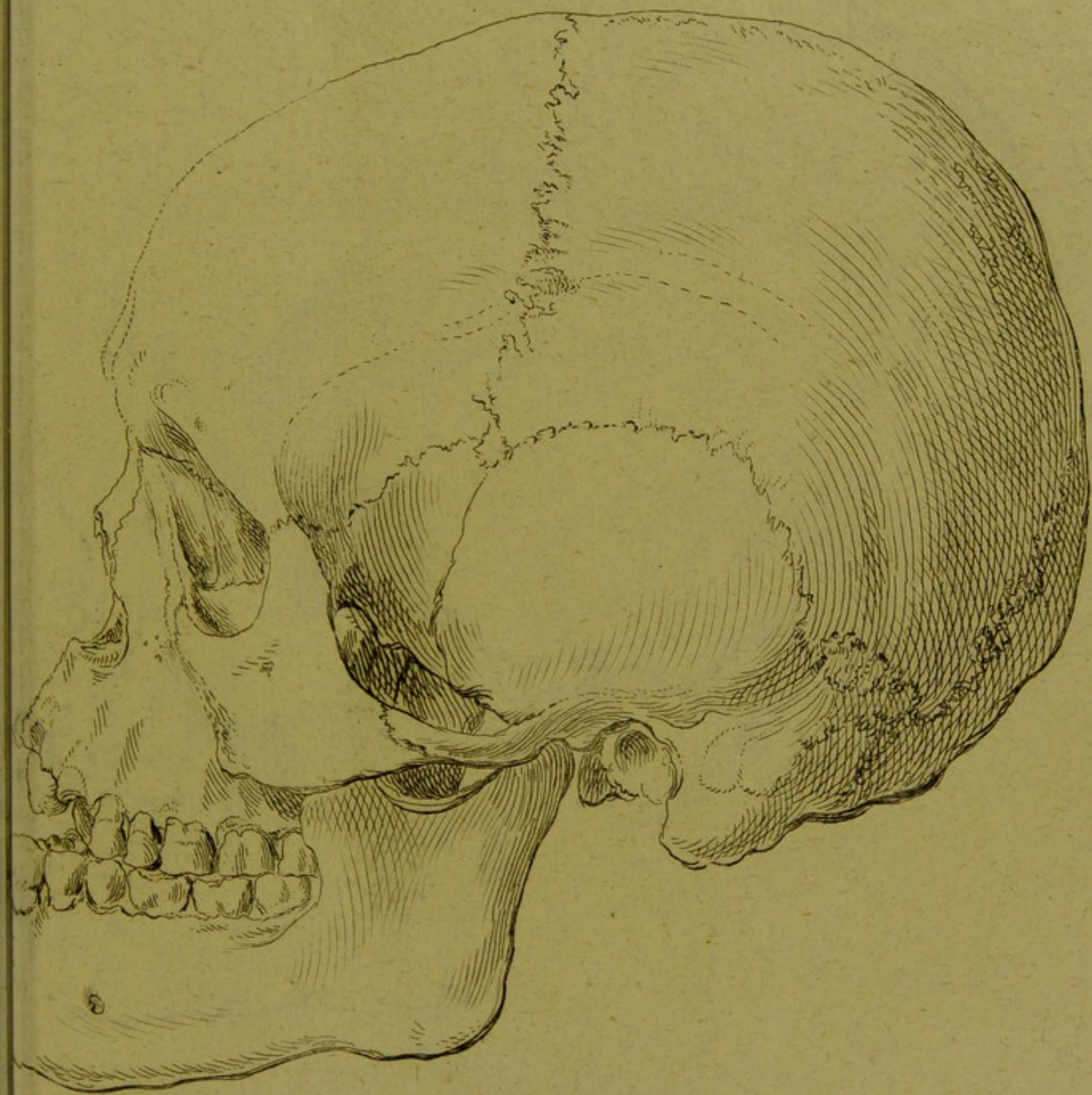
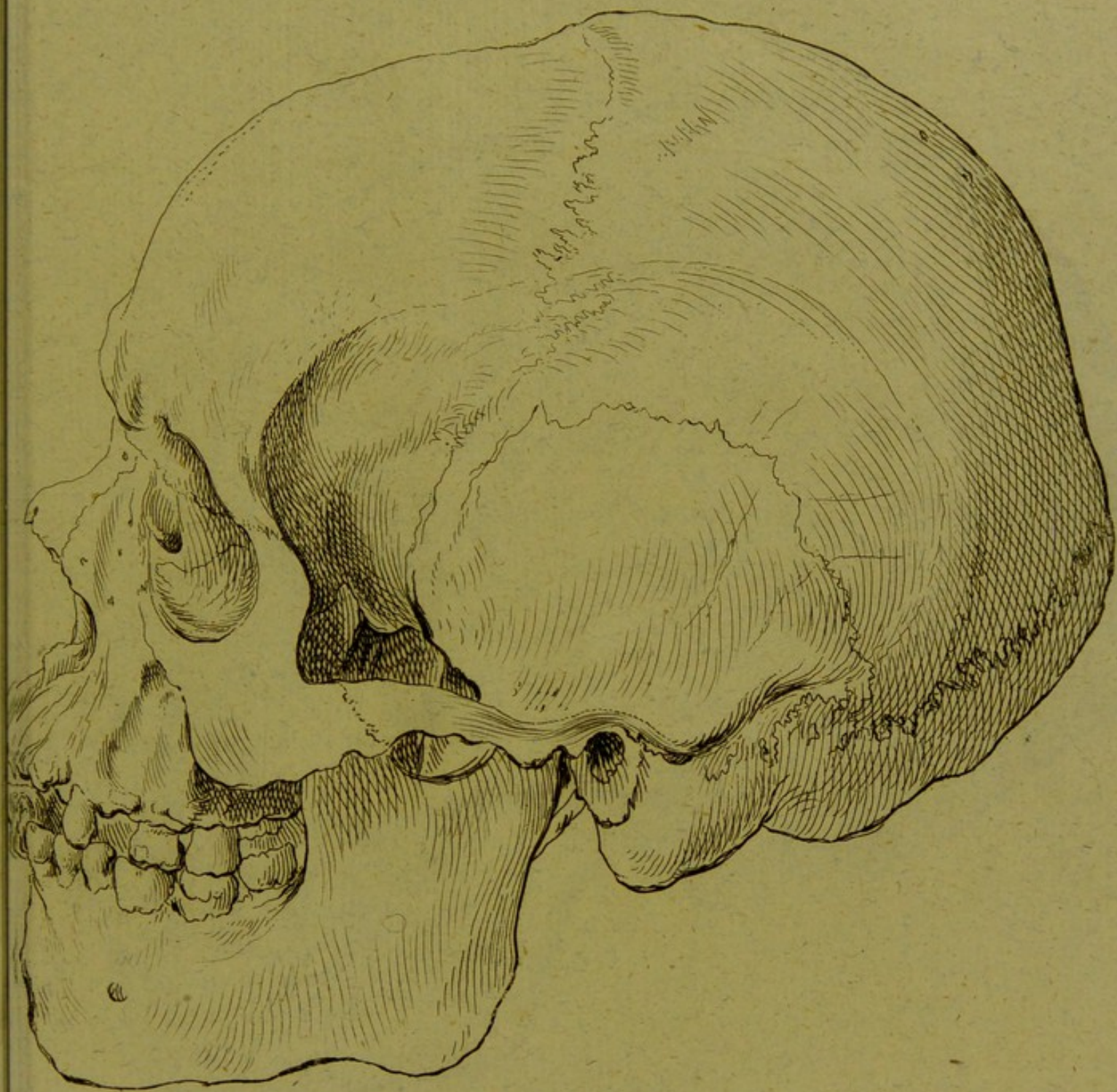


Fig. 1. VII.

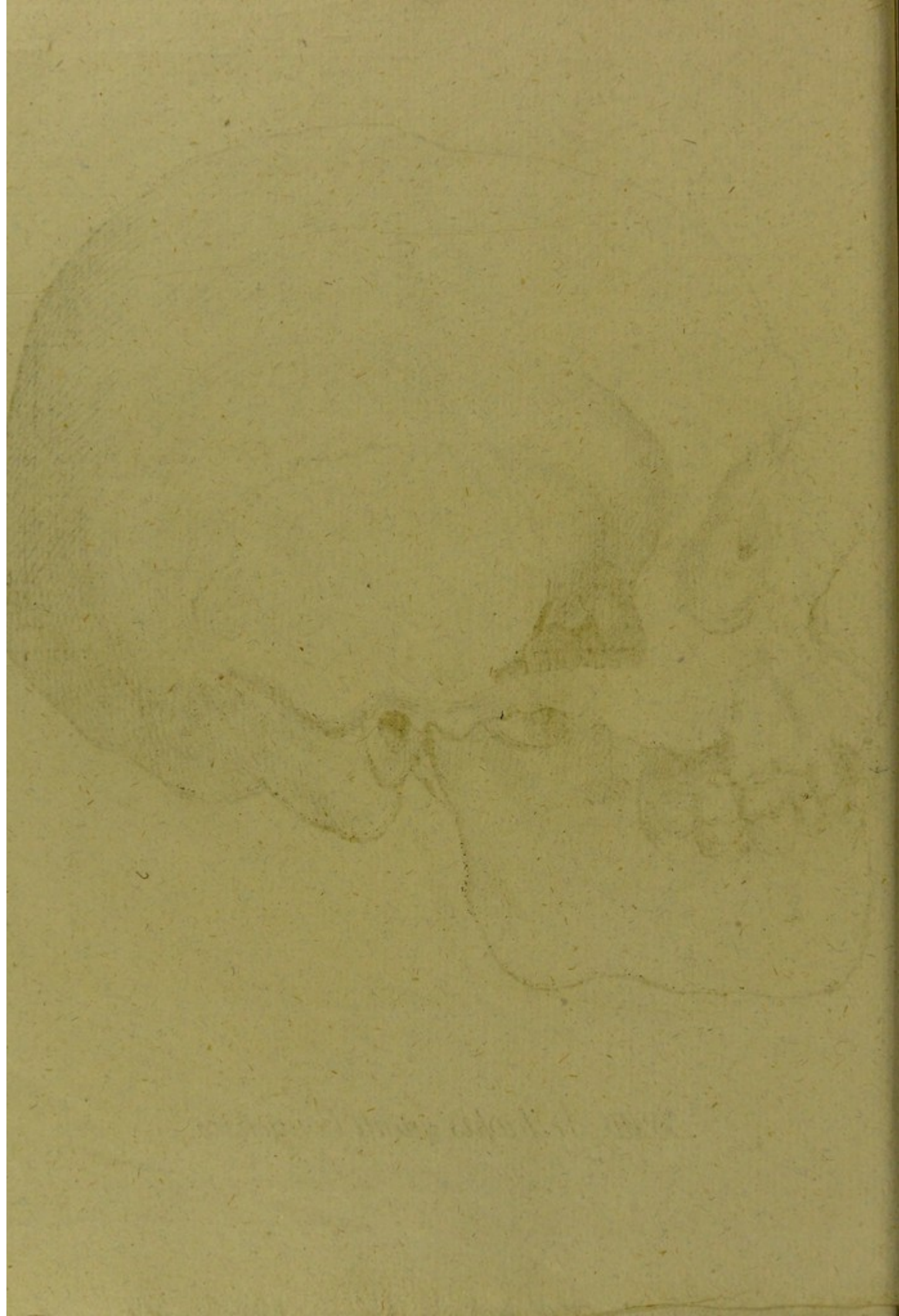


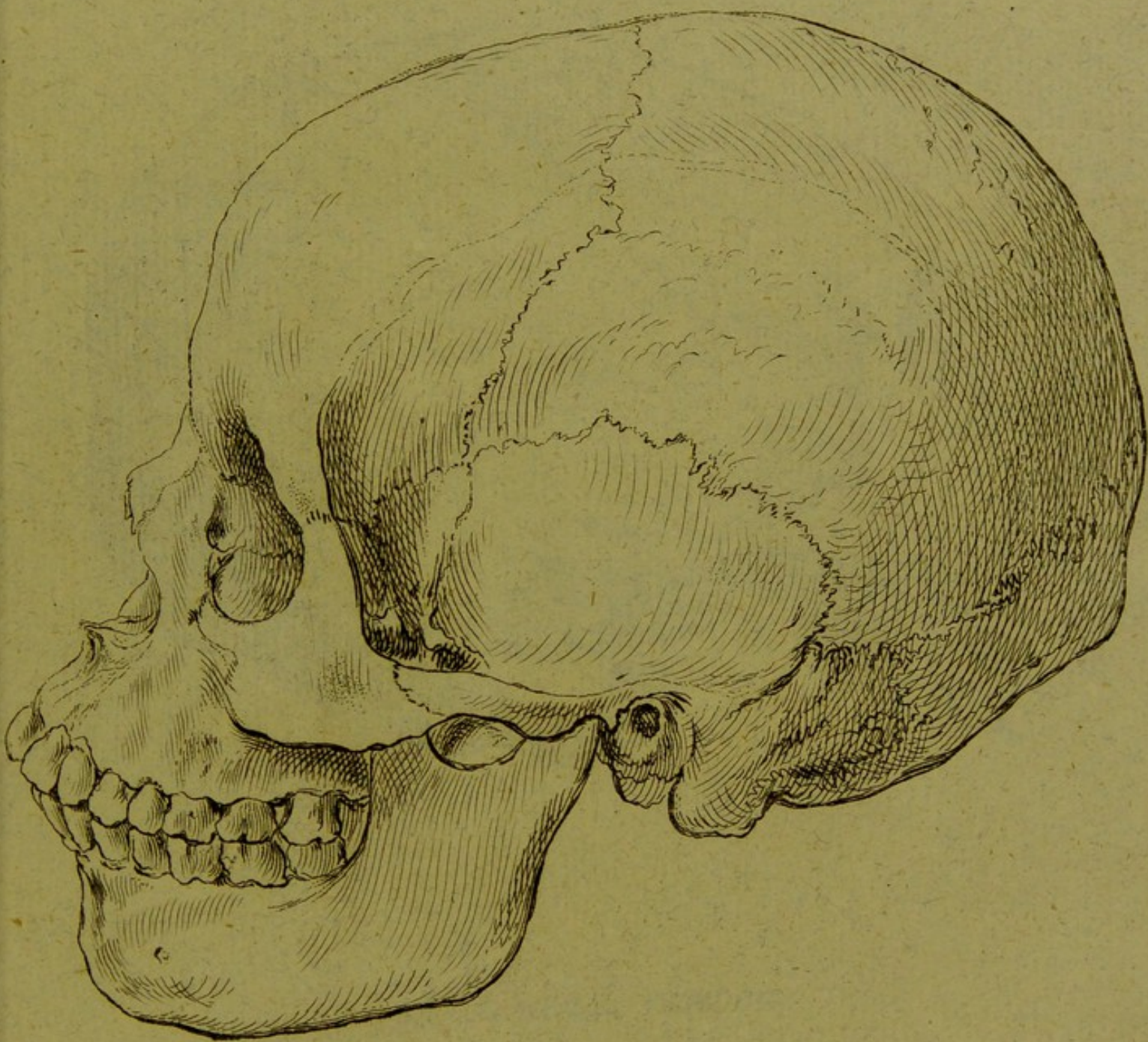
XVIII. *Aethiopsis quarti.*





XVIII. *Aethiopsis quinti Congensis.*





XIX. *Aethiopsae Guineensis.*

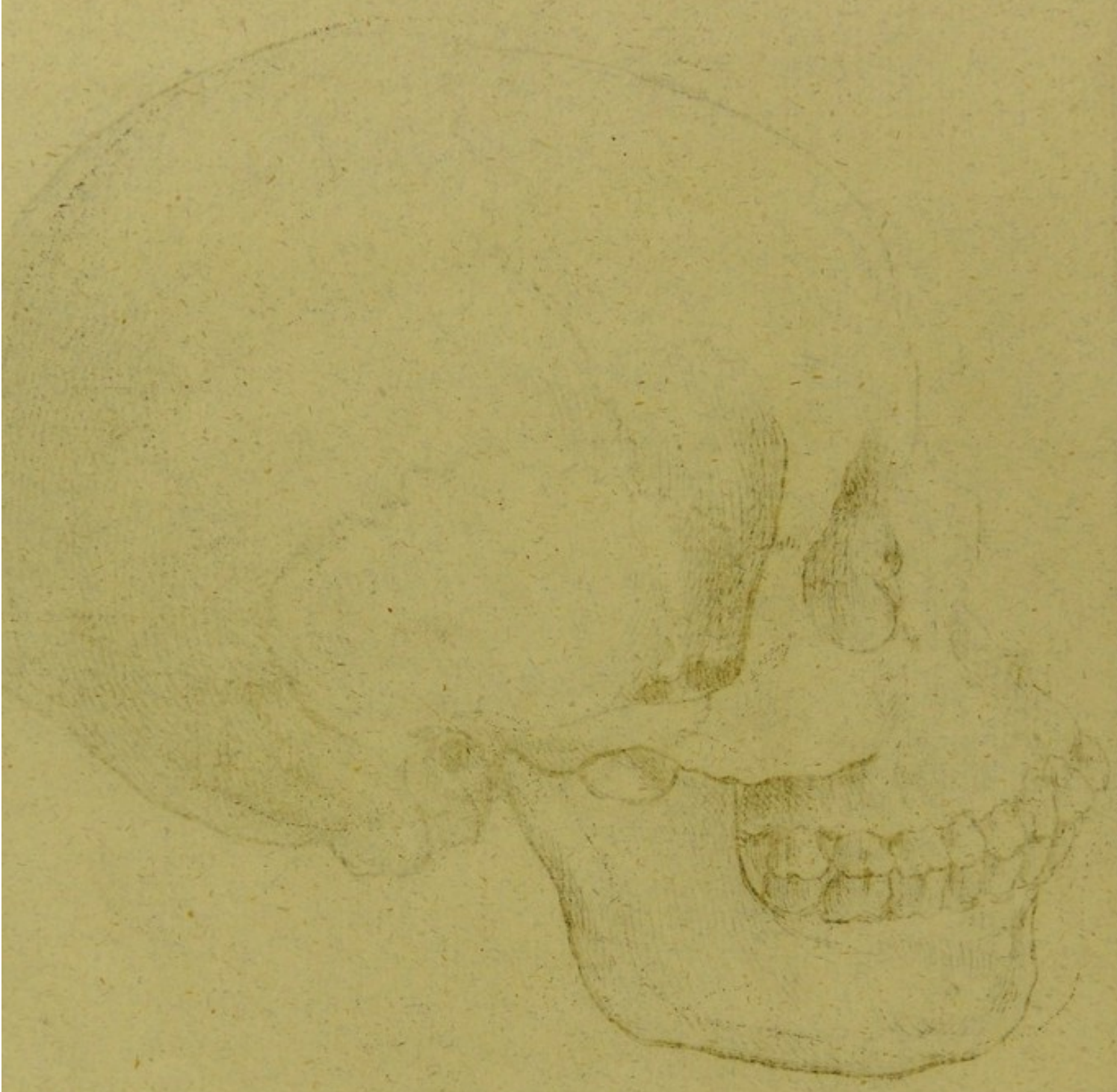
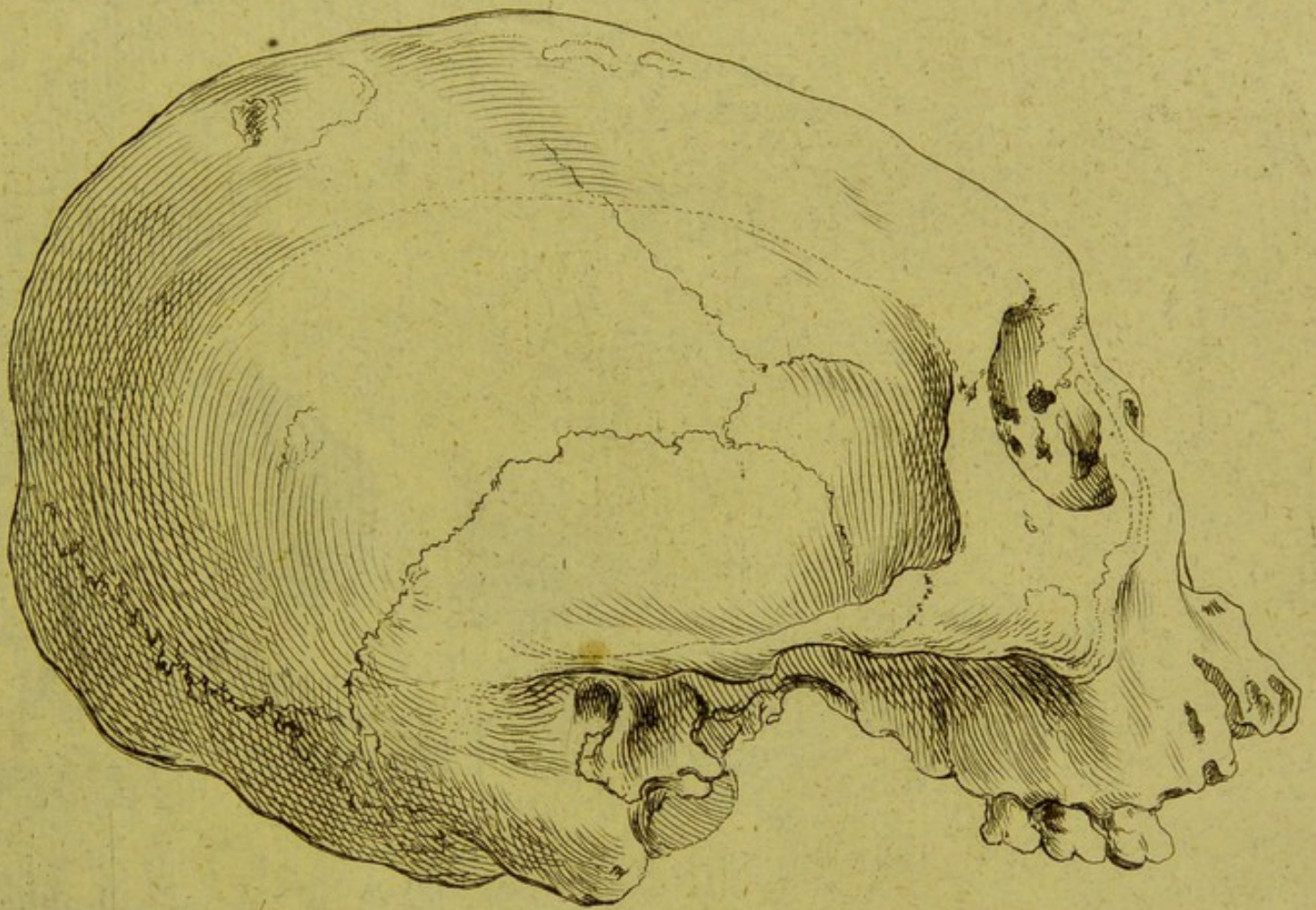
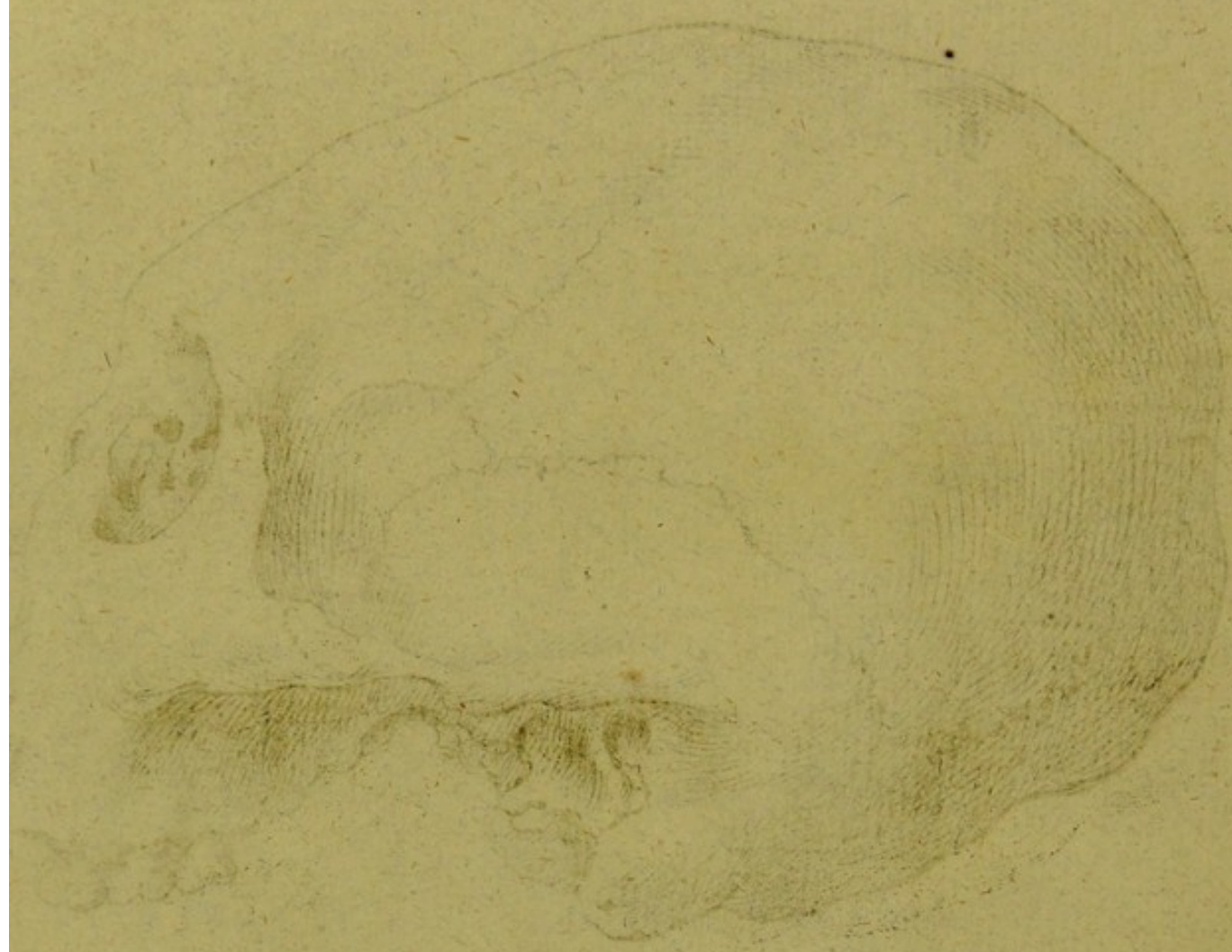


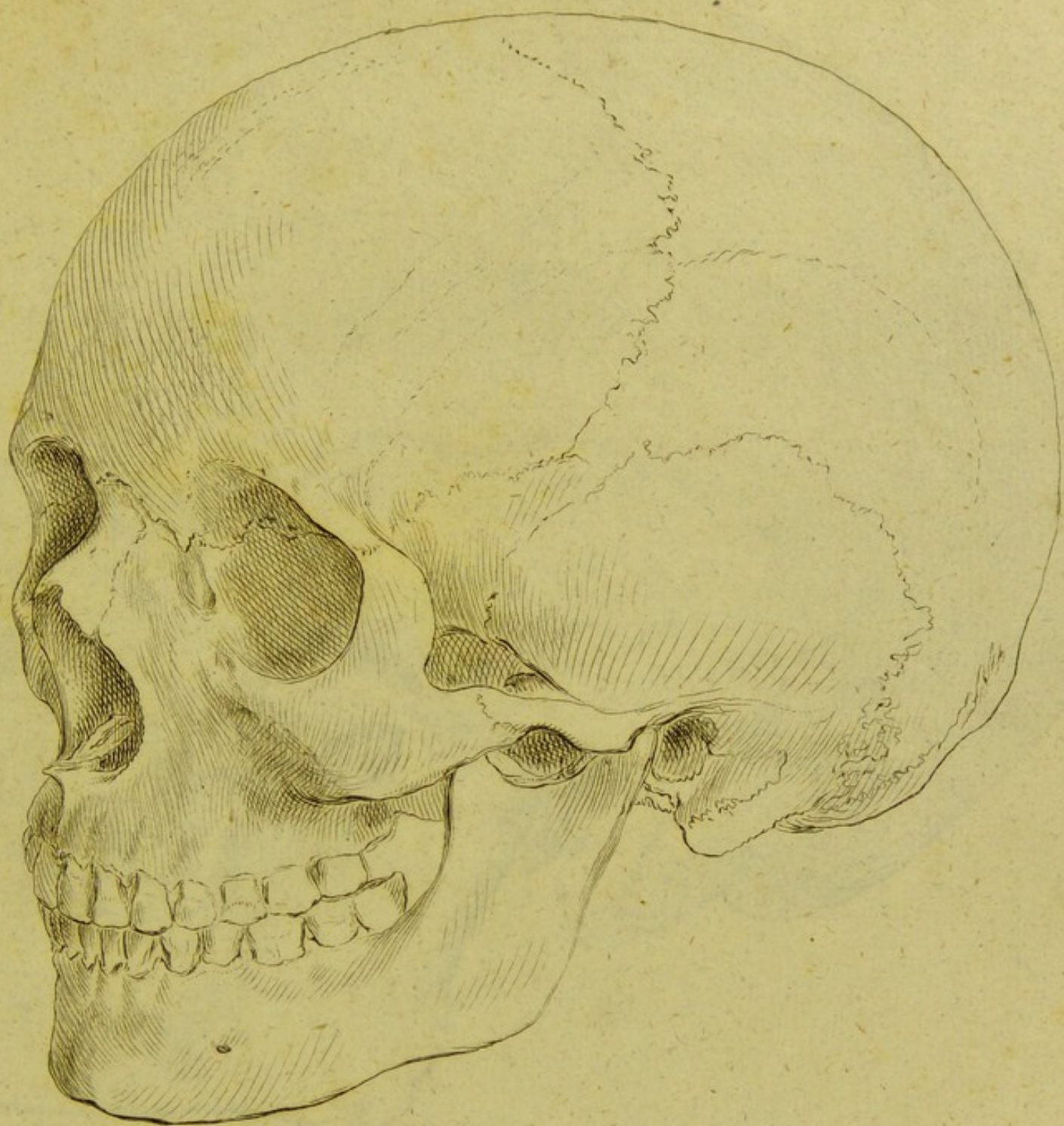
Fig. 1. Skull of the Chimpanzee



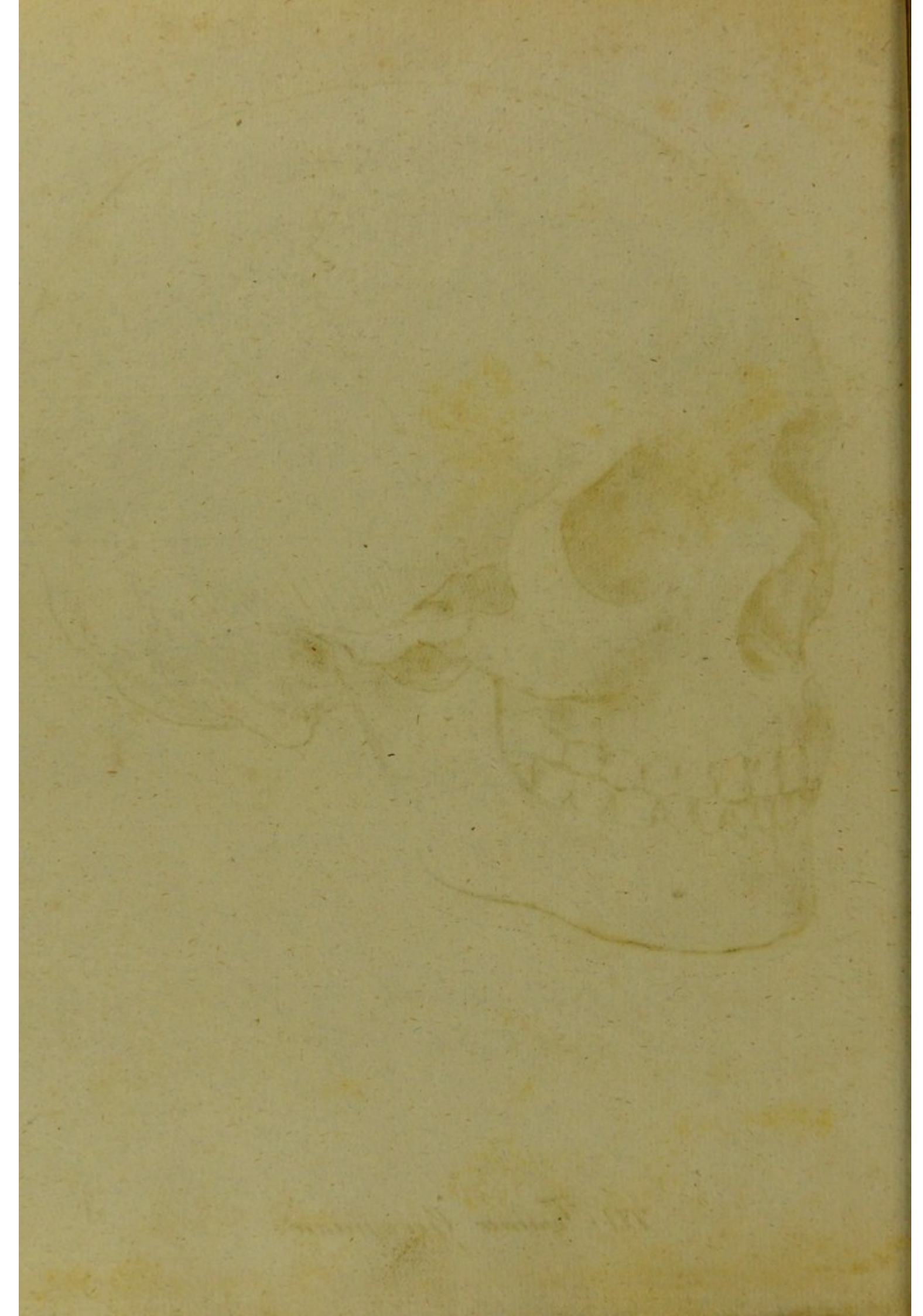
XX. *Feminae caribaeae*
ex insula S^{ti} Vincentii.

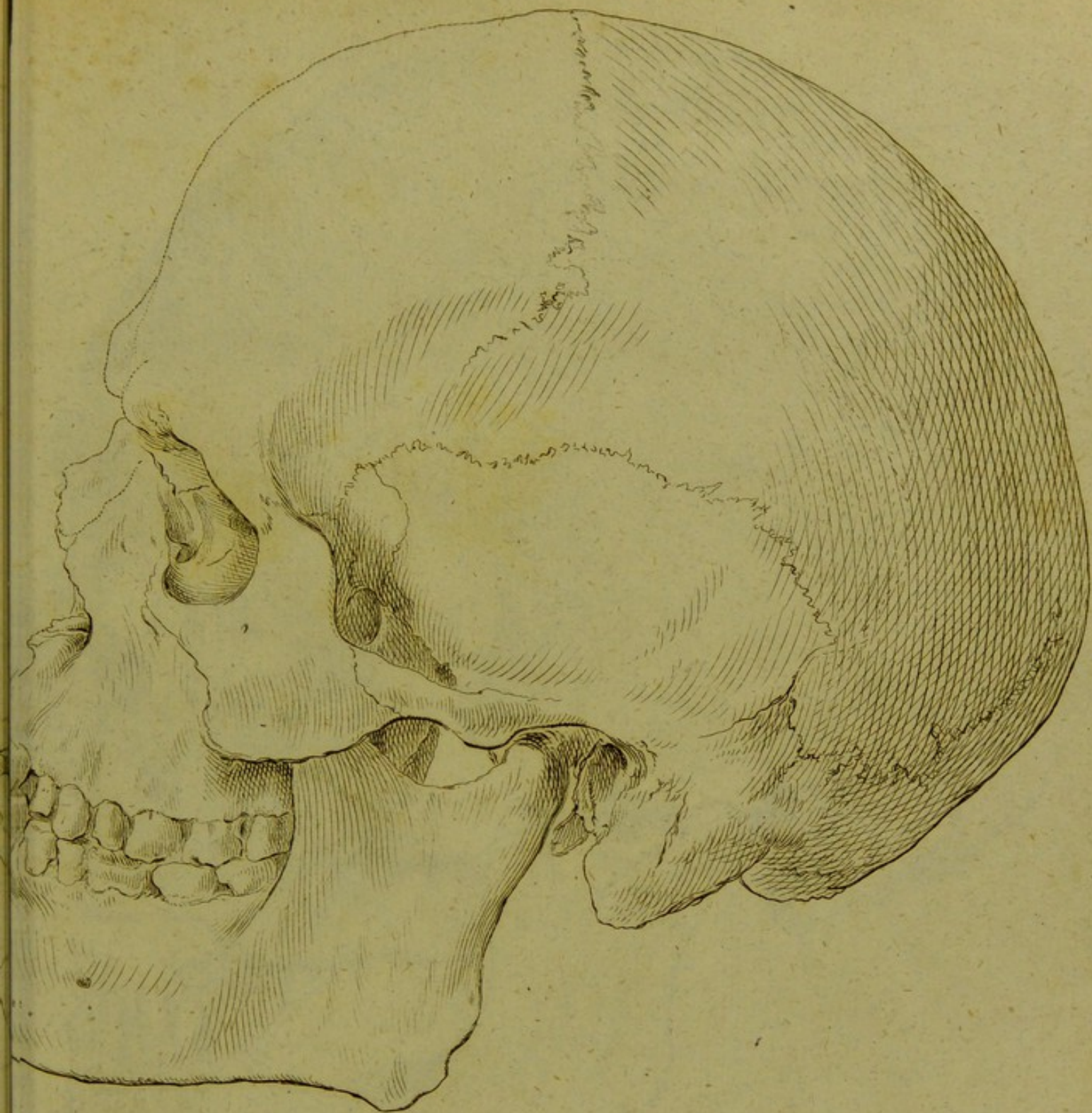


St. Thomas Hospital
London



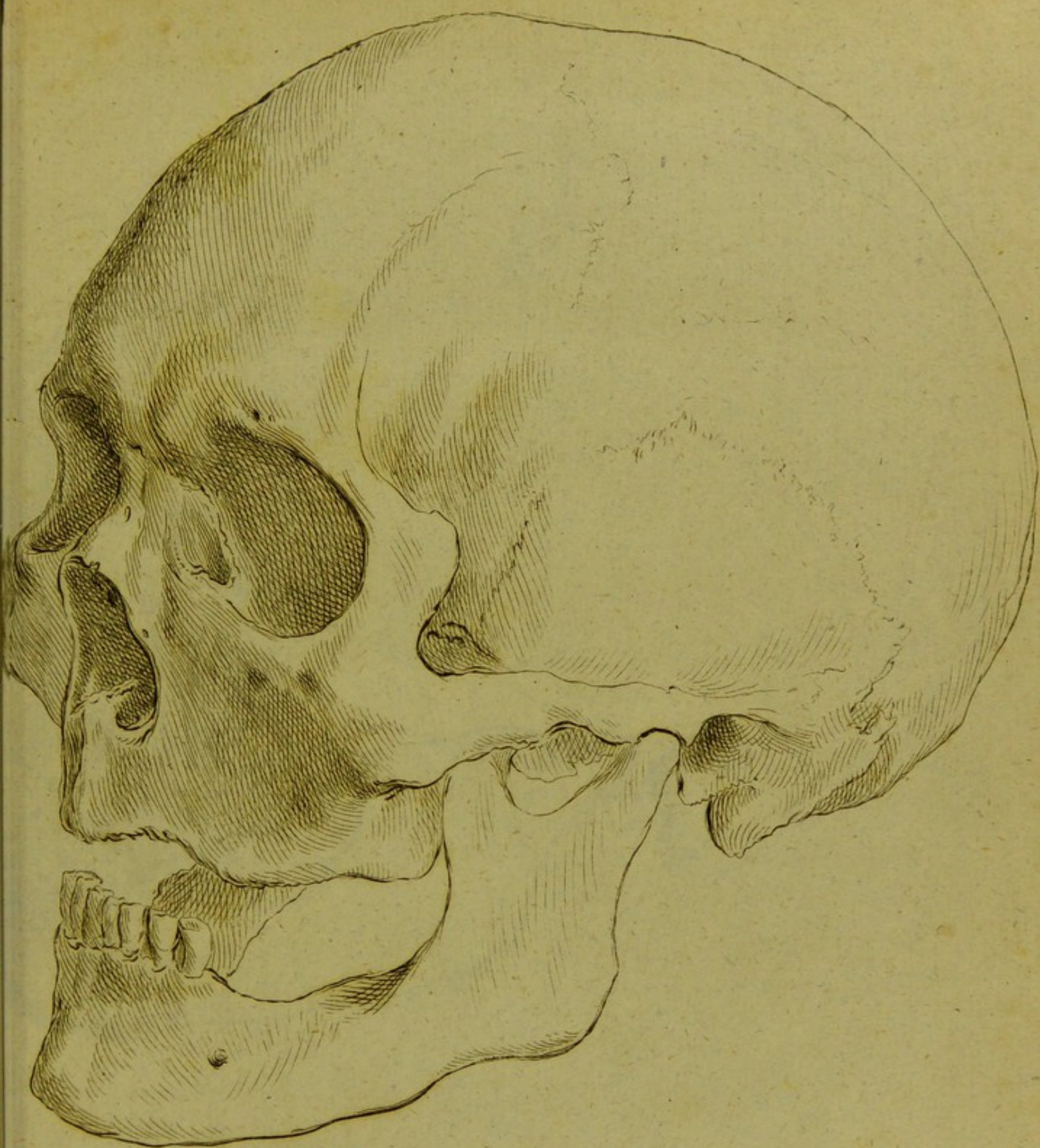
XII *Feminae Georgianæ.*



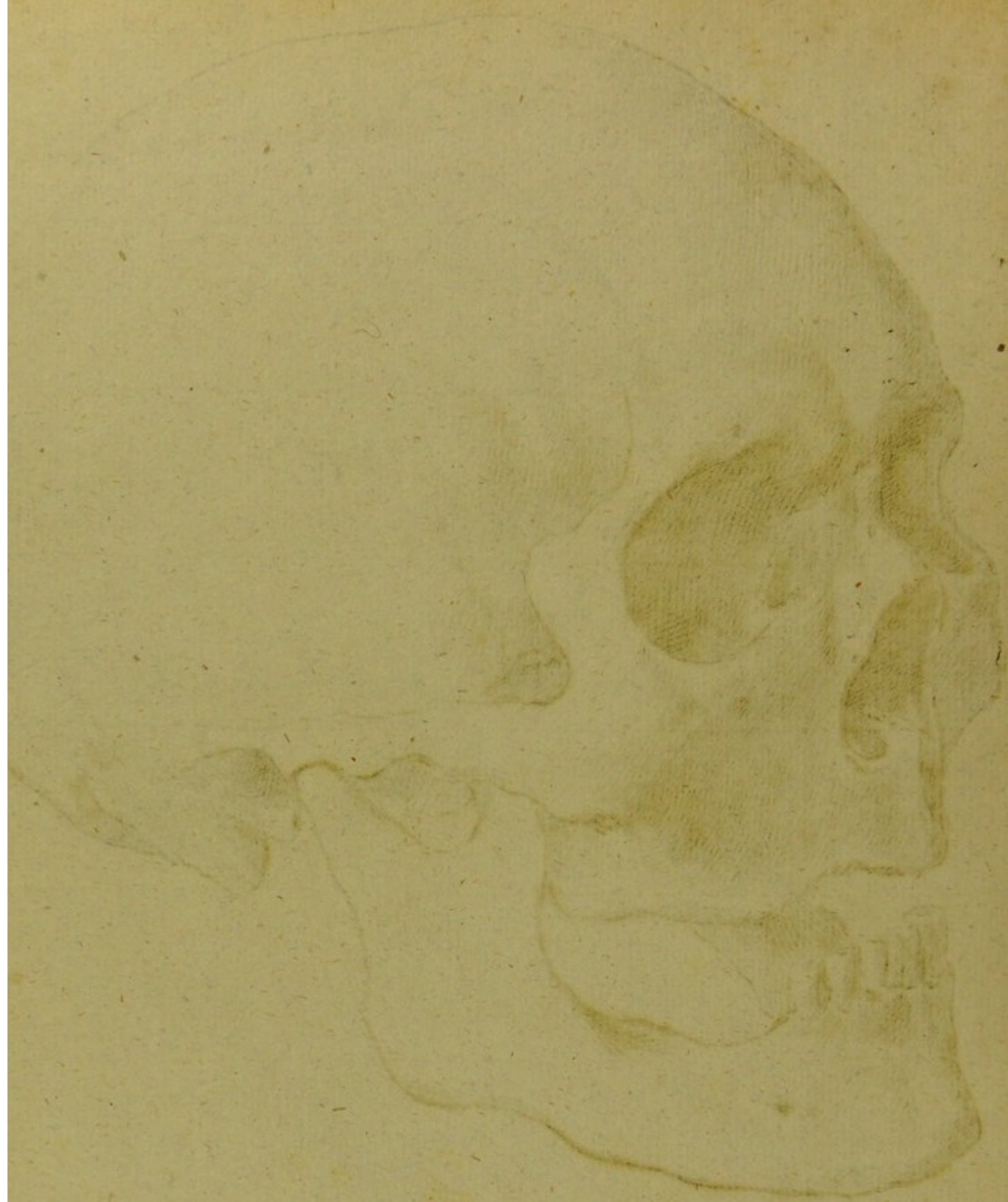


XXVII. *Sarmatæ Lituani.*





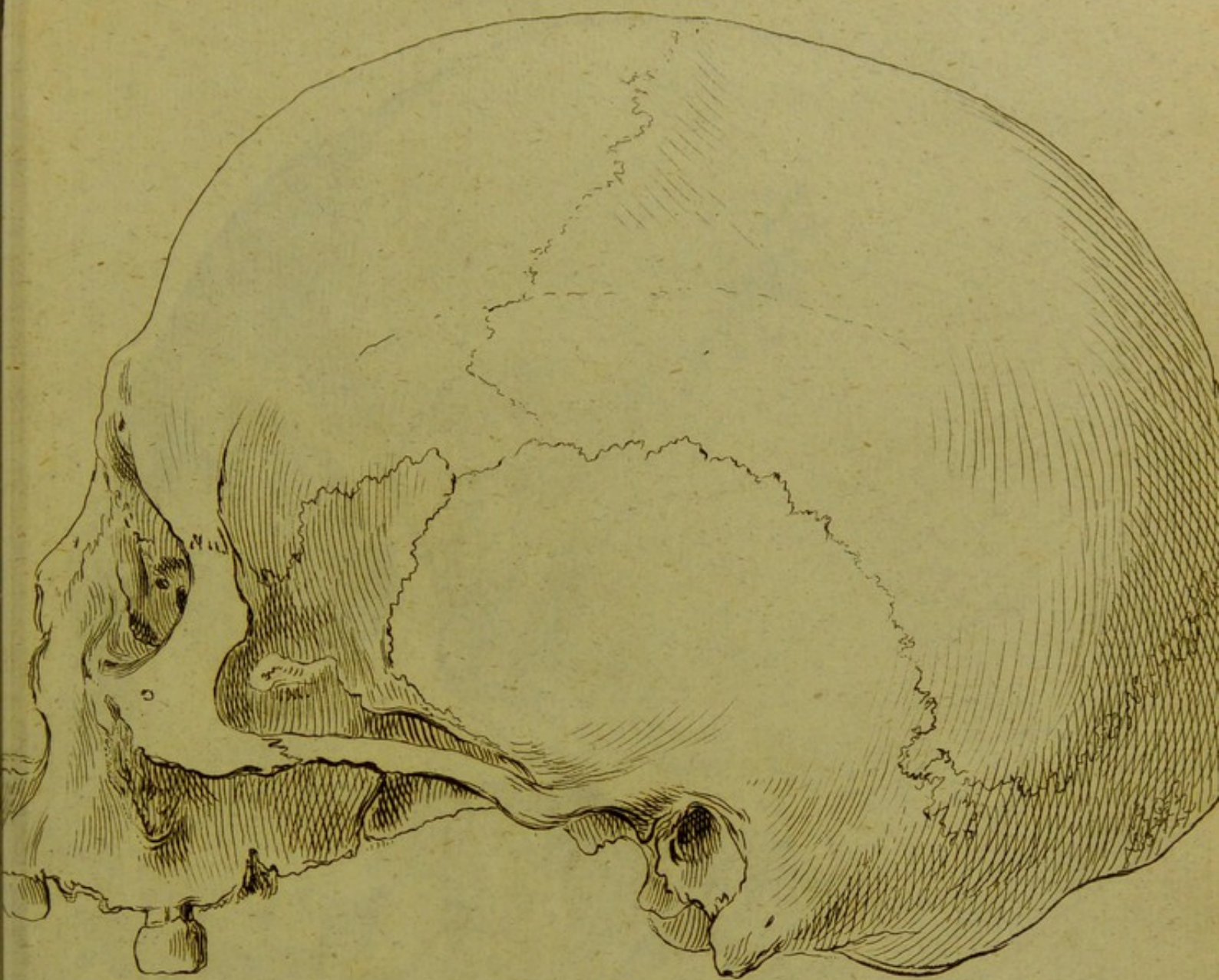
XXVIII. *Sinensis Daurici.*





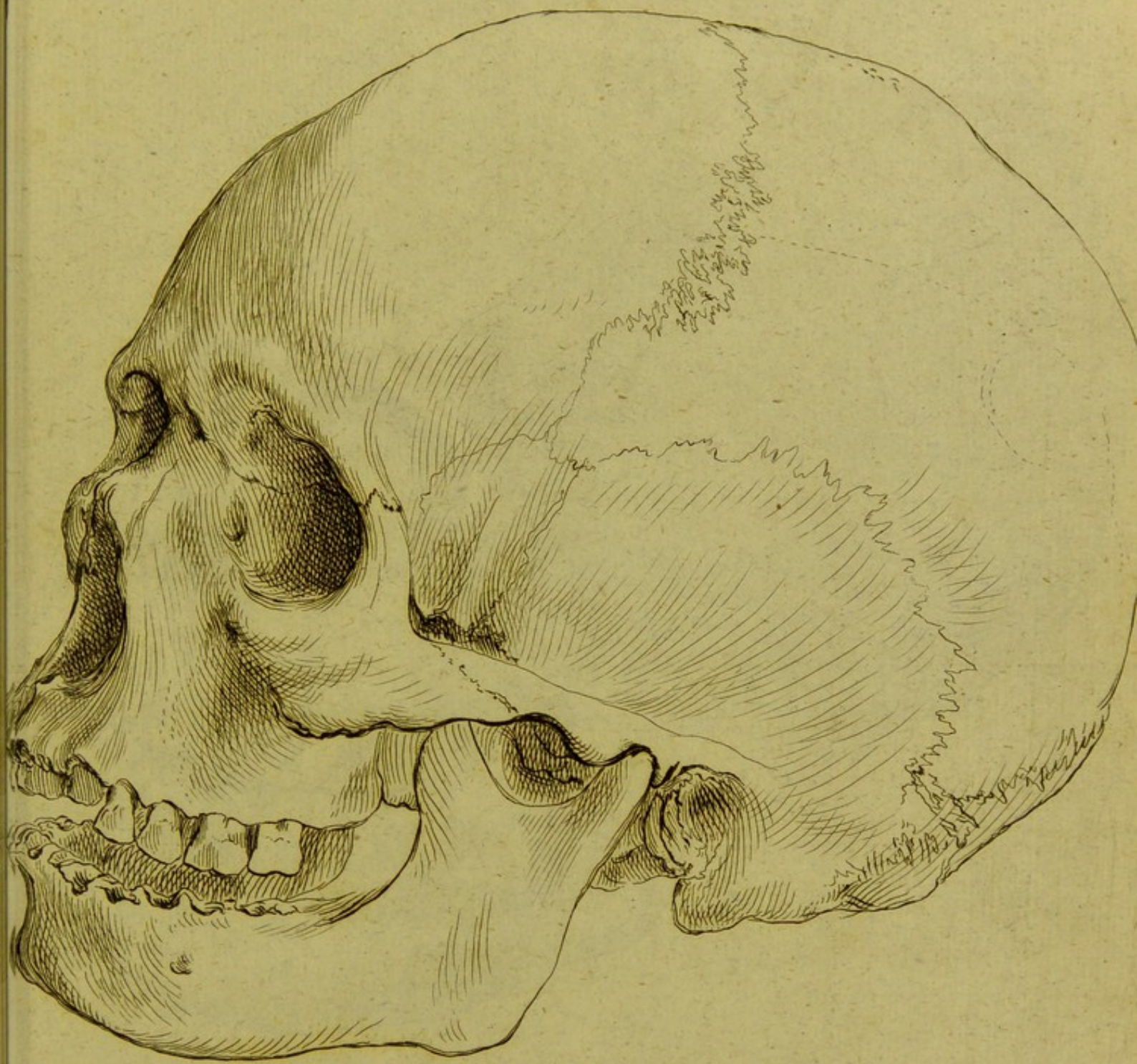
XXIV *Eskimotæ* 1^{mi}.





XXV Eskimota 2^{di}

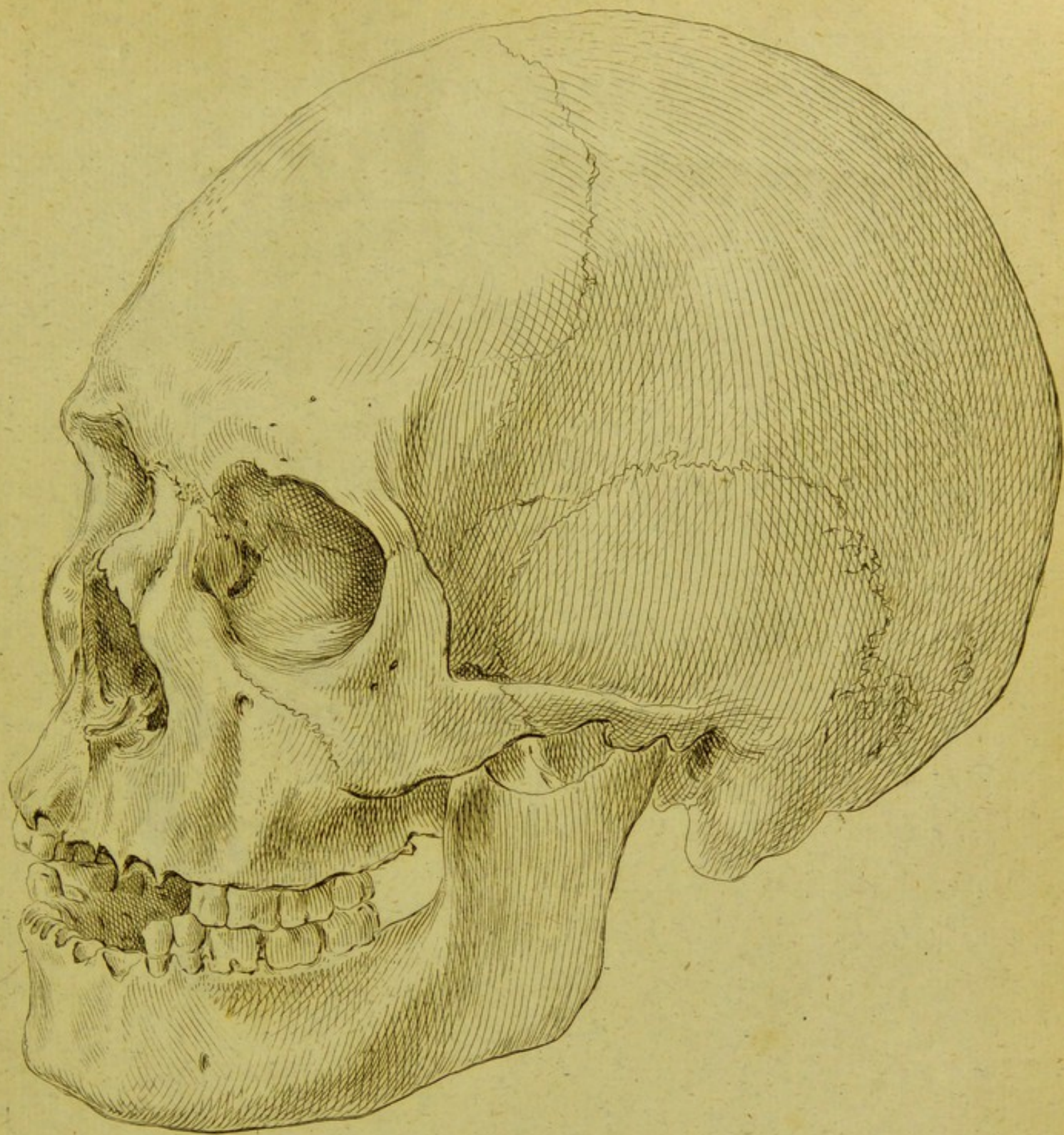




XXVI *O. takeita*.



PLATE I.



XXVII. Novo-Hollandi.

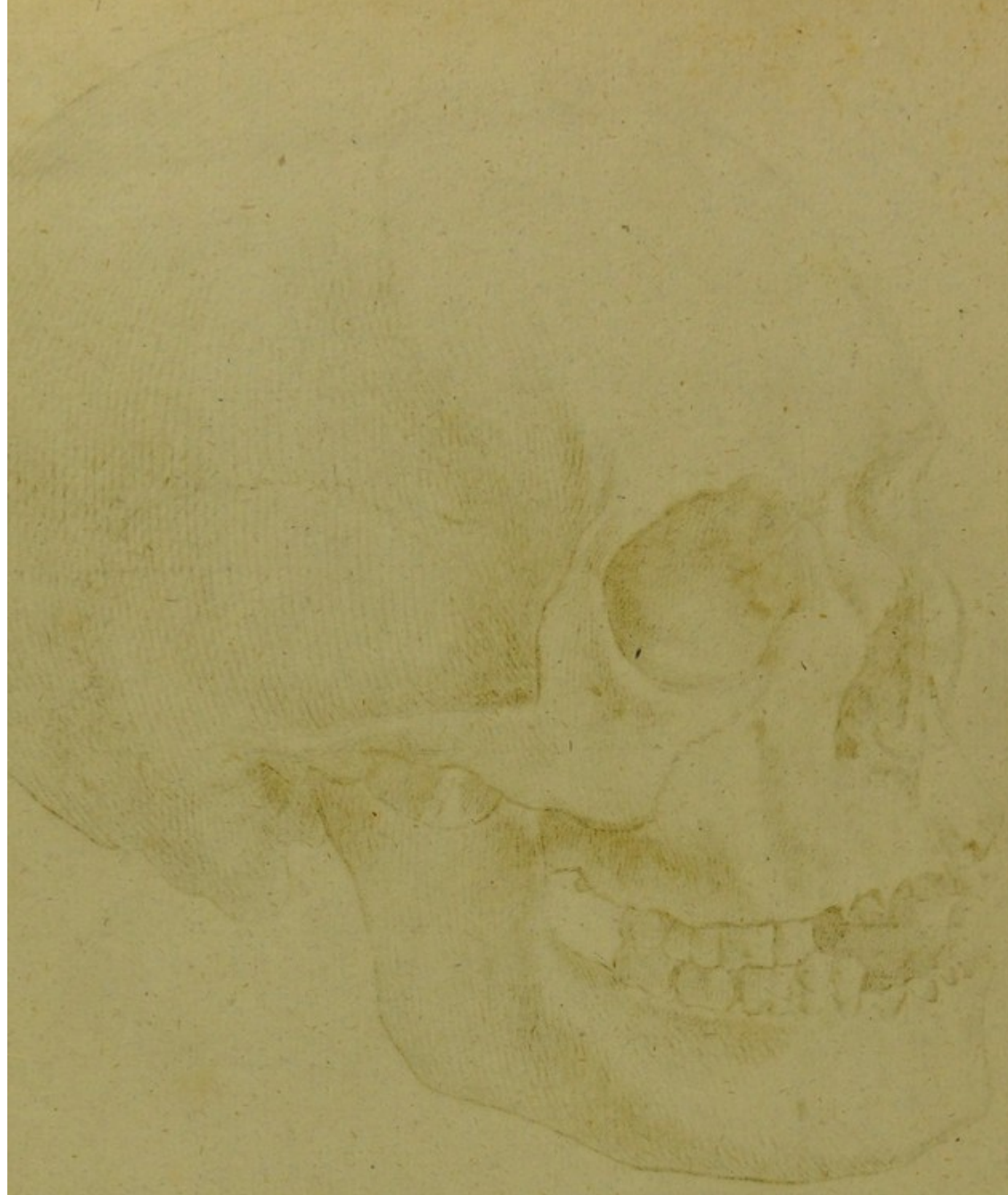
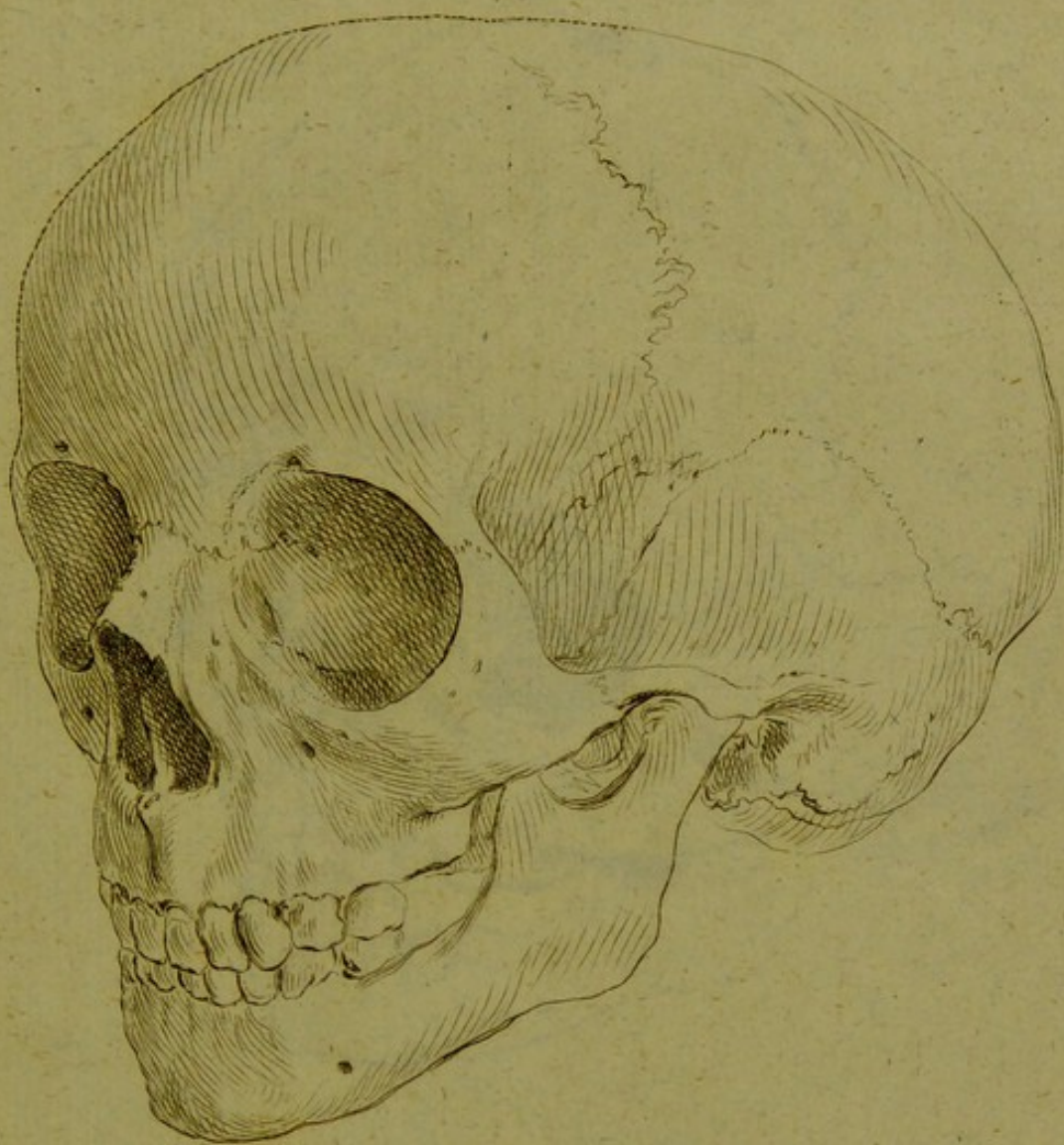
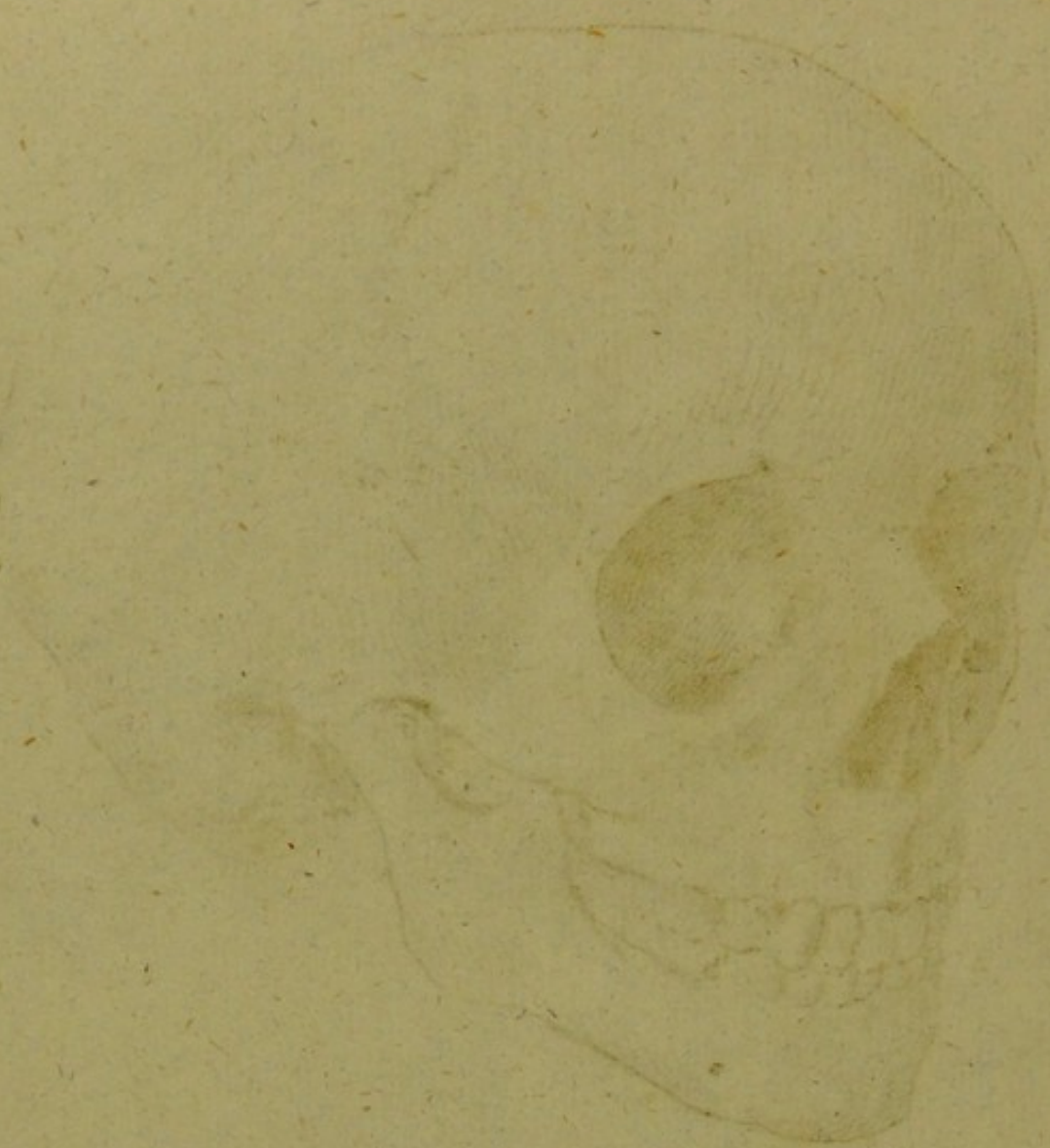
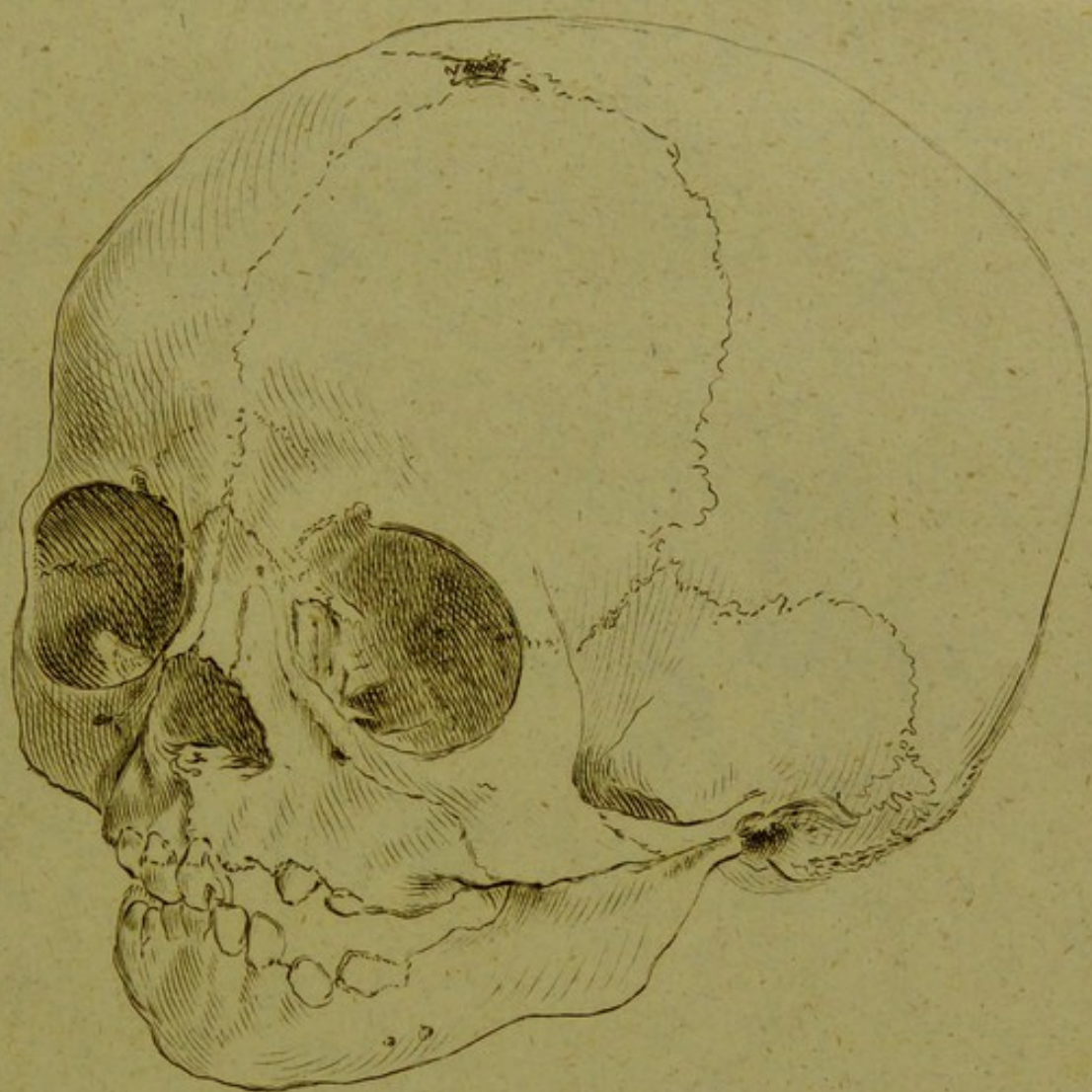


PLATE XXX



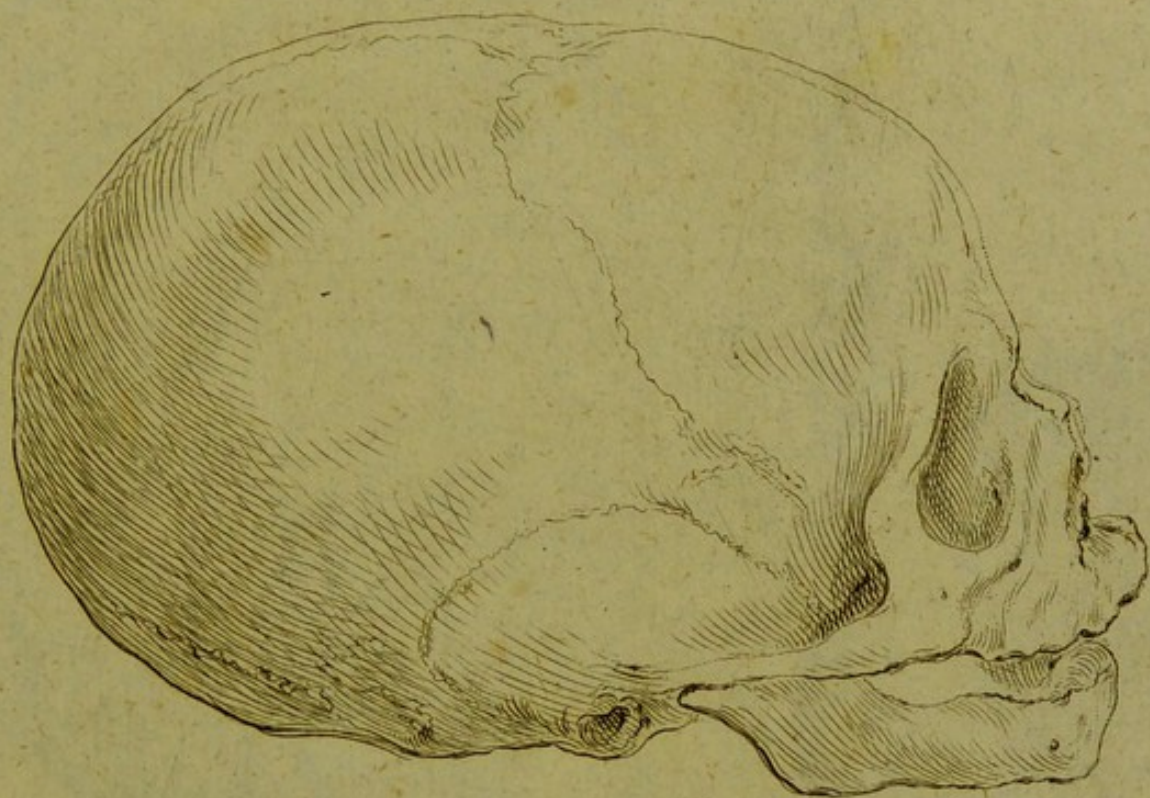
XXVIII. Puellæ Judaicæ.





XXIX *Infantis Buræti.*

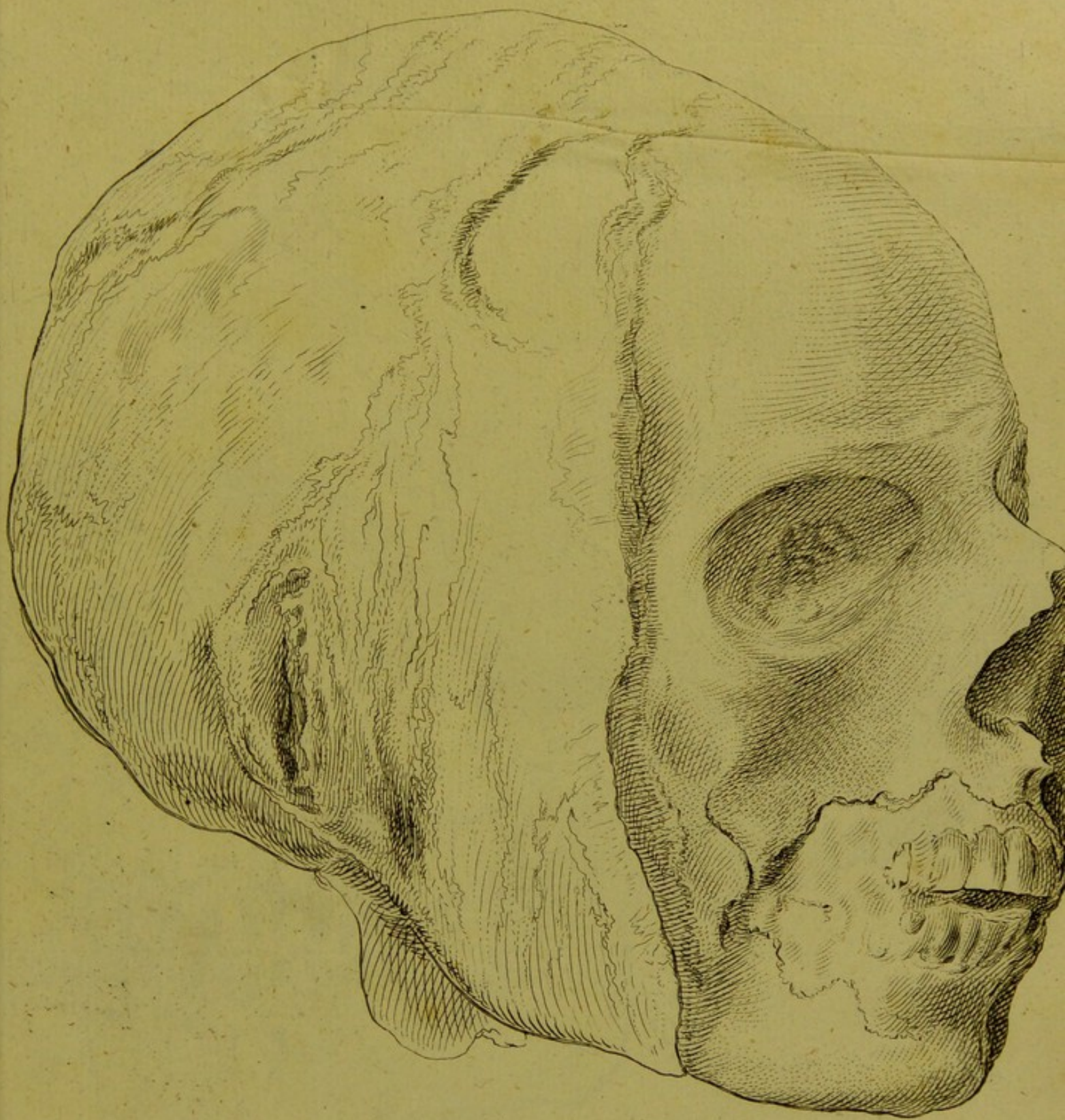




XIX. *Aethiops neonati.*

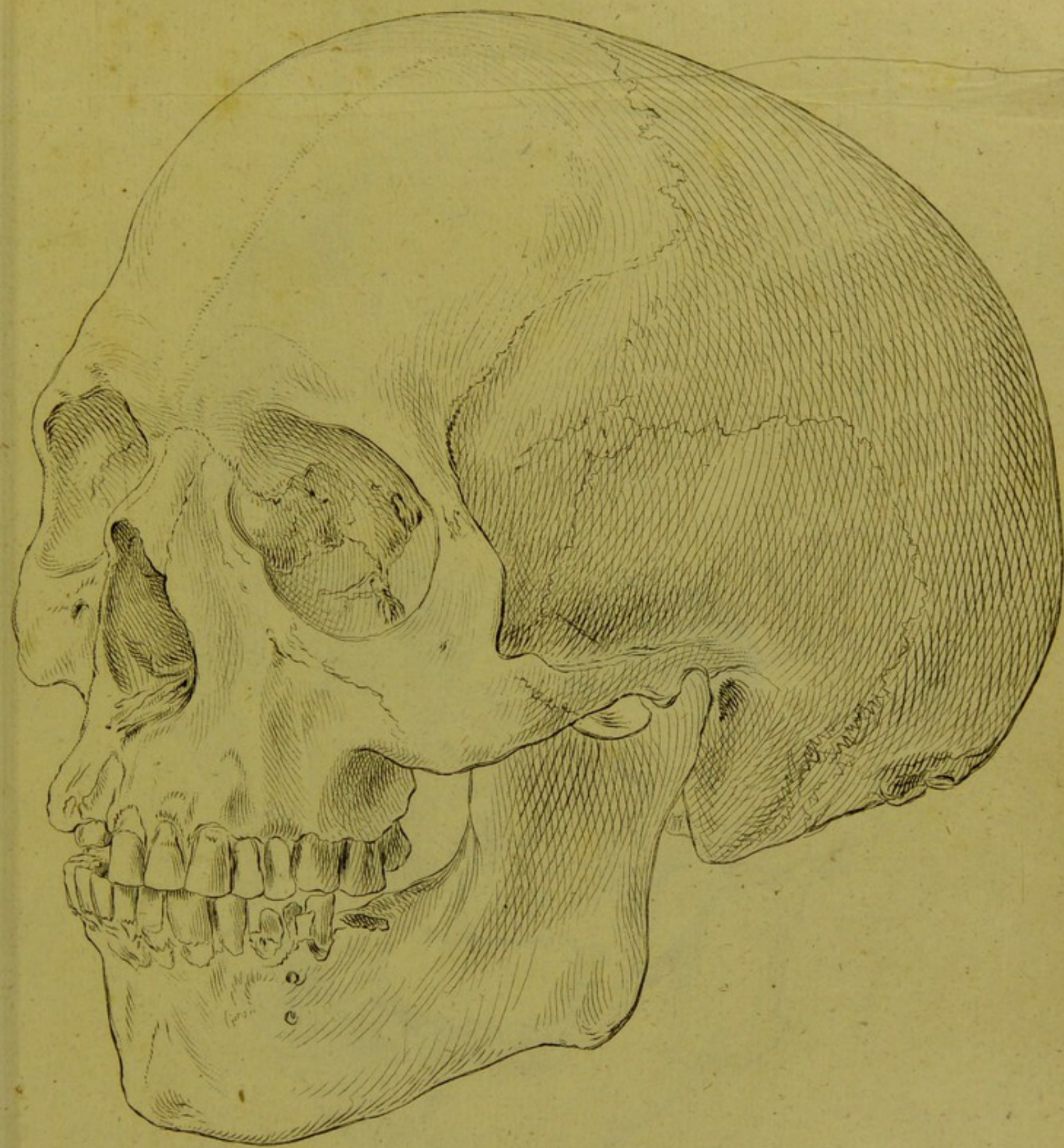


THE END OF THE WORLD



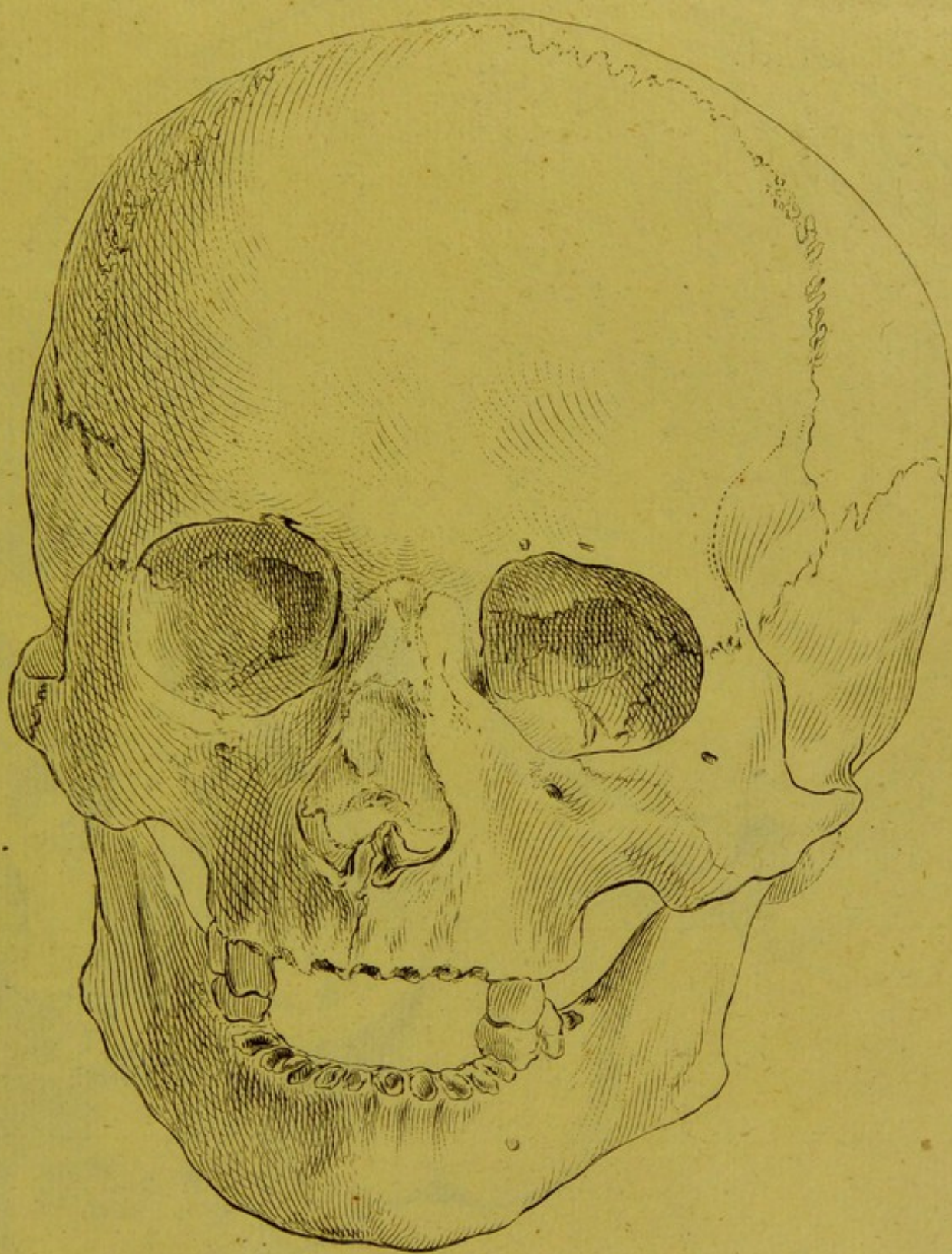
XXXI. *Mumiae Aegyptiacae 2^{dac}.*





XXXII. *veteris Romani militis
praetoriani.*

William Lloyd Garrison
Boston

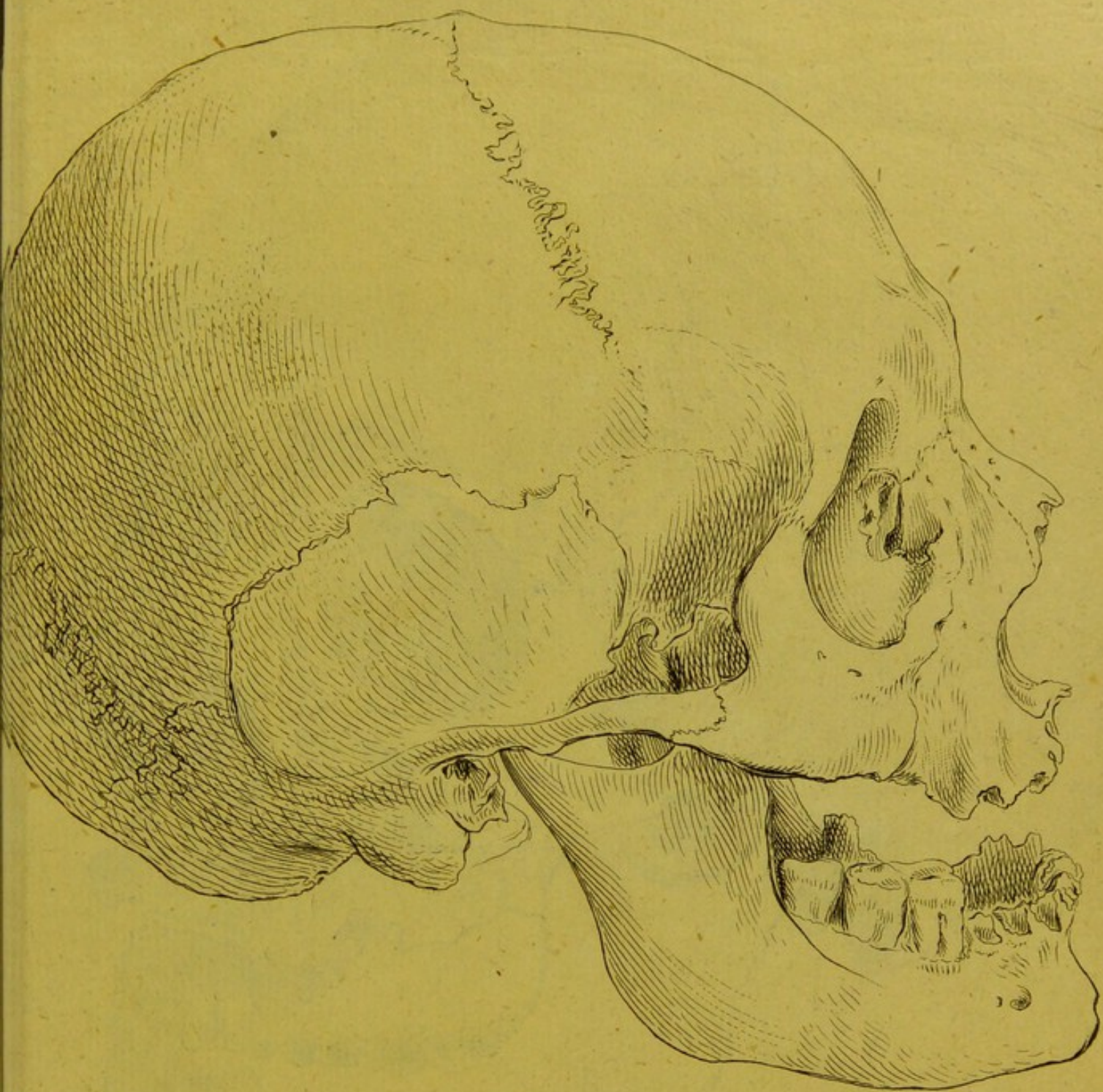


XXXIII. veteris Tschudae.

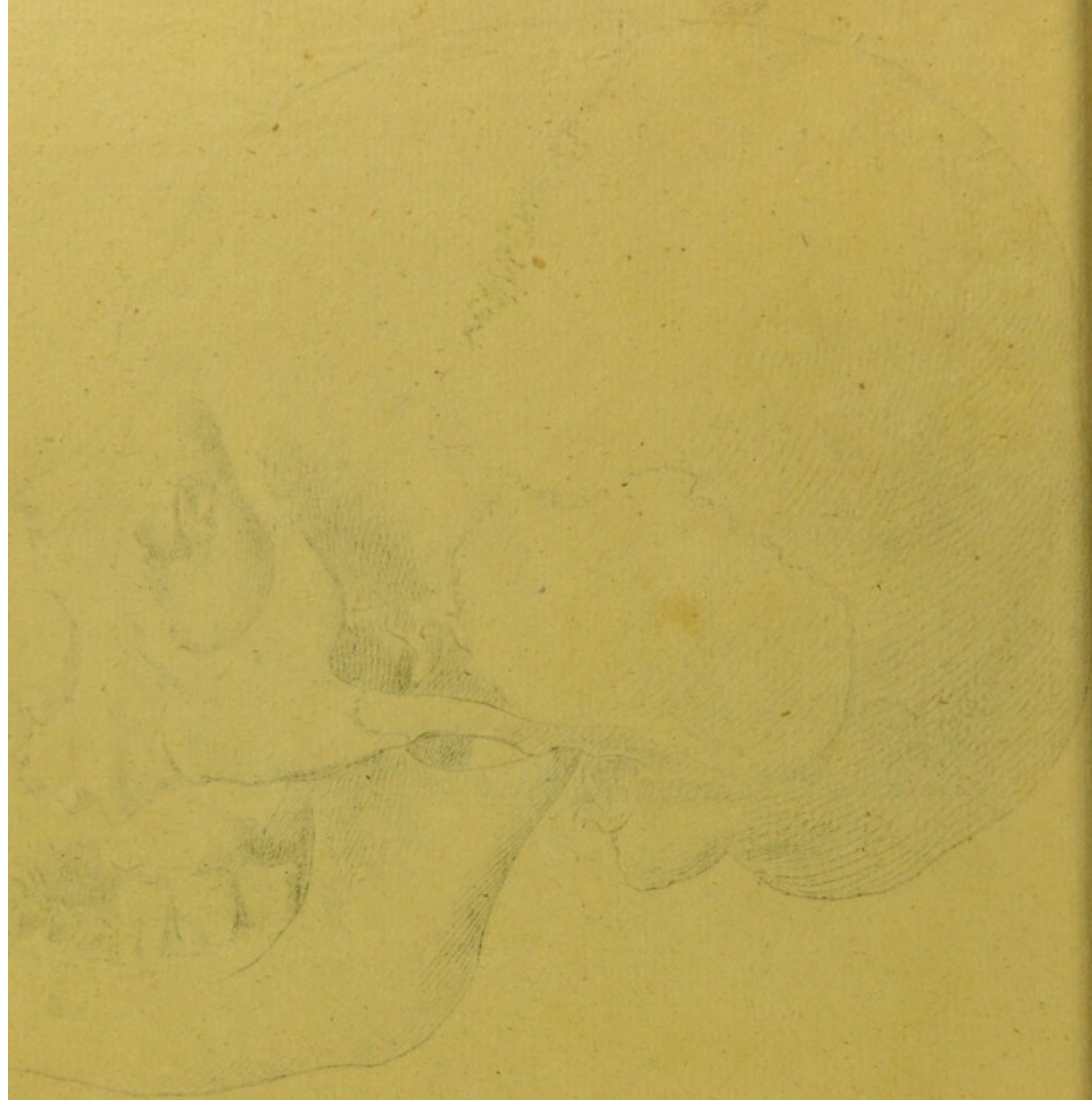


XXXIV *Judaci centenarii.*

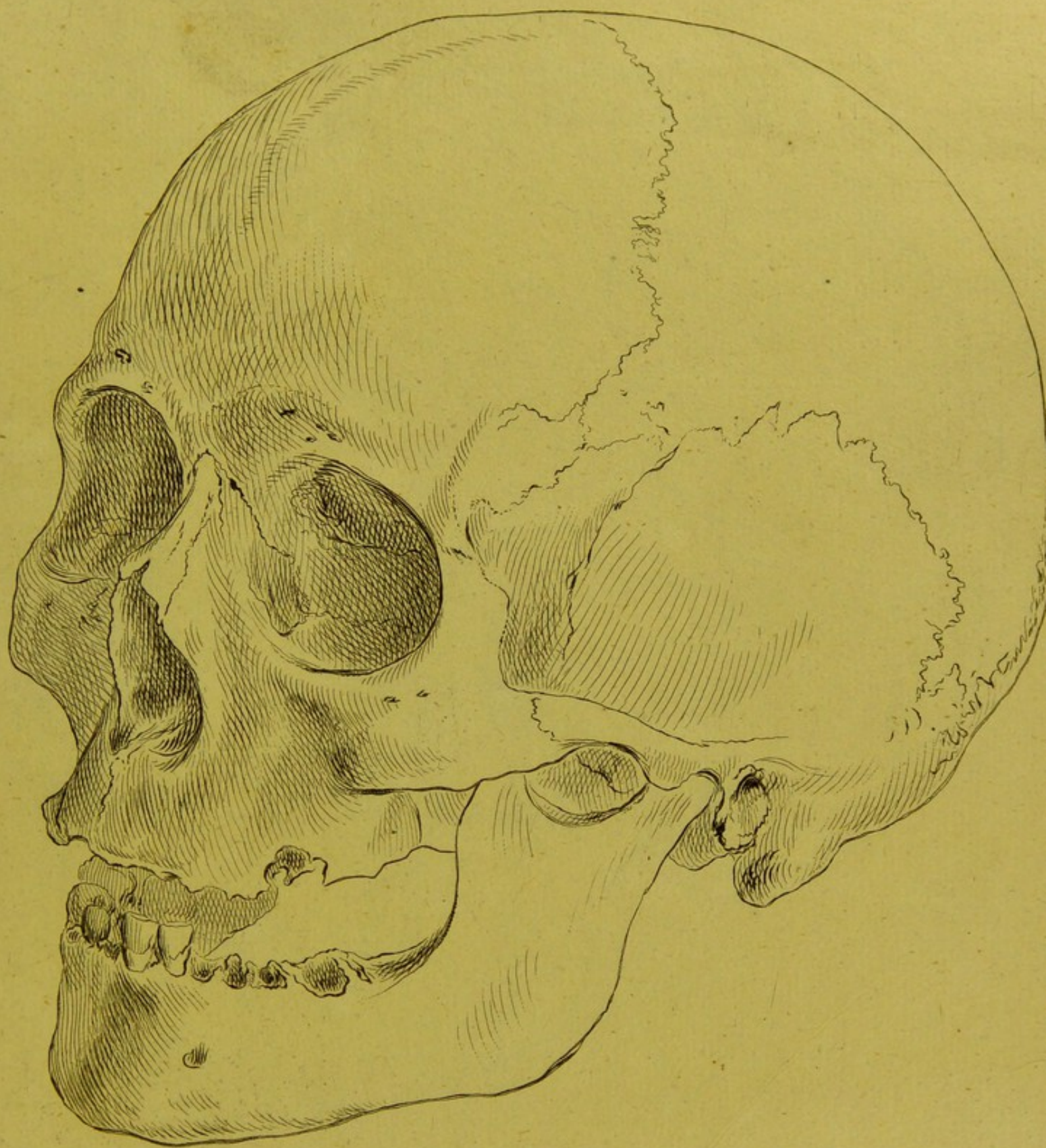




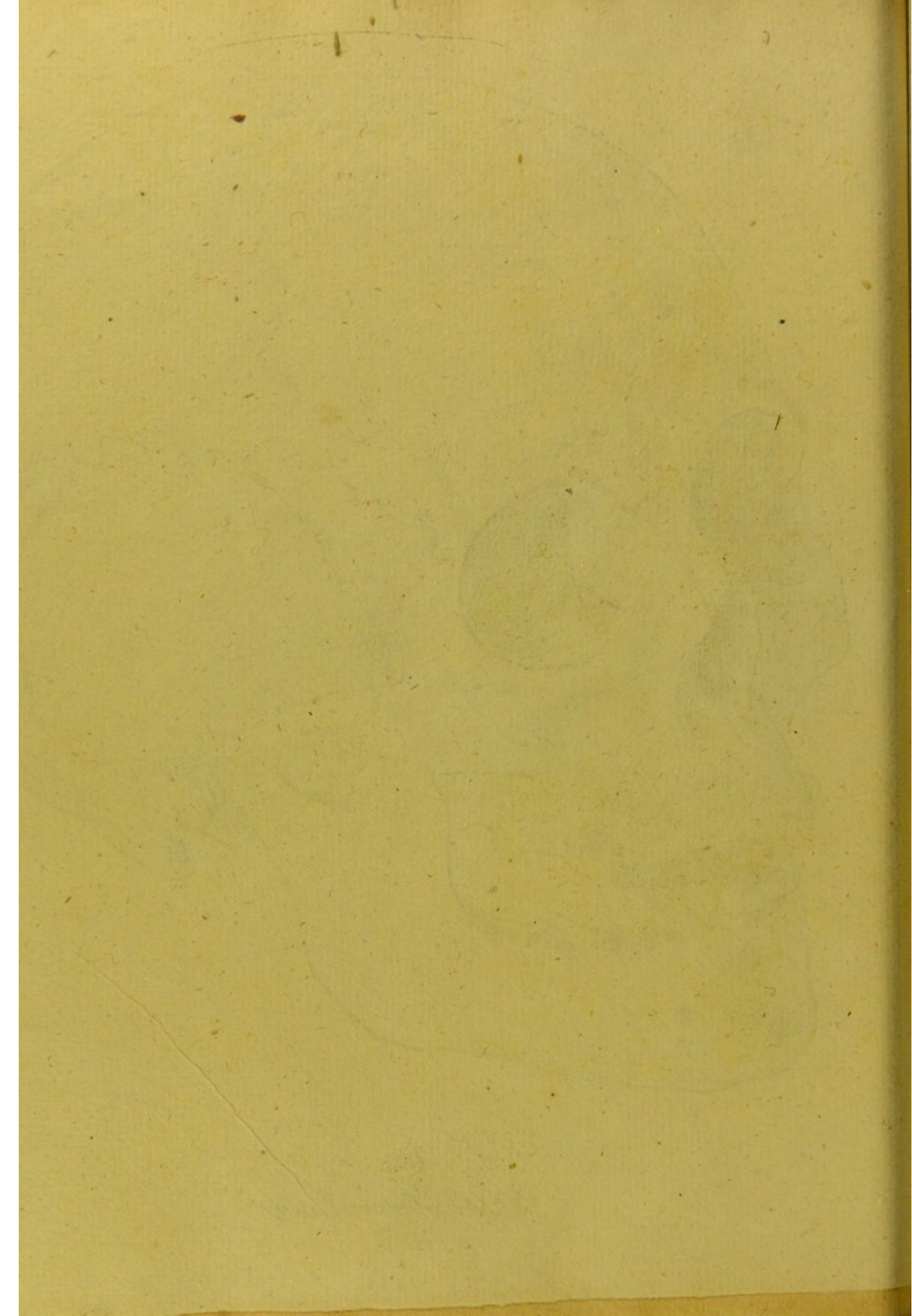
XXXV. *Persae.*

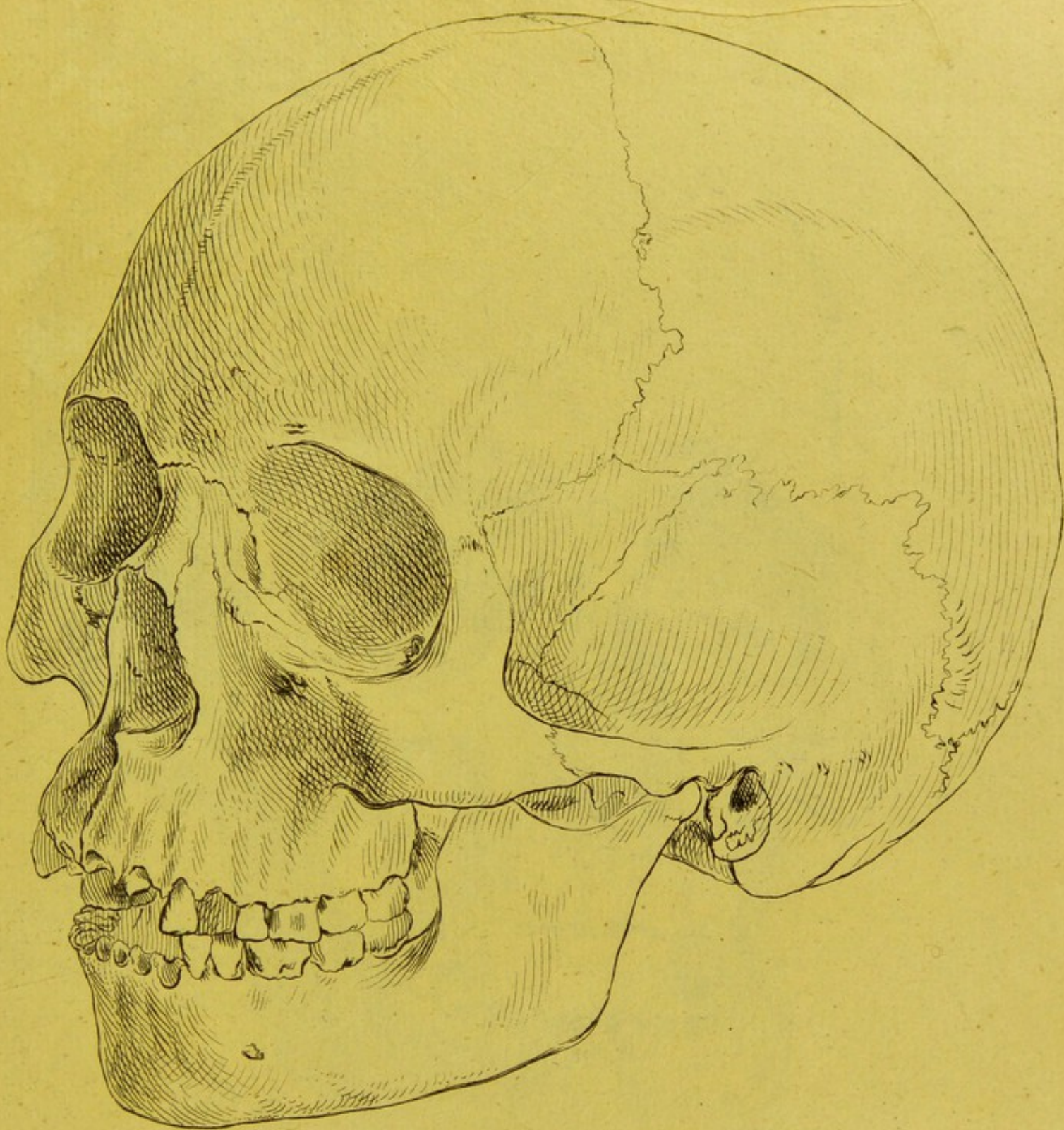


LEILA - 1890

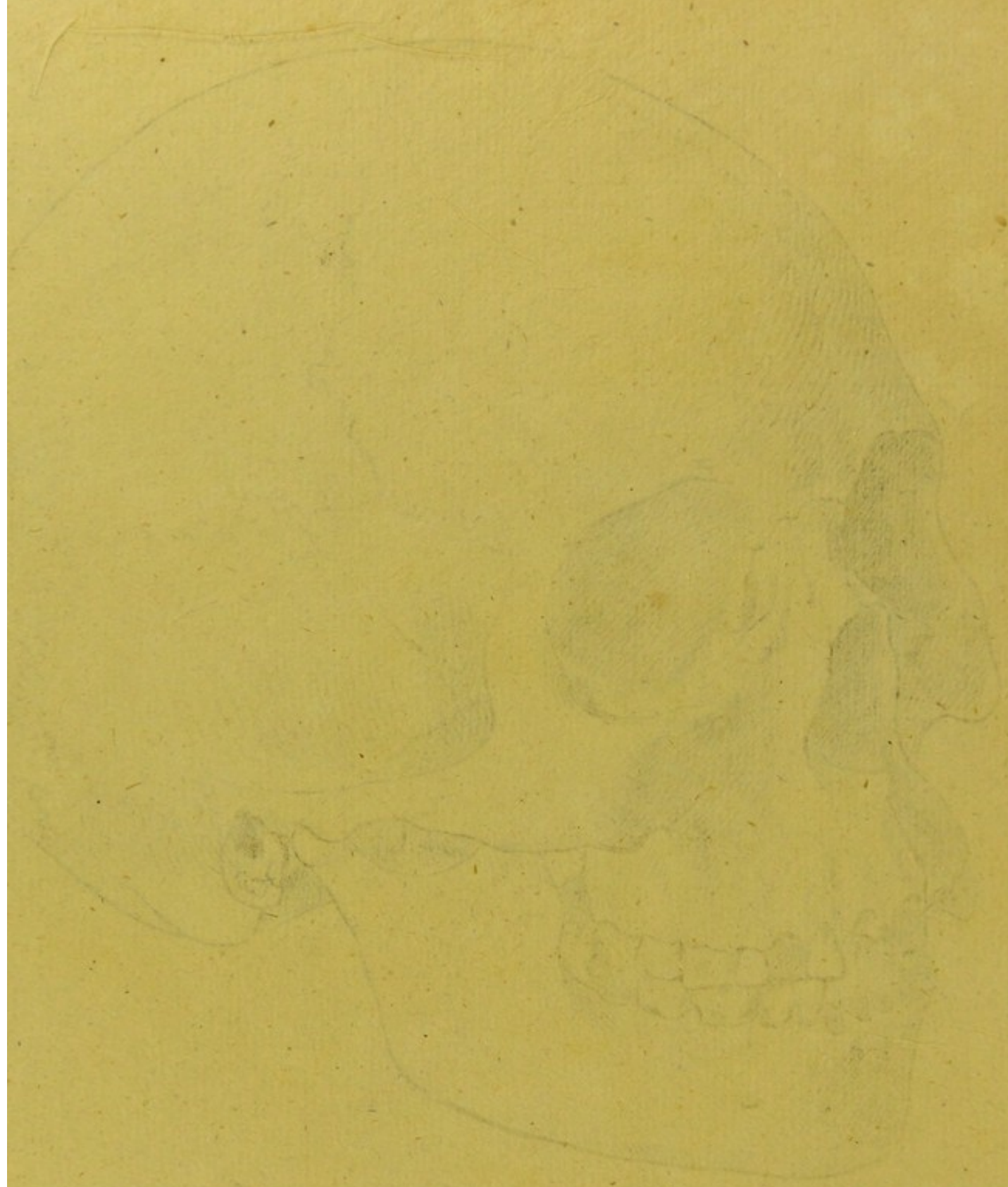


XXXVI. *Gröenlandi.*

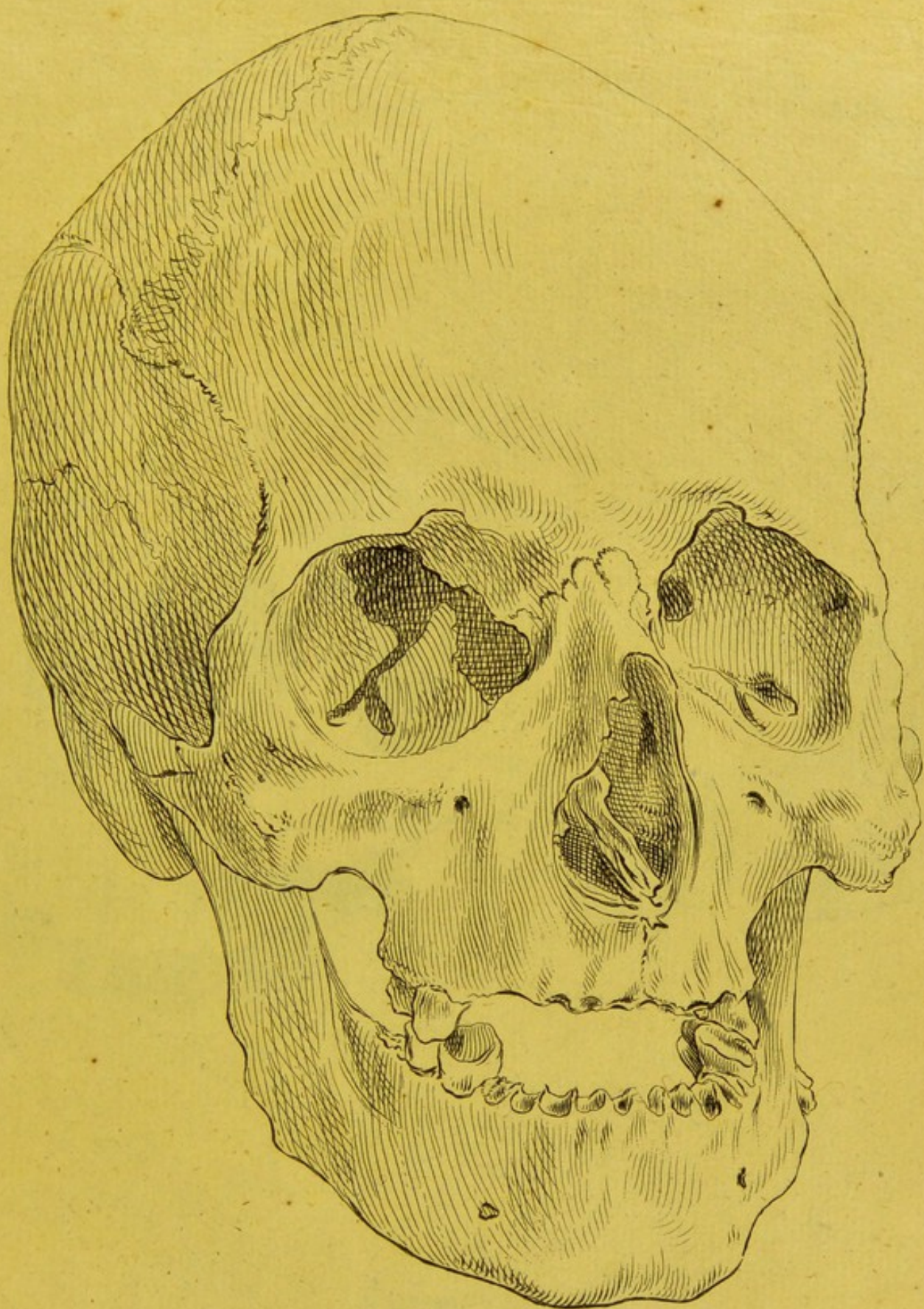




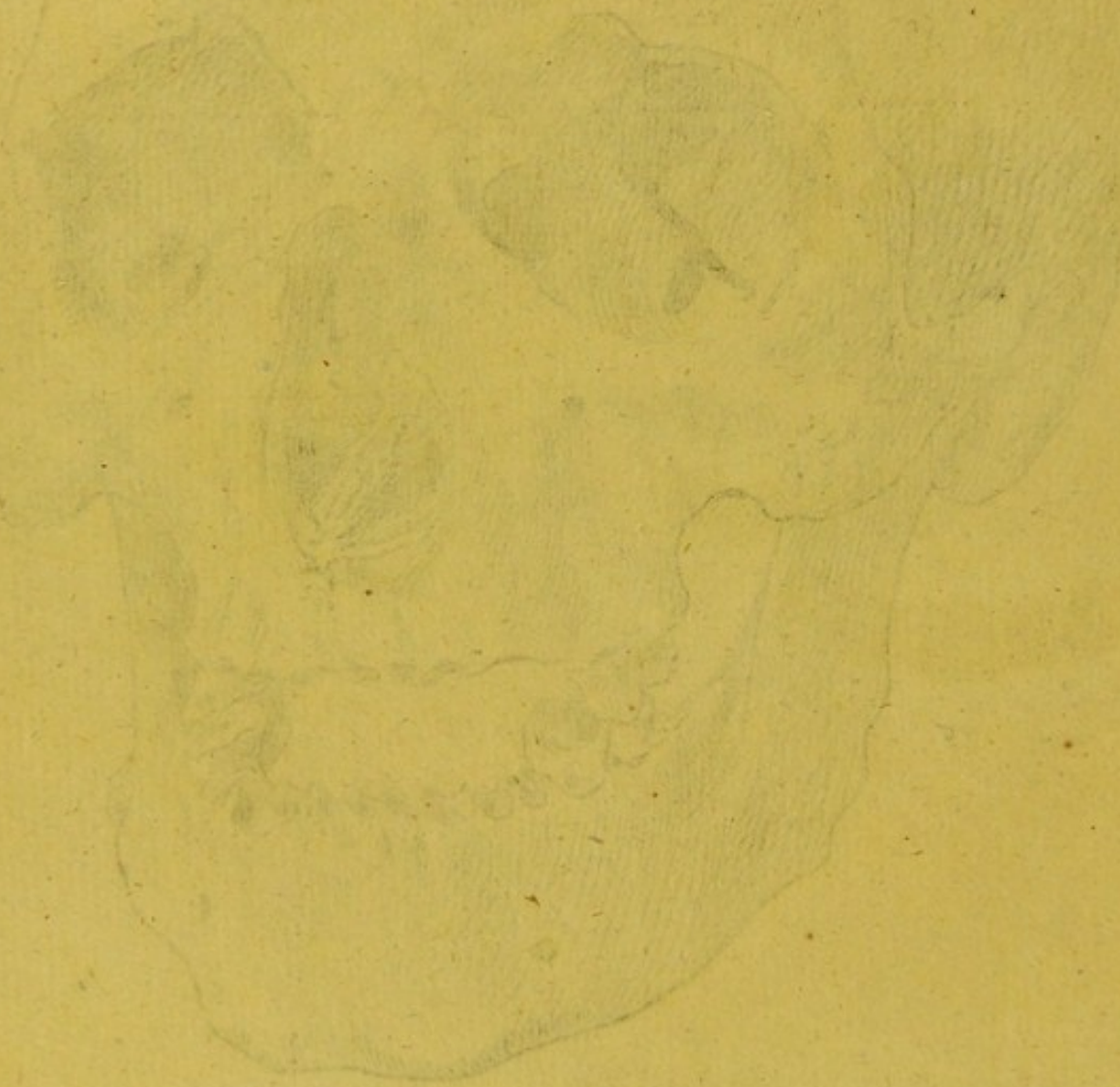
XXXVII. *Feminae Groenlandicae.*



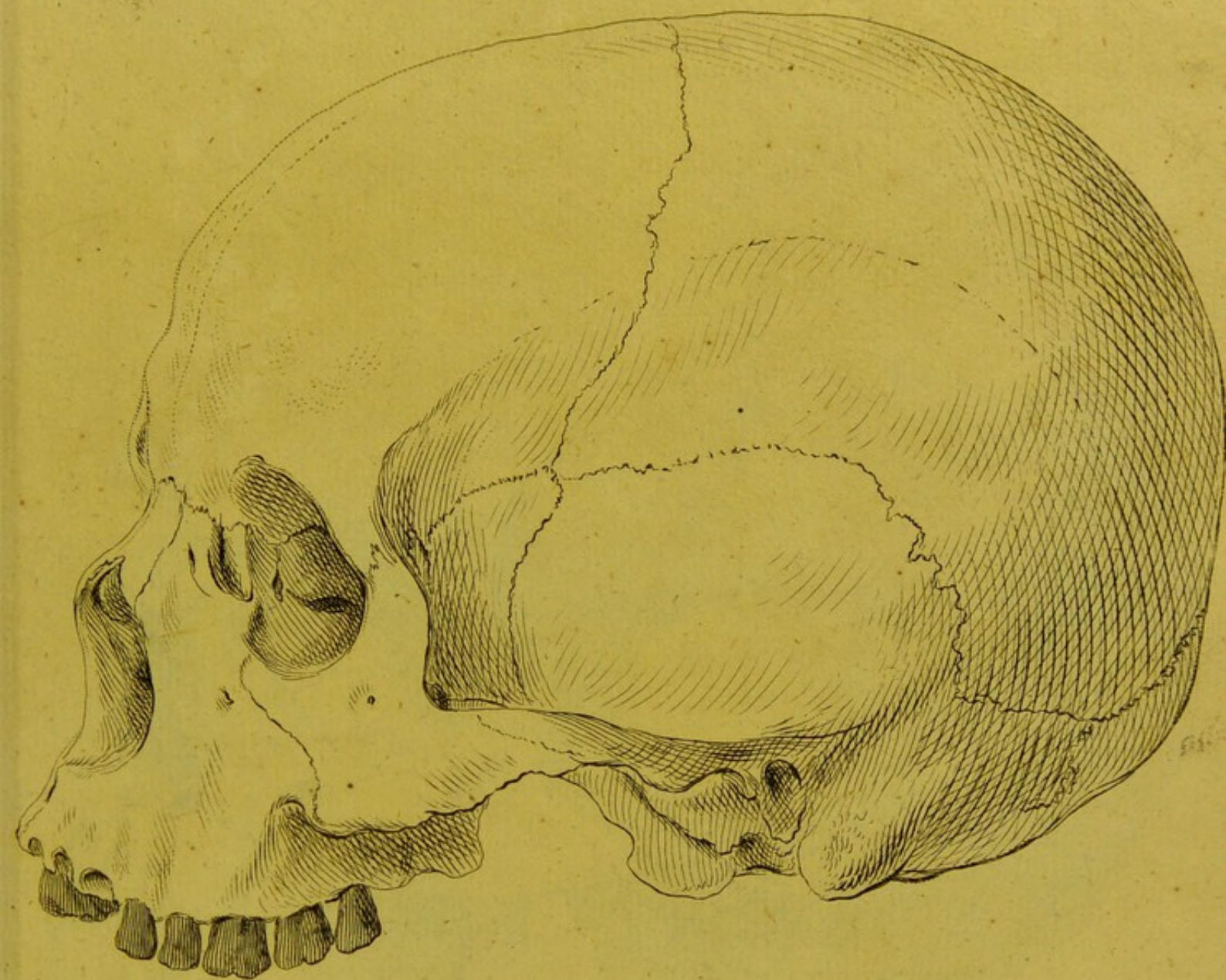
Human Skull - VIII



XXXVIII. *Americani Minoici.*



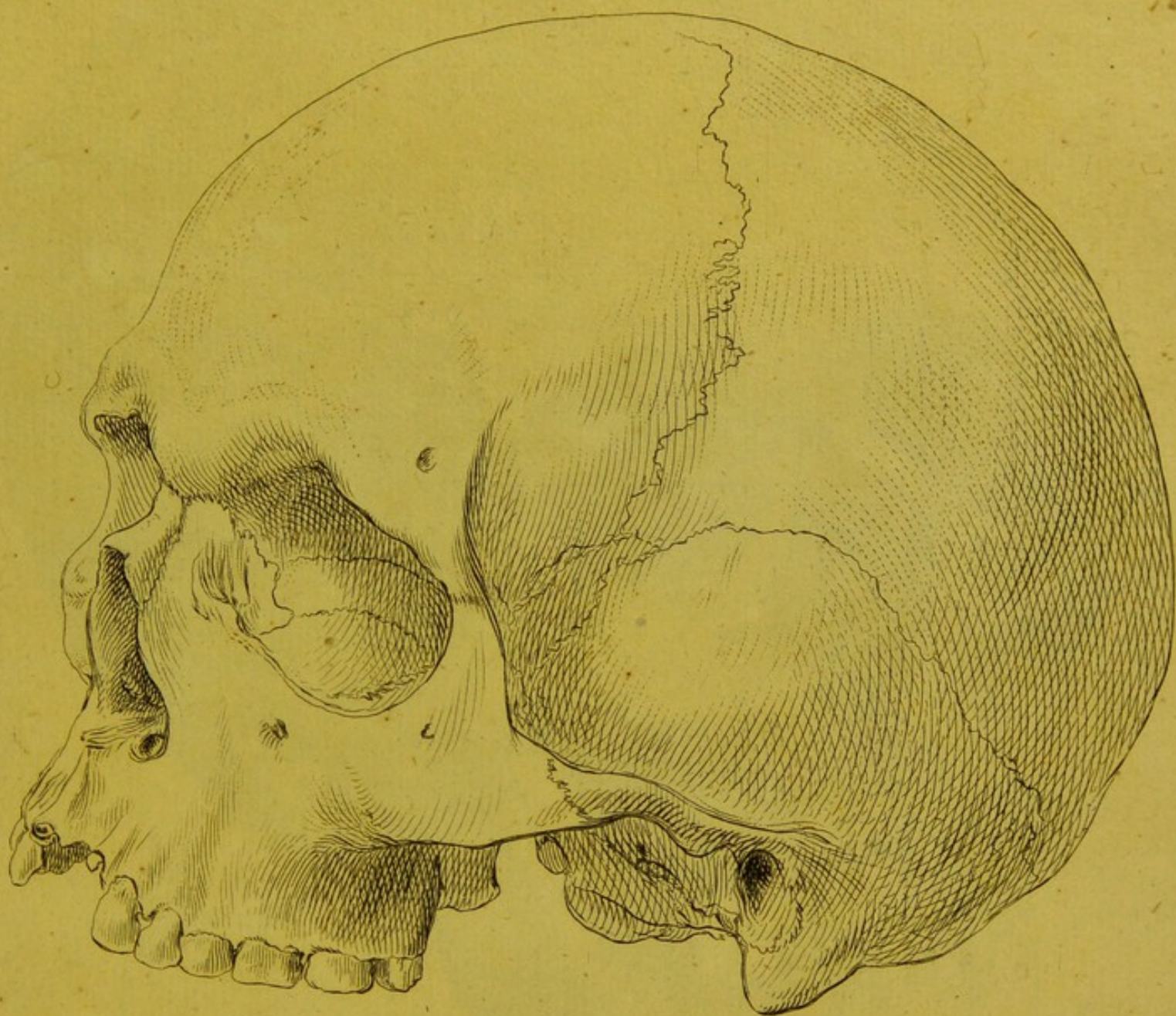
PLATE



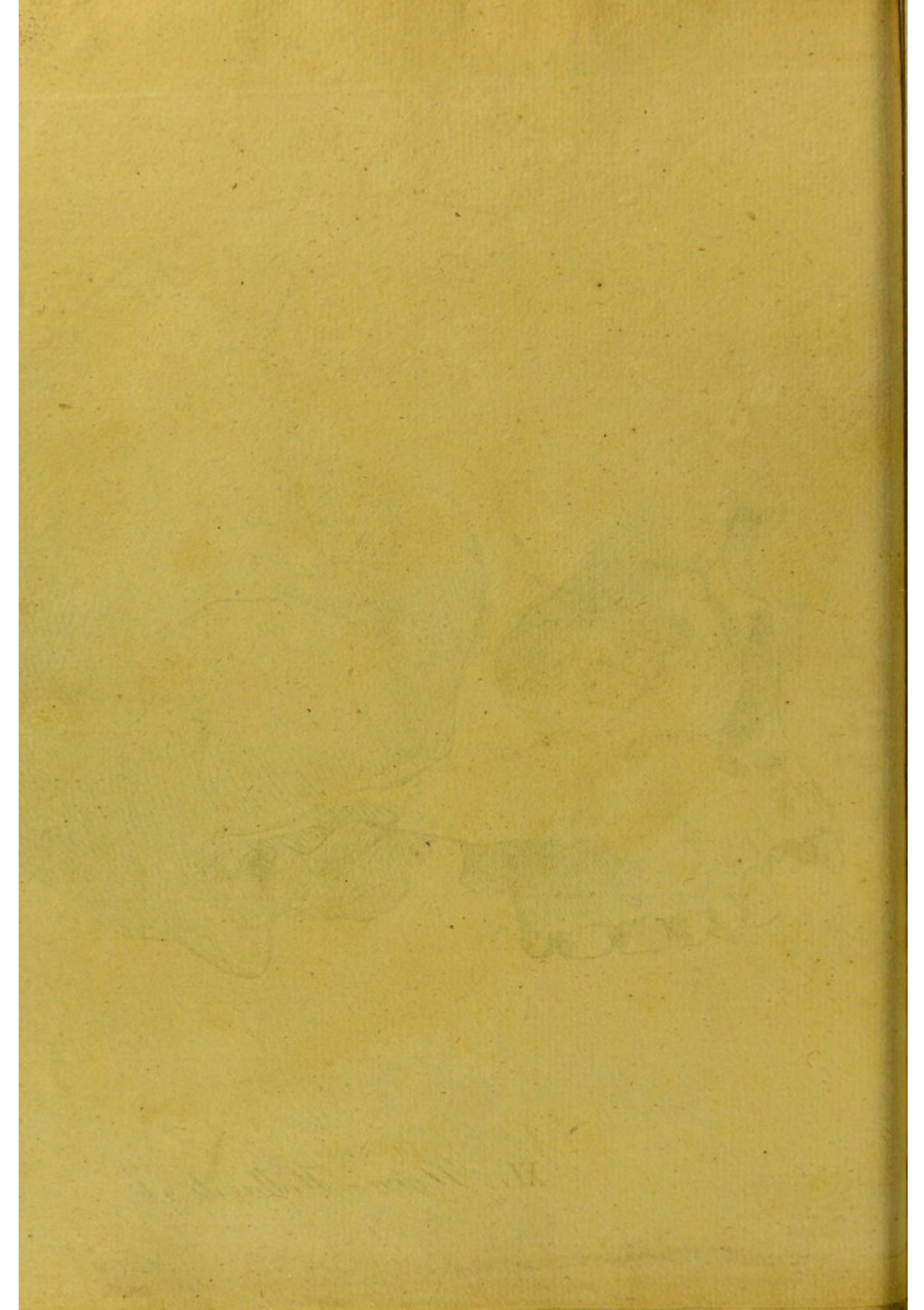
XXXIX. *Javani.*



1844

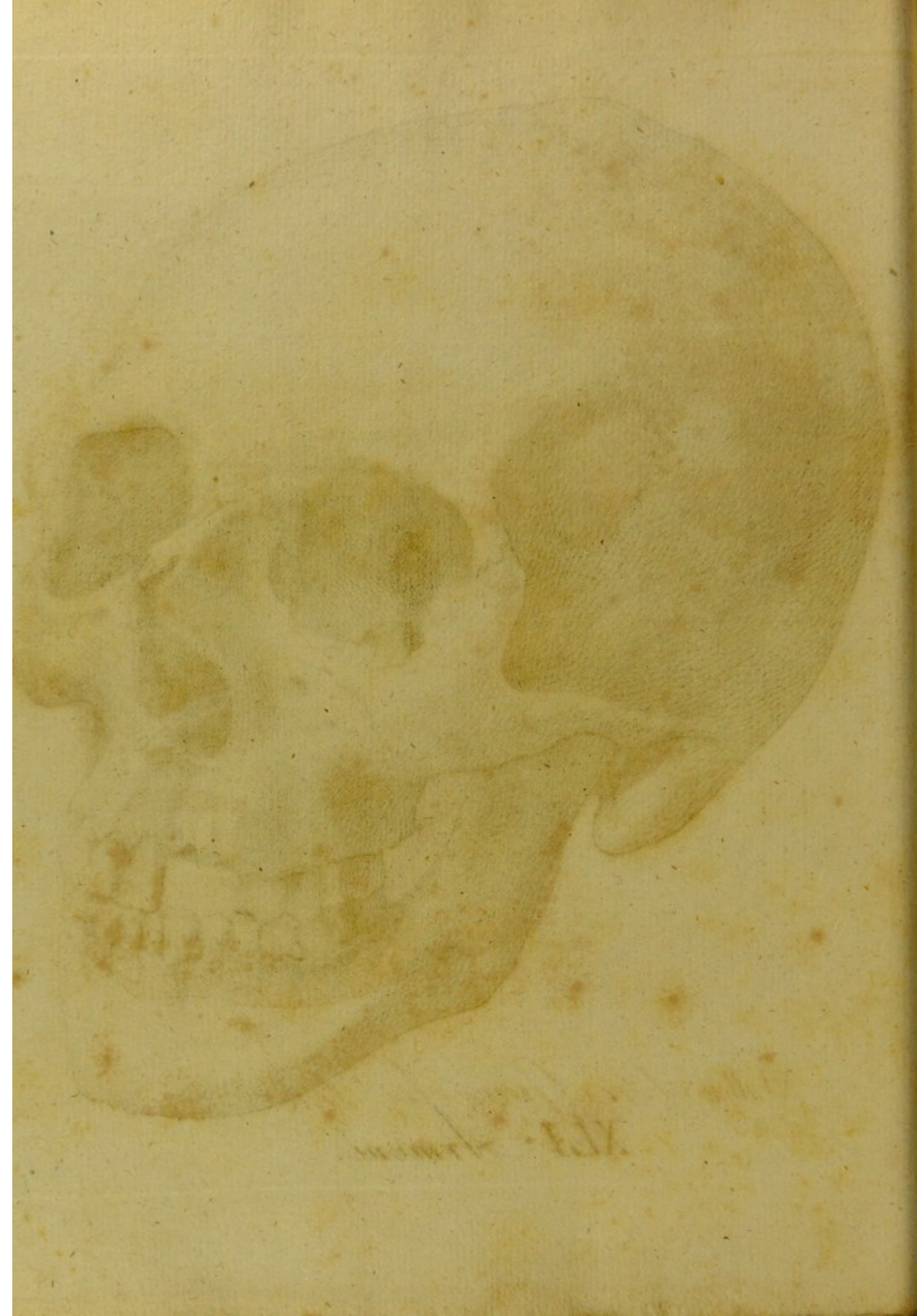


XL. Novo-Hollandi 2^{de}.



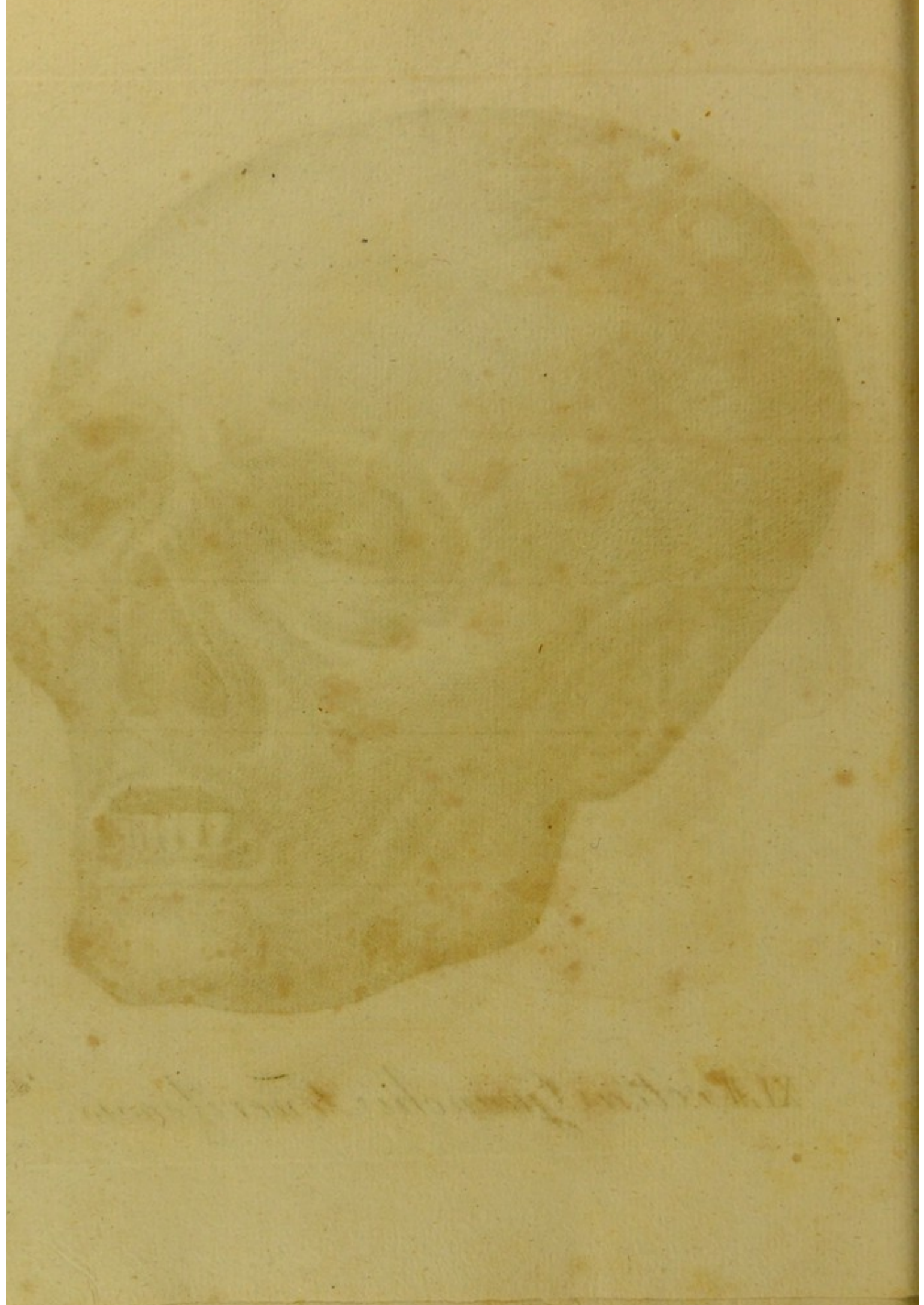


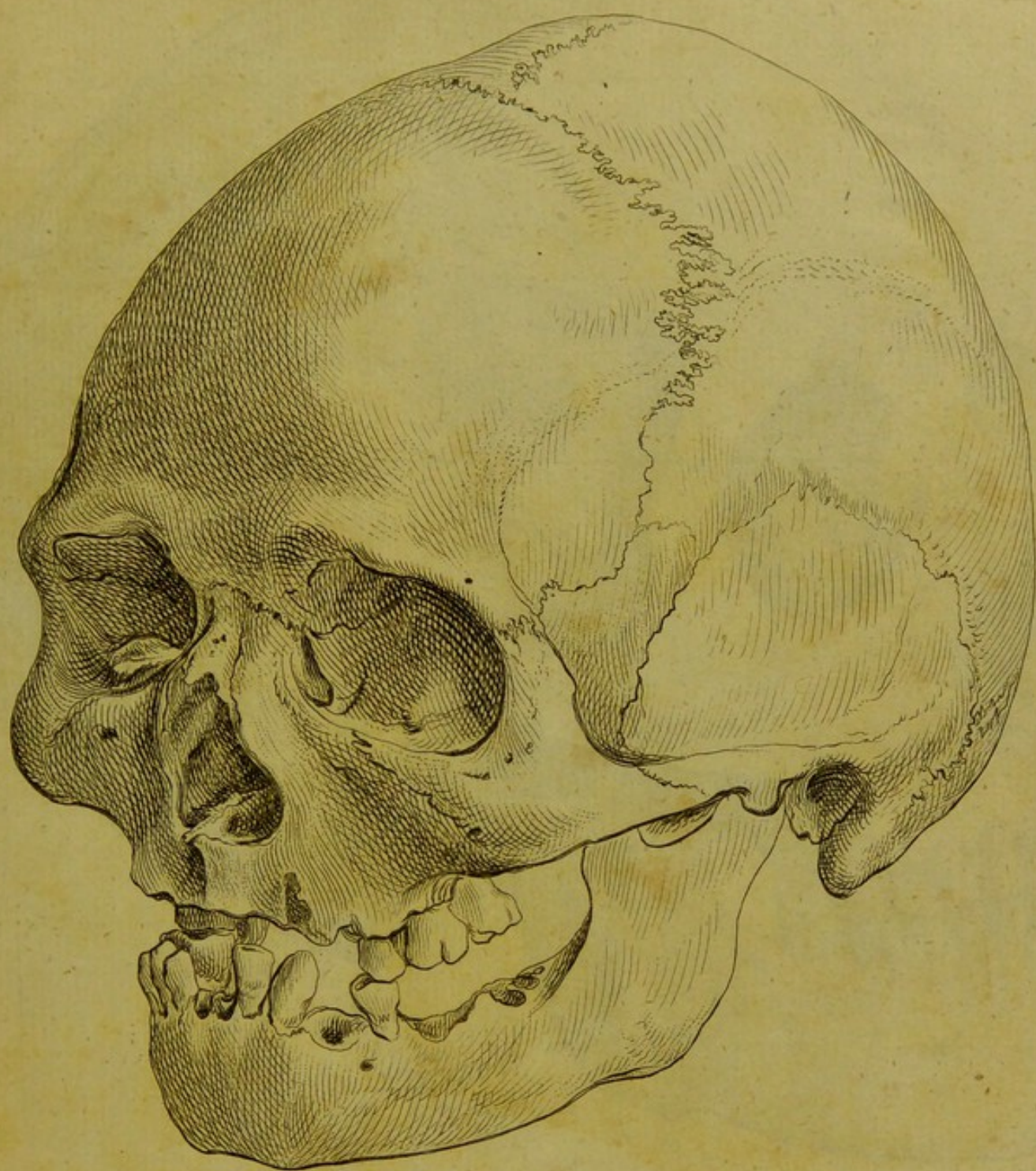
XLI. Armeni.



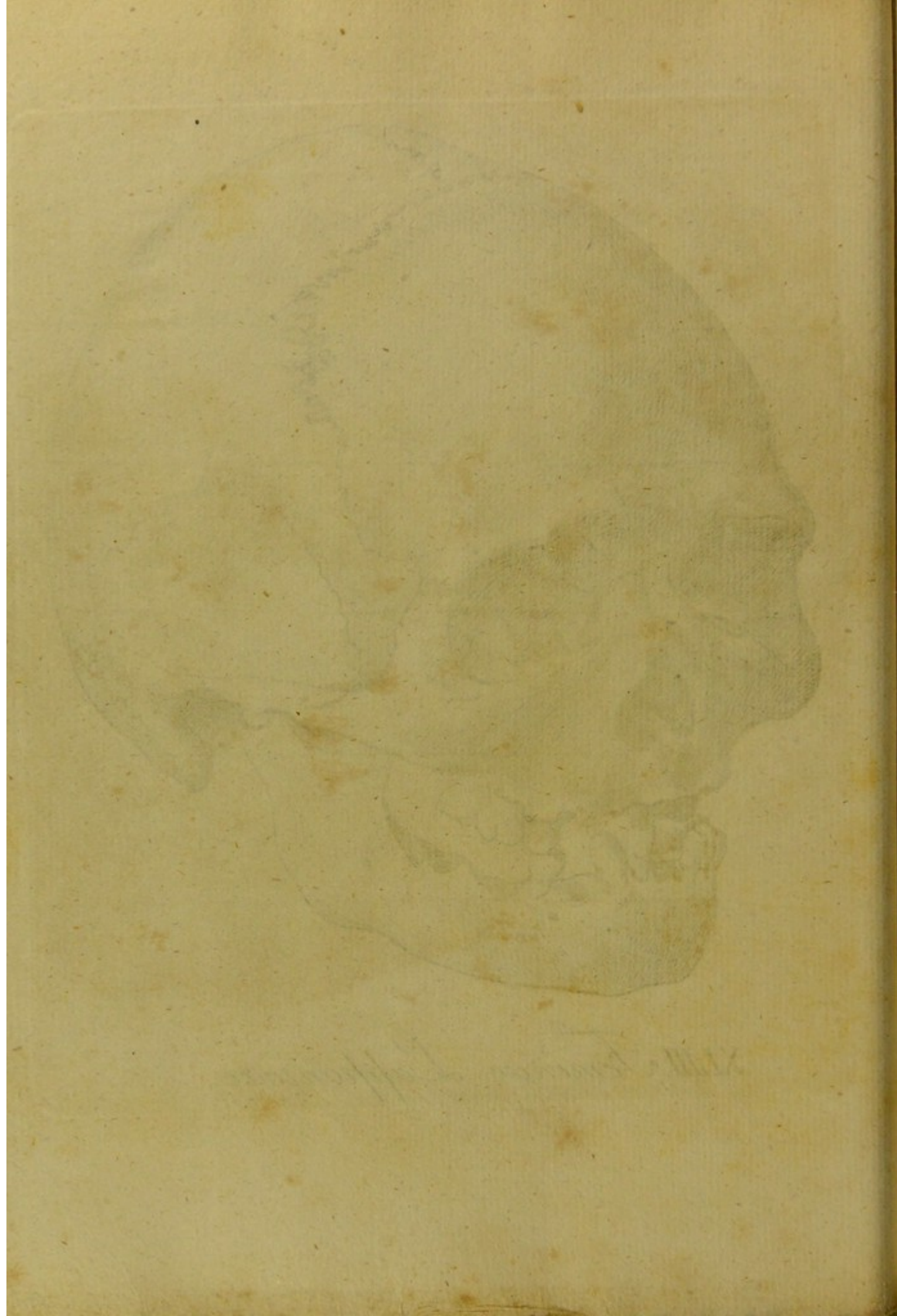


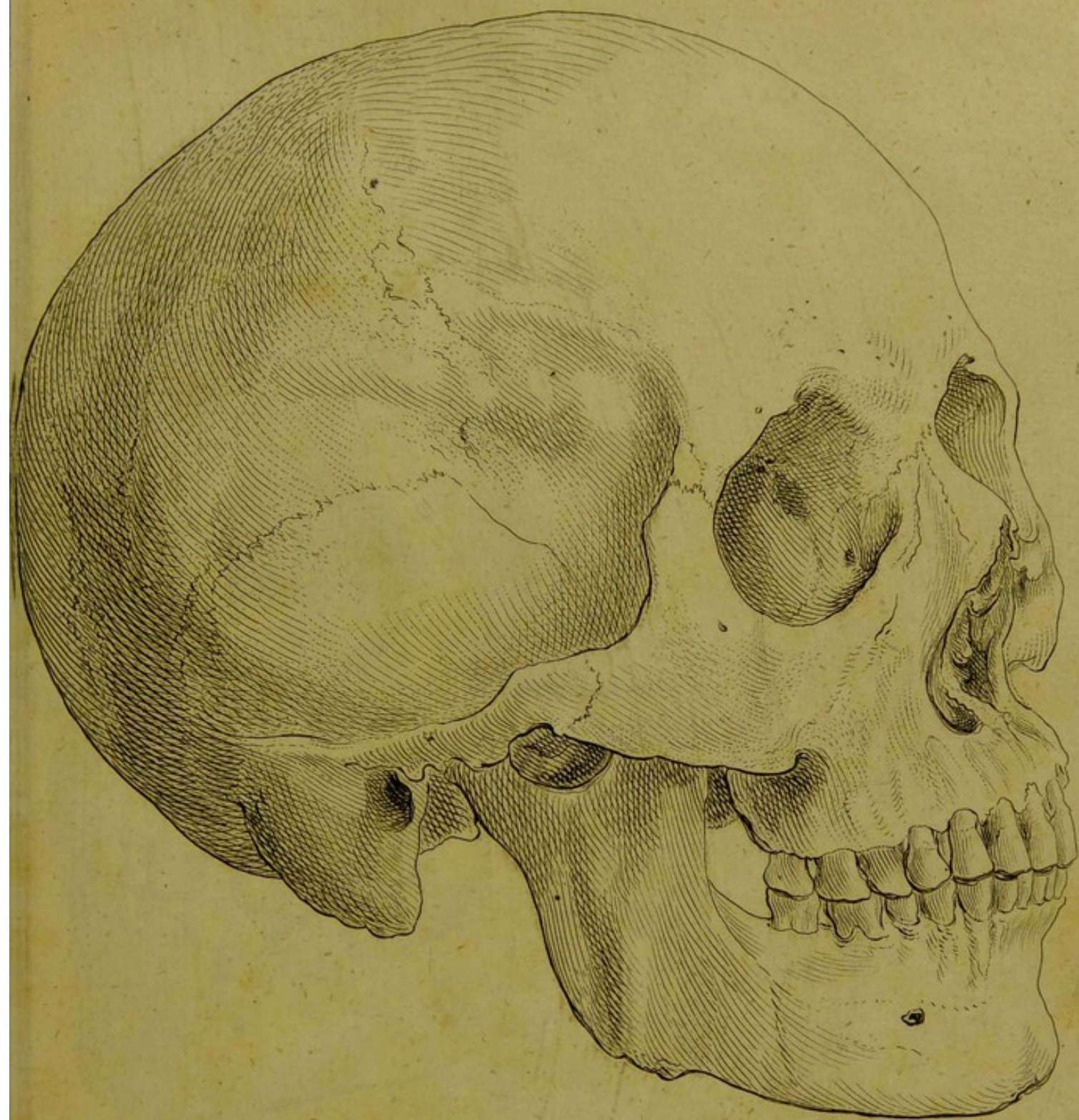
XLII veteris Guanchi Tenerifensis.



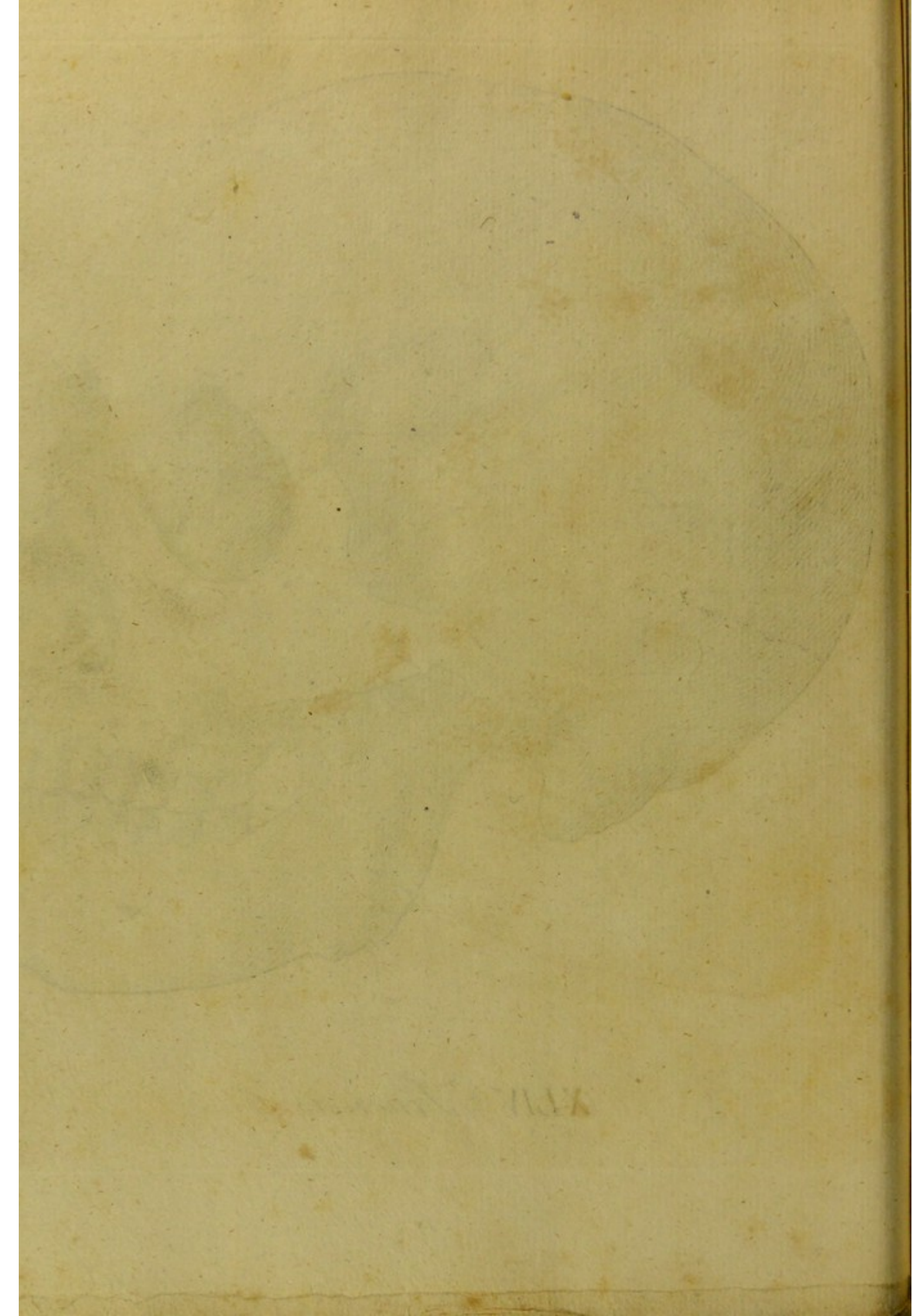


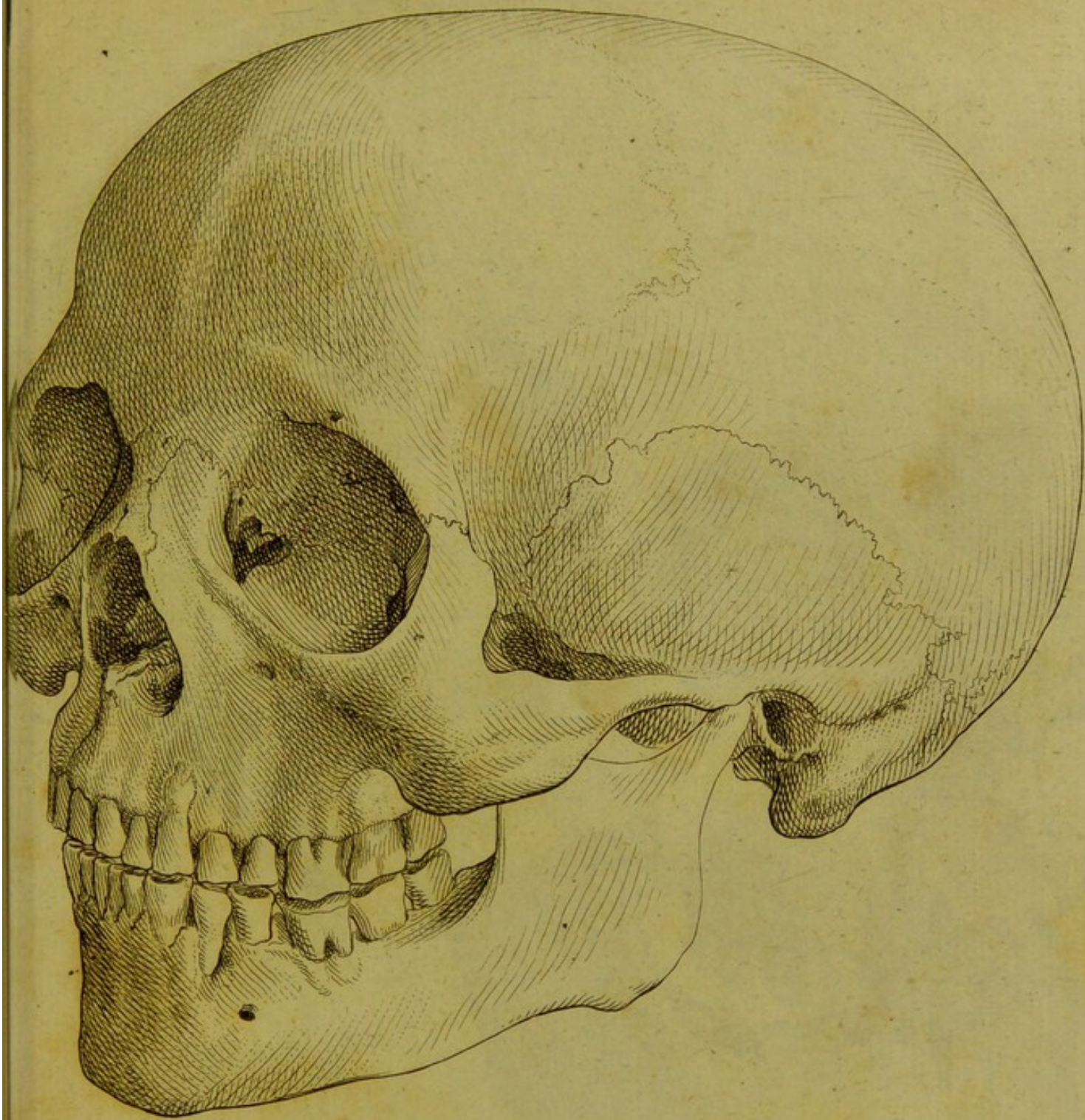
XLIII *Feminae Lapponicae.*



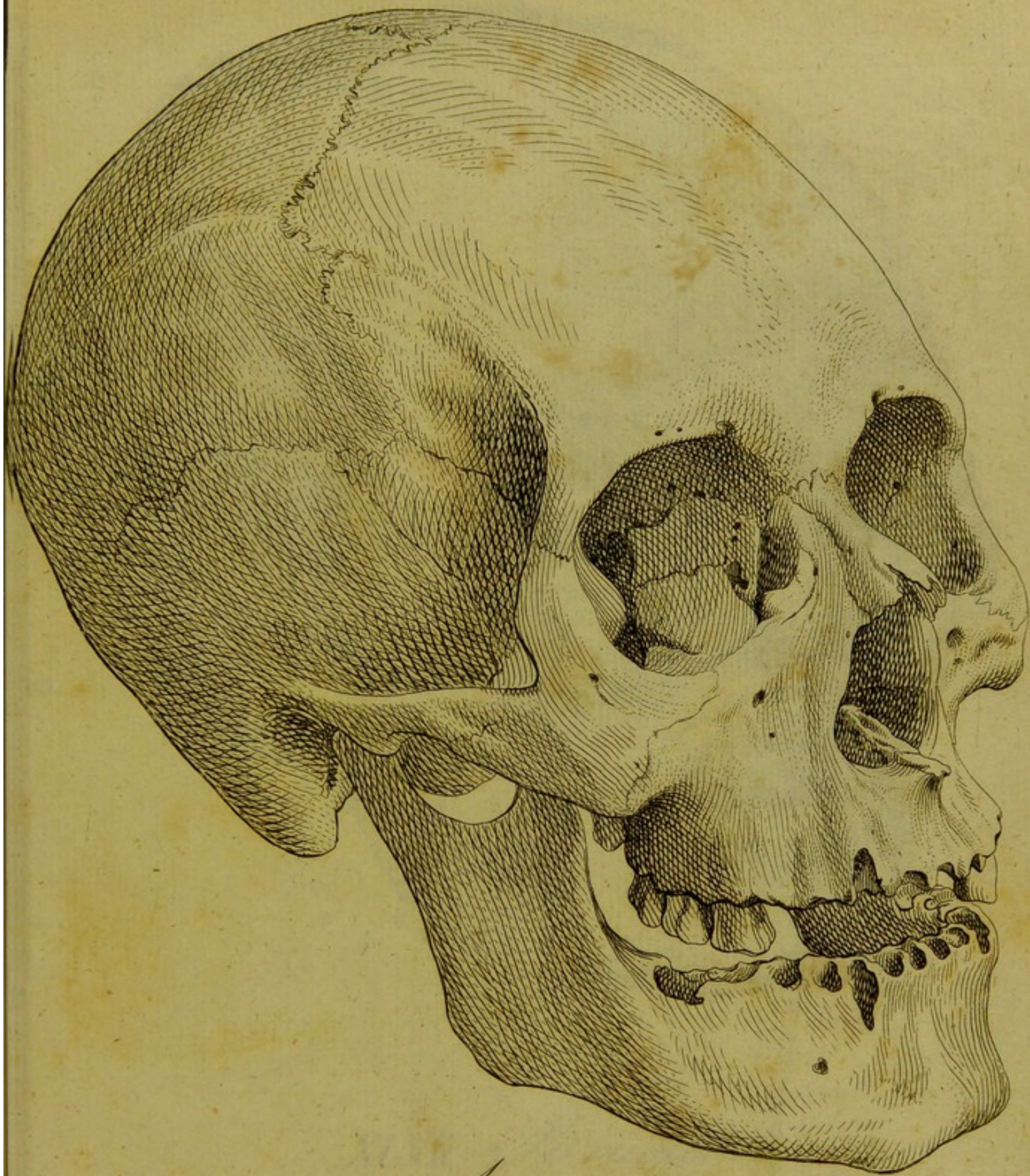


XLIV *Sinensis.*

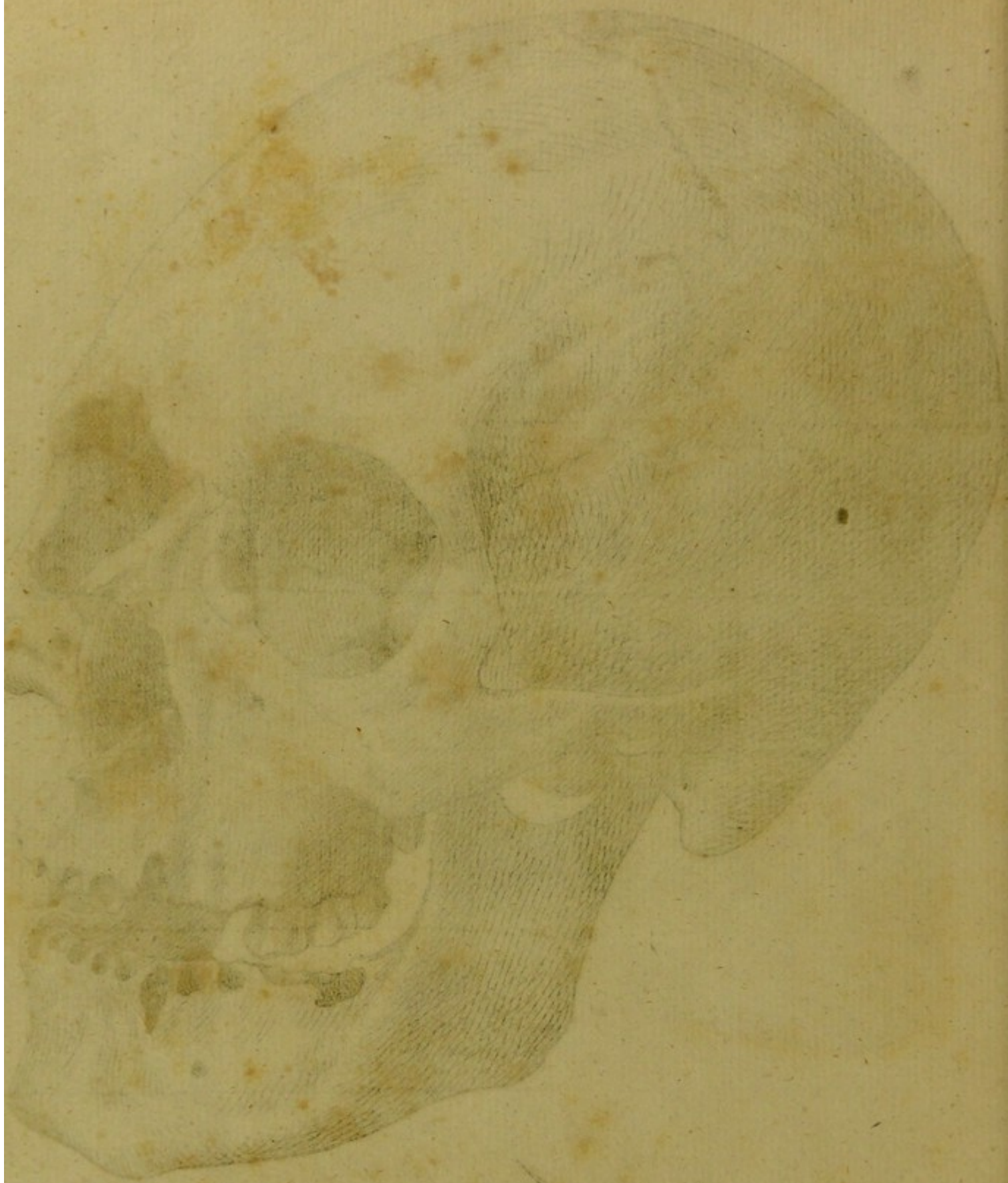




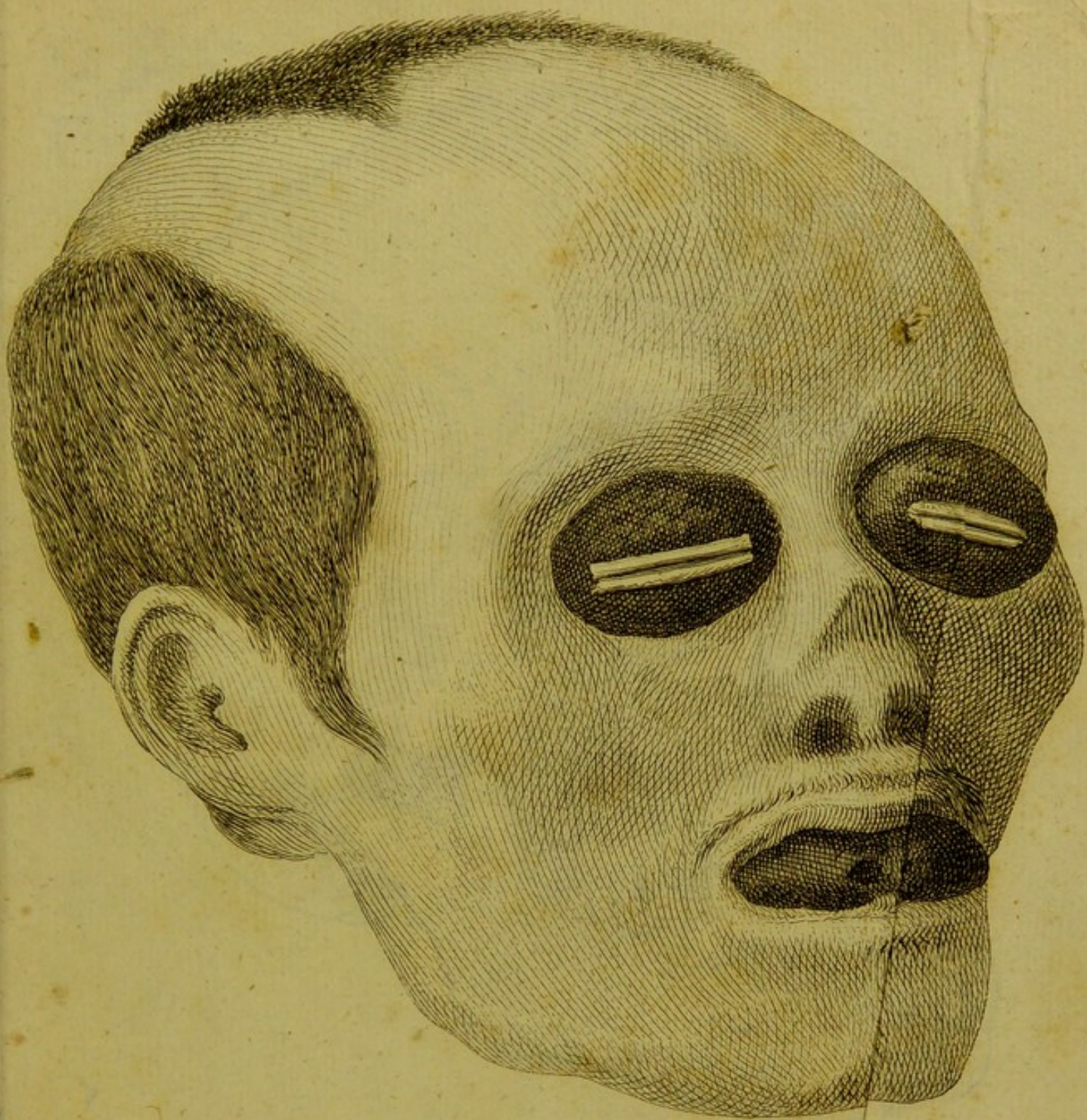
XLV *Bosjesmanni Hottentottæ.*



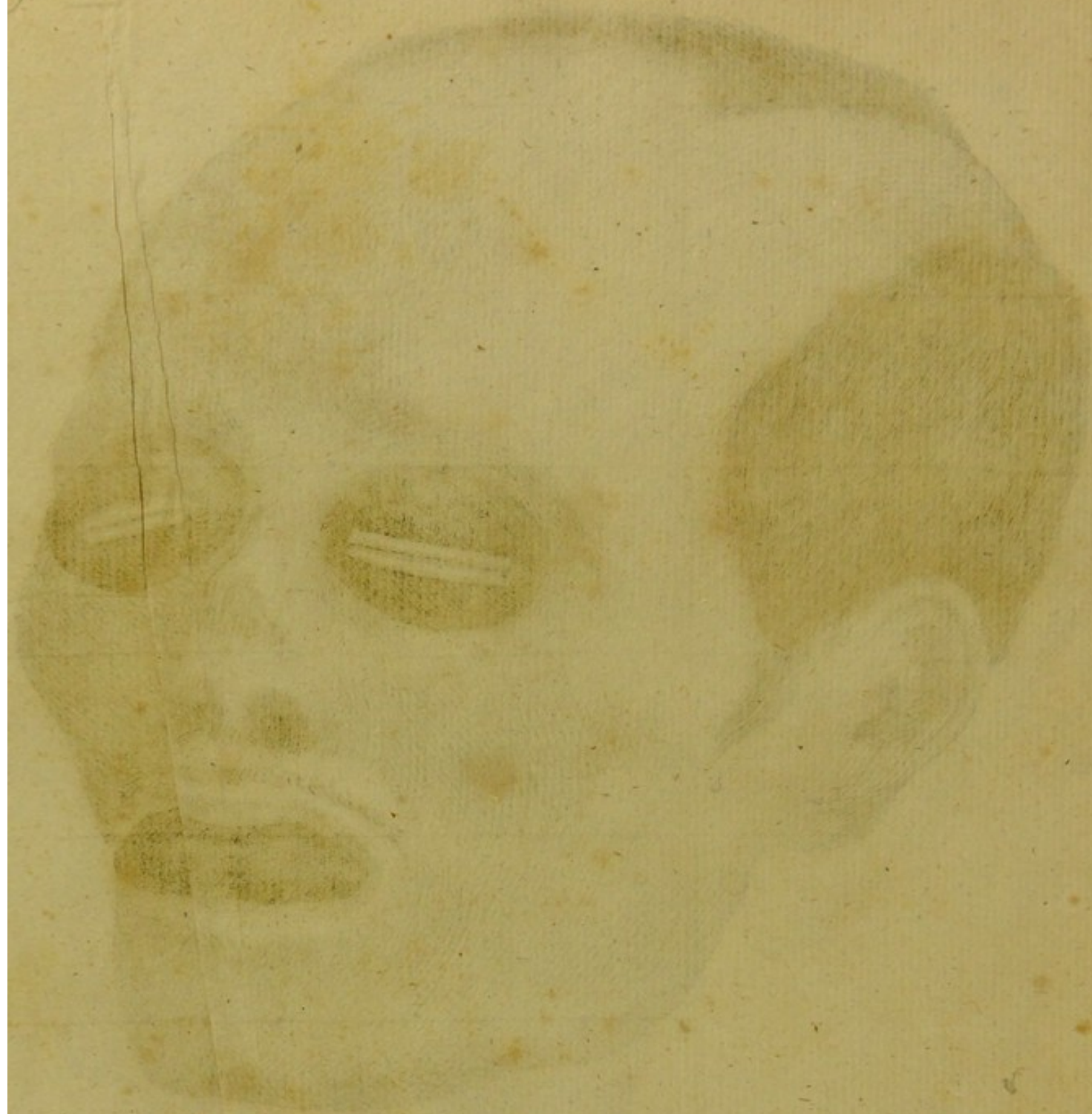
XLVI veteris Aturi.



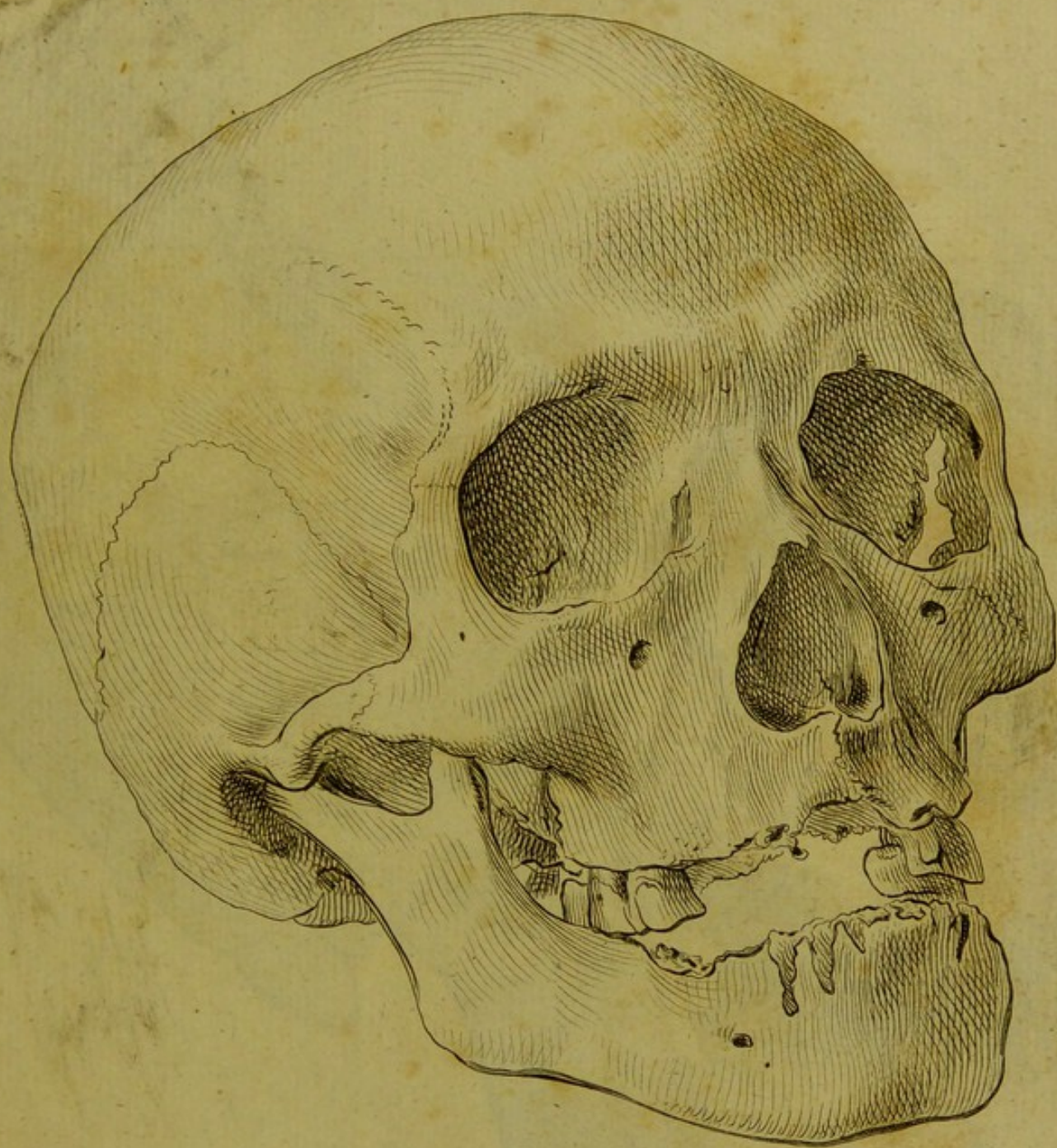
XLV. *Anterior View*



XLVII *Brasilian.*



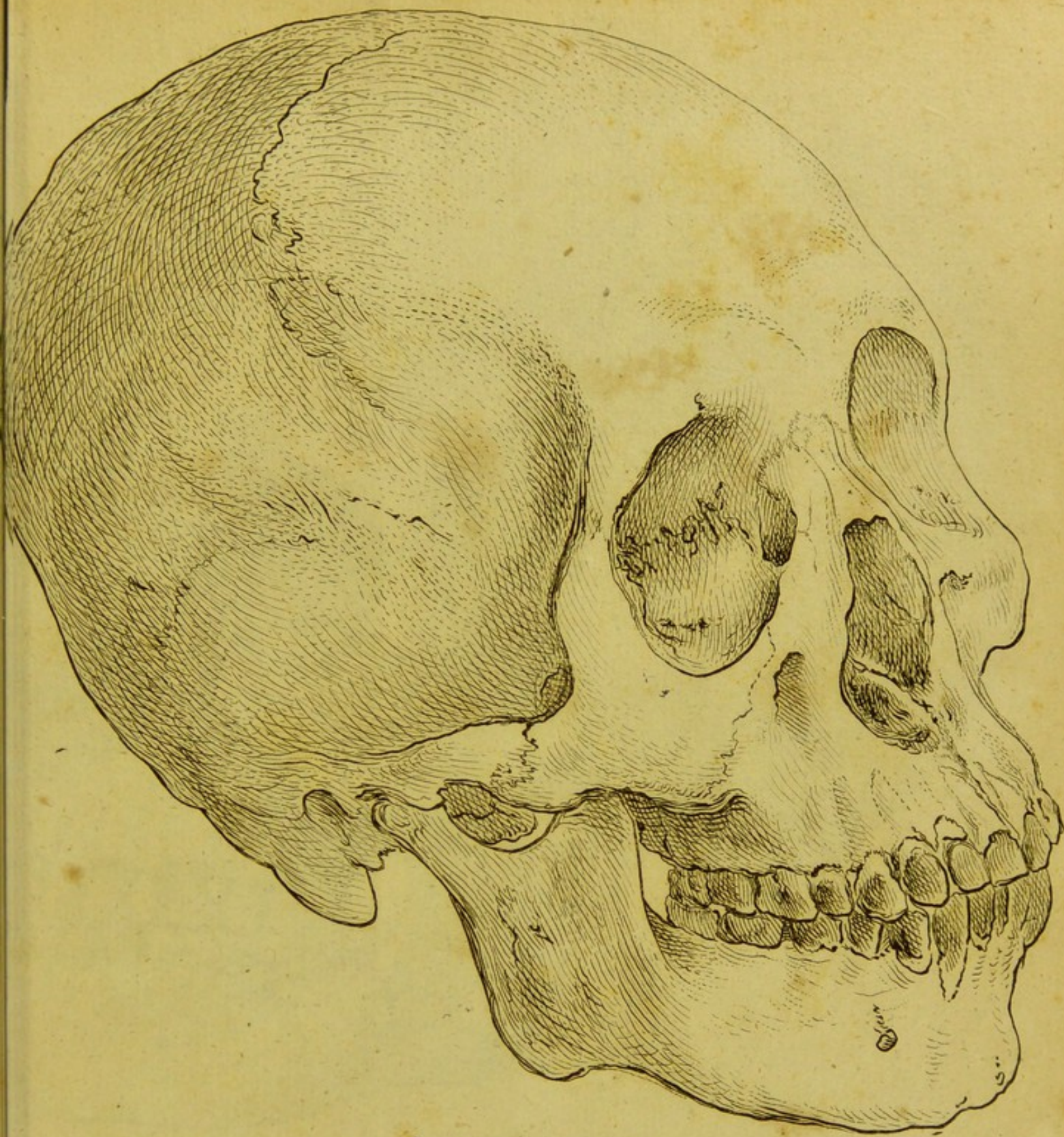
XLVII. Portrait of a woman.



XLVIII *Feminae Brasilianae.*



XI.VIII



XLIX *Buggepsi Macassarensis.*





L. Marquesani.



UNIVERSITY
OF BRISTOL
MEDICINE



